

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLER

JILL SHALVIS

*"Jill Shalvis kesinlikle
farklı bir üsluba sahip.
Daha iyisi zor bulunur."*

Suzanne Forster

Aşkın Büyüsü

*Yüreğinle attığın her adım
seni aşka götürür.*

Jill Shalvis
Aşkın Büyüsü
Kitabın Özgün Adı: Double Play

Nemesis Kitap / Roman
Yayın No: 144
Yazan: Jill Shalvis
Çeviren: Su Alınak
Yayına Hazırlayan: Hasret Parlak
Düzeltili: Ceylan Türk
Kapak Tasarım ve Uygulama: İlknur Muştu

ISBN: 978-605-5092-04-7

© Jill Shalvis 2009

© Nemesis Kitap 2013

*Bu kitabın yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı
aracılığıyla alınmıştır.*

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.
Sertifika No: 26707

1. Baskı / Temmuz 2013

Baskı ve Cilt:
Melisa Matbaası
Çiftelhavuzlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Davutpaşa / İstanbul
Tel: 0212 674 97 23 - 670 97 29

Yayımlayan:
NEMESİS KİTAP
Gürsel Mah. Alaybey Sk. No:10/2 Kağıthane / İstanbul
Tel: 0212 222 10 66 - Faks: 0212 222 46 16
info@nemesiskitap.com / www.nemesiskitap.com

Aşkın Büyüsü

Jill Shalvis

Çeviren: Su Alınak

Bölüm 1

Bir erkeğin beyzbol tanımı: Oyunu kazanmak için rakip takıma yemek ısmarlamak zorunda değilsin.

Pace Martin'in seks ile şekerleme yapma arasında bir seçim hakkı olsa şekerleme yapmayı tercih ederdi ve bu da moralini bozmak için yeterince acıklıydı; ama omzu çok fena acıyordu, tabii gururu da.

Eve git ve dinlen, Pace.

Fizyoterapistin tavsiyesi bu olmuştu fakat Pace ancak yaşlandığında ve ölüme yaklaştığında dinlenebilirdi. Daha otuz bir yaşındaydı. Soyunma odasında kramponlarının bağcıklarını çözmek için eğildiğinde bebek gibi ağlamaya başladı.

Bu, ısınma alanında otuz dakika boyunca atış yaptıktan sonraydı. Yapmak için doğduğu şeyi yapmıştı otuz dakika boyunca. Oyun oynamak uzun süredir tüm hayatı olmuştu ve Pace öncesini hatırlamıyordu bile. Formasını çıkarmaya çalışırken kan ter içinde kaldı. Gözlerinin önünde parlak noktalar uçuşuyordu. Ana beyzbol ligindeki takımların dört kişilik oyun başlatıcıları içinde yıldız atıcıydı ama şu anda hareket edemiyordu.

Dolabını çarparak kapattı ve Santa Barbara Pasifik Ateşi'nin lüks kulüp binasında ilerledi -*teşekkürler; Santa Barbara mükellefleri*- ve ilerlerken bir kutu Dr Pepper kapı kendini dışların olduğu kısma attı. Sağlam kolunu kaldırarak omzunu inceledi ve sesli sesli nefes aldı.

Yarınki oyunda oynama.

Özel doktorun emriydi bu. Pace sakat listesine girmemek için takım doktorundan kaçmayı başarmıştı. Sakat listesine girmek demek en az on beş gün oyun dışında kalmak demekti.

Hayır, ben almayayım.

Üçüncü sezonun yarısına yaklaşıyorlarken ve yeni, büyüyen bir takım olarak tüm hünelerini gösterirlerken bu olamazdı. Üç sezon olmuştu ve her şey olabilirdi. Dünya Serisi bile. Özellikle Dünya Serisi gerçekleşebilirdi ve yönetimin istediği de buydu. Oyuncuların da istediği buydu.

O kadar istiyorlardı ki bunu damarlarında hissedebiliyorlardı. Fakat sezon sonu oyununa ulaşabilmeleri için bile Pace'in bir mucize gerçekleştirmesi gerekiyordu. *ESPN* dergisinden *Sports Illustrated* dergisine kadar herkesin saplantı haline getirdiği gibi Pace, takımı Dünya Serisi'ne taşıyacak isimdi. Tabii takımda başka atıcılar da vardı ama kimse onun gibi atış yapamıyordu -ki bu da herkesin Pace'e güvenmesi anlamına geliyordu. Umut ve hayallerin gerçekleşmesi ona bağlıydı.

Pace, sızlanan insanlardan nefret ettiğini kendine hatırlatarak duşa girdi. Sıcak su altında omzunu hareket ettirdi, acıdan neredeyse düşüp kalacaktı. Lanet olsun, dikkat dağınık bir şey olsa ne iyi olurdu.

Mesela vahşi bir seks...

Bu, Wade'in önerisiydi. Kaynağına bakınca kulağa çok da şaşırtıcı gelmiyordu. Pasifik Ateşi'nin en iyi tutucusu ve Pace'in en iyi dostu olan Wade'in belki de bildiği bir şeyler vardı. Fakat Pace seks ya da başka bir şey istemiyordu ve bu da en önemli sorundu. Tek istediği, tüm hayatı olan oyundu. Kötü genler ve kas zorlanması yüzünden değer verdiği tek şeyi bırakmadan önce Dünya Serisi'nde şansını denemek istiyordu.

Babasının önerisini dinlemek için onu aramak zorunda değildi. Ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu. Askerleri dehşete düşüren ve ilkesi "her zaman açık hedefler koy" olan deniz

eğitim çavuşu babası, tembellik etmeyi bir an olsun düşündüğü için Pace’i hırpaladıktan sonra tek oğluna kendine gelmesini ve oyuna geri dönmesini söylerdi ve bu da pek yardımcı olmazdı.

Kendine acıtmaktan bıkan Pace kafasını suyun altına soktu ve daha iyi hissedene kadar sıcak suyun zarar görmüş vücudundan akıp gitmesine izin verdi çünkü görünüşe bakılırsa babasından kapıldığı şeyler de yok değildi. Bu sezon on dört galibiyet kazanmıştı. Yirmi dört skorsuz atışı vardı. Şu ana kadar ki en iyi sezonuydu. Oyunun en tepesindeydi. Başını kaldırıp suyu üstünden silkelerken gözlerini açtı ve Kırmızı’nın karşısında durduğunu gördü.

Pasifik Ateşi’nin atış koçu çok uzun boyluydu ve Kırmızı lakabını alma nedeni olan saçları oldukça dağınıktı. Bu işte geçirdiği kırk yıldan sonra ortaya çıkan beyazları da aralarda seçiliyordu. Güneş altında çalıştığı yılların, stresin ve amfizem hastalığının neden olduğu kemikli bir yüzü vardı. Yine de ne çok sevdiği sigarasından ne de sürekli kir ve tozla kaplı ısınma alanında durmaktan vazgeçiyordu.

Kırmızı’nın doktorları emekli olmasını istiyorlardı fakat aynı Pace gibi bu adam da beyzbolla yaşıyor ve nefes alıyordu. Ayrıca San Diego’daki eski günlerini düşününce Pace ile yaşadığı ve nefes aldığı söylenebilirdi. Pace nereye giderse gitsin Kırmızı hep onu takip etmişti. Kırmızı her zaman takip ederdi. Doğrusunu söylemek gerekirse o, Pace için koçtan daha fazlasıydı.

Adamın tek istediği Pace’in Dünya Serisi’nde şansını denemesiydi. Hayallerinin en üst noktası işte buydu. Bu demek oluyordu ki Pace’in oyun oynamaması için gerçek anlamda kolunun kopması gerekliydi.

“Burada ne yapıyorsun?” diye sordu Kırmızı. Bu sırada Dr Pepper kutusunu durduğu yerden alıp çöp kutusuna fırlattı ve onun yerine takımın oldukça sık tükettiği, bu yüzden üzerine takımın etiketi yapıştırılan vitaminli suyu koydu. “Hepiniz genellikle tatil gününde bile buradasınız.”

“Onu içiyordum.”

“Seni ağırlaştırıyor.”

Hayır, sakat kolu onu ağırlaştırıyordu.

“Neden buradasın?” diye sordu Kırmızı ısrarla.

Fazla tatil günleri olmuyordu. Pace her dört oyunda bir atış yapıyordu ve arta kalan zamanında da sıkı bir antrenman ve çalışma programı vardı.

“Belki de bu düşün kendi düşümden daha çok seviyorumdur.”

“Eminim öyledir. Atış yapıyor musun?”

“Biraz.”

Kırmızı’nın gözleri büyümüştü. “Ve?”

“Ve harikayım.”

“Bana palavra sıkma, evlat. Dün ısınma alanında omzunu tutuyordun.”

“Gözlüğe ihtiyacın var. Kazanılan Koşu Ortalamam şu an 2.90. Ligin en iyisi.”

“Hı hı, 3.00.” Kırmızı, Pace’in omzunu incelemeye çalıştı fakat Pace suyu öyle sıcak ayarlamıştı ki çıkan buhar yüzünden net görmek mümkün değildi.

“Bir sorun yok.” Pace sahte bir öfkeye bürünmemek için kendini zor tutuyordu. “İyiyim. Her şey yolunda.”

“Hı hı.” Kırmızı multimilyon dolarlık kolu kontrol ettirsinler diye birlikleri -yani yönetimi- aramak için telefonunu çıkardı.

Başarılı olmanın dezavantajlarından biri de buydu. Nisandan ekime kadar Pace’in ne vakti ne bedeni kendine aitti. Etrafa su sıçratarak uzandı ve Kırmızı’nın telefonunu kapadı. “Sakin ol.”

“Sakin ol mu?” Kırmızı inanamış gibi başını sallıyordu. “Beyzbolda sakın olma falan yoktur.”

Tamam, haklı olabilirdi. Pasifik Ateşi şaşırtıcı bir hızla ve ilgi toplayarak ilerliyordu. İlgi ile birlikte baskı geliyordu. Ateşliyidiler, evet, ateşli fakat iyi performans göstermezlerse takaslar ve değişiklikler olurdu. Oyunun doğası buydu ve bu sadece oyuncular için geçerli değildi.

Kırmızı’nın da yaklaştığı son buydu. Sağlığı da pek ye-

rinde sayılmazdı. Pace, yönetim eğer Kırmızı'nın gururunu incitmeden ve kendi isteğine göre gitmesine izin vermeden yaşlı adamı alt liglere gönderirse ne olacağını tahmin edemiyordu. Aslında biraz tahmin edebiliyordu. Bu Kırmızı'yı öldürürdü.

“Sadece duş alıyorum, Kırmızı. Gizlediğim bir şey yok.”

“İyi o zaman.” Kırmızı öksürdü ve yalpalayarak yürümeye başladı.

Pace yardım etmek için hamle yaptığında da ona dik dik baktı. Öksürüğü kesildiğinde fayans duvara Pace için bir havlu koydu. “Yeteri kadar duş almışsın. Vücudun buruş buruş olmuş.”

Pace kendine baktığında Kırmızı bir kahkaha patlattı. “Sıcak suyla vedalaş artık, evlat.”

Evlat...

Pace uzun süredir bir evlat olmamıştı fakat Kırmızı'nın gözünde her zaman bir çocuk olarak kalacaktı. Kırmızı uzaklaşana kadar bekledi, suyu kapadı ve omzuna dokundu. Daha iyiydi. Kolunu esnetti. Yeteri kadar iyiydi... Öyle olmak zorundaydı.

Kırmızı'nın kaybedecek çok şeyi vardı. Pasifik Ateşi'nin kaybedecek çok şeyi vardı. Ve Pace de her şeyi kaybedebileceğini biliyordu.

Gazeteci Holly Hutchins şu ana kadar kendini hiç yanıltmayan içgüdüleri ile övünürdü. Tamam, bazen erkekler konusunda yanlışlığı olurdu fakat işi söz konusu olduğunda hep doğru kararlar alırdı. Ve şu anda tek sahip olduğu şey işi olduğu için hayatında bu bölümün düzgün gitmesini istiyordu. Isınma alanında izlediği şöhretli ve halkın sevgilisi yıldız oyuncu Pace Martin ile röportaj yapmak için bekliyordu.

Pace, Holly'nin kendini izlediğinden habersizdi. Görünürde herhangi bir yönetici, oyuncu, gazeteci ya da yazar yoktu ve Holly saydığı son iki gruba dâhildi. Bir tarafında Pasifik Okyanusu diğer tarafında da dik, kayalıklı Santa Ynez Dağ-

ları'nın bulunduğu Pasifik Ateşi stadyumunun üzerindeki çimenlik tepede oturmuş, bir meşe ağacının gölgesinde Pace'i incelemeye koyulmuştu.

Kamerasını kullanmamıştı çünkü bu mahremiyet ihlaline girerdi. Meraklı bir gazeteci olabilirdi fakat etik yoksunu, telapkâr patronunun aksine Holly doğru ve yanlış dengesini kurmaya çalışırdı. Pace farkında değilken fotoğraflarını çekmek doğru olmazdı ki yazık olmuştu çünkü Pace forması içinde çok iyi görünüyordu. Pace'in *People* dergisinin "En Güzel İnsanlar" sayısının kapağını şereflendirdiği göz önünde bulundurulunca bu pek de şaşırtıcı değildi. Asıl *şaşırtıcı* olan şey atışlarının berbat oluşuydu.

Holly bu görevi aslında hiç istememiş ve çok karşı çıkmıştı. Son iki haftasını beyzbol öğrenerek harcamadan önce sadece temel kuralları biliyordu ve Tommy, onu işi alması ya da istifa etmesi arasında seçim yapmaya zorlamıştı onu. Karnını doyurmaya ve başını sokacak bir eve ihtiyacı olduğundan işi kabul etmekten başka bir çaresi kalmamıştı.

Gönülsüzce.

Ayrıca hiçbir işi yarım yamalak yapmadığı için her ne olursa olsun bu görevi tamamlayacaktı. Pace'in en iyilerin bile iyisi olduğunu biliyordu. İki Cy Young, bir Altın Eldiven ödülü kazanmıştı ve bir sezonda en az yirmi oyun alıyordu. Pasifik Ateşi'nin harika bir yıla ihtiyaç duyduğunun ve üzerlerindeki baskının da muazzam olduğunun farkındaydı. Holly baskıyı anlayabiliyordu; çünkü o da her gün stres içinde yazmak zorunda kalıyordu.

Magazin dergileriyle işi yoktu. Hayır, dedikodu uydurmak ve açık saçık fotoğraflar çekmek onu hiç heyecanlandırmıyordu. Onu heyecanlandıran şey gerçeğin kendisiydi ve bu da hayal kırıklıklarıyla dolu çocukluğunun bir sonucuydu.

American Online Living sitesi yazı işleri müdürü Tommy White sitesinde ona haftalık bir bölüm vermişti. Bu sitede Holly ulusal ilgi uyandıracak konular seçiyor ve üç aylık bir sürede konuyu ilginç bir açı ile derinlemesine işliyordu. Sırlar... Çok iyi bildiği gibi herkesin bir sırrı vardı ve insanlar

sırlar hakkında okumaktan hoşlanıyorlardı. Holly sır araştırması konusunda uzman olmasını annesine borçluydu, bu iş için biçilmiş kaftandı.

En son serisi uzay seyahati üzerineydi. İki trajik kazaya neden olan kalitesiz ve ucuz parçaların kullanımı hakkında yazdığı serisi sayesinde birçok ödül kazanmıştı; fakat erkek arkadaşının da yasaları çiğneyen bilim adamlarından biri olduğu ortaya çıktığında serisi acı bir ayrılığa da sebep olmuştu.

Bundan önce de Vahşi Batı'nın terk edilen hayalet kasabalarından geriye ne kaldığını ve insanlar açısından bakıldığında zararın ne olduğunu belgeleyerek paylaşmıştı. Bu görevi sayesinde *60 Dakika* programında bir bölümü de olmuştu.

Evet, sırlar bir zamanlar onu yıkmış ama çok da işine yaramıştı.

Saatine baktı ve kulüp kapısını gözledi. Kadınlar soyunma odalarına ancak davetle girebiliyorlardı. Gelecek oyun için davetiyesi vardı ama bugün için yoktu. Bir penisi olsaydı elini kolunu sallaya sallaya içeri girebilirdi ve Pace ile kendi ortamında röportaj yapabilirdi. Penis falan istediği yoktu. Hayır, teşekkürler. Hepsi tam bir baş belasıydı. Aslında son erkek arkadaşıyla olan fiyaskoyu düşündüğünde penisler konusunda pes etmişti.

Ya da tek bir penis konusunda mı?

Bir veya daha fazla, hiç fark etmezdi. Hepsi geçmişte kalmıştı. Kısa orgazmlar yaşatıp bir sürü üzüntüye neden olmak dışında bir şey yapmadıklarından bu çok büyük bir kayıp değildi.

Beyzbol fenomeni de neredeydi? Saatine baktı ve kendini daha vaktinin olduğuna ikna etti. Bir sürü vakti vardı ve bu vakti Santa Barbara Pasifik Ateşi'nin derinlemesine profilini oluşturarak harcayacaktı. Planı kolay bir başlangıç yapmak ve ilk makalesi için kişisel bir yön belirlemektir. Genç, agresif ve karizmatik oyuncular seçebilirdi. Alt ligde oynamak için tıp fakültesinden ayrılan ve ulusal lige ulaşabilmek için beş yıl bekleyen ikinci kaleci Joe Pickler ya da lösemiye ye-

nen ve atış başlatan oyuncular arasına girmek için uğraşan yedek atıcı Ty Sparks gibi. Kısa Topçu mevkisine dönen ve büyük bir aile sorunu yaratmasına rağmen ikiz kardeşinin oynadığı Dodgers takımını terk eden Henry Weston ya da Holly'nin de çok iyi bildiği bir şey olan yoksulluktan gelen Pasifik Ateşi'nin tutucusu yakışıklı serseri Wade O'Riley de olabilirdi.

Zordan hoşlanan Holly, beş yıllık ve elli beş milyon dolarlık kontratının üçüncü yılında olan Pace ile başlamayı tercih etmişti. Pace garip bir şekilde alkol ve parfüm reklamlarından gelecek milyonları reddetmişti ve bu alışılmışın dışındaydı. Gazetecilerin çamur atmaktan hoşlandıkları biriydi.

Holly otoparka göz gezdirdi. Pace'in klasik kırmızı Mustang GT'sini görmemek imkânsızdı. Hayır, Holly'nin gözünden kaçmamıştı. Holly de zaten bu konuda endişeli değildi. Ama merak ediyordu...

Boş günü olmasına rağmen neden otuz dakika atış yapmaya kendini zorlamıştı? Antrenman sonrasında neden omuzları düşük bir biçimde başını eğerek banka oturmuş ve sanki maraton koşmuş gibi nefes nefese kalmıştı? Orada bir milim bile kımıldamadan öylece oturmuştu. Ancak dakikalar sonra zorla ayağa kalkmış ve kulüp binasına kaçmıştı.

Kalbi mi kırılmıştı?

Akşamdan mı kalmaydı?

Neydi? Holly adamın sırlarını hissedebiliyordu ve daha derinlere inmesi, acele etmesi, kötüyü ortaya çıkarıp rahatlatarak iyi olana ulaşması gerektiğini hisseden parçası ortaya çıkmıştı. Kulüp kapısı açıldığında uzun boylu, karanlık ve meydan okuyan bir tavra sahip adamı görebilmişti.

Pace Martin...

"Selam," dedi Holly not defterini ve kalemını sıkıca tutarak. Eğer işini kolaylaştırırsa Pace'in geç kalışını affedebilirdi. Gerçi bunun pek önemi yoktu. İkinci kariyerine sert, alaycı, sinirli ve bunlara ek olarak tarafsız oluşuyla sahip olmuştu. Şansına sert, alaycı ve sinirli olmak tam da Holly'nin uzmanlık alanıydı. Elini uzattı. "Ben Holly Hut..."

“Tabii, sorun değil.” Pace kalemı kaptı, Holly’ye yaklaştı ve not defterine bir şeyler karaladı.

Holly de bu sırada adamı incelemeye ve erkeklerin onun yerinde olmak istemesine, kadınların onunla yatmayı hayal etmesine neden olan popülerite faktörünü aramaya başlamıştı. Tüm bunları ambalajına borçluydu ama Holly bunu zaten biliyordu. Duştan yeni çıkmış gibi duran koyu renk saçları ve film yıldızı gibi karanlık gözleri vardı. Yüzü Yunan tanrılarına ait gibiydi. Fakat Holly böyle şeylerden etkilenmezdi. Bir yazar ve insan gözlemcisi olarak o, bu çekimin daha derinlere gittiğini biliyordu. Karizmasının kaynağı genetik makyajdan daha fazlası olmalıydı ya da Holly öyle olmasını umuyordu. Fakat iyi görünümün zararı yoktu.

Pace tıraş olmamıştı ama Holly burun deliklerini titreten şampuan, sabun gibi ormansı ve erkeksi bir koku duyuyordu ki bu da *People* dergisinin güzel insanlar değerlendirmesinde ne kadar haklı olduğunu gösteriyordu. Pace’in kesinlikle kendine özgü bir cazibesi vardı.

Holly’nin boyu adamın omuzlarına bile gelmiyordu, bu yüzden onun yüzüne bakabilmek için başını kaldırmak zorunda kalmıştı. Pace not defterini geri verene kadar Holly adamı inceleme fırsatı bulmuştu. Gözleri biyografisinde yazdığı gibi kahverengi değildi, altın rengi bir karışıma sahipti. Dudaklarının aksine gülümsemiyorlardı. Hatta Holly’dan tahminde bulunması istense Bay Yakışıklı’nın bir şeye kızdığını söylerdi.

Sonrasında Holly not defterine baktı ve Pace’in ne yazdığını gördü. Bir imza. Pace, imza vermişti.

Holly şok içinde imzaya bakıyorken Pace kalemı geri uzattı, dengeli ve kendinden emin bir biçimde büyük adımlarla koridordan geçerek uzaklaştı.

“Hey!” dedi Holly. “İstedğim bu değil...”

Fakat Pace köşeyi dönmüş ve gözden kaybolmuştu.

Bölüm 2

*Hayatının büyük bir kısmını
beyzbol topunu sıkıca tutarak geçirirsin ve sonunda
aslında olayın tam tersine işlediği ortaya çıkar.
-Jim Burton, profesyonel beyzbol oyuncusu ve yazar*

Holly inanamıyordu. Pace uzaklaşırken öylece donup kalacak kadar şaşırılmıştı. Tamam, belki soyunma odasının kapısında bekleyen hayran kızlara *biraz benzemiş olabilirdi* ve her gün Pace'in peşini bırakmayan insanlar gibi not defteri ve kalem ile bekliyordu. Fakat ondan imzasını istediğini sanmasında Holly'yi utandıran bir şey vardı.

Bu görevi aldığından beri ilk kez patronunu öldürmeyi düşünmek yerine Pace Martin'in yüksek ücretli bir atletten fazlası olduğunu düşünüyordu. Bu adam birçok karmaşık duygu ile boğuşan normal bir insandı. Bir yazar olarak Holly bunun farkına varmıştı. Bu onun ilk ve son hatası olacaktı. En azından bugünlük...

Not defterini çantasına atıp Pasifik Ateşi'ne ev sahipliği yapan multimilyon dolarlık tesisin geniş koridorundan geçerek Pace'in peşinden gitti. Duvarlar ödülleri ve resimlerle donatılmıştı. Agresif rüya takım; cennetten gelen, multimilyon dolarlık bir pazarlama ve ticaret hediyesiydi. Posterler, koleksiyon kartları, tişörtler, hatıralar... Ve Santa Barbara ilçesi tüm bunlardan hoşlanıyordu. Sevginin tadını çıkarıyor, karışlığını da oyunculara fazlasıyla veriyordu. Özellikle Pace'e.

Bu Holly'yi hem cezbetmişti hem de endişelendirmişti. Uzay seyahati, kusurlu parçalar ya da terk edilmiş kasabalar hakkında yazarken kendini rahat hissetmişti fakat doğrusunu söylemek gerekirse şöhretli ve özellikle gerçek yüzleri sonradan ortaya çıkan atletlerle çalışırken pek rahat hissetmiyordu. Belki de bu sefer ortaya çıkaracak bir sır bulamayacaktı fakat herkesin bir sırrı olduğu gerçeği de görmezden gelinemezdi. Bunu çok önceleri, en zor yoldan öğrenmişti.

Ayrıca ortada bu sezon başından önce iki oyuncunun sessiz sedasız Pasifik Ateşi'nden başka takıma gönderildiği ve sonra da yasa dışı performans artırıcı kullandıkları için aynı şekilde sessiz sedasız uzaklaştırılmaları gibi bir gerçek vardı.

Kimse bu konuda konuşmak istememişti.

Holly, dış kapılardan geçen Pace'i sonunda yakalayabilmiş; Kaliforniya güneşinden ve yakıcı sıcaktan rahatsız olmuştu. Genç adamı görmezden gelerek çantasından bir dosya çıkardı. *Pasifik Ateşi* dosyası. Ayrıca basın kartını çıkardı ve Pace'in hayranlarından biri olmadığını kanıtlamak için onu boynuna astı. Başını kaldırdığında Pace'in dikkatlice elindeki dosyaya ve dosyanın ilk sayfasında bulunan yirmiye yirmi beş santimetrelilik fotoğrafa baktığını gördü ki bu onun fotoğrafıydı.

"İyi," dedi Pace spor çantasını yere indirip kirli sakalına dokunarak. Uzun ve geniş omuzluydu; yorgun görünüyordu. "Onu da imzalayacağım fakat eBay'da satmayacağına söz vermen şartıyla. Kendimi eBay'da görmekten hiç hoşlanmıyorum."

Holly, fotoğrafı ve takımla ilgili yazılan bazı makaleleri takımın basın sorumlusu Samantha McNead'ten almıştı. Fotoğrafı ilk gördüğünde utançtan yanakları kızarmıştı ve şimdi de çok farklı olduğu söylenemezdi. Pace fotoğrafta üstsüzdü. Bir tuğla duvara yaslanıyordu. Yırtık, düşük bel bir Levi's kot giymişti, pantolon belinin çok aşağısında kalıyordu ki bu da edepsiz bir poz oluşturunuyordu. Başparmağını kotuna sokmuştu ve ayakları çıplaktı. Bu da pantolonun daha da aşağı inmesine ve genç kadının harika karın kaslarına şaşkın şaşkın

bakmak zorunda kalmasına neden olmuştu. Ve o vücudu... Kafasını kaldırdığında Holly, Pace'i uygunsuz bir pozisyon-
da yakalamışçasına utandı. Sonra da ağzının suları aktı. Tep-
kisinden rahatsız olmuştu. Oysa o kas gücü ile değil, beyniy-
le kazanan erkekleri tercih ediyordu.

Ve bak bu seni nereye kadar getirdi...

Pace önce fotoğrafa sonra da Holly'nin yüzüne baktı.

Holly, bir şeyin Pace'i rahatsız ettiğini anlamıştı ancak ne olduğunu bilmiyordu. Pace'in karanlık tarafı vardı ve bu bir peri masalına benzemiyordu. Gözleri donuktu ve kapka-
ra kirpiklerinin, kaş çizgisinin ardında Holly'nin en sevdiği
şeylerle -sırlarla- titriyorlardı.

İlginç... Ve biraz da rahatsız edici... İşler yolunda gitmez-
se Tommy'ye gidip ondan kendine içindeki derin boşluğu
doldurabilecek ve kurtulamadığı huzursuzluğu yok edecek
yeni bir görev vermesini isteyebilirdi. Fakat içinden bir ses
işlerin yolunda gideceğini söylüyordu.

Pace'in saçları fotoğraftakine göre daha uzundu ve yüzü
daha bronzdu fakat bunların dışında aynı görünüyordu. Pho-
toshop kullanılmamıştı. Pace gerçek hayatta da göz kamaş-
tırıcı görünüyordu ki Holly böyle düşünmesine biraz şaşırdı.
"Fotoğraf imzalamanız için değil," dedi Holly. "Araştırma
için. Ben bir yazarım."

"Bir yazar..." Pace kollarını göğsünde birleştirerek yol
kenarındaki tırazanlara yaslandığında Holly adamın yağsız
ve kaslı vücudunu ya da kollarının ne kadar da güçlü olduğu-
nu fark etmemeye çalıştı.

"*American Online Living* sitesi için Pasifik Ateşi hakkında
bir bölüm hazırlıyorum," dedi Holly. "Medya sorumlunuz ile
röportaj ve fotoğraflar için görüşmüştüm."

Pace cevap vermedi fakat genç kadın alacağı cevabın 'ha-
yır' olacağından emindi. "Bugün seni atış yaparken izledim,"
dedi Holly aralarında bir sıcaklık yaratma amacıyla. İnsanlar,
özellikle de erkekler, kendilerinden bahsetmekten hoşlanır-
lardı. Annesinden, daha doğrusu annesinin hayatına giren er-
keklerden öğrendiği bir dersti bu.

Pace'in rahatladığı falan yoktu. Doğrusunu söylemek gerekirse sanki birden yok olmuştu. Az önce fotoğrafını imzalamak için istekliken şimdi gözleri buz gibiydi ve ağzı sımsıkı kapanmıştı.

"Yakına atma pratiği yapıyordum," dedi en sonunda, Holly'nin belki de üzerindeki tüm kıyafetlerden daha pahalı olan aynalı Oakley gözlüğünü takarken. "İzinsiz girdin."

"Tesisin dışındaki çimenlik tepede oturuyordum."

"İzinsiz girmedin, tamam. Yine de sınırı aştın." Büyük spor çantasını omzuna attı fakat hareket edemedi. Hem de hiç. Acı içindeydi.

Holly içgüdüsel olarak Pace'e doğru bir adım attı. "İyi misin?"

Dişlerini sıkkan Pace elini kaldırarak kadını uzaklaştırdı. Endişeli bir nefes verdi, arkasını döndü ve yürümeye devam etti.

Otoparkta iki polis arabası dâhil bir sürü araç vardı. Karakol yol üstündeydi ve molalarında polisler antrenmanları izlemek için stadyuma geliyorlardı. Görünüşe bakılırsa *bunda* bir sorun yoktu.

"Kolunda mı bir şey var?"

Pace yürümeye devam etti.

"Omzun mu?" Hah! Bundan bir şey çıkacağını hissediyordu. "Samantha görüşme zamanımızı belirlerken memnuniyetle yardımcı olacağını söylemişti."

"Memnuniyet, doğru bir kelime seçimi olmadı."

"Kabullenmiş kelimesine de razı olurum."

"Samantha'dan röportajı iptal etmesini istemiştım. Başka bir görüşmem var." Pace'in sesi alçak ve kısıktı. Güneyli aksam duyuluyordu ki bu da ortak bir noktaları olduğunu gösteriyordu.

"Doktorunla mı görüşeceksin?"

"Neden doktora gitmem gereksin ki?"

"Çünkü bugünkü atışların iğrençti."

Pace kahkaha gibi bir ses çıkardı ve yürümeyi kesti. Güneş gözlüklerinin ardından alaycı bir tavırla onu izliyordu.

“Bilirsin, çoğu gazeteci daha farklı bir yaklaşım dener. Daha yumuşak bir yaklaşım.”

“Evet,” dedi Holly. “Sana sürekli yalakalık yapıldığını tahmin ediyorum.”

“Evet, öyle.” Pace güneş gözlüklerini çıkardı ve Holly’ye uzun uzun baktı. “Sen de deneyebilirsin.”

Holly adamın suratına, koyu siyah gözlerinin etrafındaki çizgilere, güçlü çenesine ve top sakalına baktığında mide-sinde bir büzülme hissetti. “Ben yalakalık yapmam.” Dizleri titriyordu. *Kahretsin!* “Tek istediğim röportaj.”

Pace, ona dikkatle baktı. Holly, adamın dikkatini dağıtmaya çalıştığını biliyordu; bildiği diğer bir şey ise ona baktığında Pace’in ne gördüğüydü. Normal bir kahverengi saç, normal bir vücut... Kıyafetler dâhil her şeyi normaldi. Basit bir etek, ceket ve spor ayakkabı giyiyordu ki Pace’in peşinde koşmak zorunda kaldığı için spor ayakkabı giydiğine şükretti. Moda öncüsü olduğu söylenemezdi. Bütçesi buna izin vermiyordu. Gerçi bütçesi izin verse de Holly daha fazlasını harcamazdı. Gardırobunun ifade ettiği bir şey vardı. Gençken korumacı bir tavır olarak ortaya çıkmıştı fakat zamanla değişmesi zor bir alışkanlık haline gelmişti. Bu ifade, Holly’nin güzelden çok akıllı olduğuydu.

Holly’den farklı olarak Pace belli bir bütçeye göre giyinmiyordu. Yanları cepli bir pantolon ve pantolonun içine sokmadığı yakası düğmeli beyaz bir üst giymişti. Zevkli, sofistike ve sert, atletik vücudunu yeteri kadar gösteren bu iki parça kıyafet onun için özel dikilmişti.

Pek önemli değildi ama Holly adamın harika bir vücut olduğunu kabul ediyordu; yine de ilgisini çeken vücutu değildi. Tamam, o da ilgisini çekiyordu ama çekmemeliydi. *Çekmeyecekti.*

Sevimli fakat ciddi ve mesafeli ol. Bu, yirmi sekiz yıllık yaşamında öğrendiği bir şeydi. Herhangi bir erkekle uğraşırken bilmesi gereken tek şey buydu. Her konuda sevimli fakat ciddi ve mesafeli ol, eğer soyunma planın yoksa tüm cinsel imaları görmezden gel. Çoğu zaman da *soyunmazdı.*

“Bu işi acısız bitireceğim, Pace. Yemin ederim.”

Pace tekrar kadına baktı. Bakışında farkına varmanın beraberinde getirdiği şaşkınlık ve Holly’nin çok yakından tanıdığı sıkıntı ve öfke vardı. Evet, bunlar hep karşılaştığı şeylerdi.

“Bak, diğer çocuklar basına bayılır,” dedi Pace. “Cidden. Joe... Joe sana beş yıldızlı bir otelde yemek bile ısmarlardı. Ya da Henry... Kendisiyle röportaj yapan son muhabire arabası büyüklüğünde çiçek göndermişti.”

Pace, Holly’den kurtulmaya çalışıyordu. Bu genç kadının alışık olduğu bir duyguydu. “Kendimi besleyebiliyorum ve çiçeklerden pek hoşlanmam. Onlarla da görüşmeyi planlıyorum zaten. Fakat ilk sırada sen varsın.”

“İyi.” Sıkıntılı bir şekilde nefes verdi. “Beş dakikan var.”

“Şimdi mi?”

“Ya da asla? Seç birini.”

“Şimdi, teşekkürler.”

Holly yine çantasının içinden defterini çıkardı ve bir süre soluklanabilmek için kapağını dişleriyle açtı.

Tabii ki adam deli gibi nefes almıyordu ama zaten spor yapmak işinin bir parçasıydı. “Peki, beyzbol sahasının çok çukur ve geniş olmasının; okyanustan gelen sıcak ve yoğun Santa Barbara havasının havaya atılan topların daha uzağa gitmesini engellediği söyleniyor. Pasifik Ateşi’nin harika atışlarının sebebi olarak da bu gösteriliyor. Sen ne düşünüyorsun?”

Pace havası inen bir lastik gibi bir ses çıkardı. “Dodger stadyumu hakkında da yıllardır aynı şeyi söylüyorlar. İnsanlar inanmak istedikleri şeye inanır. Stadyumda bir şey olduğuna ve bizim hile yaptığımıza inanıyorlarsa kendileri bilir. Gerçek şu ki, kazanan biziz. Nokta.”

“Bu tür dedikoduların galibiyetlerinize gölge düşürmesini kafana takmıyor musun?”

“Hayır, çünkü öyle bir şey olmuyor.”

Holly adamın özgüveni karşısında ona uzun bir bakış attı. Pace oldukça geniş bir adamdı ve genç kadına sanki kalp

atışlarını hızlandıracak kadar yakınında duruyormuş gibi geldi. Birkaç dakika kendine gelmeye çalıştı. “Söylentilere göre birbirinize çok bağlı bir takımınız,” dedi.

“Evet.”

“Jim Wicks ve Slam Rodriquez’in takas edilmesi, sezon başlamadan önce de yasa dışı performans artırıcı testleri pozitif çıktığı için uzaklaştırılmaları sizin için ne ifade ediyor?”

Pace kaşlarını çatı. “Neşeli bir tona geçiyorsun, değil mi?”

“Bu benim işim.”

“İşin iğrenç. Ve Jim ile Slam’i kaybetmek de iğrençti.”

“Takımda bu performans artırıcıları kullanan başkaları da var mı?”

Pace’in çenesi sıkılaştı. “Hileli soru.”

“Nasıl yani?”

“Jim hiçbir suçlamayı kabul etmedi ve Slam de masum olduğunu iddia ediyor.”

Evet, Holly tüm raporları okumuştı ve Pace haklıydı. Soru iyi niyetli ya da kolay değildi. Ama maalesef işi buydu ve bu iş ne iyi niyetli ne de kolaydı. “Yani var mı? Daha fazla kullanan kişi?”

Pace arabasının önünde durdu. “Üç buçuk dakika.”

“Üç buçuk dakika ne?”

“Kalan röportaj süresi.”

“Peki ya sen?” dedi Holly hiç tereddüt etmeden. “Sen de kullan-”

“Kişisel sorular yok.”

Holly; Pace’in uzun, sessiz ve gergin duruşunu incelemek için bir süre durdu. Bunların nedeninin acı olduğuna cebindeki son parasına iddiaya girerdi. Bu da Holly’nin beklenmedik bir şekilde yumuşamasına neden oldu. Garip bir şekilde Pace’e dokunmak istiyordu. “İnsanlar senin hakkında okumak istiyorlar, Pace.”

“Benim hakkımda zaten okuyabilirler. Sen de beni Google’da arayabilirsin.”

“Aradım... Oyuncu kimliğin dışında çok az şey biliniyor ki bu harika. Dünya standartlarında hızın ve kontrolün var ve

bu da istatistiklerine yansıyor. Her zaman kafanı kullanıyorsun ve bir oyun planın oluyor.” Alıntı yapmak için dosyasından birkaç dergi çıkardı. “Her durumda atış yapabiliyorsun. Becerin var, cesaretin var. *Newsweek* dergisi.” Diğer dergiye geçti. “Sana karşı iddiada bulunmak imkânsız. Toplar hep birden oraya çıkıyor ve yön duygunu, hızını ve cinsel yeteneğini kimse yargılayamaz. *Sports Illustrated* dergisi.”

“Kulağa hoş geliyor,” dedi Pace. “Bunu kullan. Cinsel yeteneğimin rakipsiz olduğunu da ekleyebilirsin çok istersen.”

Holly kahkaha attı. İçinden ufak bir parça, “Kanıtla,” demek istiyordu. “Hadi ama... Bana daha fazlasını ver.”

“Ne gibi?”

“Omzunda ne tür bir sorun olduğunu söylemek gibi.”

“Hiçbir şey.”

Birbirlerine sabırlı ve kararlı bir şekilde baktılar. “Vay be, Pace. Bu kadar yeni bilgiye makalemde nasıl yer vereceğim, bilmiyorum.”

Genç adam dişlerini sıkarak gülümsedi. “Becerebilirsin gibi görünüyor. Eminim, halledersin.”

“Tamam, daha kolay bir şeyler deneyelim.”

Duygularını ele vermeyen ve gözlerini siyah camların ardına saklayan Pace kadına baktı. “Hadi,” dedi hafifçe.

“Takımınızın halk gözünde garip bir şekilde değerli sayılmasının sebebi sana göre nedir?”

“Garip bir şekilde mi? Gerçek bir hayran, ha?”

Aslında beyzbol Holly’nin hoşuna gidiyordu ve üniversitenin ilk yıllarında okul sahasında yapılan maçlarda sayı tabelasını düzenleyerek ekstra para kazanmış, okul kitaplarını almıştı. Fakirlikle geçen çocukluğuna kıyasla zengin bile sayılabilirdi, karnını doyuran Top Ramen eriştelerinin parasını bu şekilde ödeyebilmişti.

“Benim ne düşündüğümün hiç önemi yok.”

“Makalelerin üslubunu belirleyecek kişi sen olduğuna göre, önemi var.”

“Makaleler. Çoğul. Yaz boyunca sürecek... Halk, takımınızı neden bu kadar seviyor?”

“Kazanıyoruz. Bir soru daha ve röportaj bitecek.”

“Ve sonra gitmek zorunda mı kalacağım?”

“Bu harika olurdu,” dedi Pace. Bunu öyle bir duygu ile söyledi ki Holly kahkaha attı.

Ne kadar sabırsız biri olsa da ne zaman geri çekilmesi gerektiğini biliyordu. “Tamam. Son bir şey... Bugün ısınma alanındayken ne olduğunu anlat.”

Pace’in gözleri zafere benzer bir duyguyla parladığında adam Holly’nin dikkatini dağıtmayı başarmıştı ve Holly de bunun farkındaydı.

“Bekle...”

“Hayır, çok geç.” Dergi kapaklarındaki erkekler gibi gülümsedi Pace. “Sadece kötü bir gündü. Hepimizin başına gelir.” Ellerini açtı. “Tamam... Vakit ayırdığın için teşekkürler. Hoşça kal.” Arkasını döndü ve spor çantasını omzuna attığında acı dolu bir ses çıkardı.

Kötü günmüş, hadi oradan. “Acı içindesin, Pace. Hem de çok.”

“Evet, röportaj vermek çok acı veriyor.” Solgun görünen Pace, zorlukla nefesini verdi. “Ama her soruna cevap verdim. İşimiz bitti.”

Holly elini adamın koluna koyduğunda vücudundaki ateşi ve sertliği hissetti. “Advil ister misin?”

“Hayır, teşekkürler.”

Pace’in arabası parlak ve şüphesiz çok hızlıydı, hızlı araba sürmekten zevk alan biri olarak Holly genç adamı kıskandı.

“Özel hayatın profesyonel hayatınla sık sık çakışıyor mu?”

“Amansız olduğunu hiç söyleyen oldu mu?” Pace’in rengi hâlâ düzelmemişti. Koşmaktan Holly de hâlâ nefes nefeseydi ve adamın nefes nefese kalmadığı Holly’nin dikkatinden kaçmamıştı. “Ya da kardiyo egzersizine ihtiyacın olduğunu?”

Gerçeği reddemezdi. “Belki de senin kardiyo antrenmanların sırasında konuşabiliriz?” diyerek öneride bulundu.

Pace’in meydan okuyan ifadesi siyah camların ardından bile okunuyordu. “Her gün sekiz kilometre koşuyorum. Bana katılabilirsin.”

Bu meydan okuma öyle bir kendine güvenle söylenmişti ki Holly deneyemezdi bile. Fakat hiçbir zaman bir meydan okumadan geri çekilmezdi. Özellikle başaramayacağı dile getirildiğinde. Bunun üzerine hayatı boyunca çalıştığından Pace'in haberi yoktu ve Holly gittikçe daha iyiye gidiyordu.

Holly'yi korkuttuğundan emin olan Pace anahtarını almak için elini cebine daldırdı. Holly Mustang'e hasretle bakıyordu. "Bin dokuz yüz atmış..."

"Sekiz," dedi Pace.

"Profesyonel ve özel hayatın iyi çakışmış." Holly bu be-beğin adamı sabah trafiğinde hiç yarı yolda bırakmadığına iddiaya girerdi. Kendi arabası ise bunun tam tersiydi ve iki hafta önce arızalanmıştı.

"Evet. Hâlâ özel hayatımla ilgili yorum yapmıyorum."

Lanet olsun!

Holly'nin suratındaki ifadeyle ve belki de kendisiyle de dalga geçen Pace çantasını arabasına attı. Çanta yumuşak deri koltuklara düştü. Pace hâlâ zorlukla nefes alıyordu.

Evet, Pace kötü durumdaydı. Kadınların iç çamaşırlarını eritmek için tasarlanmış kendine özgü gülüşüne bakılırsa Holly'nin bunu bilmesini de istemiyordu.

Şansına Holly'nin bağışıklığı vardı. Çoğu zaman... Tamam, bağışıklığının olmasını *istiyordu*. Gerçekten. Fakat Pace kadınların aklına belli şeyleri getiren erkeklerden biri olarak doğmuştu ki Holly bu tür şeyleri uzun süredir yaşamıyordu. Çok uzun bir süredir...

"Zaman doldu," dedi Pace alay eden pişman bir ses tonuyla.

Holly kendine tüm cazibesini takınarak adama gülümsedi. Pace yakışıklı, karizmatik ve Superman'in gücüyle çeliğin şeklini değiştirmesi gibi kadınların düşüncelerini değiştirebilme yeteneğine sahip olabilirdi ama Holly temkinli ve inatçıydı. "Medya sorumlun bu makalelerin yazılmasını istiyor ve aynı şekilde patronumun istediği de bu ki bu da birbirimize mecbur olduğumuz anlamına gelir. İşim için gereken şeyleri bana ver."

Adam bir süre Holly'yi inceledi. "Son gazeteci benimle yatmayı teklif etmişti."

"Tüm hemcinslerime kızmam için bir neden." Holly'nin vücudunun belli bölümleri onu yalancı çıkararak titredi.

Pace'in dudağının kenarı sanki anlamış gibi kıvrıldı. "Tamam. Şöyle bir şey var. Sam'in istediğini ben de istiyorum. Hatta senin istediklerini de istiyorum. Ama bu iş olmayacak. Tanıştığıma memnun oldu-"

"Huuuu, Pace! Hey, *Pace*..."

Arkalarından gelen sesi duyunca Pace'in suratındaki ifade paniğe dönüştü ki bu, bir doksanlık adamın suratına hiç yakışmıyordu. Holly bunun sebebinin ne olduğunu merak etti.

Hemen hemen bir elli boylarında genç bir kadın ikisine doğru koşuyordu. Kadının üzerinde Pace'in beyaz iç saha forması vardı ve neredeyse dizlerine geliyordu. Elinde beybol kartlarıyla kaplı bir defter vardı. Tüm kartlar Pace'e aitti. Kadının parmak arası terlikleri asfaltta ses çıkarıyor, dağınık ve kıvrıcık koyu renk saçları Pasifik Ateşi şapkasından dışarı çıkıyordu.

El sallayarak, "Pace," diye bağırdı. "Seni yakaladım! Seni yakaladım! Aman Tanrım. Şans *sonunda* yüzüme güldü."

Bunu duyunca Pace imalı bir şeyler mırıldandı ve Holly de bir kahkaha patlattı.

Tam önlerinde duran kadın elini inip kalkan göğsüne koydu ve Pace'e gülümsedi. "Sana yaptığım koleksiyon defterine bakmak için bu gece yemek yiyelim mi? Yeni şeyler ekledim. Şey, aslında *Sports Life* dergisindekiler hariç. Çünkü seni fantezi takımına koymamışlardı. Atışı başlatmak için çok yaşlı olduğunu düşünüyorlar. Ne diyorsun?"

Pace gözlerini kırptırdı. "Çok yaşlı demelerine mi?"

"Hayır!" diye kahkaha attı kadın. "Yemek için, şapşal." Kadının sesi o kadar yüksek ve şen şakrak ki Marilyn Monroe'nun sesinin helyum gazı ile çıkmış hali gibiydi. "Çünkü dün gece hayır demiştin ve önceki gece de hayır dedin, ondan önceki gece de kabul etmedin. O yüzden umut etmiştim ki..."

“Tia.” Kaçma ve birden yok olma isteği arasında kararsız kalan Pace güneş gözlüklerini çıkardı ve elini yüzüne götürdü. “Hatırlıyor musun? Şu an burada olmaman gerekiyor. Doktorun sana bunu söylemişti ve polis de. Söz vermiştin.”

“Biliyorum ama hiç uzaklaştırma emri çıkartmadın. Kontrol ettim. Gelecekteki karın için bunu yapmayacağını biliyorum. Çünkü bir kez daha tutuklanırsam kefalet parasını ödeyemem. Sonuncusunda büyük halam Dee’nin incilerini rehin bırakmıştım, o yüzden...” Kadın sonunda Holly’yi fark etmişti ve sanki tüm hava ciğerlerinden çekilmiş gibi mutsuz bir şekilde nefes veriyordu. “Sen kimsin?”

Holly tam ağzını açmıştı ki Pace önce davrandı. “Kız arkadaşım,” dedi. Kanıtlamak için elini Holly’nin koluna götürdüğünde iki kadın da şok olmuştu. Eli kocaman ve sıcaktı, avuç içi nasırlıydı. Holly’nin gözlerinin içine baktı. Adamın gözleri artık ne soğuk ne de mesafeliydi, hatta hoşuna gitmiş görünüyordu ama... Aslında çaresizdi.

Pace Martin’in çaresiz hali yeteri kadar şaşırtıcıydı. Genç adam birkaç saniye sonra kendine geldi ve “Acele et, tatlım. Geç kalacağız,” dedi.

Tatlım?

Holly daha olayı anlamadan Pace tarafından pek de zarif olmayan bir biçimde arabaya itildi.

“Ben...”

“Şişşt,” diye fısıldadı Holly’nin kulağına.

Hayır... Bunu yapmış olamazdı. Pace, Holly’yi susturmuş olamazdı. Holly adama buz gibi bir bakış attı fakat Pace *People* dergisine verdiği pozdaki o ‘selam bebeğim’ gülümsemesiyle karşılık verdi. Ağzının kenarından bir şeyler mırıldanıyordu. “Şu anda benimle tartışmaman için sana bin dolar ederim.”

Bin dolar mı? Bu ‘bir daha asla fakir olma’ fonuna iyi bir katkı olabilirdi. “Benimle dalga geçiyor olmalısın,” diye fısıldadı Holly.

“Tamam, iki. İki bin,” dedi Pace sertçe. “Tanrım, sadece acele et.”

İki bin dolar! Vay be!

Pace dalga falan da *geçmiyordu*. Holly'yi bir kere daha ittirince genç kadın arabaya bindi. Pace etkileyici bir hızla kapıları kilitledi ve otoparktan çıkmak için arabayı çalıştırdı. Tia koleksiyon defterine sarılır biçimde öylece kalmıştı. Şaşırmış görünüyordu.

“Bakma ona,” diye emretti Pace. “Bana güven.”

Holly adama dik dik baktı. “Benimle dalga geçiyor olmalısın,” diye tekrar etti.

“Hayır, ciddiylim. Bakman onu daha da sinir eder.”

Şok içindeki Holly bir kahkaha attı. Ana yolun dar, kıvrımlı yollarından çok yarış pistine uygun bir hızla korkunç bir şekilde köşeyi dönerken Holly'nin midesi bulandı. Araba konsolunu sıkıca tuttu. “O ufak şeyden benden korktuğundan daha çok mu korkuyorsun?”

“Sadece biraz daha fazla...”

Pace şok edici bir rahatlıkla korkunç bir dönüş daha gerçekleştirirken Holly sıkıca tutundu. Bu onu heyecanlandırmış ve vücuduna adrenalin aşılamıştı. “Bu sana pahalıya patlayacak.”

Pace diğer köşeyi dönerken vites değiştirdi. Yorgun bir ses tonuyla, “Bilmez miyim...” dedi.

Bölüm 3

Her şey çok daha kötü olabilirdi. Bir beyzbol oyuncusu gibi tüm hatalarınızın sayıldığını ve her gün gazetelerde yayınlandığını farz edin.

“Yaptığın adam kaçırmadır ve bunun bir cezası olmalı.”

Pace yolcu koltuğunda oturan gazeteciye baktı.

Güzel değildi. Sinir bozucu insanlar güzel olmazdı ve tüm gazeteciler sinir bozucuydu, bu sadece kendi fikri değildi. Ayrıca oldukça dikkatliydi. Evet, tam da böyleydi.

İş kıyafetlerinin altındaki vücudu kıvrımlıydı ve Pace kıvrımlara bayılırdı. Fakat kadının baş belası olma özelliği de vardı. Açık kahverengi saçları arkaya atılmıştı. Dikkatli bir şekilde her şeyi izleyen açık kahverengi gözleri Pace’i kandırmak için takındığı ifadeyle uyum içindeydi.

Bunun standart bir gazeteci sorunu olduğunu düşündü Pace. Bu dikkatli tavrının Holly’nin başını da ağrıtırıp ağrıtmadığını düşündü. En azından adamın başını ağrıtabiliyordu ve omzundaki ağrıyla mücadele ettiği düşünüldüğünde bu ağrı yadsınamazdı. “Adam kaçırma mı?”

“Evet,” dedi Holly. “Bir kişi diğer bir kişiyi isteği dışında götürürse buna adam kaçırma denir.”

“Sana iki bin dolar teklif ettim ve arabama o kadar hızlı bindin ki başım döndü.”

“En sevdiğim iki şeyi bir araya getirmiştin. Para ve röportaj yapma fırsatı.”

“Sana röportaj sözü falan vermedim.”

“İma ettin,” dedi Holly tatlı bir şekilde.

İşte! Eğer Holly tatlı olursa adam tükürdüğünü yalamak zorunda kalacaktı. “Hayır, ima falan etmedim. Kasti olarak öyle bir şey yapmadım.”

“Bir öneride bulunmak isterim. Ücreti iki binden bine düşüreceğim,” dedi Holly büyüklük göstererek.

“Öyle mi yapacaksın!” Pace kahkahaya boğulurken cep telefonu Wade’den gelen bir mesajla titredi.

Buraya gelmen için üç neden: Brandy, Cindy ve Tatlı Pea. GERÇEKTEN! TATLI PEA! Gerçek adı bu.

“Kaliforniya eyaletinde araç kullanırken mesaj yazamazsın,” dedi Holly. “Yasal değil.”

Pace telefonu bıraktı. Tatlı Pea... Yıllardır tüm Hollywood yeraltı kulüplerinden Beyaz Saray’a kadar her yerde her şeyi duymuş ve görmüştü. Her ne kadar kendi kafasında bile gülünç bulsa da kadınların kendisini hızlı atış yapması ya da banka hesabının kabarık olması nedeniyle istemesi artık geçmişte kalmıştı. “Araç sürerken mesaj yazamıyorum. O kadar yetenekli değilim.”

Tanrı’ya şükür Holly cevap vermemişti. Sessizlik... Pace’in en sevdiği şeylerden biri. Pace solundaki Pasifik Okyanusu’na; sağındaki tüm engebeli, yaz güzelliğiyle dramatik bir biçimde duran ve yol ile su üzerinde devasa gölgeler oluşturan Santa Ynez Dağları’na baktı. Yaz ortası harika bir sezondur ve bu sadece beyzbol için geçerli değildi. Hava harikaydı. Sıcak ve neredeyse yağmursuz... Akşamüstü güneşi denize doğru alçalırken ada çayı bitkisi ve maki ile kaplı arazinin rahatlatıcı bir güzelliği vardı.

Pace camını açınca içeriye sıcak rüzgârın gürültüsü doldurdu ve bunun, Holly’nin soru sormasını engellemesini umuyordu.

“Sırf ünlü olduğun için aşırı hız cezasından yırttığın oluyor mu?”

Tabii bu Holly’yi engellemeyebilirdi de. Pace o sırada çalan cep telefonunu bir lütuf olarak gördü ve arayana bakma-

dan telefonu açtı. Bu, normal bir günde risk sayılabilirdi fakat şu anda dikkatinin dağıtılmasına ihtiyacı vardı. “Konuş,” dedi Pace hoparlörü açıp telefonu torpidoya koydu. Böylece Holly kurallarla ilgili şikâyet edemeyecekti ve bu ay ikinci kez aşırı hız cezası yiyemezdi.

“Mesajlarıma neden cevap vermiyorsun?” diye sordu Wade.

Pace adamı duyabilmek için penceresini kapatmak zorunda kaldı. “Araba sürüyorum.”

“İyi. Jax’teyim ve bana bira borcun var. Kışını kaldırıp buraya gel.”

“Gelemem.” Pace konuşmayı merakla dinleyen Holly’ye baktı. “Bir sorun çıktı.”

Holly gözlerini devirdi.

“Birini yatağa mı atıyorsun?” diye sordu Wade.

“Hey,” dedi Pace çabucak. “Hoparlör açık ve yalnız değilim.”

“Pardon.” Wade duraksadı. “Yani öylesin?”

“Hayır!”

“Yine arabanın çılgılık atan bir sürü kadınla çevrildiğini söyleme bana, dostum.”

“Bir kere,” dedi Pace iç çekerek Holly kahkahalara boğulduğunda. “Bu sadece bir kez oldu.”

“Ve ben seni kurtardım. Sinirli, saplantılı yapının kadınlara hiç sökmeyeceğini söyleyip duruyorum ama sen dinlemiyorsun.”

“Tamam, *arabada yalnız değilim*, cümlesinin neyini anlamadın?”

Wade kahkaha attı. “Kimle berabersin?”

“Benimle.” Holly öne eğildi. “Holly Hutchins.”

Wade, “Selam, güzelim,” diye kedi gibi mırladı. “Sesin kadar güzel misin?”

“O gazeteci,” dedi Pace. “O yüzden laflarına dikkat et.”

“O neyine dikkat etmemi istiyorsa ona ederim.”

Açıkçası Wade, Pace’in tamamen zıttıydı. Adam resmen sokaklarda büyümüştü. Çocukken herkesten fazlasını gör-

müştü ve hâlâ yüzünde sakın bir gülümseme vardı. İlkesi çok çalışmak, çok oynamaktı. Kaliforniya sörfçüsü görünümünün de faydasını görmüştü ama nereye giderse gitsin kadınları etrafına çeken şey rahat doğasıydı.

Holly de Wade'ten hoşlanacaktı. An meselesiydi...

"Pasifik Ateşi ile ilgili detaylı makaleler yazacağım bir seri hazırlıyorum," dedi Holly telefona. "Kişisel bir bakış açısı sunacağım. Sizi popüler yapan şeyler, gıcık eden şeyler, gerçekte kim olduğunuz... Seninle de görüşüp düşüncelerini öğrenmek isterim."

"Sen sadece zamanı söyle," dedi Wade. "Ben gelirim."

Holly, suratında *bak ne kadar kolaymış* anlamına gelen kendini beğenmiş bir gülümsemeyle Pace'e baktı.

"Wade medya orospusudur," dedi Pace kendini savunarak. "Ayrıca ilgi arsızdır."

"Dur bakalım orada," dedi Wade. "Tamam, doğru ama yine de dur orada."

"Pace ve arabasının etrafını saran kadınlar hakkında daha çok şey duymak istiyorum," dedi Holly telefona. "Harika bir hikâyeye benziyor."

"Hayır." Pace, market otoparkında kuşatma altına alındığı ve Wade'in kurtarmaya geldiği hikâyeyi dinlemek istemiyordu. Wade tüm sorulara memnuniyetle cevap vermiş, posterleri imzalamış ve ödül olarak da iki hafta boyunca her biriyle çıkmıştı. Uzun yıllardır çok yakın arkadaşlıklar ve Pace hâlâ Wade'in tüm bu ilgiyle nasıl baş ettiğini anlayamıyordu.

Ancak Pace'in şu anda kurtarılmaya ihtiyacı yoktu. Bir kadınla baş edebilirdi. Rüzgâr Holly'nin saçlarını dağıtmıştı. Saçını toplamaya çalışıyor ama beceremiyordu. Garip bir şekilde dağınık saçla daha uysal ve yaklaşılabılır görünüyordu. Hatta daha güzeldi. Bu düşüncelerle sarsılan Pace omzundaki ağrının başına vurduğunu düşündü.

"O zaman gelirken Holly'yi de getir," dedi Wade. "Güzel bir kalabalık var, çok fazla tavşan yok."

"Tavşan mı?" diye sordu Pace'e bakmak için saçını toplamaktan vazgeçen Holly.

“Bir hayran grubu.”

“Kadın hayranlar,” diye düzeltti Wade. “Maçlarımızı takip ediyorlar. Yeteneğimizi takdir ediyorlar, harika tavırlarımız hoşlarına gidiyor. Birinin adı da Tatlı Pea.”

Pace kadının Wade’i incelemeye koyulduğunu ve hayali notlar aldığını hissetti. “Yeteneğinizi görüyorum,” dedi Holly. “Ama benim gördüğüm tavır gayet kötü.”

Wade kahkaha attı.

“Güzeldi,” dedi Pace başını sallayarak. “Teşekkürler.”

“Ben senin için sürekli söylüyorum bunu,” dedi Wade. “Harika yetenek, kötü tavır.”

Pace gözlerini devirdi. Yakın arkadaşları işte. “Veda et, Wade.”

“Hadi ama. Buraya sür. Eğlenmeyi unutmadığını kanıtla bize.”

Fakat Pace büyük bir ihtimalle unutmuştu. “İşim var.”

“İş mi? Şu anda arabadaki hanımefendiyi baştan çıkartmaktan başka önemli ne işin olabilir ki?”

“Baştan çıkartma falan yok.”

“Gördün mü? İşte bu yüzden kimseyi yatağa atamıyorsun.”

“*Şu anda arabamda...*” dedi Pace burnundan soluyarak. “Bir gazeteci var.”

“İşte bu yüzden...”

Pace telefona uzandı ve Wade’in suratına kapadı.

“Bu hiç kibar bir davranış değildi,” dedi Holly.

“Unutur.”

“Yani kadınlar tarafından sık sık takip ediliyorsun?”

Pace yine penceresini açtı ama bu sefer Holly susmamıştı.

“Muhabbet kurmaya çalışıyorum, Pace. Dostane davranıyorum. Sen de bir ara denemelisin.”

Ana yolun ortasındaydılar ve Pace’in geriye dönme ya da Holly’yi arabadan atma fırsatı yoktu. Yani arabada onunla kalmak zorundaydı. “Dostane falan davranmak istemiyorum.”

“Advil içmeliydin.”

Rüzgâr Holly üzerinde yine mucizeler yaratıyordu. Saçları tamamen dağılmış, yanakları da pespembe olmuştu. Ceketinin önü de rüzgârdan uçuşuyordu ki bu Holly'yi daha az profesyonel gösteriyordu. Buna şaşırان Pace saate baktı.

“Dinle, bir yere gitmem lazım.” Aslında birkaç yere gitmesi gerekiyordu. Kendi vaktine sahip olmayalı çok uzun süre olmuştu. “Taksi çağırıp senin arabana ulaşmanı sağlayacağım.” Pace telefonuna uzandı. “Eminim, Tia çoktan gitmiştir.”

“Ondan korkuyor olmana inanamıyorum.”

Holly her ne kadar dalga geçse de Tia bir elli boya sahip bir beladan çok daha fazlasıydı. İki kez antrenman alanına girmiş ve maç esnasında sahaya inmişti. Kulübe de zorla girme teşebbüsünde bulunmuştu ve Pace kadının, bahçesinden evine girmeye çalıştığına yemin edebilirdi. “Bana bir iyilik yap ve ondan uzak dur. Kendi iyiliğin için. Şimdi gerçekten gitmek zorund-”

“Şuna ne dersin...” Holly adamın cep telefonunu elinden çekti ve kapadı. “Nereye gidiyorsan yanında geleyim.”

Evet, lanet olsun! Pace kadının bunu söyleyeceğini tahmin etmişti.

“Beyzbol oyuncularının, özellikle atıcıların genellikle doğal fiziksel cesaret ve keskin zihinsel çeviklikle kutsanmış ya da lanetlenmiş olduklarını biliyor muydun? Bu da kendine güven ve zihinsel sertlik olarak ortaya çıkıyor. Ya da çoğu kişinin dediği gibi kendini beğenmişlik olarak kendini gösteriyor.”

Pace cevap vermediğinde Holly adama alaycı bir ifadeyle baktı. “Bu başarılı oyuncularla daha yaygın. Bir şeyler gerçekleştirme tutkusundan kaynaklanıyor.”

“Öğrendiğim iyi oldu.”

“Beyzbolda en yüksek rekabet seviyesi için gerekli olan fiziksel ve psikolojik beceriler toplamına iki milyonda bir kişinin sahip olabileceğini biliyor muydun?”

Hayır, bunu yeni duymuştu.

“Senin hakkında tuhaf olan ise çok seçici ve sınırlı bir

grubun en tepesine ulaşmak için bir sürü oyuncuyu geçtin ki bu, inanılmaz bir baskı altında olduğunu gösteriyor; yine de röportaj verme düşüncesine küçük bir kız gibi mızızlanıyorsun. İlginç, Pace. Çok ilginç.”

Pace kadına şaşkınlıkla baktı. “Benden ne istiyorsun?”

“Röportaj.”

“Gerçekten Samantha’dan iptal etmesini istemiştin.” Aslında teknik olarak Pace menajerine bu isteğini ilettiği ve ondan Sam’in röportajı iptal etmesini istemişti. Fakat bunu söylediğinde Gage bir yardım toplantısındaydı. Takım yardımı ihtiyacı olan çocuklar için sosyal bir moda şovu hazırlamıştı ve Gage’in etrafı kadınlarla sarılmıştı. Pace bu isteğini dile getirdiğinde Gage’in gözlerinin cam gibi olduğunu görmüştü. Gage’in söylediklerinin hiçbirini duymamış olması da mümkündü.

“Sorun yok,” dedi Holly. “Şu ana kadar benim için bir sorun oluşturmadı. Sonuçta, kadın problemlerini, takip edilmeni, kuşatılmanı öğrenmiş oldum.”

“Komik,” dedi Pace ve Holly’yi kendisine gülümser halde buldu.

Ve lanet olsun, bunda bulaşıcı bir şey vardı. Holly’de bulaşıcı bir şey vardı. Oldukça güzel bir kadındı. Fakat Pace bunun hoşuna gitmesini ya da kadına bağlanmayı istemiyordu.

Yalnız kalmak istiyordu.

Zamanın çoğu sahne ışıkları altında geçiyordu ve Pace yalnız olmaktan gerçekten çok hoşlanıyordu. Hayatında geldiği bu noktada, iki tür oyuncu vardı: Para için oynayanlar ve oyunu sevdiği için oynayanlar. Pace kesinlikle ikinci kategorideydi. Oyunu seviyordu. Nokta. Para olsa da olmasa da oynardı ve güzel olsun olmasın yanında gazetecilerin olmasını tercih ederdi.

Oyun oynamak istiyordu. Beyzbol ile ilgili her şeyi seviyordu. Topu elinde hissetmeyi, saatte yüz kırk kilometreden fazla bir hızla atılan topun havada çıkardığı sesi, çimlere yeni biçildikten sonra sahadaki kokuyu, çamur üzerinde durma

hissini, vurucunun kaleye doğru yürüyüşünü izlemeyi, Wade'in kendine kibirli kibirli gülümsemesini ve atış için hazırlanmayı... Her şeyi...

Bu onun tutkusuydu. Kalbiydi. Tüm hayatıydı. Bu yüzden insanların maçıta neden onu izlemeyi bu kadar çok istediklerini anlayabiliyordu. Anlayamadığı şey, insanların sanki film yıldızıymış gibi onu *oyun dışında* da izlemek istemesiydi. Hiç mantıklı gelmiyordu ve bu, Pace'i gıcık ediyordu.

"Sana oyun dışında pek de ilginç bir yanım olmadığına dair yemin etsem?"

Holly kaşlarını çatı. "*Playboy* dergisinde böyle demiyordun ama."

"Sen *Playboy* mu okuyorsun?"

"Geçen ayın kapak hikâyesini gördün mü? Hani okuyucularına hangi profesyonel oyuncuların daha iyi sevgili olabileceklerini sormuşlardı?"

Lanet olsun! Bunun geleceğini tahmin ediyordu. "Hayır."

"İlk beşteydin, koca adam."

Pace kafasını salladığında Holly kahkaha attı ama Pace ciddi tavrını bozmayınca iç geçirdi.

"Ortamı yumuşatmaya çalışıyorum, Pace. Özellikle seni... Neden kimse komik olduğumu düşünmüyor?"

"Olmadığın için olabilir mi acaba?"

"Sana şunu söyleyeyim. Sınıfın en komiği seçilmiştim."

Pace bir kahkaha attı. "Özür dilerim ama hayır. İmkânı yok."

Holly bir yandan saçlarını yüzünden çekmeye çalışıyor bir yandan da kaşlarını çatmış adama bakıyordu. "Neden insanlar kaba bir şey söylemeden önce özür diler ki?"

"İtiraf et. Manikür parası için futbolcuların ödevlerini yapan bir kitap kurduydun, değil mi?"

Holly kollarını birleştirdi ve burnunu kaldırdı.

"Oh, evet," dedi Pace. "Haklıyım."

"Basketbol takımı," diye mırıldandı Holly uzaklara bakarak. "*Basketbol* oyuncularının ödevlerini yapıyordum."

Pace kadının kitaplara gömülüp bir sürü tembel, başkala-

rını kullanan sporcunun ödevlerini sessiz, sakın ve ciddi bir şekilde yaparkenki halini hayal edebiliyordu. Pace de onlardan biri olmuştu.

“Ve asla manikür parası için yapmadım,” dedi Holly. “Hayatımda hiç o kadar sığ olmadım.”

Pace buna inanmıştı. Sinir bozucu ve ukala olabilirdi fakat Holly ile ilgili hiçbir şey sığ, sıradan ya da kibirli değildi. “Benim lisede sığ bir kişiliğim vardı.”

Ve büyük bir ihtimalle bundan çok daha fazlası vardı.

“*Vardı mı?*” diye sordu Holly adamın pahalı arabasının deri döşemesini göstererek.

Evet, evet. Dışarıdan bakıldığında Pace her şeye sahipti. Harika bir beyzbol öncesi kariyere, otel odası kapılarının üzerine numaralarını yazdıkları iç çamaşırlarını bırakan kadınlara... Sığ bir yaşam biçimi...

Adamı dava edin.

Omzundaki sorun ortaya çıktığından beri Pace aslında oyun dışında hiçbir şey olduğunu fark etmişti ve sonunda kafasına dank etmişti. Bu aşağılayıcıydı... Alçaltıcıydı... Bu konu hakkında çok düşünürse de yıkıcıydı.

Pace ana yoldan çıktı. Santa Barbara’yı dünyanın geri kalanından izole eden, dağlarla gölgelenmiş dolambaçlı ve dar bir yola girdi. Pace arabayı kuş uçmaz kervan geçmez bir parka çekti, atletizm sahasına ve hemen yanındaki dereye bakmaya başladı. Kalbinin biraz ısındığını hissedebiliyordu. Saha bakımsızdı. Parkın yanındaki boş alan uzun yıllar önce terk edilmişti. O zamandan beri asfalttaki boşluklardan, terk edilmiş ve şimdi bir barakadan fazlası olmayan dükkânın duvarlarındaki yazılardan otlar çıkmıştı. Satılık ilanı tek tarafına çivilenmiş ancak devrilerek aşağı sarkmıştı.

Bu yer yıllardır satılıktı. Pace buraya en son bir hevesle geldiğinde avukatı ancak bir aptalın burayı satın alacağını söylemişti.

“Aman Tanrım.” Holly şüphe dolu gözlerle Pace’e baktı. “Beni uyuşturucu alışverişine getirmiş olamazsın, değil mi?”

“Evet. Çünkü uyuşturucu alırken yanımda her zaman meraklı gazeteciler getiririm.”

Holly gülümsemeyince Pace iç çekti. “Şakaydı. Çünkü sınıfın en komiği *bendim*. Burada bekle.”

“Ama...”

“Bekle ya da taksi çağır.” Pace geri dönüş için cebinden para çıkardı.

“Tanıştığıma memnun oldum,” diye de ekledi Holly’nin kaçıp gitme ihtimalini göz önünde bulundurarak ki kaçıp gideceği konusunda iddiaya girerdi.

En azından gitmesini umuyordu.

Bölüm 4

*Eğer bir kadın havadaki top ile yeni doğan bir bebeğin hayatını
kurtarmak arasında seçim yapmak zorunda kalırsa
etrafta sayı yapacak oyuncu var diye bakmaksızın
bebeğin hayatını kurtarır.*

Dave Barry

Spor çantasını arabadan alırken Pace'in aklı Holly'deydi. Tamam, çok hoş bir kadındı Holly; fakat Pace'in onun için hiç vakti yoktu. Omzunu hareket ettirince dişlerini sıkkan Pace akşamüstü güneşi altında sahaya doğru yürüdü ve atıcının durduğu tümsek alanda çocuklarla buluştu.

Bu çocuklar her gün buraya gelen ortaokul serserileri takımıydı. Okul takımına girememişlerdi, kimse onları istemiyordu. Bir oyun merkezi ligi vardı ama o da kasaba merkezine yakındı yani buraya çok uzaktı. Bu çocukların oraya gitmeleri hem mümkün değildi hem de lige katılmak için gerekli ücreti ödeyemezlerdi. İlçenin bu ıssız noktasında bu çocukların kendilerini meşgul edecek ve onları beladan uzak tutacak bir şeye ihtiyaçları vardı. Pace de onları beyzbolla tanıştırmıştı.

İğrenç atış yaptığı, canının çok yandığı bir oyun sonrasında bu sahaya geldiğinde keşfetmişti onları. Bu sahada yeteneğin hiç önemi yoktu, asıl önemli olan kalpti.

"Geç kaldın," dedi Chipper topu Pace'e atarak. Chipper aslında atıcılarıydı fakat Ding Dongs çikolataları yakalamak

dışında pek bir iş yapmadığından atıcı terimi pek de uygun değildi. Cidden. Çikolataları ağzıyla yakalayabiliyordu. Par-kın şampiyonuydu.

“Endişelenme, Pace.” River pipet daldırıp kolasını içmeye başladı. Pace’in ağzı sulanmıştı. “Sana nefes aldırmayacağız.” River da atıcılarıydı ama bu terim onun için de pek uygun değildi çünkü River topu kale yakınına bile atmaya beceremiyordu.

Bu konuda çalışıyorlardı. “Size bir şeyler aldım.” Pace kolayı çocuğun elinden alıp içmemek için kendini zor tutuyordu. Dr. Pepper içmeyi o kadar çok özlemişti ki.

“Çikolata mı?” diye sordu umutlu Chipper.

“Daha iyisi.” Pace çantayı yere indirdi ve fermuarını açmak için eğildi. İçinden çocukların şu anki eldivenlerine kıyasla aşırı kaliteli yepyeni deri eldivenler çıkardı.

Çocuklar daha yakından görebilmek için dizlerinin üzerine çöktüler. “Dostum...”

“Çok güzel...”

“Sımsıkı...”

Pace her birinin eldivenleri kapışını izledi ve çocuklara son üç galibiyetinden aldığı zevkten çok daha fazlasıyla hayran hayran baktı. Dalgın dalgın omzunu ovuşturdu ve bu kadar kötü hissetmesine neyin neden olmuş olabileceğini düşündü. Lanet olsun, bilmiyordu. “Eve gittiğinizde her bir eldivenin içine top koyun, plastik bant veya tel ile etrafını sarın ki biraz açılınsınlar.” Pace çantasını karıştırdı.

“Ve Chipper, sana yeni sopa aldım.”

“Zaten alüminyum sopam var.”

Pace kafasını salladı. “Ahşap. Ahşap her zaman daha iyidir.”

“Ama alüminyumda topa vuruş yerleri görünüyor.”

“Sopan topa vurduğunda artık ses çıkarmıyor.”

“Hiçbir şeye vurmuyor ki,” diye lafa atladı River. Chipper saldırmak için hamle yapmıştı fakat Pace araya girdi ve tam zamanında Chipper’ı tişörtünün arkasından çekerek durdurdu.

“River haklı,” dedi Pace. “Vuruş alıştırmaları yapman lazım. Sopandan ses çıkmıyorsa artık ölmüş demektir. Senin suçun değil.”

“Ölmüş falan değil, daha vakti va-”

“Ahşap,” diye tekrarladı Pace ve sopayı uzattı. Topluluktan, “Ooouuuu, aaaaa!” sesleri yükseliyordu. “Bu bebeğin topa vuruş noktası ceviz ağacından yapılmış. Çok hoşuna gidecek.” Ahşap çok daha pahalıydı fakat profesyonel ligde gerekliydi ve Pace onların ahşap sopaya dokunma hissine alışmalarını istiyordu. Pace ayağa kalktı. “Kalamayacağım.”

Bunu duyan topluluktan inilti ve karşı çıkmalar yükseldi ama Pace başını salladı.

“Özür dilerim, beni bekleyen bir...”

“Hatun var,” dedi Chipper.

“Doktor randevusu var.”

“Şimdi bakma,” diye fısıldadı Chipper.

“Arabandan inen bir hatun var. Nehir kenarından yürüyerek bu tarafa geliyor.”

Bu “hatun” yaklaştıkça çocuklara gülümsüyordu. Holly’nin saçları yine dikkatlice toplanmıştı ve ceketinin düğmeleri iliklenmişti. Çimleri gizleyen düzensiz otları geçerken gözlerinin içi parlıyordu. Holly tam ortalarında durdu. “Yeni ekipman,” dedi gülümseyerek.

“Hepsini Pace aldı,” dedi Chipper. “O en iyisi.”

Diğerleri de onaylarcasına kafalarını salladılar.

“Bize her zaman bir şeyler getiriyor,” diye ekledi River. “Antrenörümüz gibi.”

“Takım yöneticisine böyle deniyor,” dedi Chipper kadına bilgi vermek amacıyla.

“Biliyorum.” Holly keskin açık kahverengi gözlerindeki merakla Pace’e bakıyordu.

“Dr Pepper içmeyi kestiğinde sırf artık içki içmeyelim diye evdeki tüm kutuları bize getirmişti,” dedi Chipper. “Ve bize pizza da alıyor.”

“Bu eğlenceli olmalı. Size koçluk yapıyor.”

“Evet, ana ligde şu an en iyi atıcı o.”

“Chipper.” Pace kafasını salladı. Pace’i kadına satmaya çalışıyorlardı.

Chipper bunu görmezden geldi. “Onun içinde bir ateş olduğunu biliyor muydun? Çok hızlı atış yaptığı için böyle diyorum. Teknik olarak sonlandırıcı olsa da tam bir oyun başlatıcı.”

Harika. Özel hayran grubu. “Bunları duymasına gerek yok.”

“Sen Pace’in kız arkadaşı mısın?” diye sordu Chipper.

Holly öyle tatlı ve müzikal bir sesle kahkaha attı ki Pace ona ikinci kez bakma ihtiyacı hissetti.

“Kesinlikle hayır.” Holly sorudan o kadar çok hoşlanmışa benziyordu ki Pace bu cevap karşısında biraz bozuldu. Ne alaka. Erkek arkadaş olmayı seçtiğinde kötü bir erkek arkadaş değildi ki; ama tabii bunu çok sık yapmazdı. Onun cüzdanını her ne kadar sevseler de yılda yedi ay boyunca fiziksel ve duygusal anlamda hazır olmayışı kadınların hiç hoşlarına gitmezdi.

“Takılıyorsunuz o zaman,” diye tahminde bulundu River.

Holly yine kahkaha attı. “Hayır.”

“Bu kadar iğrenç bir şeymiş gibi davranmak zorunda değilsin,” diye mırıldandı Pace.

“Seninle sevgili olmak mı?” Holly hâlâ gülümsüyordu. “Gerçekten mi?”

Tamam, Pace resmen sinir olmuştu. “Benimle sevgili olmakta ne sorun varmış?”

“Hepsini açıklamaya vaktimiz olduğunu sanmıyorum.”

Bu ne anlama geliyordu? Sormak için ağzını açmıştı ki Holly eteğine hiç aldırmadan çocukların yanında dizlerinin üstüne çöktü ve eldivenlere bakarak iç geçirdi.

Pace’in telefonu çalınca tüm dikkati dağılmıştı. Arayan Samantha’ydı, Pace’in başının belası. “Röportajımı iptal etmemişsin,” dedi Pace hem topluluk hem de meraklı gazeteci duymasın diye biraz uzaklaşarak.

“Etmedim, evet,” dedi Samantha. “İptal mi etmem gerekiyordu?”

“Evet.” Chipper’ın kadına beyzbol hayranı olup olmadığını sorduğunu duydu. Tanrı aşkına! Holly’nin cevabını duymak için kulak kabarttı.

“Hayır,” diye mırıldandı Holly. “Öyle hayran olacak tiplerden değilimdir pek.”

“Beyzbol oynar mısınız?”

“Pace?” dedi Sam telefonun diğer ucundan. “Orada mısın?”

“Evet, dinliyorum.”

Holly Hutchins gerçekleri ortaya çıkarmasıyla tanınan bir gazeteci. Yönetimdekiler iyi reklam olsun diye işi onun yapmasını istediler. Hırslı ve ağzı sıkı biri olarak biliniyor...”

Süper! Bunu fark etmemişti.

“Ama adil ve iyidir. O yüzden ona iyi davran.”

“Hı-hıı.” Şu anda Holly hiç de tesislerde olduğu gibi hırslı ve ağzı sıkı görünmüyordu. Dizlerine kadar çamura batmış, çocuklara gülüyor ve onlarla kakhaha atıyordu. River’a kötü bir mahallede büyüdüğünü, sahaya gitmenin pek de iyi bir fikir olmaması nedeniyle beyzbol oynamayı öğrenmediğini söylüyordu.

“İğrençmiş,” dedi pasörleri Danny. Danny tuhaf bir şekilde yedinci sınıftan beri hiç uzamamış, hiç büyümemişti.

“Pace?” dedi Sam.

“Bu röportajı hiç istemedim, Sam. İsteyen başka birisine ver. Wade olabilir.” Wade yarım saat içinde kadını yatağa atabilirdi. “Ya da bekle, Ty’le röportaj yapsın.” Ty sezon boyunca seks yapmazdı; bu da güvenli olduğu anlamına geliyordu. Pace bunu neden umursadığını bilmiyordu. “İyi bir yıl geçirdiği için daha çok reklamının yapılmasını istiyor.”

“Bu iyi bir reklam olacak,” diye tekrarladı Sam. “*Senin* için. Sen bizim yıldızımızsın Pace; ve bunu biliyorsun.”

“Eğer öyle anlatırsa iyi reklam olacak. Bana güven, onda iyi bir ilk izlenim bırakmadım.”

“Tanrı aşkına,” diyerek iç geçirdi Samantha. Sinirlenmeye başlamıştı. “Gülümseyip güzel bir kadına iyi davranmak ne kadar zor olabilir ki?”

Tahmin edebileceğinden daha zordu.

Saha üzerinde Danny hâlâ Pace'i kadına satmaya çalışıyordu. "Onunla çıkarsan eminim sana oynamayı öğretir," dedi.

Holly kafasını çevirdi ve Pace'i ciddi ciddi incelemeye başladı. "Çok etkilenmiş görünmüyordu, o yüzden cevabı Pace'i hiç şaşırtmadı. "Ben daha çok kafası çalışan tiplerle çıkıyorum."

"Benim kafam çalışıyor," dedi Chipper istekli bir biçimde. "Fen dersinden seksen bir aldım."

"Onunla röportaj yap, Pace," dedi Sam. "Söz veriyorum, seni öldürmeyecek."

Samantha'nın sesi neşeli geliyordu ve Pace onun yüzünden neşelenen kadınlardan sıkılmaya başlamıştı.

Lanet olsun! Onun kafası da gayet iyi çalışıyordu.

"Gitmem lazım," dedi Sam. "Ona iyi davran. Kadınlar buna iyi tepki verir. Holly kolay bir kadın değil. Sana güveniyorum ama etkileyemediğin bir kadınla tanışmadığına da eminim. Milyon dolarlık cazibenle onu etkile ki reklamımızı iyi yapсын."

Pace iç geçirdi. "Ben reklamımı her zaman iyi yaptırırım."

Samantha kahkaha attı. Pace kadının telefonun diğer ucunda klavyede bir şeyler yazdığını duyabiliyordu. Her zamanki gibi etkili ve verimli bir biçimde birden çok iş yürütüyordu. "Ve onunla *yatmazsan* harika olur."

Onunla yatmak mı?

Hiiiiiiç aklından geçirmemişti.

Öyle bir ihtimal bile yoktu.

İhtimal kırıntısı bile yoktu.

Her ne kadar kadının saçları güneş ışığı altında altın iplikler gibi görünse de ve çocuklara gülümseyişi de Pace'in işini kolaylaştırmasa da... Hayır, Pace'i etkilemek için onlara iyi davranmıyordu. İçinden öyle geliyordu. Kontrollü olmasına karşın vücudundaki kıvrımlar da harika görünüyordu. Hatta daha az kıyafetle daha harika görünebilirdi.

Tamam, Holly ile yatma konusunda biraz kafa yormuş olabilirdi.

Onu etkilemek için ellerinden geleni yapan çocuklar kadına sahayı gezdiriyorlardı ve Holly zaten etkilenmişti; ya da en azından öyle davranıyordu.

Onlarla konuşuyor, çoğu aptal yetişkinin yaptığı gibi onları aşağılamadan, onların seviyesinde iletişim kuruyordu ki Pace ile konuşması böyle değildi. Evet, şu anda çok daha içtendi ve Chipper'in her dediğini onaylayarak başını sallayan kadını izleyen Pace ilk kez Holly'nin gerçek yüzünü gördüğünü hissetti. Kendine güvenerek yürüyor, şefkatle gülümseyordu.

Bir kadında aradığı favori iki şey...

Danny kadına eldiven uzattı ve River'a doğru döndürdü. Pace doğrulmuştu.

Hayır.

Hayır, olamaz.

Hassiktir! "Hayır!" diye bağırды Pace, her zamanki gibi falsolu atışla topu fırlatan River'ı görünce.

Çocuk çok sert atmıştı.

Pace onlara doğru koştu fakat yeteri kadar hızlı değildi ve Holly topu yakaladı.

Alnıyla.

Bölüm 5

*İnsanlar beyzbolun olmadığı kış mevsiminde
ne yaptığını soruyorlar. Ne yaptığımı söyleyeyim.
Pencereden dışarı bakıp ilkbaharı bekliyorum.*
Rogers Hornsby

Holly geriye uçtu ve yere o kadar sert çarptı ki kafasından geçen her şeyi düşünmeden söylemeye başladı. “Annanı...” diye mırıldandı dikenli yabancı otlar üzerinde uzanırken. Yaşadığı şoku atlatmaya çalışırken derenin taşlara vurduğunda çıkardığı sesi dinledi.

Kolları? Hâlâ yerindeydi.

Bacakları? Onlar da hâlâ yerindeydi.

Başı? Çok da emin değildi.

“Onu öldürdük mü?” diye sordu içlerinden biri dehşet dolu bir fısıltıyla.

“Geri çekilin, çocuklar.” Bu Pace’in alçak ve sakin sesiydi. “Çekilin de nefes alsın.”

“Nefes aldığına emin misin? Pace, suni teneffüs yap!” dedi Chipper ısrarla.

“Acele et!”

Holly adam kalp masajı yapacak mı yapmayacak mı görmek için öylece sabit yatmak istiyordu fakat vücudu bu oyuna eşlik edemezdi. Ya çimde karıncalar varsa? Saçları büyük bir ihtimalle yine darmadağın olmuştu ve en kötüsü de belki eteği uçmuştu. Holly gözlerini açtı ve Pace ile göz göze

geldi. Adamın karanlık gözlerinde birçok duygu vardı ancak endişe başı çekiyordu. Saçları rüzgâr yüzünden dağılmıştı ve karmakarışıkta. Pace kaşlarını çatmıştı. Holly adamın hoş göründüğünü itiraf etmek zorundaydı. Kötü tavırlı olsa bile.

“Kazağı olan var mı?” diye bağırdı omzunun arkasından.

Herkes kafasını sallayınca kendi üstünü çıkardı. Aman Tanrım! Svetşörtü silkeledi ve katlayıp Holly’nin kafasının altına yastık gibi koydu.

Bakma ona, dedi Holly kendi kendine. Bakma...

Ama bakmıştı.

Aman Tanrım!

Pürüzsüz ve bronz ten. Sert kaslı. O omuzlar o kadar genişti ki güneş ışınlarının Holly’nin gözlerine girmesine engel oluyordu. Ve tabii bir de o karın kasları vardı...

“Sunı teneffüs ister misin?” diye sordu Pace içinde ironi olan kibar bir ses tonuyla. Yüzündeki ince, kıvrımlı çizgiler onu inanılmaz sert ve yakışıklı gösteriyordu.

Evet, lütfen, diye düşündü Holly. “Akıldan bile geçirme.”

“Kestirmen bitti o zaman?”

“Hah.” Adamın sesinde ne vardı böyle? Ve o gözlerinde... Holly yerde sabit yatıyorken bu gözlerin sinirle ya da belayla dolu olmadığını görüyordu. Başka bir şey daha vardı. Karanlık, hassas bir şey. Holly bunun tam olarak ne olduğunu anlayamıyordu fakat her neyse büyüleyiciydi.

“Alnın şişmiş,” diye mırıldandı Pace.

“Başın acıyor mu?”

Şimdi sorunca evet, acıyordu. Holly doğrulurken Pace yardım etmek için kollarını kadına doladı. Holly’nin sabit durmasını sağlayan kolları sıcak ve sertti.

Kadın, Pace’in bedenine değiyordu.

Oh! Pace’in göğsü pürüzsüzdü, sıcacıktı ve taş gibi sertti. Holly dokunmak, ısırma istiyordu. Ve yalamak... Lütfen yalayabilir miydi?

“Holly?”

“Evet?”

“İyi misin?”

Holly adamın sesindeki endişeyi duyabiliyordu. İlginç. Holly'nin vücudunun verdiği tepki de ilginçti. Kıvrılıp sarılmak istiyordu.

Sarılmak... Holly hiç sarılmazdı.

Şimdi ise adama sarılmakla meşgüldü. "Evet, iyiyim." Ayağa kalkmaya çalıştı ancak Pace hâlâ onu tutuyordu.

"Biraz dur." Pace sinirli görünüyordu ki bu hiç adil değildi çünkü Holly o topu neredeyse yakalamıştı.

Tamam, topu neredeyse yakalamamış olabilirdi. "Gerçekten iyiyim."

"İyi." Pace biraz daha yaklaştı. "Annanı mı?"

"Etrafta çocuklar var." Adam, Holly'nin alnına dokunana kadar boğazı utançla kilitlenmişti. "Ahhh!"

Pace kaşlarını çatı.

"Ben iyiyim," dedi Holly.

"Bana adını, neden bir baş belası olduğunu söyle. Belki o zaman gerçekten iyi olduğuna inanırız."

Holly elini adamın yüzüne götürdü. "Sinirlenince güney aksanıyla konuştuğunu biliyor muydun? Aslında daha çok Teksas ağzı gibi."

Pace ciddi bakıyordu. "Adın?" dedi dişlerini sıkarak.

"Holly ve işimi yapıyorum."

"Oyunu öyle oynuyorsan işini yapamıyorsun demektir."

Pace kadını bıraktı. "Bir oyun hakkında yazan gazeteci o oyunu oynayabiliyor olmalı."

Holly gözlerini devirdi. Gözlerini hareket ettirebildiğine şükretti ve titreyen bacaklarının üzerinde durmaya çalıştı. Gözleri arasındaki zonklamayı görmezden gelerek dehşete düşmüş River'a gülümsedi. Zavallı çocuk bembeyaz olmuştu ve sanki yavru köpek öldürmüş gibi görünüyordu.

"İyiyim, River. Yemin ederim."

"O kadar sert attığım için özür dilerim. Kim o kadar sert atabildiğimi tahmin ederdi ki? Ve tam da ortadan yedin topu." Kısaca açıklamak için gözlerinin ortasını gösterdi River. "Tam on ikiden. Ve sanki vurulmuşsun gibi geriye uçup yere düştün."

Evet, bu kısmı çok iyi hatırlıyordu Holly. “Beyzbol oyuncular hakkında araştırma yaparken reflekslerinin normalden daha hızlı olduğunu öğrenmiştim.”

“Durum böyleyse bence sen beyzbol oyuncusu değilsin,” dedi Chipper ciddi ciddi.

Holly iç çekti. “Haklısın. Umarım en azından sizi eğlendirmişimdir.” Şakaklarını ovuşturdu ve keşke ayağa kalkmak için bu kadar acele etmeseydim diye düşündü çünkü bacakları tir tir titriyordu.

Pace svetşörtünü tekrar giyerken Holly’yi dikkatle izliyordu.

“Benim adım ne?” diye sordu Pace.

“Seksi, Küstah Beyzbol Serserisi mi?”

Pace göz kırptı.

“Özür dilerim. Sanırım çarpma dilimi açtı. Ama iyiyim,” dedi Holly çocukların dehşet dolu ifadesini görünce. “Cidden.”

“İyi çünkü Pace’in sevgilisini öldürmek korkunç olurdu,” dedi River rahatlayarak.

“Ben onun sevgilisi de...” Fakat çocuklar geri çekilmişti ve yeni eldivenleriyle sahayı turluyorlardı. “...ğilim.” Holly dalgınlıkla acıyan kalçasını ovaladı.

“Yardıma mı ihtiyacın var?”

Holly kafasını kaldırıp baktığında Pace gülümsüyordu. Bu çok tuhaftı. Mizah adamın suratını değiştirmiş ve çocuklardan biri gibi görünmesini sağlamıştı. Holly’nin fotoğraflarda gördüğünden daha genç ve kaygısız bir ifadesi vardı. Gözleri, kenarlarında çizgiler oluşturarak parlıyordu. Ağzı gülümüyor gibiydi ve Holly’ye rağmen eğleniyordu. Holly, birbirlerine baktıkları süre boyunca yüzünde istemeden de olsa bir gülümsemenin belirdiğini fark etti.

“Seksi, Küstah Beyzbol Serserisi mi?” diye tekrarladı Pace yumuşak bir ses tonuyla.

“Seksiye mi yoksa serseriye mi karşı çıkıyorsun?”

“Doğrusunu söylemek gerekirse küstaha.”

Tamam, Pace kıvrak zekâya ve görünüşüne uygun bir mi-

zah anlayışına sahipti. Holly adamın aslında ortalama akıllılardan daha fazlası olduğunu tahmin ediyordu. Etkilenmemek için elinden gelenin en iyisini yapmasına rağmen Holly adamdan hoşlandığını hissediyordu ki bu iyi değildi. Hem de hiç iyi değildi.

Hâlâ dip dibe duruyorlardı. Aslında adam, kadını desteklemeye devam ediyordu. Pace'in suratındaki gülümseme yavaş yavaş kayboldu.

Aynı şekilde Holly'nin gülümsemesi de yok oldu.

Kalbi kaburgalarına sertçe çarpıp duruyordu çünkü aniden kendini seksi hissetmeye başlamıştı. Çok seksi. Her bir kalp atışı ağırdı ve her biri Holly'nin kendisinin de pek emin olmadığı bir şeyle doluydu.

Tamam, bu doğru değildi.

Bunun ne olduğunu çok iyi biliyordu. Beklenti. Tereddüt-lü bir çekim. Ve Holly'nin avuç içlerini nemlendirecek kadar sıcaklık ki bu çok tuhaftı; çünkü dağların tepeleri üzerlerinde gölge oluşturunuyordu ve ağaçların arasından esen harika rüzgâr esintisi kadının saçlarına değiyor, yüzüne hafifçe dokunuyor ve başını ağrıyordu.

"Gitmem gerekiyor," dedi Pace sakince. "Gerçekten gitmem gereken bir yer var."

"Sorun yok."

"Emin misin?"

"Evet."

"O zaman kendi başına ayakta durabilirsin belki?"

"Oh!" Aman Tanrım. Tüm bedenini adama yaslamıştı. Kendi başına geriye birkaç adım atarak durumu hemen düzeltti. Döndüğünde çocuklara baktı. Birkaç dakika daha kalıp onlarla daha fazla takılmayı ve sohbet etmeyi düşündü.

Bazen en iyi şeyler en beklenmedik kaynaklardan gelir. Bunun yanında, Pace ile ilgili olan makalesine iyi bir dokunuş olabilir... Fakat lanet olsun, başı dönüyordu. Evet, bir dakika oturacaktı, tam da buraya, çime...

Pace hemen kadının yanına koştu ve gözlerine bakmak için saçlarını yüzünden çekti. "Holly."

“Ben iyiyim.”

Pace zorlukla nefes verdi. “Yalancı.”

“Dur bakalım.” Holly net görebilmek için gözlerini kırttı. Biraz. *Lanet olsun.* “Ben hiç yalan söylemem.”

“Herkes söyler.”

“Ben söylemem.”

Pace’in bakışı şüpheyile dolmuştu. “Yani sana benim hakkımda gerçekten ne düşündüğünü sorarsam söyleceğin şey...”

“Biraz kendigini beğenmiş olduğun fakat hesaba kattığımdan daha iyi yönlerle sahip olduğun olurdu. Alnıyla top yakalayan aptal muhabirlere iyi davranman gibi.”

Pace kaşını kaldırdı. “Dürüst bir kadın. Hiç tahmin etmezdim.”

“Şaşırmış görünüyorsun.”

“Öyleyim.”

“O zaman yanlış kadınlarla takılıyorsun.”

“Bu kesinlikle doğru.” Holly’ye hâlâ çok yakından bakan Pace başını salladı. “Seni burada bırakamam.”

“Gayet de bırakırsın.” Holly gülümsedi. “Güneş altında biraz oturup notlarımı yazacağım. Harika bir gün. Eskisi kadar kendimi kötü de hissetmiyorum.”

“Tamam. Bu kadar. Hadi.” Holly ayaklarının üzerinde düzgünce duramıyorken Pace ellerini kadının vücudunda tutarak dik durmasına yardımcı oldu. “Biliyorum, kalbin çocukları sorgulamaktan yana ama bunu yapmana izin veremem.”

“Neden, ne biliyorlar ki?”

“Holly.”

“Şaka yapıyorum. Böyle bir şey yapmam.”

“Yapmaz mısın?”

Holly suçlu bir biçimde gülümsedi. “Tam olarak sorgulamak denmez. Belki nazikçe konuşabilirdim...”

Pace kadının gözlerinin içine baktı. Bakışları aşağılara doğru kaydı. Holly’nin dudaklarına bakarken kadın midesinde kelebeklerin kanat çırpışlarını hissetti. Pace geri adım atmadı, çekilmedi. Hayır, kendi alanında kaldı ki bu normalde Holly’yi gıcık eden bir davranıştı fakat hissettiği şey sinir olmaktan çok...

Kıpır kıpır bir duyguydu.

Kafasındaki şişlik yüzündendi. Öyle olmak zorundaydı.

“Derinlere daldın, Holly.”

“Beni bir pislik olduğuna inandırmak istiyorsun ama ben hiç de öyle olmadığını düşünüyorum.”

“Hayır, öyleyim. Tam bir pislik. Malın teki.”

“Polisi aramak yerine seni takip eden sapıklardan kaçırıyorsun. Çocuklarla beyzbol oynuyor, onlara yeni ekipman getiriyorsun. Alnıyla top yakalayan aptal gazetecilere yardım ediyorsun. Yumuşak bir tarafın var, Pace Martin.”

“Yok öyle bir şey.”

Pace hakarete uğramış görünüyordu. Holly kakhaha attı. “Evet, var.” Kadın elini Pace’in göğsüne koydu. Sert ve sıcak kaslar hiç de dikkatinden kaçmamıştı. “Derinlerde bir yerde yufka yürekli, koca bir adam var.” Çok derinlerde, tüm o lezzetli kasların altında.

Pace kafasını sallayarak arabasına yöneldi. “Hadi gidelim, Sherlock.”

“Nereye?”

“Kafanı kontrol ettirmeye ve hazır gitmişken seni arabaya aldığım için ben de kendi kafamı kontrol ettireceğim. Üzgünüm çocuklar,” diye bağırdı Pace. “Gitmek zorundayız.”

Chipper kaşlarını oynattı ve onaylarcasına başparmağını kaldırdı. “Anlaşıldı.”

“Kes şunu. Deplasman maçlarım var ama bir iki güne dönerim.”

“Phillies,” dedi Chipper. “Analarını ağlatacaksın.”

Pace gözlerini kıstı. “Böyle konuşmaya iznin var mı senin?”

“Evde yok ama şu an evde değiliz. Hostese Dr Pepper içmediğini söylemeyi unutma. İğrenç hissetmene neden oluyorlar. Ve unutmadan, yedek forma altı al yanma. Fermuarlarını her zaman patlatır,” diye açıkladı Holly’ye.

“Sorun yaratacağa benziyor.” Pace nasıl çocuklarla ilgileniyorsa çocukların da onunla aynı şekilde ilgileniyor olmasının çok sevimli olduğunu düşündü Holly.

“Belaya bulaşmayın,” dedi Pace her birine ve elini Hol-

ly'nin sırtında tutarak kadına arabaya kadar eşlik etti. Holly bu davranışı hem şaşırtıcı hem de hiç beklenmedik bir şekilde tatlı buldu. Eli kocamandı, sıcacıktı ve nasırlıydı.

Çok erkekse.

Evet, Holly gerçekten kafasını kontrol ettirmeliydi. Arabaya oturdu, emniyet kemerini taktı ve Pace'in karanlık bakışlarıyla karşılaştı. Zavallı çocuk, yine Holly ile yalnız kalmaktan rahatsız olmuş gibi görünüyordu.

"Komik olan ne?" diye sordu adam gülümsemesine engel olamayan Holly'ye.

"Sensin. Benden korkuyorsun."

"Ne? Hayır korkmuyorum."

"Gayet de korkuyorsun."

"Belki birazcık." Pace gerekenden biraz daha hızlı sürdü arabayı ve otobana çıktı.

"Bak," dedi Pace. "Kafana yediğin top için çok üzgünüm."

"Röportaj verecek kadar mı üzgünsün?"

Pace iç çekti. "Bir pislik olduğumu zaten kabul ettim. Ama sen tam bir baş belası olduğunu itiraf etmedin."

Holly bir kahkaha attı fakat bu kafasını acıtınca pırıl pırıl parlayan okyanusun, öğleden sonra güneşi altında etkileyici görünen tepelerin, güneşin yüzünde bıraktığı sıcaklığın, arabanın hızının ve ayrıca adamın arabayla baş edişinin keyfini çıkararak başını arkaya doğru yasladı.

"Haklısın. Tam bir baş belasıyım. Bunu önceden ifade etmeliydim. Açık olmak benim için çok önemlidir."

"Neden?"

Bu soru Holly'yi şaşırtmıştı. "Çocukluk travması," diyerek dalga geçti Holly. "Noel Baba'yla alakalı. Hoş bir hikâye değil."

Holly rüzgârın uğultusundan Pace'in cevabını duyamıyordu fakat dudaklarının kıvrıldığını gördüğünde bir süre için yine midesinde o kıpır kıpır his oluşmuştu.

Büyük bir ihtimalle beyin hücreleri top yüzünden dağılmıştı fakat yine de arabasının olduğu yere doğru gitmediklerini fark edecek kadar kafası yerindeydi Holly'nin.

“Yanlış yöne gidiyoruz.”

“Hı hı. Beni adam kaçırmakla suçladığın için bari gerçekten yapmış olayım dedim.”

Kasabaya geldiler. Holly Santa Barbara’ya bazen Amerikan Rivierası denildiğini biliyordu fakat Eski Batı ve İspanyol kültürlerinin ilgi çekici ve büyüleyici karışımıyla kasabanın güzel görüntüsü her zaman onu şaşırtırdı.

Pace otoyoldan çıktı, arabayı okyanus manzaralı üç katlı cam ve çelik binanın arkasına park etmeden önce turistlerle dolu sokaklara doğru sürdü. Arabadan indi ve kaldırım tarafına geçti. “Hadi gidelim,” dedi Holly’nin kapısını açarken.

“Nereye?”

“Sadece gel.”

“Ne kadar da agresifsin.”

Pace kadının elinden tutarak onu binaya doğru sürükledi. “Buna ifade vermeyi reddetme deniyor ve anayasal bir hak.”

“Adam kaçırın bilge.”

Pace gözlüklerinin ardından kadını süzdü. “Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır, atasözünü hiç duydun mu?”

Holly tam cevap verecekti ki Pace’in ona açtığı kapının üzerindeki yazıyı okudu. *Santa Barbara Kliniği*.

“Aptal olma,” dedi Holly ayak sürüyerek. “Oraya gitme gerek yok. Ben iyiyim.”

Pace güneş gözlüklerini kafasına taktı. Gözleri sakindi ve eğleniyormuş gibi görünüyordu. “Korkma. Ben elini tutarım.”

Nedense bu cümle inanılmaz samimi gelmişti ve Holly’nin beyni yaramaz bir yere kaymıştı.

Bundan habersiz olan Pace ise elini Holly’nin sırtına koyup onu kibarca içeriye itirmeye çalışıyordu. Holly birbirlerine her dokunduklarında aralarında oluşan tuhaf ve heyecan verici duygudan etkilenmiş bir halde kapı eşiğinde öylece duruyordu.

“Ne oluyordu?” Holly penislerle ilgili defteri artık kapamıştı. “Bu resmen çok değerli vaktini harcamak olacak, Pace. Ben *iyiyim*.”

“Tamam, kanıtla o zaman.” Sesindeki alaycı tonun aksine Pace kadının belini hafifçe sıktı.

Güven vermek.

Adam onu umursuyordu. Bunu bilmek güzeldi. Çünkü kadın da onu umursuyordu. Ve bu... Bunu bilmek o kadar da güzel değildi. “Paranı harcamanı istemiyorum.”

“Sana borcum olan bin dolardan keserim.”

“İki. Bana *iki* bin dolar borcun var.”

Birbirlerine yakın duruyorlardı. Hem de çok yakın. Pace çok daha geniş bir yer kaplıyordu.

Holly’nin yerini de kaplıyordu. Bir eli kadının üzerindeydi, diğer eli ise Holly’nin kafasının üstünde kapıyı tutuyordu. Bu ateşli ve davetkâr bir ortam yaratmıştı.

Svetşörtü omuz kısımlarından gerilmişti ve adam kolunu kaldırdığında Holly kollarındaki kasların svetşört üzerinde ortaya çıkan izlerini görebiliyordu ki bu da öyle abartılacak bir şey değildi. Öyleyse neden bakıp duruyordu? Holly’nin hiçbir fikri yoktu. Fakat Tanrım, çok güzel kokuyordu ve güven verici biçimde gülümsüyordu. Süreci daha algılama aşamasındaydı ki Holly adamın yanağına öpücük kondurmak için uzandı. İlgilendiğin için teşekkürler öpücüğü...

Tam da bu sırada Pace kadına bakmak için yüzünü çevirmişti...

Dudakları birbirine değdi.

Zarifçe birleştiler... Sonra birbirlerine yapıştılar...

Holly’nin içi bir şok dalgasıyla doldu. Ayrıldıklarında Holly aralarında bir gerginlik yaşanacağını düşündü fakat Pace kendini geriye çekip Holly’ye baktığında pek gergin görünmüyordu. Pace de en az Holly kadar afallamış görünüyordu.

“İçeri mi dışarı mı?” diye sordu arkalarındaki kadın sinir olmuş bir ses tonuyla. Bu, Pace’i görene kadardı.

“Merhaba. Selam, sen... Pace Martin misin? Aman Tanrım, sensin! Sen Pace Martin’sin!” Kadının siniri geçmişti ve suratında kocaman bir gülümseme vardı. “Geçen sene harika bir sezon geçirdiniz. Puanınız kaçtı? İki yüz kırk altı mıydı?”

“Öyle bir şeydi.”

“Yirmi dört galibiyet,” dedi kadın neşeyle. “Hemen hemen iki yüz strikeout yaptın, değil mi?”

“O kadar çok değil,” dedi Pace alçak gönüllülükle.

“Her neyse, harika bir seriydi, o da ne demekse artık!” Kadın, Holly’ye döndü. “Ulusal ligi galibiyetleriyle yönlendirdi, Kazanılan Koşu Ortalaması ve strikeoutları ile Cy Young Ödülü alma yolunda!” Kadın Pace’e gülümsedi. “Geçen yıl da ulusal lig strikeout rekorunu kırmıştın zaten. Unuttum sanma! Bu yıl en azından iki yüz yirmiş beş strikeout yapacağın iddiasına girdik. Ailece seni çok *seviyoruz*.”

“Teşekkürler.”

Kadın gülümsedi, sonrasında da zorlukla nefes aldı. “Aman Tanrım, benim için bir şey imzalamak zorundasın.”

Holly başı dönerek kadını izliyordu. Kadın ceplerini karıştırdı ancak kalem bulsa da kâğıt bulamamıştı. “Sorun değil,” dedi nefes nefese kalmış bir halde. “Beni imzala.” Hemen ardından atletinin askılarını omuzlarından indirdi ve göğüslerini resmen ortaya çıkardı. “Burayı,” diye emretti tenini işaret ederek. “Tam burayı.”

Pace kadının göğsünü imzalamak için eğilirken gözünü bile kırpmadı.

“Eşim en büyük hayranın,” dedi Pace’e gülümseyerek. “Bunu gördüğünde çıldıracak!”

Pace kadına kalemını uzattı ve önden gitmeleri için iki kadına kapıyı açtı.

Holly adama bakıyordu. “İstatistiklerini biliyordu. Ezbere.”

“Bazıları öyle.” Pace, Holly’yi kolundan tuttu fakat Holly ilerlemek istemiyordu.

Pace gür kirpikleriyle gölgelenen koyu kahverengi gözleriyle Holly’ye baktı.

“Göğüs imzaladığın çok oluyor mu?”

“İnsanlar sık sık vücutlarını imzalamamı ister,” dedi Pace.

“İlginç bir hayatın var, Pace.”

“Öyle diyorlar.”

“Gerçekten bir doktora görünmeme gerek yok.”

“Dediğimi yap. Doktor iyi olduğunu söylerse seni arabana bırakıp son bir saati olmamış sayarken vicdan azabı duymayacağım.”

“Tamam,” diyerek kabul etti Holly. “Sonrasında vücudunda bir bölgeyi imzalaman şartıyla.”

Bölüm 6

*Bu hayatta gerçekten sevdiğim üç şey var:
Tanrı, ailem ve beyzbol. Tek sorun ise beyzbol sezonu
başlar başlamaz bu sırayı birazcık değiştirmem.”*
Al Gallagher, 1971

O gece Pace vücudunu dinlendirmek için klasik sekiz kilometrelik koşusunu atladi. Aynı şekilde deliler gibi içmek istediği Dr Pepper’ı da es geçti ve Philadelphia’daki üç maçı da kazanmak için hazırlanırken sadece su içti.

Yolculuk için hazırlık yapmak artık nefes almak kadar olağan bir şey olduğundan Pace kıyafetlerini çantasına tıktırırken başka şeyler düşünüyordu. Holly iyi olacaktı. Onu arabasına götürmeden önce bundan emin olmuştu. Holly’nin eleştirel biçimde bakan gözlerinin Pace’in bu zamana kadar karşılaştığı en ilgi uyandırıcı gözler olmasına ve paylaştıkları etkileyici, seksi öpücüğe rağmen Holly’yi bir daha görmeyi umuyordu. Fakat Pace bu kadar şanslı olmayacağına hemen hemen emindi. Holly onun sırlarını istiyordu ve büyük bir ihtimalle sözlükte azimli sözcüğünün yanında resmi vardı kadının. Tabii dik kafalı ve inatçı kelimelerini de unutmamak lazım. Alnına top yiyerek pes edecek değildi.

Holly başına bela olacaktı, bunu biliyordu. Kadın hem çok komik hem de çok akıllıydı. Pace’i zekâsıyla alt etse bile adam kendine hiç acımadı ki kendine hiç acımadığı bugün doktorundan aldığı haberlerle kesinleşmişti.

Telefonu çaldığında duymazlıktan gelmeyi düşündü fakat ekranda Gage'in aradığı görünüyordu ve menajerini görmezlikten gelmek hiçbir zaman iyi bir fikir değildi. Hele oyun oynamak istiyorsa ve yarın için programı belirlenmişse. "Selam."

"Bir gazeteciyi kafasından vurmuşsun diye duydum."

Pace yatağına oturdu, gerilme hareketleri yaptı. Holly'yi, harika saçlarını, inanılmaz gözlerini ve River'ın atışından sonra onu kollarına almanın nasıl hissettirdiğini düşündü.

Ve bir de o öpücük vardı... "Tam öyle değil. Dava mı açıyor yoksa başka bir şey mi var?"

"Başka bir şey."

Gage elinden her iş gelen bir menajerdi. Oyunu seviyordu, oyuncularını seviyordu ve bu nedenle Pasifik Ateşi'nde sözü geçerdi. Otuz dört yaşındaki "antrenör"leri ülkedeki en genç belki de en çok çalışan Amerika Ulusal Beyzbol Ligi antrenörüydü. Bu da Pasifik Ateşi'ndeki herkesçe kalpten takdir edilirdi. Gage gerekenden fazla derecede sadık ve her zaman sakindi. Pasifik Ateşi'ni her durumda destekleme konusunda da tamamen güvenilirildi ki buna kendi aptallığı yüzünden başını belaya sokan oyuncusuna yardım etmek de dâhildi. "Ne oldu, dostum?"

"Kazaydı," dedi Pace. "Onu doktora götürüp kontrollerinin yapılmasını sağladım. İyi değil miymiş?"

"Onunla birlikte yemeğe çıkan Ty, Joe ve Henry'ye sorabilirsin. Ya da daha iyisi, ona kendin sor."

Çocuklar kesin Holly'yi büyülemişlerdir, diye düşündü. Ve Wade'i merak ediyordu. "Holly'nin numarası yok bende."

"Şansına ben de var."

Lanet olsun! Pace numarayı aldı ama elinde televizyon kumandası ile birkaç dakika oyalandı. Yerel muhabir Pace'in istatistiklerini sorgulayıp yaşı göz önünde bulundurulduğunda "sona yaklaştığını" söylediğinde ya zulasından Dr Pepper içecekti ya da Holly'yi arayacaktı. Çok da tın, diye düşündü Holly'nin numarasını tuşlarken. Otuz bir yaşındaydı. Otuz bir yaş *gayet de* genç bir yaştı. Holly telefona sakın ve uy-

kusunun sebep olduğu pürüzlü bir sesle cevap verdi. Pace'in sinirli ruh hali birden değişmiş, endişelenmişti. "Kafana bir şey yedikten sonra uyumaman gerekiyor." Holly'yi öylece bırakmaması gerekiyordu. Keşke...

"Doktor ücretini ödedin, Pace," dedi sakince. "Beyin sarıntısı geçirmediğimi biliyorsun. Ama bu anaç tavrın çok tatlı. Ve senin hakkında okuduğum biyografileri göz önünde bulundurunca çok da ilginç. Senin hakkında yazacağım makaleye bunu ekleyeceğim."

"Sadece bana dava açmandan korkuyorum. *Bu da mı tatlı?*"

"Ahh." Holly kahkaha attı. "Sen en kötüsüsün. Bu gece takım arkadaşlarıyla tanıştım. Hepsi harikaydı, hikâyelerle doluydular."

Pace öyle olduğuna emindi.

"Fakat tuhaf bir şekilde onlardan seninle ilgili bir şeyler kapmaya çalışırken hiçbirini ağzını açmadı."

"Buna arkadaşlık deniyor."

"Bir gazeteci olarak bunun sinir bozucu olduğunu söylemek zorundayım." Holly'nin sesi yumuşamıştı. "Sıradan bir kişi olarak bakınca ise inanılmaz tatlıydı."

"Yani tüm takımın tatlı olduğunu söylüyorsun." Pace güldü. "Bunu yazarsan eğer güvenilirlik konusunda sana kolay gelsin. Tatlılığımızla tanınmıyoruz, Holly."

"Hayır," dedi Holly neşeli bir ses tonuyla. "Sen değilsin, değil mi? Sizi neyin motive ettiğini çözmeyi umuyorum."

"Neden?"

"Çünkü benim işim bu. Derinlere inmekten hoşlanırım."

"Ve sırları ortaya çıkarmaktan."

"Evet, ortaya çıkmaları gerekiyorsa." Holly bir süre sessiz kaldı. "İçini rahatlatacaksa eğer, henüz bulamadım. Ve uyuyordum çünkü sabah erken saatte uçuşumuz var. Yani tatlı olsa da olmasa da benim için endişelenmeyi bırakabilirsin."

Kötü bir hisse kapılan Pace'in midesi gerilmişti. "*Biz* mi? Sabah erken saatte *uçuşumuz* var?"

"Sana söylemedim mi? Artık Pasifik Ateşi ile seyahat edeceğim."

Tanrım! “Ciddi misin?”

“Evet. Omzun nasıl? Bana klişe şeylerden bahsetmeye kalkma. Bu soruyu gazeteci Holly değil, seni takipçinden kurtaran arkadaşın Holly soruyor.”

Pace derin bir nefes verdi. “Biraz ağrıyor sadece.”

“Bana güvenmediğine göre şimdilik bununla yetineceğiz.”

“Hâlâ bir gazetecisin.”

“Ne yani? Kötü adam mı oluyor gazeteciler?”

“Hayır, tabii ki hayır.” Pace elini saçına götürdü ve açık spor çantasına baktı. Neden Holly’yi aramıştı? “Tüm internete başımın belada olduğunu yayılmasını istemiyorum.”

“Öyle mi?”

“Evet.”

Holly sanki adamın içinden geçenleri okuyormuş gibi bir süre sessiz kaldı. “Sıradaki turnuvada Pasifik Ateşi’nden büyük beklentilerin olmasını anlıyorum.”

“Evet.” Aslında Pace’in hayatındaki insanların bir sonraki oyun için, bir sonraki turnuva için hep ondan beklentileri olurdu. Pasifik Ateşi’nden değil, *ondan*. Pace her zaman bundan nefret etmişti. Evet, iyi bir atıcıydı; belki de harikaydı ama lanet takımın da bir parçasıydı.

Ve birkaç kelimeyle Holly bunu anlayabilen birkaç insandan biri olduğunu kanıtladı. Pace sırf bu nedenle bile ondan hoşlanabilirdi, eğer ondan hiç hoşlanmamaya karar verseydi. “Neyse, sadece nasılsın diye bir sorayım demiştim...”

“Ve aradığına şimdiden pişmansın.”

Evet. Evet, öyleydi.

“Sorun yok, Pace. İlgilenilecek şeyler listesinden silebilirsin beni. Alnımın ortasında siyah ve mavi bir yara olmasını yüzüne vuracak değilim,” dedi Holly eğlenen bir ses tonuyla.

Pace yüzünü buruşturdu. “Tecrübelerime göre kadınlar böyle şeyleri unutmaz.”

“Yanlış kadınlarla takıldığın konusunda zaten hemfikiriz. İyi geceler, Pace.”

“İyi geceler.” Pace telefonu kapadıktan sonra bir süre ekrana baktı. Holly’nin adresini bulup kontrol etmeye gidip git-

memek arasında kararsız kalmıştı. Fakat kendine karşı dürüst olmalıydı. Böyle bir şey yaparsa bu, sadece yarasına bakmak için olmayacaktı ve bu da Pace adına karar alan faktör oldu.

Holly'nin yanına falan gitmeyecekti.

Kırmızı, elinde Phillies'in son maç görüntüleri ve sandviçle çıkagelince kararını uygulaması daha da kolaylaşmıştı. Deplasmana gitmeden maç kayıtlarını izlemek gelenek olmuştu. Wade ve diğer çocuklar da sık sık katılırlardı fakat bu gece Kırmızı ve oğlu Tucker vardı. Tucker'ın da aynı babası gibi kanında beyzbol vardı.

Tucker ve Pace'in tanışıklıkları çok öncelere dayanıyordu. Babasının askerlik kariyeri yüzünden taşınmak zorunda kalmadığı yıl Pace, Tucker'ın karşısında oynamıştı. Tucker alkolü ve sokak yarışlarını karıştırma gibi bir sürü kötü seçimler yapmıştı. Bu da arabasının paramparça olması ve sağ bacağına pilatin takılmasıyla sonuçlanmıştı. Beyzbol oynamayacak olsa da Tucker'ın oyuna duyduğu sevgisi azalmamıştı. Şimdi ise takıma özel olarak vitaminli su sağlayan bir vitamin şirketine sahipti.

Baba ve oğul birbirlerinin tıpatıp aynıydılar. İkisi de havuç kafaydı ve ikisinin de saçları dağınıktı. Keskin yeşil gözlerinden hiçbir şey kaçmıyordu. İkisinin de yüzlerinde hemen bir gülümse belirirdi ve kocaman, sıcacık kalpleri vardı.

Tucker, Pace'in geniş ve aşırı lüks oturma odasına doğru topallayarak ilerledi. Pace her zamanki gibi içinde bir sızı hissetti. Eğer Tucker yıllar önce o boktan kararları almasaydı, Pace gibi Amerika Ulusal Beyzbol Ligi kontratına ve dolgun bir emeklilik hesabına sahip olabilirdi.

Tucker kendisine acınmasını istemezdi fakat bunu bilmek bile Pace'in rahatsızlığını dindirmiyordu. Televizyonun karşısına oturup kasedi izlediler. Genellikle iyi vakit geçirirlerdi, fırtına öncesi sessizliği gibiydi ama bu gece sosyal olmak bile zor geliyordu. Kırmızı'nın Phillies takımının atışları hakkındaki açıklamalarını dinlemek de öyle...

"Pace, ayağına bak. Gördün mü? Ayağının arkasından destek almıyor. Topu havada tutuyor ve düz bir şekilde atı-

yor. Sen bunu yapmıyorsun. Böyle bir şey yapmayacak kadar akıllısın.”

Pace akıllı olduğunu düşünmüyordu. Akıllı olsaydı, nasıl yaralanmaması gerektiğini çözmüş olurdu.

“Şuna bak.” Kırmızı, parmağıyla televizyonu işaret etti. “Tutuşunu nasıl değiştirdiğini gördün mü?”

“Pace nasıl kazanacağını biliyor baba,” dedi Tucker kahkahayla. “Çoğu defa yaptı.”

“Evet.” Pace’in bilmediğiye kazanmaya *devam edip etmeyeceği*ydi.

Tucker buzdolabına yöneldi ve altılı Dr Pepper paketini görünce başını salladı. “Seni boktan hissettirdikleri için bunları bıraktığını sanmışım.”

“Bıraktım.” Pace bazen onlara bakmayı seviyordu. Bir keş gibi...

Tucker bunların yerine bir su şişesi çıkardı ve vitaminlerle birlikte Pace’in göğsüne fırlattı. “En yeni ürünümüz. Günde bir tane. İyileşme sürecini hızlandırıp güç veriyor ki tam da bu ikisine ihtiyacın var. Enerji de veriyor.”

Pace kaşını kaldırdı. İlaç almaktan nefret ederdi. Advil’den bile. Bu tür şeylerin zayıflığı gösterdiğini söyleyen babasını hatırladı. “HGH¹’ye benziyor.

Büyüme hormonları yasaklanmıştı. Amerika Beyzbol Ligi bir kez uyarıda bulunduktan sonra elli oyunluk uzaklaştırma cezası verme kararı almıştı. İkinci uyarı yüz oyunluk uzaklaştırma cezasına neden oluyordu ki üçüncü uyarının yanında solda sıfır kalırdı. Üçüncü uyarı ile ana ligden yaşam boyu uzaklaştırma cezası veriliyordu.

Sert fakat oldukça etkili. Amerika Beyzbol Ligi yasaklı uyarıcıları da aynı şekilde takip ediyordu. Bu tür uyarıcılar için yapılan ikinci bir test yirmi beş oyunluk uzaklaştırma alınmasına neden oluyordu.

Amerika Ulusal Beyzbol Ligi Komisyonu steroid kullanımını yasakladığı zamanlardan önce de sert ve eski kafalı olan Kırmızı gözlerini devirdi. “Yeni düzenlemeler bok gibi.”

¹ Büyüme hormonu.

“İşte,” dedi Tucker Pace’e. “Yine başlıyoruz.”

“Çok saçma,” diyerek yakındı Kırmızı. Wheaties kutularının üzerine atlet fotoğrafları koyup mısır gevreğinin güç verdiğini söylüyorlar; fakat o gücü kazanmak için adam hiçbir şey alamıyor. O zaman Whaties’i de yasaklamamız mı lazım? Hatta elimiz değmişken Tylenol’u da yasaklayalım,” dedi Kırmızı. Bunu o kadar sert bir tonla söylemişti ki öksürmeye başladı.

Tucker iç çekti ve adamın sırtına vurdu. “Belki de senin sigaralarını yasaklamalıyız, baba. Buna ne dersin?” Pace’e döndü. “Vitaminlerin hepsi doğal. Hiçbiri işlenmedi. Karışım ilaç falan da eklenmedi. Ty kullanıyor ve enerji seviyesi arttı.” Genç yaşta yakalandığı lösemi sebebiyle ya da daha doğrusunu söylemek gerekirse hastalık süresince aldığı ilaçlar nedeniyle Ty’in enerji seviyesi dönemsel olarak azalıyordu.

Her durumda Pace performans artırıcıların cazibesini anlayabiliyordu. Profesyonel sporculara güçlü olmaları için para ödenirdi. Eğer onların kas yapmasını ve güçlenmesini sağlayacak şeyler ilaçlar ise bazıları onları kullanmayı tercih ederdi. Hayat böyleydi. Bu sadece Pace için geçerli değildi. Pace bazı ilaçların onu güçlendirdiğine kesinlikle inanıyordu; fakat atışlarını mükemmel yapan şey bu değildi. Atış beyzbol topunu fırlatırken kullanılan bilim ile kol ve omuz hareketlerinin karmaşıklığının birlikte ortaya çıkardığı bir şeydi.

“Bir hafta dene bakalım,” dedi Tucker, Pace’in suratındaki ifadeyi görünce. “Yeni doğmuş gibi hissedeceğine yemin ederim.”

Doktorunun teşhisi kulaklarında çınlarken Pace onaylarcasına başını salladı. Gerçek olsun olmasın, ekstra bir artışın zararı olmazdı.

“Sorun ne?” diye sordu Kırmızı. “Soğuk görünüyorsun.”

“Yorgunum sadece.”

“Öyle mi?” Kırmızı’nın keskin bakışları Pace’i inceledi. “Ya da gece biriyle buluşacaksın ve gitmemizi istiyorsun?”

“Tanrım, baba,” diye mırıldandı Tucker.

“Ne? Gittiğimiz her şehirde kadınlar kendilerini onun üye-

rine atıyor. Dallas'ta birinin iç çamaşırlarını Pace'in otel odasının kapısına bıraktığını söylemiş miydim?"

"Şanslı işte." Tucker, Pace'e duygularını paylaşır gibi baktı. "Özür dilerim. Babam hâlâ seksin oyuncunun oyununu olumsuz etkilediğine inanıyor."

"Ama engel oluyor," diyerek ısrar etti Kırmızı.

Pace bu fikre tüm kalbiyle karşı çıkıyordu fakat bu gece için seks, seçeneklerinden biri bile değildi.

"İyi. Biraz dinlen, Uyuyan Güzel." Kırmızı kasedini alıp kapıya yönelirken, "Kazanmaya devam edersen, flamamı alabilirim belki de," dedi.

"Turnavı *kazanırsak* demek istiyorsun."

"Ben de böyle demiştim."

"Hayır, eğer sen kazanırsan dedin."

"Lanet olası bir fark mı var?"

"Takımın tümü ben değilim."

"Bu sene öylesin."

Pace'in doktoru buna karşı çıkardı. Pace bugün öğleden sonra doktorun söylediklerini hatırladı. Omuz kaslarının zorlanmıştan öte olduğunu ve yırtılmış olabileceğini ki bunun tedavi edilmesi gerektiğini açıklamıştı. Pace'in iki seçeneği vardı: Şimdi olacağı lazer ameliyat ya da fiziksel terapiye devam etmek ve daha da kötüleşmemesini ummak.

İkisi de tamamen mantıklı, aynı zamanda tamamen boktan seçimlerdi.

Pace'in eline tutuşturduğu vitamin poşetine dokundu Tucker. "Bunları günlük kullan. *Özellikle* seksi biriyle buluşacaksan."

"Şu anda buluşmak istediği tek şey kendi yatağı," diye mırıldandı Kırmızı. Pace'i ittirdi ki bu Kırmızı'nın dünyasında sarılmaya eş değerd. "*Tek başına hem de.*"

Pace iç çekti ve ikisini de yolcu etti.

Pace ile konuştuktan sonra uyuyamayan Holly dairesinde dolaşarak durdu ve bilgisayarın boş ekranına baktı. İlk makalesini yazmaya çalışıyordu fakat ne zaman bir cümle yazsa kaydet yerine sil tuşuna basmayı düşünüyordu.

Bu, makalenin öznesini öpmüş olmasından kaynaklanıyor olabilir.

Tanrım.

Ev içinde dolanmaya ve bunu sorun etmeye devam etti. Sonra da en iyi arkadaşı Allie'yi aradı.

"Tam zamanında be kızım," dedi Allie. "Merak ediyordum."

Tüm hafta boyunca konuşmamışlardı ki bu tamamen Holly'nin hatasıydı çünkü Allie birkaç kez aramıştı. "Özür dilerim. Yeni bir seriye başlıyorum."

"Yani bilgisayarının önünde volta atıp Tommy'ye ve genel olarak hayata küfrediyorsun. Bir gün belki de benim yöntemimi denersin."

Bu yöntem yogaydı, sağlıklı yiyecekler ve tamamen stres noksanlığı içeriyordu. Maalesef Holly ne zaman yogayı denese düşüyordu, abur cuburdan vazgeçemiyordu ve stressiz yaşama yeteneğinden yoksundu. "Benim yöntemim gayet iyi ya da Tommy serilerin fikirlerini seçme konusunda bana güvenseydi iyi olurdu."

"Sen kimseye güvenmiyorken şerefsiz patronunun sana güvenmesini istemen çok ilginç."

"Sana güveniyorum."

"Sen çok az kişiye güveniyorken," diye düzeltti Allie. "Tamam sırlar hakkında yazıyorsun kızım ama unutma tüm sırlar birinin acımasız ve ihmalkâr olduğu anlamına gelmez. Her sırrı olan kişi annen gibi değil."

Holly iç çekti. "Evet." Holly ve Allie üniversitede yaratıcı yazarlık dersinde tanışmışlardı ve tüm farklılıklarına rağmen öğretmeninin korkunç olduğunu düşünmeleri onları yakınlaştırmıştı. İki yıl boyunca oda arkadaşı olmuşlardı. Allie ve tofu peyniri, Holly ve çikolatası. Allie'nin Holly için ilk gerçek arkadaş olmasıyla çok daha yakın oldular.

Şimdi Allie Los Angeles'da yaşıyordu. Zengin ve ünlülerin evlerinde çalışıyor, bir yandan da senaryo yazıyordu. Holly Los Angeles'a geldiğinde birbirleriyle görüşürlerdi ki bu uzun süredir gerçekleşmemişti. Allie, Holly'nin tek ba-

ğıydı; kalbinden bağlı olduğu tek kişiydi ve ayaklarının yere basması için Allie'ye ihtiyacı vardı.

“Beyzbol fenomeninin son oyununda atışsız geçen yedi devre sonrasında RBI ve taktik atışı yaptığını duydum,” dedi Allie. “Philly’de en azından öyle yapması bekleniyor.”

“Beyzbola ilgin olduğunu bilmiyordum.”

“Kulağa zeki geleyim diye internetten araştırdım. İşe yaradı mı?”

“Etkilendim.”

“İyi. Görev tamamlandı.” Allie’nin ses tonunda neşe vardı. “Yok olduğunu düşünmeye başlamıştım. Ya da seksi birini bulduğunu falan.”

“Onun gibi bir şey.”

“Benimle dalga geçiyorsun... Değil mi?”

“Hayır,” dedi Holly bir kahkaha atarak. “Haklı değilsin. Yeni bir yazı serisine başlamakla meşgulüm. Hepsi bu.” Ya da başlamamakla, diye düşündü Holly diz üstü bilgisayarına bakarak. “Seni bir yoklayayım demiştim.”

“Ayyy! Beni özlüyorsun.”

“Evet.” Holly yüzünde bir gülümsemenin oluştuğunu hissediyordu. “Gerçekten özlüyorum.”

“O zaman oradan oraya koşuşturup durma. Dizini kır ve otur. Hatta bunu Los Angeles’ta benimle beraber yapabilsen harika olurdu. En ilginç şeyler burada oluyor, kızım!”

“En azından senin için. Ben kurgu olmayan şeyler yazıyorum. Hikâye yazmak için seyahat etmeliyim.”

“O zaman kurgu türünde yazmaya başla. O hâlâ Pasifik Ateşi’nde mi?”

“Kim?”

“Dikkatini dağıtan seksi kimse o.”

“Kes şunu!” Ama Holly sandalyesine çökerken ve bilgisayar ekranına bakarken pes etmişti.

“O fenomen. Fenomenler patronluk taslayan gazetecilerden hoşlanmazlar.”

Allie kahkaha attı. “Bayıldım. Her zaman yüksekleri hedefliyorsun.”

“Aramızda hiçbir şey olmayacak bölümünü de duyduğun değil mi?”

“Detayları anlatmak için beni ara.”

“Öyle bir şey olmayacak.”

“Hı hı.”

Holly kafasını çalışma masasının üzerine koydu. “Aslında detayların olmasını istemiyorum. Buna ne diyorsun?”

Allie gülünce Holly telefonu kapadı. Gelecek ay sonuna kadar kiraladığı apartman dairesine baktı ve derin bir nefes verdi. Başka bir şehirde, başka bir daire...

Sırada hangi şehrin olduğuna dair en ufak bir fikri bile yoktu.

Allie’nin düşüncelerinin aksine kendisini bağlayan hiçbir şeyin olmaması işinin eğlenceli kısmıydı... Ya da bu zamana dek öyle olmuştu. Tuhaf bir rahatsızlık hissi sarıyordu Holly’yi. Belki de Allie haklıydı. Belki de artık bir yerlere yerleşmeyi düşünmeliydi. Annesi gibi yapmak zorunda değildi. Annesinin birçok bağımlılığı vardı. Erkekler, alışveriş, yalan söyleme... Bunlar bir araya geldiğinde onu yok etmişti. Holly zar zor kurtulmuştu. Kendilerini muhtaçlar evinde bulabilirlerdi. Aslında Güney Georgia’daki taşınabilir bir evde demek daha doğru olurdu. Bunda bir sorun yoktu aslında. Tabii eğer gerçek bir aile olsalardı... Holly hep annesi tarafından problemlerinin sebebi olarak suçlanırdı ve bu nedenle şimdi de Holly annesini her şey için suçluyordu.

Hiç gerçek bir aile olmamışlardı.

Bir yere bağlanmak da neymiş. Fakirlik yüzünden bir yere bağlı kalmak zorunda olmak en kötüsüydü. Anılar merhametsizdi fakat Holly kendini büyütüp kurtarmıştı. Fakirlikle boğuştuğu günler geride kalmıştı.

Evet, belki de biraz sertti; biraz yorgundu ve kimseye güvenmiyordu ama ahlaki kuralları hâlâ yerindeydi ve içgüdüleri keskinleşmişti ki bu nedenle ne kadar gergin olsa da Tommy’yi aramak için yeterli cesareti kendinde bulabilmişti.

“Sonunda,” diye söylendi Tommy. “Arama ekibi göndermek üzereydin. Artık telefonlara cevap vermiyor musun?”

“Özür dilerim. Seninle konuşmam gerekiyor.”

“Benim de seninle konuşmam gerekiyor, bebeğim. Bana makalenin en kısa sürede göndermen lazım. Yarın yayınlıyacağım.”

“Pazar gününe kadar teslim etme hakkım var.”

“Biliyorum ama Alicia beni yarı yolda bıraktı ve şimdi doldurmam gereken bir boşluk var. Görev senin.”

“Biraz daha zamana ihtiyacım var.”

“Biraz daha zamana ihtiyacım var da ne demek oluyor?”

“Aslında konu değişikliği yapmaya ihtiyacım var. Buz dansını düşünüyorum,” dedi Holly bilgisayarının boş ekranına bakarak.

Tommy bir kahkaha patlattı. “Öyle bir şeye ihtiyacın yok.”

Adamın hiçbir fikri yoktu. Konuyu değiştirmek zorundaydı. Kendi konusunu öpmüştü! “Küçük bir ilgi sorunu yaşıyorum.” Bir doksanlık bir ilgi sorunu...

“Nasıl yani?”

Kimse Holly’yi işe almazken Tommy ona bir şans vermişti, o yüzden Holly bunu adama borçlu olduğunu hissetti ve ona doğruyu söyledi. “Sanırım birazcık...”

“Hasta mısın? Ne?”

“Hoşlanıyorum. Oyuncuların birinden.”

“Yani?”

“Yani...” En son işi ile ilgili biriyle çıktığında ilişki çok kötü bitmişti. Çok kötü. O kadar kötü ki muhtemelen Alex hâlâ Holly’nin ölmesini diliyordu ve Holly de hâlâ onun için orgazm taklidi yapmamış olmayı diliyordu.

Pace ile sevgili olma ya da adamı öpme niyetinde değildi ama gerçeklerle yüzleşmesi gerekiyordu. “Tarafsız olmam zor olacak.”

“Sana tarafsız olman için para ödemiyorum,” dedi Tommy. “Bu beyzbol gerçekleri hakkında bir seri olmayacak. Bu kişisel bir yorum. Fikirlerin önemli. Yani onlarla ne kadar yakın olursan o kadar iyi! Oyuncuların çocuklar için bir ton hayır işi yaptığını duydum. Bana derhâl fotoğraflarını getir. Yazdığın tüm o sert şeylerle iyi gider. Önce kalplerine doku-

nacağız, sonra da kalplerini acımasızca söküp atacağız.”

“Hastasın sen, Tommy.”

“Biliyorum. Şimdi bana lanet olası makaleyi gönder.”

Holly bilgisayarın boş ekranına baktı ve suratını buruşturdu. “Ya taraflıysa?”

“Tarafsız hale getir o zaman. Gönder şunu.”

“Tommy...”

“Bak, bunu konuşmuştuk. Gönder ya da işi bırak.”

Holly bir anlığına öyle yapmayı düşündü fakat onu durduran iki şey vardı: Birincisi tekrar fakir olma korkusuydu. İkincisi ise bir erkek yüzünden böyle berbat bir ekonomide iş bırakmak *aptal kadının* tanımıydı ve Holly *aptal kadınlardan* nefret ediyordu.

“Kararın ne, bebeğim?”

Lanet olsun! “Birkaç saat süre ver. Lanet olası makalenı yazacağım.”

Bölüm 7

Beyzbolda ağlamak yoktur!

Jimmy Dugan, Kızlar Sahada filminde

Pace uzun bir süreden sonra ilk kez ölü gibi uyumuştı ve başka bir ilk daha yaşadığını fark etti. Ne ağrısı ne sızısı vardı. Aslında kendini çok iyi hissediyordu. Başucunda duran vitamin kutusuna baktı. Eğer Tucker'ın ürünü bunu başardıysa altın değerindeydi.

Yataktan çıktı, duş aldı ve e-postalarını kontrol etti. Samantha *American Online Living* sitesinin ve Holly'nin ilk beyzbol serisi makalesinin linkini atmıştı. Holly birbirlerine yakın olan takımı; Ty, Joe ve Henry'nin dostluklarını öne çıkararak kısaca tanıtmıştı. Şimdi üçlüydüler ancak Jim ve Slam takas edilmeden önce beşli takılıyorlardı. Çocuklar durumun Holly açısından olumlu bir yönde ilerlemesini sağlamıştı ve Pace makaleyi ön yargısız, düşünceli ve biraz da hassas bulmuştu.

Holly sır avındaydı ve Pace bunun farkındaydı. Son zamanlarda Pasifik Ateşi hakkında kötü haber çıkmamıştı. Bu her zaman iyi bir şeydi fakat hiçbirisi melek değildi ve kirli çamaşırları ortaya dökmek için fazla çabaya gerek yoktu.

Holly havalimanının özel kapısında takım uçağına binmeyi beklemeye koyuldu. Tommy bu Philly seyahati için o kadar heyecanlıydı ki Holly havalimanına geldiğinden beri beş kere

aramıştı ve eğer Holly ile yer değiştirme fırsatı olsa bunu mutlaka kullanırdı.

“Sır bulabildin mi?” Israrla öğrenmek istiyordu.

“Hayır.”

“Düşüşe mi geçiyorsun?”

“Sana bu görevi istemediğimi söylemiştim.”

“Bu harika bir görev. Pasifik Ateşi bu sene tüm maçları alırsa imzalı bir top istiyorum.”

“Sırlarım bulursam kimse bize top falan imzalamaz.”

“Evet.” Tommy iç çekti. “Ama sayende o kadar çok reklam alırız ki dolgun bir banka hesabıyla yetinmek zorunda kalırız artık. Öyleyse... Sen hangisiyle yatıyordun?”

“Ne? Hiçbiriyle!”

“Birinden hoşlandığını söylemiştin.”

“Bu onunla yattığım anlamına gelmiyor.”

“Belki de yatmalısın. Özel haberi kap. Evet, tam da bunu yap!”

Holly telefonu kapadı ve uçağa bindi.

Sam tarafından davet edildiğinde Holly’nin, ne ile karşılaşacağı hakkında en ufak bir bilgisi yoktu. Belki hizmetçilerin ve uşakların oyunculara her saniye hizmet ettiği baştan sona lüks bir seyahat olacaktı. Bunun yerine içinde tek bir hostes bulunan, indirimli olarak kiralanmış jet ile uçuyorlardı. Oyuncular takım elbise giymişlerdi ve iyi görünüyorlardı. Güzel de kokuyorlardı. Koçlar, yönetimden oluşan destek grubu ve Sam’in ağabeyi Jeremy de uçaktaydı. Jeremy, Sam’in Charleston Bucks takımındaki dengiydi ve iki takımın tanıtım organizasyonlarını beraber yürütürlerdi.

Holly testosteron dolu kabine baktı. Etrafını büyük, yapılı erkeklerin kokusu -deodorant, sabun, tıraş losyonu- kaplamıştı. Daha önce böyle bir mekânda bulunmamıştı ve bu da dikkatini dağıtıyordu. Fakat burada olmasının nedeni işti ve vaktini akıllıca kullanacaktı. Kendini çalışmaya başlamak zorlayarak bilgisayarını çıkardı, başlattı ve Word programını açtı. Sonra da bir süre ekrana baktı. Evet, çok sıkı çalışıyordu...

İki sıra önünde Ty ve Henry kart oynuyorlardı. Henry

İpod'undan dinlediği müzik eşliğinde kafasını sallıyordu. Holly'nin tam solunda Wade ve Pace eski ve samimi arkadaşlıklarının verdiği rahatlıkla konuşuyor, gülüyor ve birbirleriyle dalga geçiyorlardı.

Sonrasında Pace kafasını Holly'ye çevirdi. Wade adama bir şeyler anlatıyordu ama Pace yavaşça başını sallayarak selam verirken gözlerini Holly'den alamıyordu. Bakışları karanlıktı, değer biçiyordu ve... Holly'nin yukarıdaki havalandırmayı ayarlamasına neden olacak kadar ateşliydi.

Piuv! Adam tam yemelikti. Başka söze ne hacet. Holly boş ekrana baktı ve konsantre olmaya çalıştı ki bu imkânsızdı. O yüzden Sudoku oyununa tıkladı.

Beş dakika sonra derin bir erkek sesi, “Dört,” dediğinde Holly bulmacanın çoğunu tamamlamıştı. Adam uzun ve bronz parmağı ile karelerden birini gösterdi. “Buraya dört gelecek.”

Holly kafasını kaldırdı ve Pace'i gördü. Ağzı kupkuru olmuştu. Pace özel dikim siyah bir takım ve mavi Fransız gömleği giymiş, seksi ötesi bir kravat takmıştı. Suratında rahat bir gülümseme vardı.

“Sıkı mı çalışıyoruz?” diye sordu.

“Çok,” diye cevap verirken Sudoku'yu kapadı Holly ve yanlışlıkla Word programının görünmesine neden oldu ve tabii boş sayfa da ortaya çıkmıştı.

“Ah!” dedi Pace. “Görünmez yazı tipi.”

Holly iç çekerek pes etti ve geriye yaslandı. “Hiçbir şey yapmadan duramam pek. Hareket halinde olmam lazım ve genellikle de telaş içindeyimdir. Oturmak iğrenç bir şey.”

Pace uzun ve kaslı vücuduyla hemen yanındaki boş koltuğa oturunca Holly şaşırılmıştı.

“Buna dinlenmek diyorlar.”

“Evet, o konuda da pek iyi değilimdir.”

“Dr Pepper'ı bıraktığımdan beri benim için de zor.”

Holly adama döndü. “Neden bıraktın ki?”

Pace tahta gibi düz göbeğine hafifçe vurunca Holly kahkaha attı. “Hadi ama!”

“Otuzuna gelince metabolizman yavaşlıyor.”

“Endişelendiğin şey kızlara özgü olan vücut yapın mı?”
Ki kızlara özgü vücut yapısı falan yoktu adamın.

“Beni ağırlaştırıyordu ama özellikle oturuyorken onu çok özlüyorum. Beyzbolda bir an aceleyle koştururken bir an beklemen gerekebiliyor. Bekleme kısmına vurgu yapıyorum. Zamanla alışıyorsun.”

Holly onayladı. Sonra da başını salladı.

“Belki de alışmazsın.” Pace, Holly’nin kapatmakta hiç de başarılı olmadığı alnındaki yaraya baktı. “Of!”

“Göründüğü kadar kötü değil.”

“Bana bir iyilik yap ve bu çocuklarla oyun oynayayım deme sakın,” dedi Pace etraftakileri işaret ederek. “Bunu yapan en son kadın yeraltı kulüplerinde çalışan bir ‘dansçıydı’ ve oyun sırasında hep çıplak olurdu.”

Holly kahkaha attı.

“Cidden. TMZ fotoğraf çekmişti.”

“Uyduruyorsun.”

“Google’den ara.” Çabuk ve nadiren beliren bir gülümsemeyle Pace yerinden kalktı ve Holly’yi yalnız bıraktı.

Holly derin bir nefes verdi ki bu onun rahatlama şekliydi ve boş ekrana bakarken internet bağlantısının olmasını diletti. Holly kesinlikle oyun oynamayı hayal etmiyordu.

Pace ile.

Çıplak...

Holly de dâhil tüm takım Philadelphia Oteli’ne giriş yaptı. İnsanlar Pasifik Ateşi’nin geldiğini fark etmeye başlayınca lobideki atmosfer de değişti ve oyuncuların etrafı imza isteyen hayranlarla doldu. Holly beyzbol divaları hakkında çok şey okumuş olsa da tek bir oyuncu bile ekstradan birkaç dakikasını insanlara kibar davranarak, etrafta dikilerek geçirmeyi kafasına takıyor değildi.

Sonrasında da her şey gayet sadeydi. Çocuklardan birkaçı otel barına geçti, diğerleri film izlemeye koyuldu. Bazıları odalarına çekildi.

Herkes bir köşeye dağılmıştı. Birbirlerine bağlı bir takımdılar fakat kişisel farklılıklarına da saygı gösteriyorlardı. Bu, Holly'yi çok etkilemişti. Üçüncü kaleci Mike ve sağ kanat oyuncusu Kyle'ı barda Ty ve Henry ile otururken buldu ve bir süre onlarla takıldı. Beyzbolun tarihteki yeri ve özellikle çocukların oyuna bakış açısının ne kadar değiştiği konusunda konuştular. Artık oyunculardan çok daha fazlası bekleniyordu ve oyuncular da bu baskıyı kuşkusuz hissediyorlardı. Birinci kaleci Mason ve Joe da konuşmaya katıldı. Tartışma internet sitesinde yayınlamaya değerdi ve bar kadınlarla dolmaya başlayınca Holly notlarını yazmak için oyuncuların yanından ayrıldı.

Akşamüstü güneşini gören Holly temiz hava almak için dışarı çıktı ve kendisine doğru yaklaşan harika vücutlu bir koşucu gördü. Adamın güneş gözlüklerinden, gitgide yok olan güneş ışığı yansıyordu.

Pace.

Şort ve beyaz bir tişört giymişti. Öyle bir tempoda ilerliyordu ki Holly denese kesin otuz saniyede ölürdü. Holly adamın öylece yanından geçip geçmeyeceğini merak ediyordu fakat Pace iyi yetiştirilmişti. Adımları yavaşladı, kulaklıklarını çıkarırken durdu. O kadar çok koşmuştu ki nefes alırken zorlanıyordu.

Güneş gözlüğünü kafasına taktı ve kolunun tersiyle alnındaki teri sildi. Tişörtü üstüne yapışmıştı. Şortu da... Adam tamamen ter içindeydi.

Holly ürperdi. "Vay canına!"

Bu istemsizce ağzından çıkmıştı. Adama bakarken kendine hâkim olamıyordu. Tüm mantıklı düşünceler beyninden uçup gidiyordu çünkü Pace tepeden tırnağa taş gibiydi.

Genç adam, "Yerleşebildin mi?" diye sordu.

"Evet. Teşekkürler."

Başını yavaşça sallayarak onaylayan Pace Holly'yi dikkatle izliyordu. Kadına biraz daha yaklaşan Pace kaşlarını çatmıştı, daha yavaş ve rahat yürüyordu. Sanki enerjisini saatte yüz elli kilometre hızla top atmaya saklıyor gibiydi.

Ya da sevişmeye... Ulu Tanrım, neyi vardı böyle? “Hava almaya çıkmıştım,” dedi Holly halsizce. “Şimdi iyiyim.”

Pace, Holly için kapıyı tuttu. Holly adamın ıslak, seksi vücuduna değdiği an yaklaşıp ona dokunmamak için kendini zor tuttu.

Zavallıydı. Tam bir zavallı...

Bunun farkında olmak Holly’yi; bakışlarını adama, terli boynuna, geniş göğsünü kapatan tişörtüne yoğunlaştırmaktan ya da en son kapı önünde durduklarında öpüşüklerini hatırlamaktan alıkoymuyordu. Başını kaldırdığında adamın ciddi, sakın ve karanlık bakışlarının kendi üzerinde olduğunu fark etti.

“İçeri mi?” diye sordu Pace kadın hareket etmeyince.

“Evet,” diye mırıldandı Holly. “Teşekkürler.” Gülümseyebilmişti.

Başıyla onaylayan Pace asansörlere doğru ilerleyerek uzaklaştı. Gözden kayborduğu an Holly lobinin ortasında ağzı bir karış açık şekilde Pace’in arkasından baktığını farketti.

“Kadınlar üzerinde böyle bir etkisi var.”

Holly arkasını döndüğünde Samantha ile yüz yüze geldi. “Selam, ben de tam...”

“Çikolata yemeden konuşmaya çalışma.” Lobinin yanındaki kafeyi gösterdi. “Tatlıya ne dersin?”

“Olur,” diyebildi Holly. “Tatlı iyi fikre benziyor.” Seks yerine bununla yetinmek zorundaydı. Zaten uzun süredir de bu böyleydi.

Bir masaya geçtiler ve çikolatalı kek sipariş ettiler. Kekler sıcak servis edilmişti ve iki kadının ağzında eriyorlardı.

“Eee,” dedi Samantha tatlının lezzetiyle bir süre kendilerinden geçtikten sonra. Samantha uzun boylu ve zarif bir sarışındı. Temsil ettiği oyuncular kadar etkileyiciydi. Bugün upuzun bacaklarını ortaya çıkaran sarı bir takım elbise giymişti. Holly kendini yepyeni bir BMW’nin yanında duran kırık dökük bir Pinto gibi hissediyordu.

“Çocuklar hakkında ne düşünüyorsun?”

“Yolda hep böyle uslular mı yoksa ben buradayım diye şov mu yapıyorlar merak ediyorum.”

“Şov yapmazlar. İçleri dışları birdir.” Sam zevk kekinden bir çatal aldı. “Ben de onları bu yüzden seviyorum. Kardeşim Jeremy, Bucks’ın halka ilişkiler sorumlusudur. Bucks lojistik, diva gibi davranan, kâbus dolu bir takım. Jeremy’nin işi başından aşkın. Ben öyle değilim. Pasifik Ateşi’ndeki tüm çocuklar gayet iyiler. Hatta en iyiler.”

“Gördüğüm kadarıyla sana katılıyorum. Yani hiç sorun yok mu?”

“Ne gibi?”

“Bilmem. Mesela uyuşturcu?”

“Hayır. Öyle bir şey yok,” dedi Sam kendinden emin bir şekilde. “Burada sır falan yok, Holly.”

Holly bu çocukları sevmiştii ve Sam’e inanmak istiyordu fakat tecrübeleri ona bir şeyi çok iyi öğretmişti: Kimse görüldüğü gibi değildir, özellikle her gün başa çıkmak zorunda oldukları para ve şöhrete sahip olanlar. “Peki ya kıskançlık?”

“Kıskançlık mı?”

“Örneğin Pace Martin. Ligdeki en iyi atıcı ve kadrodaki yıldız oyuncu. Diğer atıcılar Pace’in yanında hep ikinci planda olmak konusunda ne hissediyor? Ty mesela... Gittikçe güçlenen bir oyuncu ama Pace’in yedeği ve sırf Pace çok iyi olduğu için başka bir takımda sahip olabileceğinden daha az bir oyun süresiyle yetinmek zorunda. “O...”

“Tatlım.” Yaklaşıp Holly’nin elini tutan Sam masumca gülümsedi. “Yorucu bir gün oldu ve evden uzaktayız. Birlikte bin kalorilik tatlı yiyoruz. Araştırma yapmaktan hoşlandığını biliyorum ama elde edeceğin, yorgunluktan başka bir şey olmayacak. O yüzden var olmayan sorunlar yerine iyi vakit geçirmemiz gerektiğini düşünüyor musun?”

Holly gözlerini kırptırdı. “Tamam, olur.”

Sam gülümsüyordu. “Ara verip hiçbir şey yapmama iznin var. Ben kimseye söylemem.”

Holly’nin yüzünde içine kapanık bir gülümseme belirdi. Sam’in onu bu kadar kolay çözmesine şaşırırmıştı. “Boş boş

oturmam için biraz pratik yapmam gerek. Genelde bu kadar boş vaktim olmuyor.”

“O zaman seni baştan yaratacağız desene.”

Ertesi gün Pace uzun, kaslı ve odaklanmış görünerek atıcı tepesine ilerlerken Holly tıklım tıklım olmuş Philly stadyumu tribünlerinde beklenti ve heyecan içinde oturuyordu.

Pace tam havasındaydı.

“Fantezi seçimim...” dedi Holly’nin tam arkasında oturan genç bir çocuk. Holly kendisi için de öyle olduğunu düşündü kamera merceğinden Pace’i izlerken. Ama bunun sebebi rekabetçiliği, dikkati, kendini adanması ya da atış yeteneği değildi. Hayır, onun fantezisi daha çok feminendi...

Öğleden sonra geç saatler olmasına rağmen çok sıcaktı. Havada mısır patlağı, sosisli sandviç ve yeni kesilmiş çim kokusu vardı; etraf sıcaklık yüzünden titriyormuş gibi görünüyordu.

Pace eldivenini taktı ve şapkasını düzeltti. Oyun ifadesini takındı ve dış sahaya bakmak için arkasını döndü. Holly adamın isminin sırtında yazmasından bile büyük bir heyecan duydu. Ulu Tanrım diye düşündü kamerasını indirirken. Fanatik bir hayrana dönüşmüştü.

Birinci vurucu kale mevkiye geçince taraftarlardan çılgın tezahüratlar yükseldi. Holly başarılı bir vurucunun topa so-payla vurduğunda sayı yapabilme şansının sadece yüzde otuz olduğunu biliyordu ki bu, Pace atış yapıyorsa daha azdı.

Holly nefesini tuttu.

Pace topu havaya kaldırdı ve fırlattı. Top *şak* diye Wade’in eldivenine düştü.

“Striiiiike!” diye bağırdı hakem.

“Şu atış,” dedi Holly’nin arkasından biri. “Ligdeki en hızlı atış.”

Wade topu Pace’e fırlattı, çömeldi ve açık bacaklarının arasından Pace’e bir işaret yaptı.

Pace onayladı. Bir sonraki atışı daha kavisliydi ve vurucunun kaleden küfür ederek sıçramasına neden oldu fakat son-

rasında top yine kavisli bir şekilde ilerledi ve tam da vuruş alanına denk geldi.

“Striiiiiiike!” diye tekrar bağırdı hakem.

Vurucu öfkeli görünüyordu.

Philly taraftarı yuhalamaya başlamıştı.

“Tanrım, o falsolu atışı gördün mü?” dedi Holly’nin solundan biri inanamayarak. “Kırk beş santim kavis yapmış olmalı!”

Holly topun ne kadar kavis yaptığı hakkında en ufak bir bilgiye sahip değildi çünkü gözlerini Pace’dan alamıyordu.

Pace resmen hiç sayı yapılmasına izin vermemişti ve Holly’nin içine doğan tüm o acıyı hissetmişse de hiç göstermemişti. Aslında Pace hiçbir şey göstermiyordu. Başta Gage sıradaki oyunlar için Pace’in kolunu kurtarma düşüncesiyle onu oyundan çıkarana kadar yani yedinci devreye kadar sert bir şekilde ve bir kararlılıkla ilerlemişti.

Ty oyuna girdi. Birkaç sayı yemelerine neden olsa da takım hâlâ öndeydi. Maç sonunda Pasifik Ateşi sekize dört galip geldi.

Pek de resmî olmayan maç sonrası partisi otelin barlarından birinde veriliyordu. İçkiler yönetimdendi. Holly’nin baş ağrısı geçmek bilmiyordu. Büyük bir ihtimalle güneş altında kaldığı için olmuştu. Bir de tezahürat yapmaktan. Çocuklar üzerinde yoğunlaşarak geçmişten günümüze toplumun beyz-bola bakış açısını ve oyuncuların çocuklara ne ifade ettiğini anlatacağı sıradaki makalesine çalışmak için odasına kaçmayı düşündü. Fakat büyüyen kalabalığa bakınca ilginç bir şeyler duyma umuduyla biraz daha kalmaya karar verdi ki bu, bahaneden başka bir şey değildi.

Pace’i görmek istiyordu. Bunun farkında olarak açık bardaki takıma doğru yürüdü ve biri sarışın biri esmer iki genç ve güzel barmen kızın dikkatini çekmeye çalıştı. Kızlar iş yapmaktan çok oyuncuları dikizliyordu. Holly bekledi... Bekledi...

“Bir penisin yok, o yüzden ben olsam pes ederdim.” Samantha gülümsedi ve çantasından bir içki şişesi çıkardı.

“Viski. Gittiğim her yere götürürüm çünkü iradem çok zayıf. Al...”

“Oh, hayır, ben...”

Fakat Sam uzaklaşmıştı. Holly başını salladı ve kızlardan daha hafif bir içki almak için son bir kez daha çabaladı. “Ben görünmezim,” dedi kendi kendine.

“Ayy! Benim için değilsin, bebeğim.” Wade, Holly’nin yanına oturunca omzuyla Holly’nin omzunu dürttü. Üç günlük sakalları ve Prada gözlükleriyle çok hoş duruyordu.

Holly, Pasifik Ateşi’nin favori tutucusu hakkında birkaç şey öğrenmişti. İlk olarak birinci sınıf çapkındı. Bunu bilmesine rağmen adam, gözlerinin içine bakınca Holly kendini evrende kalmış tek kadın gibi hissediyordu.

Wade karşısında zararsız bir erkek gibi görünüyordu. Güneşten yanmış teni ona çok yakışıyordu. Diğerleri gibi o da çok yakışıklıydı fakat rahat görünümünün altında keskin ve kıvrak bir zekâ, değer verdiklerine bağlılık yatıyordu. Bu da Wade’in ağzından laf almayı zorlaştırıyordu. Hem kendini beğenmiş hem de ağzı sıkıydı. Holly adama zorlayıcı sorular sorup hiçbir cevap alamayınca aslında bu kombinasyonun bir paradoks yarattığını fark etmişti. Adamın deniz yeşili gözleri bir an parlıyorken bir anda hiçbir şeyi ele vermeyecek kadar ciddileşiyordu.

Tüm takımın ortak noktası ağızlarının sıkı oluşuydu.

“Ne içmek istersin?” diye sordu Wade.

“Alabilirsen şarap kokteyli. Teşekkürler.”

Wade en yakındaki barmene yaklaştı. Ufak tefek, sevimli ve sarışın bir kızdı. Barmen, Wade’e doğru o kadar hızlı geldi ki az kalsın iş arkadaşını öldürüyordu.

Holly de üniversitedeyken barmenlik yapmıştı. Üniversite masraflarını karşılamak için üniversitede birçok işte çalışmıştı. Bahşişleri garantilemek ve asılmaları engellemek amacıyla kibar fakat mesafeli bir gülümseme takınır ve servisleri hızlı bir şekilde yapardı. Bu taktik her zaman işe yaramazdı. Bazen kazıklanır, bazen mesafesine rağmen asılanlar olurdu ve bazen de hem kazıklayan hem de asılan-

lar olurdu ki bu Holly'yi her zaman sinir ederdi.

Wade siparişlerini verirken sarışın barmene göz kırptı. Sonra kız içkilerini getirmek için yanlarından ayrılınca Holly'ye pis pis güldü. "Bizi burada çok seviyorlar. İyi bahşiş bırakıyoruz."

"Eminim öyledir."

Wade karışık kuru yemiş kâsesine uzanırken Holly'ye dikkatlice baktı. "Senin hanım evladı gibi içtiğini tahmin etmezdim. Bira falan içersin diye düşünmüştüm. Belki viski. Sert bir şey yani."

Holly, Sam'in çantasındaki viski şisesini düşündü. Belki de o da viski içmeliydi. "Sert olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Tamam, benim kadar sert olmayabilirsin ama bana yakın olduğunu düşünmüştüm. Selam, hocam," dedi Gage bara gelip esmer barmeni baş hareketiyle yanına çağırırken. Gage de oyuncular gibi yapılıydı. Ayrıca Latin kökenli olmanın verdiği haşın ve karanlık bir görünüme sahipti. Gülümsemesi bir hakemi lime lime edebilecek ya da bir gazeteciyi büyüleyebilecek nitelikteydi. Bu sabah kahvaltıda Holly'yi öyle büyülemişti ki kadın istatistikler ve oyuncuların çocuklar için hayır işinde gönüllü olarak ne kadar çok çalıştıkları dışında hiçbir şey öğrenememişti.

"Bu gece şansın yaver gidiyor mu?" diye sordu Wade.

"Maçı aldığımıza göre gidiyor," dedi adam güzel barmen gülümseyerek birasını getirirken. Gage, Holly'ye doğru döndü ve alnındaki yara izini göstererek, "Pace'in sebep olduğu şişlik ne âlemde?" diye sordu.

"Daha iyi. Teşekkürler. Pace demişken bu gece ortalıkta hiç görünmüyor."

Bak sen şu Holly'ye. Nasıl da konuyu Pace'e getiriyordu.

Ancak Gage içkisini yudumlarken Holly'nin aklından geçenleri okuyabiliyordu. Adam masumca gülümsedi. "Buralardadır herhalde." Wade'in omzuna hafifçe vurarak yanlarından ayrıldı ve odanın karşısında kendisine el sallayan güzel bir kadına doğru yürümeye başladı. Sarışın barmen sonunda içkilerini getirmişti. Holly'nin içkisini verirken

suratına bile bakmadı ama Wade'in içkisi, üzerinde telefon numarası yazan bir peçete ile gelmişti. Wade peçeteyi cebine attı ve Holly'ye göz kırptı. Holly de bunun karşılığında gözlerini devirdi ve kalabalığı izlemeye koyuldu. Oyuncuları görmek isteyen bölge halkı ve hayranlar ile kalabalık iki katına çıkmıştı ve Pace hâlâ ortalıkta görünmüyordu. Holly gerçekten artık odasına gidip Advil almalı, uyumlu ve yazmalıydı...

Ty ve Joe da içki almak için barda oturan Wade ve Holly'nin yanına geldiler. İki barmen de şimdi diğer taraftaydı ve oldukça sarhoştular. İçkiler zaten bedava olduğundan Holly barın arkasına geçti ve siparişlerini hazırladı. Herkes Holly'ye minnettardı.

"Çok beceriklisin," dedi Wade.

"Öyleyimdir." Aralarında bir samimiyet oluşmuştu. Oturup insanları izlediler. Etraf türlü türlü kadınlarla dolup taşıyordu. Uzun ve minyon, seksi ve sevimli, güzel ve çirkin... Hepsinin tek bir ortak noktası vardı: Oyuncularla olmak, onları görmek, onlarla tanışmak ve konuşmak istiyorlardı. Bir de onlarla yatmak...

Birkaç kadın sanki yiyecekmiş gibi bakıyordu Wade'e. "İmajına zarar mı veriyorum?" diye sordu Holly.

"Hayır." Doğal bir şekilde gülümsedi. "Ara verdim."

"Ayyy. Kalbini mi kırdılar, Wade?"

Bu, adamın sert bir kahkaha atmasına neden oldu. Sanki bu komik ötesi bir düşünceymiş gibi. "Önümüzdeki bir iki saat ara verdim demek istemiştım." Tutkuyla kendisine bakan bir kadının bakışlarını yakaladı Wade.

"Belki de yarım saat."

Holly başını salladı, sonra da nihayet gelebilen Pace'i gördü.

Pace keyifsiz görünüyordu ve karşılaşabileceği her türlü manzaraya hazır gibiydi. Tüm gürültüye ve kalabalığa rağmen Holly ve Pace'in gözleri buluştu.

Holly'nin içini heyecan dolu ufak bir titreme sardı. Tamam, biraz büyük bir titremeydi.

Diğer oyuncular gibi Pace de güzel giyinmişti. Üzerinde bedenine tam oturmuş bir ceket vardı ve büyük bir ihtimalle de özel dikimdi. Adam pahalı, kültürlü, yakışıklı görünüyordu ve gerçekten de öyleydi zaten.

Pace, Holly ve Wade'e doğru yürümeye başladı.

Wade sarışın barmene Pace için sipariş verdi ve Pace yaklaşınca da, "Bu gece yalnız kalacağım için endişelenmeye başlamıştım," dedi.

Pace sırtıttı ve başını salladı. "Sanki arkadaşına ihtiyacın var da."

Wade pis pis güldü. "Bu tür şeyleri ilk deneyişimizi hatırlıyor musun? New York'taydık, değil mi? Mekân güzel kadınlarla doluydu. Güzel zamanlardı."

Pace onayladı. "Özellikle senin için. O gece eve iki kadınla gelmiştin."

Wade alçak gönüllülükle omuz silkti. "Olabilir."

"Oyundan sonra otel barına gelmiştik," dedi Pace Holly'ye. "Bar hayranlarla dolup taşıyordu. Kadınlardan birisi Wade'in eşcinsel olup olmadığını sormuştu. Wade hayır, dedi ve sonra da kadın kontratının gerçekten de multimilyon dolarlık olup olmadığını sordu. Zaten herkes tarafından bilindiği için Wade evet, diye cevapladı. Ardından kadın Wade'in koluna girdi ve onu uzaklaştırdı. Ondan sonra tüm gece Wade'i görmedim." Pace başını salladı ve Wade'in birasını aldı ki bu birbirleriyle ne kadar yakın olduklarının bir göstergesiydi. Bir yudum aldıktan sonra şişeyi bıraktı ve Holly'yi tekrardan şöyle bir inceledi.

Holly'nin nabızı adam bara girdiği andan beri yükseliyordu ve şimdi kalp krizi seviyesine ulaşmıştı. "Ne?"

Pace elini uzattı ve kadının alına şaşırtıcı derecede zarif bir şekilde dokundu. "Hâlâ acıyor mu?"

Holly acıya dayanmaya ve sorunlarla başa çıkmaya alışkındı ve bu sayede insanları kendinden uzakta tutma konusunda kendini geliştirmişti. Fakat Pace nedense yaklaşmış duruyordu. Söylentilere göre ünlü, seksi bir sporcudan fazlası değildi. Röportaj yapması gereken biri... Fakat adamın

kararlı bakışlarına ne zaman takılsa kalbini durduran o his oluşuyordu. Daha tuhafı sanki tamamen yalnızlarmış gibi diğer her şey yok oluyordu. Holly kalbindeki alevi görmezlikten gelmeye çalıştı fakat Pace gözlerindeki alevi saklama gereği duymuyordu. Bu yüzden Holly'nin çabası nafileydi.

Pace daha da yaklaştı ve Holly'nin kulağına, "Advil ister misin?" diye fısıldadı.

Holly adamın sıcak nefesini vücudunda hissetti, zorlukla nefes aldı. Pace'in yakınlığının nedeni samimiyet değildi, söylediklerini kimsenin duymamasını istiyordu. Holly bunu biliyordu fakat beyni bu bilgiyi işlemiyor, bunun yerine vücuduna zevk dalgaları gönderiyordu. Kötü beyin! "Ben iyiyim. Teşekkürler." Özellikle Pace şu anda durduğu yerde kalırsa...

Pace sanki tam da bunu yapmayı planlıyormuş gibi görünüyordu fakat Kırmızı arkasından yaklaştı ve Pace'in omzuna yavaşça dokundu.

"İşte buradasın, evlat. Tanrım, bugün resmen şov yaptın. Gördüğüm en güzel şeydi." Keyifle gülümsedi, yüzü sahadada acımasız güneşin altında uzun yıllar boyunca kalmaktan bronzlaşmış, kösele gibi olmuştu. "Flamayı bu sene alacağız. Hissediyorum." Bir kahkaha attı ve bu da derin ve sert bir şekilde öksürmesine neden oldu.

Pace adama yaklaştı. "Spreyin nerede?"

"Ona ihtiyacım yok."

"Evet, var."

"Ben iyiyim!"

Aslında hiç de iyi görünmüyordu.

Holly, Pace'in derin ve karanlık gözlerine baktı ve orada sevgi ve şefkat gördü. Endişe...

Holly'nin aksine hoşuna gitse de gitmese de Pace'in hassas bir kalbi vardı. Hem de çok. Ve Holly de hayatı boyunca daha hassas bir kalbe sahip olmuş olmayı diledi. Artık korkmuş küçük bir çocuk değildi, bir yetişkindi. Kendi seçimlerini yapabiliyordu. Eğer çabalarsa daha hassas bir kalbe

sahip olabilirdi. Bunun için hâlâ çok geç değildi.

Asıl soru bu hassas kalbinde Pace'e yer olup olmadığıydı...

Bölüm 8

*Bir beyzbol oyunu dokuz devreye
bölünmüş sinir krizinden fazlası değildir.*

Earl Wilson

Pasifik Ateşi, Phillies ile oynadığı üç maçın ikisini alarak doğruca Atlanta'ya uçtu. Her zamanki gibi oyuncular oyundan önce beş altı saat kulübün misafir takım için ayrılan bölümünde toplandılar. Yemek yediler, takıldılar, video oyunları oynadılar ve antrenman yaptılar.

Odayı elden ele dolaşan Advil kutusunun çıkardığı sesler ile oyuncuların korunma amaçlı kullanacakları bantları şeritler halinde kesme sesleri dolduruyordu. Menajerin doğum günü için Atlanta'ya gelen ailesinin ve basın ordusunun oluşturduğu destek grubunun gürültüsüyle birlikte ortamı kas gevşetici kokusu sarmıştı.

Pace, dolabının önünde oturarak omzuna dalgın dalgın masaj yaparken Holly'nin takımla nasıl kolay anlaştığını ve elinden düşmeyen Canon kamerasıyla fotoğraf çekip durduğunu gördü.

Holly her şeyin kolay görünmesini sağlıyordu. Çocukları, yönetimi büyülüyor ve eğleniyordu. Pace'in dünyasında kendini evinde gibi hissediyordu.., Bunu kafaya takmak için hiçbir sebep yoktu ama Pace takıyordu işte.

Pace zihnine kadının evindeymiş gibi rahat hissetmesine izin vermemesini söylüyordu çünkü nedense bir türlü

anlayamıyordu, anlamak *istemiyordu*. Holly'nin istese zihnine girebileceğini biliyordu.

Holly yeni bir makale daha yazmıştı ve hâlâ Pace'in adı geçmemişti. Görünüşe bakılırsa Holly pes etmişti ki bu da Pace'i rahatlatıyordu. Bu seferki makalesi beyzbolun genç hayranları hakkındaydı. Oyuncuların tüm davranış ve hareketlerini taklit etmelerini merak uyandırıcı bir dille ele almıştı. Bu davranış ve hareketlerin çoğunlukla itibarlı olduğunu yazmıştı Holly fakat sporcular da insan oldukları ve herkes gibi başarısızlıklarla karşılaşabildikleri için herhangi bir çuvallamalarında çocuklar onları taklit ediyordu. Sanki çok anlamış gibi günümüzde sporcular üzerinde oluşan baskıyı anlatmış ve Pasifik Ateşi'nin çocuklar için hayır işine gönüllü katılımlarını, iyi örnek olmak için kendilerine düşeni yaptıklarını kısaca açıklayarak yazısına son vermişti.

Holly'nin yazısının yayınlandığı internet sitesi birkaç ESPN spor programı tarafından duyurulmuştu ve Santa Barbara yerel medyasında da vurgulanmıştı ve...

Henry ter bandını Pace'in göğsüne fırlattı. "Uyan, dostum. Bir saate atış yapacaksın. Bu gece kafan hangi gezeğinde acaba?"

Holly gezegeni. Pace neredeyse kokudan bayılmak üzereydi. Bandı havaya kaldırdı. "Bununla tüm stadyumu boşaltabilirsin. Yeni bir tane al."

"Olmaz. O benim şanslı bandım. Sen iyi bir sezon geçiriyor olabilirsin ama bu bazılarımız için geçerli değil."

Pace bir su şişesi kaptı. Kendinin değildi ama umrunda da değildi çünkü suyu içerken Holly'nin kahkaha attığını duymuştu. Kadının kahkahasının ne kadar da bulaşıcı olduğunu düşünmekten daha önemli işleri olduğunu kendine hatırlatarak dolabının önüne geldi.

Bu geceki oyun mesela. Ya da Holly'nin papatya sarısı elbisesi ve beyaz bolero ceketini içinde ne kadar da ölçülü ve hoş görüldüğü...

Hemen yanında Kırmızı diğer atıcı koçlarından biriyle

konuşuyordu. “Rockies’e karşı oynanan o oyunda on iki strike out, bir de walk yaptı. Hadi ama! Kim daima bunu yapar ki?” diyordu.

Pace yapıyordu. Hem de daima.

Gage hararetle üçüncü kale koçuyla sohbet ediyordu. “Buraya en son geldiğimizde ilk devredeki sert atış yüzünden sağ bacağından yaralanmıştı. Bunun tekrarlanmasını istemiyorum.”

Hâlâ Pace’dan bahsediyorlardı. Kendinden bıkmıştı artık.

“Oyunu kaybetmemizin tek nedeni buydu,” dedi Gage. “Atış yapamayacak kadar canı yanıyordu.”

Bu doğru değildi. Tamam, canı yanıyor olabilirdi ama bu, kaybetme nedenleri değildi. O olaydan önce de bok gibi atış yapıyordu. Olan buydu.

Bu gece aynı olayın yaşanmamasını umuyordu.

“Benim o.” Wade, Pace’in elinden su şişesini çekti ve ağzına götürdü fakat şişe boştu. Kulüpteki misafirler azalmaya başladığından Wade kafasını sallayarak şişeyi fırlattı. Joe ve Henry oyun öncesi saha antrenmanı yapmak için dışarı çıkmaya hazırlanıyorlardı. Hemen karşılarında ikisini de elde edebilecek kadar güzel görünen Holly ve onunla flörtleşen Mike ve Kyle vardı. Pace ısınma hareketleri yapmak için kışlarını kaldırmalarını söylemek üzereydi ki dişlerini sıktı. “*Seni ilgilendirmez,*” dedi kendi kendine. Kramponlarının bağcıklarını bağlamaya başladı ve deplasman formasının fermuarını patlattı. Bu sezon üçüncüydü bu. “*Lanet olsun!*”

Wade arkasını döndü ve Pace’in açık fermuarını görünce başını salladı. “Vücudunda yağ oranı az olup bu kadar fermuar patlatan birini daha önce hiç görmemiştim. Belki de daha büyük bir beden istemelisin.”

“Sorun pantolonda değil.”

“Sen öyle san.”

Pace, Wade’in suratındaki kendini beğenmiş gülümsemeye baktı. “*Sen hiç fermuarını patlatmadın mı?*”

Etraftaki çocuklar kakhaha attı ve çenelerini kapatana kadar Wade'den laf yediler.

"Holly tamir edebilir," dedi Ty. "Holly. Bir acil durum var."

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Pace inanamayarak.

"Terzilik yapmış. Hol, bak. Zavallı atıcımızın dükkânları açık kaldı. Yardım edebilir misin?"

Holly, Ty'in neden bahsettiğini anlamak için Pace'i baştan aşağı süzdü. Neden bahsettiklerini anladığı an gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Bunu düzeltmek biraz zor olabilir," diyebildi.

Ty kakhaha attı. "Bir saate oyun ulusal kanallarda yayınlanacak. Becerebilir misin?"

"Yedek pantolonum var." Pace dolabını açtı. "Muhtemelen..."

"Tamir edebilirim." Holly çantasını omzundan indirdi ve bir eliyle çantasının derinliklerinde bir şeyler ararken diğer eliyle de Pace'den pantolonu çıkarmasını işaret etti.

"Cidden," dedi Pace. "Ben halledebil..." Ama Holly'nin çantasından minik bir dikiş takımı çıkardığını görünce cümlesini bitiremedi. "Dikiş dikebiliyor musun?"

"Hıı hıı. Ayrıca mülk sahibi olabiliyor ve oy kullanabiliyorum. Pantolonunu tamir etmemi istiyor musun istemiyor musun?"

Pace kadının gözlerindeki meydan okuyan bakışı gördü. Tanıştığı hiçbir kadına benzemiyordu ve şimdiye kadar beraber olduğu kadınlar annesiyle tanıştırabileceği türden değildi. Zaten Pace'in bir annesi yoktu ve olsa bile tanıştırmak için eve kimseyi getirmezdi.

Evet, Holly farklıydı. Her şeyden önce çok zekiydi... Ve çok güzeldi...

Bunu inkâr etmek mümkün değildi. Açık kahverengi yuvarlak ve sakin gözleri, içinde boğulmaya yetecek kadar büyüktü fakat Holly sivri dili ve keskin zekâsıyla savunmasız değildi.

Burnundaki çillerin başka neresinde olduğunu merak

ediyordu. Ve ağzı... Birazcık büyüktü ve şu anda kendini beğenmiş bir gülümseme şeklini almıştı. Pace kadının ağzı ve o ağızla yapmasını istediği şeyler hakkında ilginç hayaller kuruyordu.

Evet, bir sürü hayal.

Doğrusunu söylemek gerekirse Pace, Holly'den neden bu kadar çok etkilendiğini anlayamıyordu. Belki de keskin espri anlayışı ve gözlerindeki net meydan okuyuştu bunun nedeni. Belki de Pace'in omuz ağrısının hayatının aslında ne kadar da zayıf olduğunu ona gösterdiğinden beri kendinden hiç emin olmaması fakat Holly'nin adamın dünyasında bunun tam aksi oluşuydu. Ve Holly, Pace'in pantolonunu istiyordu.

"Sorun ne?" diye sordu Henry. "Utandın mı?"

"Kapa çeneni!" Pace düğmelerini açtı ve arkadaşı zanetiklerinin kahkahalarıyla pantolonunu indirdi.

Pace pantolonu uzatırken Holly gözlerini adama dikmişti. Sonra banka oturdu ve çalışırken başını öne eğdi. Pace sortu içinde beklerken Holly'nin saçları yumuşak ve ipek bir perde gibi yüzüne düşüyor, parmakları çevik ve hünerli bir biçimde hareket ediyordu.

Pace kendini savunmasız hissediyordu... Sadece fiziksel olarak değil. Kendine; hâlâ ergen gibi davranan takım arkadaşlarına; sakın, soğukkanlı ve seksiliğinin farkında olmayan Holly Hutchins dâhil herkese kızıyordu. Pantolonsuz haliyle bir süre yanlarından ayrılarak yalnız kaldı.

Holly fermuarı tamir etti ve Pace'i aradı. Çocukların çıplak gezme ya da bir yerlerini kaşıma eğilimlerinin olduğu alandan uzak durmaya çalıştı. Görmesine hiç mi hiç gerek yoktu.

Misafir takım için ayrılan kısım Pasifik Ateşi'ndekine kıyasla oldukça küçüktü.

Santa Barbara'da oyuncuların istedikleri her şeyin ellerinin altında olduğu büyük bir tesise sahiptiler. Düz ekran televizyonlar, teknoloji harikası ses sistemi, dopdolu bir buzdolabı, jakuzi, video oyunları, deri koltuklar... Bir

beyzbol oyuncusunun ihtiyaç duyduğu her şeyin olduğu bir dünya...

Burada bunların çok az bir kısmı vardı. Oyuncular ve ekipman. Daha da ilginç; yoğun testosteron seviyesi, erkek dostluğu, az bulunur şefkat hissi ve iyi mizaç var olan şeyler arasındaydı.

Holly eğer ortamı kadınlar doldursaydı atmosferin bu şekilde olmayacağını düşündü. Bu çocuklar evlerinde geçirdikleri zamandan çok daha fazlasını dört duvar arasında birlikte geçiriyorlardı. Holly çoğu takımın kötü oyundan çok takım içi kavgalardan zarar gördüğünü biliyordu ama bu Pasifik Ateşi için geçerli değildi.

Pace'i banyoda tek başına oturup boşluğa bakarken buldu. Soyunma odasında da omzuna masaj yaptığını görmüştü, acı çekip çekmediğini merak etti. Kamerasını çıkarma isteği çok güçlüydü. Parlak bir dergi reklamını süsleyebilirdi. Temiz ve bol beyaz tişörtü üzerine giydiği forması açıktı ve geniş omuzlarına yapışmıştı. Baldırlarına kadar inen sıkı şortu ise bisikletçilerin giyeceği türdendi ve upuzun bacaklarını ortaya çıkarıyordu. Bacakları çıplaktı ve Holly adamın bacaklarını neden bu kadar seksi bulduğunu anlayamıyordu. Evet, modellik yapabiliirdi fakat böylesine sert bakan ve bakışlarının arkasında bu kadar çok şey saklayan bir model daha önce hiç görmemişti.

Pace kendi düşüncelerine öylesine dalmıştı ki Holly'nin içeri girdiğini duymadı bile. Bu, Holly'ye adamı incelemesi için ekstra süre sağlamıştı ve bu kadarı bile kadını terletmeye yetmişti.

Adam iyi biriydi ve Holly bu iyiliğin ne kadar derine gittiğini merak ediyordu. Bulmaya çalışabilirdi fakat geçmişte bu konuda pek başarılı olmamıştı ve hevesli, hatta umut dolu olmasına rağmen birazcık çekimserdi. "Selam."

Pace hareket etmedi, sadece nefes verdi ki bu da adamın en başından beri Holly'nin odada olduğunu fark ettiğini gösteriyordu. Holly kafasını yan yatırdı. "İyi misin?"

"Yayınlanmayacak değil mi?"

“Tabii ki.”

Pace hiç kımıldamadı fakat Holly adamın rahatladığını hissediyordu. “Dr Pepper olsaydı daha iyi olurdu,” diye itiraf etti Pace.

“Kızlara özgü vücut yapını korumak için artık içmiyordun hani.” Pace yan yan bakınca gülümsedi. “İstersen sana bir kutu getiririm.”

“Hayır, teşekkürler. Ben iyiyim.”

Pace yeteri kadar dostane davranıyor olsa da hâlâ basın ve ısrarcı hayranlar için kullandığı o kibar ses tonuyla konuşuyordu. Holly bunun farkındaydı çünkü onunla ilk konuştuğunda Pace bu ses tonunu kullanmıştı. “Ben önceden düşünülmüş cevaplar istemiyorum, Pace. Bana iyi davranmak zorunda değilsin.”

Pace’in gözlerindeki bakış Holly’nin içinin şehvet dolu bir heyecanla dolmasına neden oldu. Pace uzun boyluydu, karanlıktı, kendini beğenmişti ve gerginlik hissi yayıyordu. Holly buna yaklaşan maçın mı yoksa başka bir şeyin mi neden olduğunu merak ediyordu. Adama pantolonunu attı. Pace pantolonu havada yakaladı ama giymek için kımıldamadı.

“Sen hiç beklediğim gibi çıkmadın,” dedi Pace.

“Aynen. Ama meraktan soruyorum, ne beklemiştin?”

“Her şeyden önce her zaman tetikte olmanı ve ilk başlardaki gibi patronluk taslamayı beklemiştim. Bilirsin işte, tipik bir gazeteci olduğunu düşünmüştüm.”

Holly gülümsedi. “İlk izlenimler pek doğru olmuyor.”

“Bilmem.” Pace de gülümsedi. “Sana meraklı da demiştim. Ve kesinlikle öylesin.”

“Gazeteci olmadan çok önceleri de meraklıydım.” Banyo temiz fakat karanlık ve nemliydi. Rutubetliydi, kokuyordu.

Birbirlerine çok yakınlardı.

Pace pantolonunu giydi ve formasının düğmelerini ilikledi. Formasını içeri sokmak için bel lastiğini eliyle genişletti ki Holly’nin kalp atışları anında hızlandı.

Kontrolünü kaybetmişti.

Tamamen. Kendine hâkim olamıyordu.

“Sen... kızardın mı?” diye sordu Pace ve gözlerinde yanan merak ışığıyla formasını düzeltmeyi kesti. “Evet. Kızardın.”

Ve muhtemelen ağzının suları da akıyordu. Tüm bunlar yetmezmiş gibi Pace harika kokuyordu. “Hayır, kızarmadım.”

Pace parmağını Holly’nin yanağına götürdü. “Yalan söylüyorsun. Hiç yalan söylemediğini sanmıştım.”

“Ben...” Pace’in nasırlı ve sıcak parmak ucu Holly’nin boğazına değince ve tam da nabzının deli gibi attığını hissettiği noktada durunca kadın cümlesini bitiremedi. Birden Pace’in pantolonuna kemer takmadığını fark etti. “Pace, ben... ben...” Holly zorlukla nefes verdi ve başını salladı.

Pace suratında ciddi bir ifadeyle hâlâ Holly’ye bakıyordu. “Sen benden hoşlanıyorsun.”

“Ki görüldüğü üzere bu bir hata.” Holly adamı dirseğinden tutarak ittirdi fakat Pace başını salladı ve daha da yaklaştı.

“Ben de senden hoşlanıyorum, Holly.”

Holly başını kaldırıp adama baktı.

“Evet.” Pace’in yüzünde bir gülümseme oluşmuştu. “Ve ben de senin kadar bu durumdan memnun değilim.”

Holly’nin hızlanan nefesi kulaklarında yankı yapıyordu. Durumdan o kadar da memnun olmadığını doğru olmadığını itiraf eder gibi.

Pace’in gülümsemesi yok oldu. Vücutlarının birbirine değmesi için yavaşça hareket etti.

Holly kendini savunmasız ve çıplak hissediyordu. Deneyimsiz... Ve ürkek...

Özellikle adamın ondan hoşlanmamayı istemesi ve Holly’nin bunu bilmesi eski bir güvensizliğin su yüzüne çıkmasına neden olmuştu. İsteddiği şeyleri hep zor elde etmesinden doğan bir güvensizlikti bu ve lanet olsun ki Holly bu duygudan artık bıkmıştı.

Bir gün, sadece bir kez kendisi için uğraşılmasını istiyordu. Sırtını dönerken, “O zaman bunu görmezden gelebiliriz,” dedi. “Eminim, sorun olmayacaktır.”

Pace, Holly’yi bileğinden çekerek kendine çevirdi. Loş odada birbirlerine çok daha yakındılar.

“Pace...”

“Şşşt bir saniye.” Elini Holly’nin beline koydu, dudakları birbirine yaklaşabilsin diye kafasını eğdi.

Aman Tanrım!

“Belki de...” diye fısıldadı Pace boğuk bir sesle. Gözleri Holly’nin dudaklarına kilitlenmişti.

“Belki de aramızda elektriklenme olmazdı.”

Holly’nin dizleri titredi ve bu sefer sebebi alnına top yemesi değildi. Bu tuhaf ve erotik atmosferde birbirlerine tam dokunmuyorlardı bile fakat Holly’nin meme uçları sertleşmişti ve ağrıyordu.

Elektrik olmazdı mı?

Vay be!

Pace parmaklarını Holly’nin boğazına, çene kıvrımına dokundurdu; bakışları her hareketini izliyordu. “Beni çıldırtan bir şey var.”

“Ne?”

“Öpüşürken de görüldüğün gibi kontrollü müsün?”

“Kontrollü mü öpüşüyorum?” Holly gözlerini kırıpıştırdı. Kontrollü mü *görünüyorum?*”

“Bu çok çılgınca. Ve seksi,” diye mırıldandı Pace. “Gerçekten seksi. Çünkü seni dağıtmayı ne kadar çok istediğimi düşünüp duruyorum.”

Holly kalbini boğazında hissediyordu ve bu nefes alışını zorlaştırıyordu. Pace’in nefesi de istikrarlı değildi ve bu, Holly’nin tuhaf bir rahatlık hissetmesini sağlıyordu.

Pace’i heyecanlandırmıştı.

Bunun düşüncesi bile Holly’nin havalara uçmasına ya da mutluluk dansı yapmayı istemesine neden oluyordu. Tek sorun bacaklarını kontrol edemiyor oluşuydu.

Pace kadını öpecekti. Holly adamın başka neler yapabi-

leceğine, bunun ne hissettireceğine, aralarında bir elektrik olmayacağını nasıl düşünmüş olabileceğine kafa yoruyordu ki bu düşünceler Pace kafasını eğip Holly'nin dudaklarına yapışana kadar sürmüştü.

Bölüm 9

*Beyzbol çocuklar için yaratılmıştır.
Yetişkinlerin tek yaptığı ise onun içine etmektir.*

Bob Lemon

Pace, Holly'yi öperken kadının aklından geçen tek düşünce aralarındaki elektrikti. Aman Tanrım, bir sürü elektrik...

Bu elektrikle uyumlu olarak Pace göğsünün derinlerinden alçak ve pürüzlü bir ses çıkardı ve elini Holly'nin saçlarının arasına daldırdı. Pace avucunu Holly'nin kafasına koymuştu ve bedenini de kendine yakın tutuyordu, diğer eli Holly'nin belindeydi, elini sırtına kaydırmadan önce Holly'yi daha da sıkıca tutarak kendine çekiyordu. Yavaşça elini bluzunun altına sokarken Pace'in dili Holly'ninkine dokundu.

Holly iki saniyeden daha kısa bir sürede bu küçük deneyimin ateşi söndürmekten çok körükleyeceğini anlamıştı. Her geçen saniye daha fazlasını istediğini biliyordu. Çok daha fazlasını... Ve Pace de veriyordu. Ağzı sıcak, cömert ve oldukça da yetenekliydi. Arzu ve açlık beynine üşüşürken Holly umutsuzca inilti çıkarırdı. Pace'in olduğunu iddia ettiği tüm o kontrolü kaybediyordu. Dokunmaya, adamın formasından yayılan sıcaklığı hissetmeye ihtiyacı vardı. Ellerini adamın göğsüne götürdü ve sert, kaslı bedenini dikkatle inceledi. Pace'in sakın fakat gittikçe daha da hızlı atan kalbini hissetti ve bunun kendini belki de her şeyden daha çok cezbedtiğini düşündü.

Pace, Holly'nin beyninde ciddi etkilere neden olan uzun ve ağır darbelerle dilini daha derine götürürken kadının belini sıkarak Holly'ye doğru bir adım attı. Bir adım daha attı ve Holly'yi taş gibi kaslı vücudu ile tuğla duvar arasına hapsetti. Bu sırada kadının dudaklarına karşı seksi ve yakıcı taarruzu na devam ediyordu.

Eğer bu bir sınavdan ya da tek seferlik bir şeyden ibaret olmasaydı Holly gardını indirerek, kıyafetlerini çıkartarak her şeyi olurluna bırakabilir, kendini adamda tamamen kaybedebilirdi. Pace, Holly'yi sanki dünyadaki en büyük fantezisi gerçekleşmiş gibi öpüyordu. Sert duvar ve adamın aynı sertlikteki vücudu arasında Holly kendini arzulanmış hissediyordu. Güzel hissediyordu... İsteniyordu...

Bu Holly'yi hayrete düşürmüştü. Gerçekten. Uzun süredir tek başınaydı. Güçlü, bağımsız... *İyi*di ve şimdi yeni duygular ortaya çıkaran tek bir öpücükle Holly bu adamın onu temelden sarsacağını anlamıştı. Bu da kendini geri çekmesi gerektiğini işaret ediyordu ve...

"Mmm," diye mırıldandı Pace boğuk bir sesle. Holly'nin sırtını okşuyordu ve sanki kadının vücudunun daha çok noktasına dokunabilmek için parmaklarını açmıştı. Diğer eli hâlâ Holly'nin saçlarının arasındaydı. Sıcak, ıslak ve derin bir öpücük için Holly'nin kafasını sıkıca tutuyordu. Holly kendini geri çekmekten vazgeçmişti. Bunun asla sona ermemesini istiyordu. Asla...

Parmaklarının altından adamın kalp atışlarının artık hiç de sakın olmadığını hissedebiliyordu. Holly'nin kalbi gibi ağır ve değişken bir hızla atıyordu. Ellerini kadının vücudunda gezdirip kalçasını avuçlarken ve sıkarken göğsünden inleme sesleri geliyordu. Sonra elleri daha da yukarı çıkmaya başladı. Parmak uçları kadının kaburgalarına baskı yapıyordu ve göğüslerine o kadar yakındı ki Holly nefesini tuttu ve adamın ona dokunmasını diledi.

Bana dokun...

Bunun yerine Pace aniden durdu. Kadını öpmeyi ve hareket etmeyi kesti. Dudakları Holly'nin dudaklarının üzerinde

öylece kaldı. Parmakları kadının göğüslerine çok yakındı fakat tam olarak dokunmuyordu.

Holly kendini toparlamaya çalışsa da başarılı olamadı. “Ha,” diyebildi.

Pace yarı kahkaha, yarı inilti alçak bir ses çıkardı ve elleri kadının beline düştü. Alınları birbirine değiyordu.

“Evet. Ha?”

“Bu...”

Pace başını kaldırıncı Holly’nin bakışlarıyla karşılaştı. “Beklenmedik miydi?”

“En kibar tabiriyle.” Holly hâlâ nefes nefeseydi ve vücudu titriyordu. Adamın on binlerce hayranının önünde oynamak için gitmesi gerekiyordu. Holly ise yeni bir öpücük istiyordu. Tek düşünebildiği buydu. Pace’in gözleri o kadar karanlık görünüyordu ki âdeta simsiyah olmuşlardı ve şehvetle yanıyorlardı. Bu, Holly’nin eriyip bitmesine neden oldu. “O zaman,” dedi Holly. “Elektrik yokmuş, yani?”

“Doğru.”

Holly adamın yalanına kahkaha attı ve kafasını öyle bir geriye attı ki duvara çarptı. “Bu delice.”

“Katılıyorum.” Elini tekrar Holly’nin kafasına götürdü ama bu sefer amaç onu duvardan korumaktı ve daha önce yaptığı şeylerden çok, işte bu jest Holly’nin doğruları görmesini sağlamıştı.

Pace yakışıklı, akıllı, komik ve seksiydi. *Çok* seksi.

Ama aynı zamanda merhametliydi.

Lanet olsun!

Diğer birçok şeye karşı koyabilirdi ama böylesine bir merhamet karşısında durum değişirdi. Adam sırf sapıkları tutuklanmasın diye onlardan kaçırıyordu. Çocuklara yardım ediyordu. Kafasına top yiyen aptal gazetecileri röntgen çektmek için doktora götürüyordu... Ve Holly’nin günlerce hayalini kuracağı kadar harika öpüşüyordu. Belki de haftalarca...

“Pace.”

“Holly.”

Tek istediği adamı soyup akşam yemeği niyetine yemek

olan Holly masumca gülümsedi. “Bu aramızda olanların nedeni basit bir elektrikten birazcık daha fazlasıydı.”

Pace’in bakışlarında Holly’nin dizlerinin arkasından terler akmasına neden olan bir şey vardı. “Evet,” diyerek katıldı Pace. “Bence de öyle.”

“Belki de...” Holly kafasını kaldırdı ve adamın öpüşmekten hâlâ ıslak olan güzel dudaklarına baktı. “Belki de birbirimizi *istememe* konusunda yeteri kadar çaba göstermedik.”

Pace suratında yavaş yavaş bir gülümseme oluşurken diğer eli ile hafifçe kadının beline dokundu.

“Aklın yolu birdir,” diye mırıldandı Pace ve aman Tanrım, evet! Adam bir kez daha Holly’nin dudaklarına yapışmıştı.

Kollarını adamın boynuna dolayıp daha önce hiç almadığı bir zevkle kendini bırakması çılgınca olurdu. Holly her zaman çok... tedirgin olurdu. Sıkılırdı. Huzursuz olurdu ve eksik bir şeyler olduğunu düşünürdü. Ama şu anda adamın kollarındayken ve dilleri birbirleriyle dans ederken Holly tedirgin ya da sıkılmış değildi. Huzursuz hiç değildi. Ve eksik tek bir şey bile yoktu...

Aslında kendini hep böyle hissetmek istiyordu ve Pace’in onu nasıl da duvara yasladığı ve vücudunun belirli bir bölümünü kadının karnına değdirdiği göz önünde bulundurulunca Holly adamın da aynı şeyleri hissettiğini biliyordu. Bu yüzden Holly adamın kokusuna, tadına ve tenine teslim oldu.

Arkalarında biri boğazını temizleyene kadar...

İrkilen Holly ellerini Pace’den çekti ve adamın geniş omzundan etrafa bakındı.

Kırmızı, suratında memnun olmadığını gayet net bir şekilde gösteren bir ifadeyle karşılarında duruyordu. “Lanet olsun, Pace!” Adam spreyini çıkardı.

“Oyundan önce mi?”

Pace iç çekti. “Bir dakikaya ihtiyacımız var.”

“Aynen öyle,” dedi Kırmızı, Holly’ye git der gibi bakarak.

“Ben Holly ve kendimi kastetmiştim,” dedi Pace.

Kırmızı sinirle ellerini havaya kaldırdı. “Tanrım!”

“Sadece bir dakika,” diyerek tekrar etti Pace.

Bunun üzerine Kırmızı ikisini yalnız bıraktı. Ortamda aniden bir sessizlik olmuştu.

Pace yaklaştı ve Holly'nin yüzüne düşen bir tutam saç kadının kulağının arkasına attı. "Seninle ne yapacağımı hiç bilmiyorum."

Holly bu kadarını zaten biliyordu. "Sanırım aramızda hiç elektrik olmadığı yalanını sürdürebilirsin."

"Yapabilir miyiz?"

"Biz mi? Hayır." Holly başını salladı. "Ben bu tür şeylerde pek başarılı değilimdir."

Pace'in dudakları kıvrıldı ama gülümsemedi. "Benim olmam iyi o zaman."

Holly oyun sırasında kendini Samantha'nın yanında oturur halde buldu.

Basın sorumlusu her zamanki gibi Nordstrom'un ciddi tarzını bir prenses edasıyla kombinlemişti. Vücuduna tam oturan ve üzerinden asalet akan bir takım elbise giymişti. Aksesuar olarak kenarına Pasifik Ateşi turuncu çiçeğinin tutturulduğu hasır bir şapka kullanmıştı.

Sam'i hafife almak ya da sırf babası Pasifik Ateşi'ne, amcası da Charleston Bucks isimli yeni takıma -ki ağabeyi de burada çalışıyordu- sahip diye bu noktaya gelebildiğini söylemek çok kolay olurdu; fakat o güzelliğin altında çelikten bir kalp atıyordu. Sam'in tüm bu şanslı durumuna rağmen pozisyonunun hakkını verme isteği vardı.

Kaldı ki Holly'nin kitabında ıslak kek seven ve gazeteci olduğu için onu yargılamayan herkes arkadaşı sayılırdı. Harika bir gündü ama hava aşırı sıcaktı. Holly öğleden sonra havasını ve yeni biçilmiş çim kokusunu içine çekti. Sam ile birlikte sosisli sandviç ve fıstık yediler, limonata içtiler. Oyun istatistikleri hakkında konuştular ve daha da iyisi çocuklar hakkında koyu bir sohbete daldılar.

"Formalarla çok sevimli değiller mi?" diye sordu Sam, Pasifik Ateşi sahaya çıkınca.

Evet, diye düşündü Holly atıcı tümseğine doğru yürüyen

Pace'e dikkatle bakarken. Ama *sevimli* kelimesinin adam için pek de yeterli olduğunu düşünmüyordu. İlk devre başlarken yine kendini her atış sürecini büyülenmiş bir halde izlerken buldu. Gage yedek kulübesindeydi ve Wade'e o kadar uzun ve karmaşık taktikler anlatmaya çalışıyordu ki Holly takip edemedi. Wade bu taktikleri Pace'e tekrarlıyor, Pace de bu taktikleri onayladığını ya da onaylamadığını gösterir şekilde başını sallıyor veya kendi taktiğini gösteriyordu. Pace kolunu atış pozisyonuna getirip ünlü düz atışını yaparken kamerasını kaldıran Holly adamın suratındaki ifadeyi gördü.

"Bak," dedi Sam, Pace ikinci atışı yaparken. "Atış yönü hilesi yapıyor."

"O da ne demek?"

"İlk atışı hızlı sonrakini yavaş yapması dâhiceydi. Vurucunun dengesini bozuyor."

Beşinci devrenin sonunda Holly huşu içindeydi. "Aman Tanrım, vurucunun bir kere bile vuruş yapmasına fırsat ver..."

"Şışt!" İşaret parmağını boğazı boyunca kaydırarak yaptığı mimikle Sam, Holly'yi susturmaya çalıştı.

"Sakın bir şey söyleme. Düşünme bile."

"Nedenmiş o?"

"Kötü şanstır. Uğursuzluk getirir. Ciddiyim," dedi Sam, Holly kahkaha atınca.

"Fark etmedin mi, maçın spikeri bile söylemedi. Hepsinin batıl inançları var."

"Hayır."

"Mason'ı görüyor musun? Ligdeki en güçlü birinci kaleci-dir. Her oyunda aynı iç çamaşırını giyer."

"Yok artık."

"Henry de altıncı devrenin sonunda hemen soda içer. İzle. Ve Gage şanslı şapkasını takıp her atıştan sonra şapkaya belli bir şekilde dokunur. Wade'in bile batıl inançları var. Beyzbol sopası ile uyuduğuna dair rivayetler var ama tabii kanıtlanmadı. Hiçbiri bu tür şeylerle dalga geçmez, inan bana. Hepsinin bir şeyi var işte."

Böylece Holly gelecek haftanın makale konusunu bulmuş oldu. “Pace’inki ne?”

“Pace her şeyi gizli tutar. Gidip kendin sorman gerekecek.”

“Soracağım.” Holly biraz daha fotoğraf çekti ve Sam’in yorumlarını dinledi. Hepsi tabii ki olumlu yorumlardı. Özellikle Holly’nin mesleği göz önünde bulundurulunca olayları belli bir yöne çevirmek Sam’in göreviydi ama basın sorumlusunun oyuncuların hepsine duyduğu sevgi gerçektir.

Pasifik Ateşi içinde sır varsa da Holly bunu Sam’den öğrenemeyeceğini anladı, o yüzden dikkatini oyuna verdi. Tamam... Pace’e ve adamın o basit ama yoğun dikkatiyle atış yapışına odaklandı. Holly, atıcı tümseğinde kasları gergin ve atışa hazır biçimde bekleyen Pace’in Wade’e başıyla onaylayarak taktik verişini, rakibini inceleyişini ve sonra da atış yapışını izledi.

Tüm süreç Holly’yi büyülemişti ve yedinci devreye geldiklerinde Pace’in hâlâ bu kadar güçlü atış yapabilmesine ve sonlandırıcının oyuna girmesi için oyundan çıkarılmaya ihtiyaç duymamasına inanamıyordu. Holly kamerasını adamı izlemek için kullanıyordu. Vurucuyu ikinci kaleye gönderen bir atış yaptığı ve ikinci kalede mücadele ettiği üçüncü devreden beri forması kirliydi. Kalçasının aşağı kısmında ve o güzel poposunun iki tarafında çamur izleri vardı.

Sıradaki oyun için formayı nasıl temizleyecekleri hakkında Holly’nin en ufak bir fikri bile yoktu ki bu da adamı pantolonsuz hayal etmesine neden oldu. Sert ve sıkı kaslarıyla çırılçıplak bir doksanlık...

“Öyle misin?”

Holly gözlerini kırptırdı ve Sam’e döndü. Sam’in sorusunu kaçırdığı için dehşete düşmüştü. “Pardon, anlamadım?”

Holly’nin neyi izlemekle meşgul olduğunun farkında olan Sam sırttı.

“Çocuklardan istediklerini alabiliyor musun?”

Pace vurucuyu oyun dışı bırakıp devreyi kazandığında bir anlığına kaçırdığı bu soru hileli değil miydi?

“Pace ile baş başa kalmayı umuyorum,” dedi Holly. Bir kez baş başa kalmışlardı ve harika geçmişti. “Baş başa röportaj yapmak için.”

“Hâlâ yapamadın mı? Pace, Pace, Pace...” Samantha samimi bir şekilde gülümsedi ve iç çekti. “Kurnazdır o...” Sekizinci devre başladığında ve spiker vuruş yapması için Wade’in ismini anons ettiğinde Sam durdu.

Holly, Wade’in ısınma hareketi yapışını izledi. “Belki de sen ona bana bir röportaj borcu olduğunu hatırlatabilirsin...”

“Aman Tanrım! Şuna bak.” Samantha’nın bakışları vuruş bölgesindeki Wade’e kilitlenmişti.

Wade kavisli bir atışı yakalamak için hamle yapmış fakat topu kaçırmıştı.

“Lanet olsun!” Samantha ayağa kalktı, elini ağzının kenarına götürdü ve avazı çıktığı kadar bağırdı. “Hadi ama Wade O’Riley. Bize hünerlerini göster.”

Şu ana kadar sofistike ve zarif görünen kadın aniden fanatik hayran gibi görünmeye başlamıştı.

Wade tekrar hamle yaptı ve bu sefer sertçe vurulan top hızlı bir şekilde aşağıdan uçtu.

Samantha o kadar yüksek sesle, “Evet!” diye bağırdı ki az kalsın Holly’nin kulağının zarını patlatıyordu. Kadın sonrasında bir eliyle şapkasını diğer eliyle eteğini tutarak zıplamaya başladı. “İşte böyle, bebeğim! İşte böyle! Hadi, hadi, hadi!”

İkinci kaleci topu kaçırdı. Wade ise üçüncü vuruş için kale etrafında döndü.

“Evet!” Sam çığlık attı. “Aman Tanrım, evet!”

Wade üçüncü atışı beklemeye koyuldu, Sam yerine oturdu ve başparmağının tırnağını yemeye başladı. Bakışları sıradaki vurucuyu bekleyen Wade üzerindeydi.

“Yani...” dedi Holly eğlenmiş bir halde. “Tam bir fanatiksinsin.”

“İyi bir vuruş istiyoruz!” diye bağırdı Sam sopayı tutan Mason’a. “Sayı yap, Mas. Sayı yap!”

Mason birinci kaleye ulaşmıştı. Kısa topçu topu yakala-

yıp fırlatırken Wade sayı kalesine koşmaya başlamıştı ve bu, Samantha'nın yerinden fırlamasına neden oldu. "Aman Tanrım!" Samantha elleriyle gözlerini kapadı. Wade ve top kale işaretine doğru hızla ilerlerken Samantha parmaklarının arasından izledi. "Bakamıyorum, bakamıyorum!"

"Ama *bakıyorsun*," dedi Holly.

"Bana olanları söyle!"

"Sayı yaptı," dedi Holly tutucu topu yakalamadan önce kaleye koşan ve sonrasında tutucunun altında kalan Wade'i izlerken. "Altta kaldı ama sayı yaptı."

Wade ayağa kalkana kadar sayı kalesindeki karmaşayı hiç kımıldamadan izlerken Samantha ellerini gözünden indirip ağzına götürdü. Wade ayağa kalktığında ise üstü başı kirlenmişti ama sayı yapabiliymişti.

Samantha yerine oturdu, yüzüne düşen saça üflledi ve uzun bir nefes verdi. "Tanrım. Bu çok yorucu."

"Evet," dedi Holly ironik bir şekilde. "Canın yanıyor mu?"

"Ne?"

"Pasifik Ateşi'nin seksi tutucusuna fena vurulmuşsun."

"Şişt!" Samantha kafasını iki yana çevirerek etrafı kolaçan etti. "Herkesin duymasını mı istiyorsun?"

"Sana bunu söylemek istemezdim ama adam için avazı çıktığı kadar bağıran sendin."

Samantha dehşete kapılmıştı. "O kadar gürültülü müydüm?"

"Bilmem. Çin'den tam olarak duyulmamış olabilirsin."

"Aman Tanrım, of! Bu çok gülünç." Samantha yüzünü kapadı. "*Ben* çok gülüncüm."

"Nedenmiş? Sen akıllısın, komiksin ve güzelsin. Wade de akıllı, komik ve güzel. Gülünç olan ne bunda?"

"Hayır. Benimle röportaj yapmayacaksın. Olmaz. Ben basın düşkünü ağabeyim gibi değilim. Röportajları ayarlarım ve işim biter." Sam ellerini kucağında birleştirdi ve o eski ciddi ve sorumlu tavrına geri döndü. "Neden bahsediyorduk?"

Holly gülümsedi. "Tutucunun üzerine atlamak istediğini itiraf ettikten öncesini mi kastediyorsun?"

Samantha'nın homurtusuna bir kahkahayla cevap verdi Holly. "Hadi ama. Bu doğru. Kayıtlara geçmeyecek, yemin ederim."

"Bu çok karmaşık." Sam kesik kesik nefes verdi. "Bizim... aslında geçmişte yaşadığımız bazı şeyler var."

"Öyle mi?"

"Öyle." Samantha uzaklara baktı, kadının kulak uçlarından Kuzey Amerika'yı ısıtmaya yetecek kadar sıcaklık yayılıyordu. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Tamam." Holly bunu çok iyi anlayabiliyordu. "Belki de Pace ile bir röportaj ayarlayabilme ihtimalinden bahsediyorduk..."

"Bir seferinde iki saat boyunca asansörde mahsur kalmıştık," dedi Sam aniden.

Holly gözlerini kırıştırdı. "Bu kulağa sarsıcı geliyor. Her neyse, benim merak ettiğim..."

"Atlanta'ya uçmuştuk. Şu küçük viski şişeleri vardı yanımızda. Ben kesinlikle viskiyi suçluyorum ama boş vakti iyi değerlendirdik ve konuyu kapattık."

Holly kadının yüzündeki mutsuz ifadeye baktı. Kadın geçmişteki o arzu dolu günleri hatırlıyordu.

"Evet."

"Çılgınca sevişmiştik." Sam eli ile ağzını kapadı. "Bu konuda cidden konuşmak istemiyorum."

"Evet," dedi Holly dalga geçerek. "Belli oluyor."

"Aman Tanrım. Özür dilerim. Uzun süredir içimde tutuyordum." Sam başını salladı. "Bu olay hiç yaşanmamış gibi davrantıyoruz. Ve şimdi gerçekten çenemi kapatmalıyım. *Neden bahsediyorduk?*"

"Bu kadar heyecanlı bir şey değildi."

Holly kahkaha attığında Sam gözlerini kapadı. "Şanslısın, Holly. Hem de çok şanslısın. İnsanların hayatına dâhil olmadan girip çıkabiliyorsun."

Holly duraksadı. Yaptığı bu mıydı?

"Kendini uzak tutabiliyorsun. Sana şunu söyleyeyim, ben de aynı böyle olmalıyım."

Bir zamanlar Holly karakterinin bu kadar doğru değeriendirilmesi ile gurur duyabilirdi. Ama etrafının arkadaş olarak görmeye başladığı insanlar ile çevrili olduğu tüm hafta boyunca, Holly kendisi dışında herkesin hayatlarını nasıl da dolu dolu yaşadığını izlemiş ve aslında ne kadar çok şey kaçırdığının sonunda farkına varmıştı.

Bölüm 10

*Şuna eminim ki her erkeğin kalbinde
bir otomobilden çok ikinci
kaleye ulaşma arzusu yatıyor.*
Tom Clark

Galibiyetten sonra Pace diğerleri ile birlikte yedek kulübesinden çıktı. Kendini her şeyin yolunda gittiğine ve bu şekilde devam edeceğine ikna ediyordu. Göğsüne oturmuş rahat-sızlık hissi görmezden gelinebilirdi.

Aileleri tribünde olanlar ailelerine koştular, sarıldılar ve birlikte galibiyeti kutladılar. Ağrısı hâlâ geçmemiş olan Pace başka tarafa yöneldi.

O sırada yumuşak ve sıcak bir bedeninin ona sarılmasıyla neredeyse düşüyordu. Holly...

“Tebrikler demek istemiştin,” diye fısıldadı Holly adamın kulağına. Dudaklarını Pace’in kulak memesine değdirmişti. Dört bir taraftan on binlerce hayranıyla çevriliyken her oyundan sonra ortaya çıkan adrenalin duygusu tamamen başka bir şeye dönüşüyordu. Pace kendini kadınının mağaradan dışarı sürükleyen ilkel bir insan gibi hissediyordu. *Seni istiyorum...* Kolları ile Holly’yi sıkıyor ve kadını kendine doğru çekiyordu.

Adamın içini yiyip bitiren tutkudan habersiz olan Holly kafasını kaldırdı ve kocaman gülümsedi. Pace etkileyici göz-lere ve yumuşak dudaklara sahip bu kadını dokuz devre bo-

yunca aklından çıkaramamıştı. Pace eğer kadını boynundan öperse nefesinin kesileceğini biliyordu ve bu da aynısını tekrardan yapma isteğiyle yanıp tutuşmasına neden oluyordu.

“Bu konuda çok yeteneklisin,” dedi Holly kahkaha atarak ve kendini çekti. “Sana sarılan insanlara katlanma konusunda.”

Normalde hiç de yetenekli değildi.

“Omzun acıyor mu?”

Pace gergin hissediyordu. “Neden?”

“Çünkü haberi herkesten önce yayınlamak istiyorum.” Holly gözlerinde alaycı bir ifadeyle başını salladı. “Çünkü omzunu kullanırken ekstra dikkat ediyorsun.”

“Hayır, ben iyiyim.”

“Bir gün bana güvenebileceğini anlayacaksın.” Holly baş hareketiyle Kırmızı’yı gösterdi. “Sanırım gitmen lazım. Koç seni gösteriyor.”

Evet, öyleydi ve sinirli görünüyordu. Pace’in omzuna buz koymaya devam etmesini istiyordu ki bu da durumun Pace’in inandırmaya çalıştığı kadar iyi olmadığını kanıtıydı.

Holly son bir kez daha gülümseyerek uzaklaştı ve Pace her zamanki oyun sonrası imzalarını vermeye başladı. Genellikle galibiyet sonrasında bu, eğlenceli bir aktivite olurdu fakat bu gece sıraya giren sarhoş dallamalar kargaşa yaratıyordu. Sam’in araya girip onları susturmaya uğraşırken taciz edilmesinin ardından polis arandı. Oyuncular çabucak otellerine gönderildiler ve oyun sonrası yemeği için ayrılan özel bölüme geçtiler.

Bu tür izdihamlara alışkın olduklarından Pace ve çocuklar durumdan hiç etkilenmemişlerdi. Pace tabağını kaptı ve oturacak yer bakındı. Wade, Gage’dan azar yiyordu. Kırmızı’nın yanında boş bir yer vardı fakat Pace iş konuşmak istemiyordu.

Ayrıca Holly’nin yanındaki boş sandalye resmen adamı çağırıyordu ve Pace en yakındaki boş yerin o olduğuna kendini inandırarak Holly’nin yanına oturdu.

“Ne?” dedi Pace kadının şaşkın ifadesini görünce.

“Hiçbir şey. Beni görmezden geleceğini düşünüyordum, özellikle bugün sahada seni tebrik ederken neredeyse boğduğum göz önünde bulundurulunca.”

Pace, Holly’nin gözlerinin içine baktı ve Holly’nin sanki boğuluyormuş da onu kurtarabilecek tek kişi Pace’miş gibi ona tutunduğu ana geri döndü. “En yakınlaşma sandalyesi... Şey... Yani en yakın boş sandalye burasıydı,” dedi Pace yavaşça.

Holly, pizzasından bir ısırık aldı ve çiğnerken Pace’i süzdü. “O öpücüğün seni rahatsız ettiğinin farkındayım.”

“Ben buna rahatsız olma demezdim.”

“Ne derdin?”

Pace, Holly’nin gözlerinin içine baktı ve nefes aldı. “Cehennem gibi ateşlenmiş derdim.”

Holly gülümsedi. “İyi.”

“Çok açık sözlüsün.”

“Sadece bir öpücüktü Pace ve sarılmaydı.”

Tüm sıcak, seksi ve kıvrımlı vücudunu adamın vücuduna sardığı bir sarılma. “Biliyorum.”

Holly kafasını kaldırdı. “Biliyor musun? Sanki sorun ediyormuş gibi görünüyorsun. Geri mi çekilmem lazım? Seni korkutuyor muyum?”

“Hayır.” Holly gülümseyince Pace başını salladı ve o da gülümsedi. “Tamam, evet. Evet, beni korkutuyorsun.”

“Ahhh!” Holly kolunu adamın omzuna attı ve omzunu sıktı. “Nazik olacağım.” Neşeyle pizzasına geri döndü. “Bu gece seni izlemek hoşuma gitti. Sahada iyi görünüyordun.”

Holly de iyi görünüyordu fakat Pace bunu ve kadının çaba göstermeden kafasını böylesine kurcaladığı gerçeğini kendine sakladı. *İki* kafasını da...

“Sahadayken bizim tezahüratlarımızı duyabiliyor musun?” diye sordu pizzasının üstündeki peyniri yalarken.

“Evet,” dedi Pace kadının diline bakarak. “Ama eğer hava girmişsem cızırtı gibi geliyor sesler.”

“Bugün bayağı bir cızırtı yaptım.” Holly kendine güldü. “Cidden kendimi kaybettim.”

Pace kadının kahkahasının sesinde ve gözlerinin sıcaklığında kendini kaybediyordu.

“Ne?” diye sordu Holly.

“Seni görmezden gelmek beklediğimden daha zor olacak.”

Holly, adamın bir yetişkin olduğunu ve bir şeyi görmezden gelip gelmeme özgürlüğüne sahip olduğu gerçeğini vurgulama gereği duymadı. Sandalyesinde oturmaya ve pizzasını yemeye devam etti. Pace’in hayatı boyunca tanıştığı en gizemli ve ilginç kadın olma yolunda hızla ilerliyordu.

Ertesi gün Atlanta maçından sonra haşarı hayranların çıkardığı karmaşayla ilgili haberler her yerdeydi. Sam’in dövüldüğü ve hemen hemen tecavüze uğradığı yazılarak haberler oldukça abartılmıştı. Pasifik Ateşi eve döndüğünde Sam’in çileden çıkmış ve birilerine saldırmaya hazır ailesiyle karşılaştı.

Sam bir sıyrık bile almadığı konusunda herkesi rahatlatırken oyuncular oyun için hazırlık yaptı. Pace atış yapmıyordu ama omzu iyiydi. Tamam çok iyi değil ama çok da kötü değildi. O yüzden kıyafetlerini değiştirdi çünkü oyunu izlerken ısınma alanında pratik yapacaktı.

Oyunu kaybettiler. Sıradaki üç oyunu da...

Haftanın sonunda, oyuncular kendi sahalarında Colorado Rockies ile oynayacakları maç öncesinde çocuklar için isimli bir açık arttırma düzenleyip 250.000 dolar topladılar.

Bu sefer Pace atış yapacaktı. İznini alabilmek için her gün takım doktoruna muayene olmak zorunda kalmıştı ama en sonunda izni kapmıştı. Oyundan iki saat önce Pasifik Ateşi’nin lüks soyunma odasında daha kullanmadığı vitamin kutularına bakıyordu. Çocuklar enerjilerinde ve güç seviyelerinde bir farklılık hissettiklerini söylemişlerdi ama daha iyi uyuyabilmek dışında Pace’in fark ettiği başka bir şey yoktu. Yine de hap almaya devam ediyordu. Henry, Ty ve Johnny geldiğinde formasını giyiyordu. Pace kafasını kaldırdı ama hiçbir şey demediler. Üç Ahbap Çavuş gibi gözlerini Pace’e dikmişlerdi.

Ty, Johnny’yi; Johnny de Henry’yi itiyordu. Henry, Pa-

ce'ye baktı. "Onu tekrar öpmek zorundasın, dostum."

"Kimi?"

"Holly'yi," diye düzeltti Ty. "Atlanta'da nasıl öptüysen aynı şekilde öpmek zorundasın yoksa oyunu kaybederiz."

Henry onayladı.

Johnny onayladı.

Pace dik dik bakıyordu. Holly'yi öptüğünü kimse bilmiyordu ki. Holly ve kendisi dışında. Ve... Kırmızı. *Lanet olsun!* "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," dedi Pace, Kırmızı'ya ölümcül bir bakış atarak.

Altı metre uzakta olan Kırmızı omuz silkti ve yavaşça onlara doğru yürümeye başladı. "Tahmin ettiler."

"Hayır, etmediler."

"Tamam, etmediler." Kırmızı, kafasını yemek masasında tembellik eden Mason ve Kyle'ın fotoğrafını çeken Holly'ye çevirdi. "En son kazandığımızda onu öpmüştün."

Tanrım! Pace normalde beyzbol batıl inançlarına saygı duyardı ama bu... Bu onu öldürebilirdi.

"Yap işte," dedi Henry. "Öp onu."

Evet. Çok kolaymış gibi.

"İstersen ben senin için yapabilirim," diye önerdi Ty.

Pace'in cesedini çığnemesi lazımdı. Holly'ye baktı. Pace'den bahsetmeden iki tane ilginç ve harika makale yazmıştı. Yazıları detaylı ve etkileyici olmasına karşın hiçbir sır ifşa etmemiş ya da spor dalını kötülememişti. Pace kötü bir şeyin olmasını bekleyip durmuştu ama hayır, hiçbir şey olmamıştı.

"Bunu berbat etme," dedi Kırmızı.

Pace bu işten sıyrılmak için bir yol aradı ama Holly'yi öpmezse kaybedeceklerine Pace'in inanmasının ya da inanmamasının önemi yoktu.

Çocuklar inanmıştı.

Lanet olsun!

"Al," dedi Henry, Dr Pepper uzatırken. "Kendine gelmen için."

"Hayır, oğlum. Pace artık içmiyor onu." Ty onun yerine Nalgene su şisesini uzattı.

Suyu bir seferde bitirmesine rağmen ağzı hâlâ kupkuruydu.

“Hazır mısın?” diye sordu Henry.

Wade de yanlarına gelmiş, sohbeti dikkatle dinliyordu. Pace’in sırtına vurdu. “Takım için başar, seni koca oğlan.”

“Kahretsin!” Günlerdir görmezden geldiği kadına doğru ilerledi ve Holly’yi gayet de komik bir müstehcen şakanın ortasında buldu.

Pace kendisine bakmasını bekledi. “Selam,” dedi Holly sıcak bir gülümsemeyle.

“Selam.” Pace bu işten nasıl kurtulabileceğini düşünürken yerinde duramıyordu. “Bir dakikanı alabilir miyim?”

“Tabii,” dedi Holly gayet rahatça çünkü bu işin ne kadar zor olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

“Orada olur mu?” dedi Pace soyunma odasını göstererek. Gage kolunu yakalayıp, “Sadece öp,” diyene kadar Holly’yi takip etti.

Pace adama baktı. “Ne?”

“Onunla yatmak yok. Yoksa kaybederiz.”

“Tamam,” dedi uzun bir nefes verişin ardından. “Ne içiyorsun böyle? Hepiniz sabahtan beri ne içiyorsunuz?”

Gage tereddüt etti. “Dinle, bazı kişiler kadın ile arandaki cinsel heyecanın bize galibiyet kazandırdığını düşünüyor.”

Bazı kişiler... Pace boynunu dik tuttu ve Kırmızı’ya inanamadığını gösteren bir bakış attı.

Kırmızı spreyini çıkarmıştı.

Lanet olsun! Bu resmen bir hakaretti.

“O yüzden öp onu,” dedi Gage sakın bir şekilde. “Ama sakın s...”

“Yavaş ol.” Pace başını salladı ve kendini geriye çekti. “Hepiniz kafayı yemişsiniz.”

Holly banyo kapısında Pace’i bekliyordu. Pace kadın için kapıyı açtı. Bugün çok şık görünüyordu. Kırmızı bir tişört üzerine yakası açık beyaz gömlek ve dar, düşük bel kot pantolon giymişti. Saçlarını atkuyruğu yapmıştı ve iki yanından perçem sarkan bu yüz hâlâ Pace’in rüyalarını süslemeye de-

vam ediyordu. Rüyalarında öpüşmekten ötesine gidiyorlardı.

Banyo, takım daha yeni duş aldığı için nemliydi ve Holly yüzünü Pace'e döndüğünde saçları kıvrılmıştı, çok sevimli görünüyordu. "Kadınların buraya girebildiğini bilmiyordum," dedi Holly.

"Normalde giremezler. Bu yönetimin izin verdiği özel bir durum."

"Gerçekten mi? Neymiş bu özel durum?"

Bir adım atarak Pace ellerini kadının kalçasına koydu ve Holly'yi kendine çekti.

"Oh!" Holly kafasını kaldırırken ellerini adamın göğsüne götürdü. Şaşkınlıktan ağzı açık nefes alıyordu ve Pace yaklaşıp kadını öptü. Tanrım, Pace sanki ölmüş de cennete gitmiş gibi hissediyordu.

Holly zevk mırıltıları çıkararak parmaklarını adamın saçlarına daldırdı. Vücudunu adamın yumuşak ve sıcak vücuduna yasladı ve kendini tamamen ona teslim etti. Pace'in kalbi ise karşı koymaya çalışıyordu.

İstemeyerek kendini çeken Pace kadının cam gibi gözlerine baktı. o gözlerde neredeyse boğulacaktı.

Holly, dilinin ucuyla dudaklarında kalan Pace'in tadını almak istiyormuşçasına dudaklarını yaladı ve Pace'e doğru tatlı, zevkli bir nefes verdi. "Şikâyet ettiğimden falan değil ama bu ne içindi?"

"Şans."

"Gerçekten mi?"

"Evet." Pace gülümsedi. "Dinle, çocuklar senin şans getirdiğini düşünüyor." Holly'nin sinirlenmesini bekliyordu ki bu hakkıydı.

Ama Holly yine Pace'i şaşırtmayı başarmıştı.

"Peki o zaman," diye mırıldandı. Sesi hâlâ boğuktu. "İyi şanslar."

Pasifik Ateşi oyunu kazandı. Üç maçtan ikisini kazanarak yoluna devam ediyordu. Eve döndüklerinde Pace, bir antrenman maçında Chipper'a ve diğerlerine koçluk etti. Sonrasın-

da ise takım arkadaşları ile bir tane daha çocuklar için hayır işi düzenledi. Bu seferki zengin ve ünlüler için hazırladıkları büyük ve gösterişli bir yemektir. Özellikle Holly'yi izlerken Pace şaşırtıcı bir şekilde iyi vakit geçiriyordu. Holly içecek servisi yapmak, misafirleri ve cüzdanlarını memnun etmek için gönüllü olmuştu.

O gece net 150.000 dolar topladılar ve Houston'a uçtular. On iki saatten kısa bir süre içinde Astros'a atış yapacak olan Pace'in sabah saat ikide telefonu çaldı.

"Kötü haber," diye başladı teknik direktörü. "Bar çıkışı polis Ty ve Henry'nin arabasını çevirmiş. Henry içkili araç kullanmaktan tutuklanmış ve Ty da yasalara aykırı davranmaktan onunla birlikte götürülmüş."

Pace'in boğazı düğümlenmişti. "Olamaz."

"Sam, yasalara aykırı davranma davasının düşmesi için uğraşıyor ama içkili araç kullanma konusunda basın çılgınca davranacak, kendini hazırla."

Adam dalga geçmiyordu. Ertesi gün gazeteler ve internet siteleri haberi duymuştu ve Ty'in uyuşturucu taşıma şüphesiyle tutuklandığını iddia ediyorlardı.

Hatta bir gazete yedek atıcının yeni bir tartışmalı uyarıcı aldığını iddia etmişti. Güya tartışmalı olmasının nedeni, uyuşturucu testinde kolayca bulunamamasıydı. Dedikoduya göre daha az yan etkiyle, daha hızlı ve etkili bir biçimde işe yarıyordu.

Dedikodular artık takip edilemez olmuştu. Durmadan devam ediyor ve yangın gibi yayılıyorlardı.

Henry iki bira içtikten sonra direksiyon başına geçtiğini, Ty ile aptalca otele gitmeye çalıştıklarını ve olayın bu kadarla bittiğini itiraf etmişti. Hem kendi açısından hem de hayranlarının gözünde alkollü araç kullanmasının zaten yeteri kadar kötü olduğunu söylüyor ve uyuşturucu kullandığını inatla reddediyordu.

Ty ise özür dilemiyor ve üzerinde çıkan sözde ilaçların vitamin haplarından başka bir şey olmadığını bu yüzden de gazetelerin hem yanlış olduğunu hem de iftira attığını söylüyordu.

Bunların hiçbirinin önemi yoktu. Pasifik Ateşi, Houston'a adım attıkları andan itibaren basın tarafından saldırıya uğruyordu. Basın tüm takımın genç, haşarı ve çok ukala olduğunu, istediklerini yaptığını ve yaptıklarının yanlarına kâr kaldığını iddia ediyordu. Amerika Ulusal Beyzbol Ligi yetkilisi habersizce uyuşturucu testleri yapma ve tepki gösterme sözü vermek zorunda kalmıştı.

Ertesi günkü maç öncesi işler kötüden daha kötüye gittiğinde Pace kulüpte idi. Babası aramıştı. "Numaramı mı unuttun?" diye sordu yaşlı adam.

Oyundan önce o onaylamayan ses tonunu duymak tam da Pace'in ihtiyacı olan şeydi. "Selam, baba."

"Houston'dayım. Bugün kazanacak mısınız kaybedecek misiniz? Kazanmayı planlıyorsanız gelip izlemek isterim."

Edward Martin çok meşgul olduğundan çoğu oyuna gelemezdi ve aslında aralarındaki ilişki bu şekilde daha iyiydi. Çok-vakit-geçirmediğimiz-sürece-iyi-anlaşırsız türünden bir ilişkileri vardı.

"Sana yer ayırtırım." Pace babasını ya hayal kırıklığına uğratacağının ya da uğratmayacağına farkında olarak telefonu kapattı. Kazanmaları için öpecek bir kız bulmak zorundaydı.

"Burada değil," dedi Wade. "Kulübe bizim dışımızda kimse alınmıyor. Basın ile ilgili problemlerimizi göz önünde bulundurunca yönetim bunun en doğrusu olduğuna karar verdi."

Kahretsin! Pace kendine batıl inançlarının olmadığını ve Holly'yi öpmeden de maçı kazanabileceğini tekrar etti.

"Tribünlerden getirebilirim onu," diye önerdi Kırmızı.

"Gerek yok."

"Evet, var," dedi ve kulüp kapısına yöneldi. Ama birkaç dakika sonra yüzü kıpkırmızı bir halde ve nefes nefese geri döndü. Tek başınaydı. "Yerinde yok," dedi Gage'i ararken. Gage tüm stadyuma anons için hoparlör sistemini kullanmak üzereydi. Pace ikisini de durdurdu. "Bu çok saçma. Aptalca bir batıl inanç yüzünden onu buraya getirmeyeceğiz."

Ama Pace oyuna çıkmış, boktan atışlar yapmıştı; ve üçüncü devrede oyundan çıkarıldı. Oyunu kaybettiler.

Çocuklar trip atıp durdular. Lanet olsun! Kırmızı ona uçuş boyunca tek bir kelime bile etmedi. Pace ile konuşan tek kişi Arizona semalarında eteğini kaldırıp basenini imzalamasını isteyen hostesti.

Kafasını yaslayıp gözlerini kapayarak uçakta tek başına oturdu. Ta ki bacaklarına bir çift bacağın değdiğini hissedene kadar.

Pace kadının egzotik meyve ve biraz da çiçek dolu kokusunu içine çekti. Tek bildiği mükemmel olduğuydu. Holly'ydi bu; mükemmeldi.

Holly yanına sıkışıp oturunca gözlerini açtı. Tüm uçak sessizdi. Işıklar loştu ve herkes uyuyordu.

"İyi misin?" diye sordu Holly bir dakika sonra.

"Daha iyi olmuştum."

"Omzun yüzünden mi?"

"Hayır." Hayır, oyun alanında işleri tek başına berbat edebilmişti.

"Ne düşündüklerini biliyorsun," diye mırıldandı Holly. "Bizim öp..."

"Evet."

"Holly adamın ağzına baktı. "Seni öpmek benim için sorun olmazdı." Gülümsedi. "Sırf kazanın diye yani."

Pace suratında aptalca ve çaresiz bir gülümsemenin belirdiğini hissetti. "Olmaz mıydı?"

Holly başını salladı ve yaklaştı. "Belki de... Bilmiyorum..."

Pace'in kalbi göğüs kafesini delip çıkacak gibiydi. "Pratik mi yapmamız lazım?"

"Aklın yolu bir," dedi Holly adamın Atlanta'daki sözlerini tekrar ederek.

Pace kadının ensesine elini götürürken işte bu yüzden Holly'den hoşlandığını düşündü. Her zaman oyun oynuyordu. Pace kadına doğru yaklaşmak için hamle yapınca deri koltuğu ses çıkardı. Holly'nin dudaklarının şaşkınlıklıkla aralanışını izledi.

Oh evet! Pace'in dudakları da aralanmıştı, gözlerini sımsıkı kapattı ve onu öpmeye başladı...

Gage'in elini. Çünkü arkalarında oturan Gage, Pace ve Holly'nin koltuklarının arasından elini sokmuştu.

"Onu daha önce öpmeliydin! Şimdi değil!" diye fısıldadı hocası sinirli ve haşlayıcı bir tonla. "Hayır! Benim bulduğum uçakta olmaz."

"Kusura bakmayın hocam ama istediğimi öperim," dedi Pace. Bakışları hâlâ Holly'nin üzerindeydi.

"Uçağımdan defol!"

"Holly bir kakhaha attı ama Pace adamın yarı ciddi olduğunu biliyordu. Çeyrek de olabilirdi.

"Öpüşmek yok," diye emretti Gage. "Ve kesinlikle sev..."

"Tamam," dedi Pace çabucak. "Birinin kestirme vakti geldi."

"Hayır." Gage buna da karşı çıkmıştı. "Birinin *kazanma* vakti geldi."

O gece Pace sonunda kendi evindeydi. E-postalarını kontrol etti. Sam, Holly'nin son haberinin linkini atmıştı. Bu sefer Holly, Amerikan halkının iyi de, kötü de, çirkin de olsalar beyzbol oyuncularına olan tutkusunu; küçük çocukların imzalı fotoğraf istemesinden tutun da sarhoş fanatiklerin oyun sonrasında olay çıkarmasına ve kadınların vücutlarını imzalatmalarına kadar irdeleyerek ele almıştı.

Pace başını salladı. "Bunu yazarken çok eğlendin, değil mi?" diye mırıldandı. Holly'nin makalesindeki oyunculara kraliyet ailesindenlirmiş gibi davranılması, aniden gelen şöhretin egolarını patlatması, oyundan ve milyonlar ödeyen hayranlardan uzaklaşmaları ve kendilerini kaybetmeleri ile ilgili olan kısmı okuyordu.

Kendini kaybetmek mi? Pek de doğru değildi. En azından Pace'in durumu için geçerli değildi.

Ego patlaması? Belki. Ama öyle olmamasını umuyordu.

Fakat uzaklaşma? Düşündü ve Pace bunun kendini en çok rahatsız eden sorun olduğunun farkına vardı. Kendini hayattından tamamen uzaklaşmış hissediyordu.

Ertesi gün ısınma alanında atış antrenman yaptı. Gayet kötü geçmişti. Kırmızı'nın antrenmanı erkenden bitirmesine rağmen omzu feci ağrıyordu.

Gage çok sinirlendi ve muayene için Pace'in kışını kaldırıp hastaneye gitmesini emretti.

Rotator manşet yırtığı...

Kırmızı teşhisi duyunca mendilini çıkardı. Pace bok gibi hissediyordu. Yönetim karar vermek için toplantı düzenledi. Pace'i ya on beş günlüğüne sakat listesine koyacaklar ya da oyundan uzaklaştırılmadan tam olarak iyileşene kadar her gün muayene edilmesine karar vereceklerdi.

Kırmızı'nın yardımıyla teknik direktörü fizik tedavinin yeterli olacağına ikna ederek Pace ikinci seçenek için savaştı. Bu hızlı bir şekilde iyileşmesi için üzerinde baskı oluşturmaktaydı ama lanet olsun, baskıya zaten alışkındı.

O gece Wade, Pace'e pizza getirdi ve beraber acıma partisi verdiler ama bu işe yaramamıştı. Pace olmayınca Pasifik Ateşi, oyun başlatıcı olarak Ty'ı seçmişti. Tamam, Ty iyiydi ama Dodgers maçını alabilecek kadar değildi. Sonraki iki oyunu da kaybettiler. Basın takıma saldırmaya devam ediyordu ve Pace'in göğsüne oturan huzursuzluk, kaburgasına baskı yaparak daha da artıyordu; çünkü ne kadar tersine çevirmeye uğraşsa da işler boka sarmıştı.

Bölüm 11

*Beyzbolun sadece bir oyun olduğunu söylüyorlar.
Doğru... Ve Arizona'daki Büyük Kanyon sadece bir çukur.*

George F. Will

Sam, Pace'in rahatsızlığına ilişkin olarak yapılacak basın açıklaması konusunda çok dikkatli davrandı. Dikkatli ve iyimserdi. Pace'in sadece rotator manşetinde bir yırtılmanın meydana geldiğini ve fiziksel tedavi göreceğini ifade etmişti. Gage, Pace'in bir süre gözlerden uzak kalmasını istemişti. Etrafında cep telefonu ve bilgisayar olmayacaktı. Sadece fizik tedavisine odaklanarak üç gün dinlenecekti.

Omzuna buz koyacak ve bel altı egzersizleri yapacaktı.

Dördüncü gün kafese kapatılmış gibi hisseden Pace, Wade'in telefonunu aldı ve Holly'yi aradı.

Sebebini bilmesede Pace kadının sesini duymak ve hatta daha ötesi onu görebilmek istiyordu. "Akşam yemeğine ne dersin?" diye sordu Holly telefonu açınca.

"Sen miydin, Wade?" diye söylendi Holly. "Hiç sormayacaksın sanmıştım."

"Komik," dedi Pace soğuk bir edayla. Günler sonra ilk kez neredeyse kakhaha atıyordu. "Evet de."

"Yemeğe de evet, seni haber yapmaya da evet."

"Beni haber yapmanı istemedim senden."

Holly iç çekti. Sesi o kadar yumuşak ve endişeliydi ki

Pace kendini aşağılık birisiymiş gibi hissetti. “Bana sadece şunu söyle,” dedi Holly. “İyi misin?”

“Harikayım.”

“Gerçeği söyle, Pace.”

“İyi olmaya çalışıyorum.”

“Bu da yeter. Akşam yemeği harika bir fikir. Röportaj da öyle.”

Kahretsin! “Ben biftek yiyip bir şeyler içeriz, diye düşünmüştüm. Röportaj aklımın ucundan geçmedi.”

“İyi. Gizemli davran bakalım. Yeri söyle, ben gelirim. Şu an Los Angeles’te editörümle toplantıdayım ama birkaç saate geri dönmüş olurum.”

Zamanı ve mekânı belirlediler ama Pace restorana gittiğinde Wade ve Henry’nin de orada olduğunu gördü. Pace bunun hoşuna gitmeyeceğini gayet iyi bilerek dik dik baktı. “Ne yapıyorsunuz siz?”

“Bizi Gage gönderdi.” Duyduklarını sindirebilmesi için Wade, Pace’e içki uzattı. “Bebek bakma görevimiz var.”

“Ne?”

“Evet, bakabilirsin ama dokunamazsın.” Henry, Gage’in harika bir şekilde taklidini yaptı. Pace kaşlarını çatınca da şunları ekledi: “Bunu hocanın söylediğini anladın değil mi? Ben demedim.”

“Gage’e emrini müsait bir yerine sokmasını söylersiniz ve bu da...”

Holly masaya gelmişti. Hoş ve samimi bir gülümseme vardı suratında. “Selam, çocuklar.”

Elini, Pace’in koluna koydu ve gözlerinin içine baktı. Bu Pace’e adını unutturmuştu.

“Nasılsın?”

“İyiyim.”

Holly elini adamın sargılı omzuna götürdü. “Yine ‘ben iyiyim’ler başladı.”

“Ama şu an gerçekten iyiyim,” diyerek açıkladı Pace. İyi olmasının sebebi Holly’nin yanında oluşuydu ve kadının sıcacık gülümsemesinden bunu anladığını fark edebiliyordu.

Wade ve Henry kenara kayıp yer açtılar. Bu kadar işte. Dörtlü olmuşlardı.

Korkunç! Pace iç çekerek Holly için bir sandalye buldu ve iki takım arkadaşı geceyi kadına hikâyeler anlatarak geçirdikten sonra artık pes etti. Pace Houston’da duştayken Pace’in bavulunu sakladıkları hikâyeleri falan anlattılar.

“Kulüpteki bir düzine gazeteci önüne çıplak çıkmak zorunda kalmıştı,” dedi Henry neşeyle. “Eğlenceli günlerdi.”

Evet. Eğlenceli günlerdi. Pace kakhaha atan Holly’ye baktı ve kendini gülümser halde buldu. “Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?”

“Evet.”

Yemekten sonra Holly her birini yanağından öpüp arabasına binip gidene kadar çocuklar otoparkta takıldılar. Pace ikisini de boğmak istiyordu.

Sonra Gage’i.

“Bir de şu açıdan bak,” dedi Wade, Holly’nin gecenin karanlığına karışmasını izlerken elini Pace’in sağlam omzuna koyarak. “Holly istediğin her an yanına koşup gelmeyen tek kadın. Ayrıca bir saliseden daha fazla aklını meşgul eden tek kadın da o. Bu iyi bir şey, değil mi?”

“Ne demek istiyorsun?”

“Demek istediğim şey bu yavaş flörtleşme olayının senin için yeni oluşu. Ve farklı da tabii ki. Belki de harika bir şey doğurur.”

“Eğer onunla bir dakika yalnız kalabilseydim bunu anlardım.”

“Belki de Holly beklemeye değerdir.”

Evet. Evet, belki de öyleydi. Pace evine gitti ve bir süre televizyon kanallarında gezip durdu. Sonra dayanamayıp eve sağ salim varıp varmadığından emin olmak için Holly’yi aradı. Sesini de duymak istiyordu.

Holly cevap vermeyince düşünmeden hareket etmesinin bir ürünü olan aptal, tutuk ve saçma sapan bir sesli mesaj bıraktı. Telefonu kapadıktan sonra hiç vakit kaybetmeden yine kendini Dr Pepper’a verdi.

Ertesi gün uyandığında tüm spor haberlerinde sakatlığıyla ilgili dedikoduların döndüğünü gördü. Söylenenden daha ciddi olduğunu, sorunun sadece rotator manşet yırtığı olmadığını, bunun aynı zamanda kariyerinin sonunu getirebilecek kadar ciddi bir yırtık olduğunu söylüyorlardı.

Gage bu duruma o kadar çok sinirlendi ki haftalardan beri mücadele ettikleri bu dedikoduların kaynağını bulması için Sam'i gece gündüz çalıştırdı. Bir adım önde olan her kimse öğrenmek istiyordu.

Pace yatağına uzandı, kim olabileceğini tahmin ediyordu. Holly... Ancak bir sorun vardı, buna inanmıyordu. İnanmayı reddediyordu.

Pace ertesi gün parka gitti. Chipper ve River buna çok sevinmişti ve Holly'nin ne kadar harika olduğunu adama anlatmak için sabırsızlanıyorlardı.

Holly, çocukları yemeğe götürmüştü ve şimdi küçük tepeleri o yaratmış gibi davranıyorlardı.

Pace başka bir şey düşündü ama düşündüğü şeyler hiç hoşuna gitmedi. "Benim hakkımda ne öğrenmek istedi?"

"Hiçbir şey," dedi River. "Senin hakkında konuşmadık bile."

"Hı hııı." Bu kadar kolay kandırılabilir miydi hiç? "Hadi ama, dökül bakalım."

"Offfff!" dedi Chipper. "Holly bizim için geldi. Sen git kendine başka kız bul."

Pace iç çekti ve saha çalışmalarına odaklandı. Sonrasında ise Sam ile buluştu ve çocuklar yararına internet sayfası için ürün kutuları imzaladı.

"Pace," dedi Sam eşyaları düzenlemesine yardım ederken. "Basma sızan şeylere bakarsak." Sam duraksadı. "Sence Holly mi?"

Pace, Sam'in sert bakışlarıyla karşılaştı ve tüm kalbiyle inandığı şekilde cevap verdi. "Bence değil."

"İyi." Sam nefes verdi ve başını salladı. "Ben de buna inanmıyorum. Sormak zorundaydım."

"Evet." İmza işlerini bitirince doğrudan fizik tedaviye,

oradan da Pasifik Ateşi'nin haftalık takım toplantısına gitti.

Gage'in azarlarının ortasında Pace'in telefonu çaldı.

Gage lafının bölünmesinden hiç hoşlanmadığından bu hiç iyi olmamıştı. Daha da kötüsü bu, Pace'in her zamanki telefon zil sesi değildi. Telefonunda bangır bangır *Courts-hip of Eddie's Father* şarkısı çalmaya başlamıştı. Hey millet, size en iyi arkadaşımı anlatayım nakaratı başladığında Pace gülmemek için kendini zor tutan Wade'e dik dik baktı. Telefon ekranına baktığında iç çekmekten başka bir seçeneği kalmamıştı.

Holly...

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" dedi Wade'e. "Holly'ye özel zil sesi mi atadın?"

"Takım toplantısında telefon yok!" diye bağırdı Gage.

"Hocam, arayan Holly," dedi Henry aceleyle. "Eğer açmazsa kadın gelecek maç için belki Pace'i öpmez."

Gage dişlerini sıktı. "Tamam o zaman," dedi sinirli bir şekilde. "Aç şu lanet telefonu. Onunla ekim ayına kadar yatamayacağını da söyle! Kibarca."

Herkes kahkahaya boğulurken Pace, Wade'i öldürmeyi düşündü ama bu her ne kadar rahatlatıcı olsa da ceza almasına neden olurdu. O yüzden tüm takımın önünde telefonunu nu açmak zorunda kaldı. "Selam."

"Selam," dedi Holly tatlı, davetkâr ve sıcak bir ses tonuyla. "Özür dilerim, dün telefonuna yetişemedim. Duştaydım."

Ah be! Pace'in zihni Holly'nin sıcacık su altında sırlıklam oluşuyla ilgili görüntülerle dolmuştu.

Çırlıçılplak... Ve bu harika ötesi bir görüntüydü.

"Gazetede gördüm," dedi Holly yavaşça. "Durumun bu kadar ciddi olmasına üzüldüm."

"Değil ki."

"Değil mi?"

Gage'in sorgulayıcı ifadesinden kaçmak için Pace kafasını çevirdi. "Evet."

Holly adamın başka bir şey demesini bekliyormuşçasına

duraksadı. Ama Pace konuşmuyordu. Bu kadar çok dinleyici karşısında konuşamazdı.

“Meşgul müsün?” diye sordu Holly.

Pace odadaki yirmi çift gözü üzerinde hissetti. “Takım toplantısındayım.”

“Özür dilerim! Başka bir zaman konuşuruz.”

“Evet. Tamam.” Kendini aptal ergenler gibi hissederek telefonu kapadı ve cebine koydu.

Toplantı biter bitmez, Wade kışını kurtarmak için ortamdan koşar adımlarla uzaklaşmaya çalışıyordu ama Pace onu yakalamak için hemen ayağa kalktı. Kırmızı, Pace’in gömleğini arkasından kavradı. “Onu öldürmek için sezon sonunu beklemen lazım.”

“Hayır.”

“Evet,” dedi Gage sert bir ses tonuyla. “Ve eğer beklersen ödül olarak sana engel olmayacağıma söz veriyorum.”

Bu şimdilik Pace için yeterliydi.

Sadece yarım sayfa yazabildiği iki saat sonunda Holly makalesini bir kenara bıraktı, bilgisayarını kapadı ve Allie’yi aradı. “Başıma iş aldım resmen.”

“Gazeteleri okudum. Pasifik Ateşi’nin başı belada.”

“Biliyorum. Yapılan haberler çok acımasız ve çok daha fenası, bu tür şeyleri kimsenin bilmemesi gerekiyor. Bilgiyi kimin sızdırdığını çözemezler.”

“Sen olduğunu düşünen var mı?”

“Bilmem.” Holly sandalyesine sırtını yasladı, telefonu omzuyla kafası arasına sıkıştırarak önündeki kâğıtları karıştırdı. “Bence Sam hâlâ benim böyle bir şey yapmayacağıma inanıyor. Ama çocuklar? Kim bilir?”

“Şu önemli çocuktan ne haber?”

“Onu daha görmedim,” dedi Holly. “Kulübe takım dışında kimseyi almıyorlar. Özel antrenmanda değilse takımın doktorları tarafından muayene ediliyor ya da Wade ve diğerleriyle basından kaçmak için bir yerlerde saklanıyor. Yani şu anda pek ortalıkta gözüküyor.”

“Ameliyatı ne zaman?”

“Sorun da bu. O çıkan söylentilerde sakatlığı abartılmıştı.”

“İyi o zaman. Bence adamı bulup öpmelisin ki tekrar kazanabilsinler. Oyundan sonra da yatarsın.”

Holly kahkahalara boğuldu. “Bunun ne tür bir yardımı olacak?”

“İlk olarak, çok rahatlamış hissedeceksin. Özellikle yataкта iyiye. Ama daha önemlisi Pasifik Ateşi yetenekli oldukları için kazanmaya devam edince sırf siz yatmadınız diye başarılı oldular batıl inancı da gitmiş olacak.”

“Sen de onlar kadar delisin. Senaryo nasıl gidiyor?”

“Şehvetli. Tam da seks sahnesi yazıyordum. Erkek kahraman kadın kahramanı duşta duvara yaslıyor ve...”

“Tamam,” dedi Holly kahkahalarla. “Sinemada izlerim.”

“Öyle bir şey olursa eğer.”

“Olacak,” dedi Holly kendinden emin bir şekilde. “Buna inan.”

“Eğer sen inanırsan inanırım,” dedi Allie ironik bir şekilde ve telefonu kapadı.

Allie’nin haklı olduğunu bilen Holly ıslak kek yaptı ve Pace’in tepedeki kocaman, yeni ve deniz manzaralı evine gitti. Ev harikaydı ve bomboştu. Holly dış kapının yanındaki camdan, evin girişini görebiliyordu.

Bir köşede spor çantaları yığını ve üç beyzbol sopası vardı. Geniş bir bank üzerinde eldivenleri, vuruş kaskı, bankın altında da baş döndürücü bir spor ayakkabı koleksiyonu duruyordu. Adidas, Nike, kramponlar, krampon vidaları ve koşu ayakkabıları... Ama yaşam belirtisi yoktu.

Holly ıslak keki bir notla adamın kapısına bıraktı.

Pace aramamıştı. Sessizlikten başka hiçbir şey elde edememişti. Ya adam basına bilgi sızdıran kişinin Holly olduğuna inanıyordu ya da...

Holly özleyen ve acı çeken tek taraftı... Hangisinin daha kötü olduğunu bilmiyordu.

Ertesi gün Ty ve Henry'nin zorunlu doping testleri negatif çıktı.

Delil yetersizliğinden oynama yasakları kaldırıldı.

Holly tüm bunları şaşkınlık ve korkuyla izlemişti. Genel olarak beyzbolun ilaç kültürü onu çok şaşırtmıştı. Spor tarihi boyunca uyuşturucu ile ilgili bilinen şeyler yönetici kişilerce sümen altı edilmişti. Ama son yıllarda, hayranların baskısı ve basında çıkan kötü haberler bakış açılarını değiştirmişti. Herkesin memnun olmadığı bir değişim.

Holly'nin makaleleri oyuncular, popülariteleri ve bu kadar çok sevimlerine neyin neden olduğu hakkındaydı ama yön değiştirdiğini hissediyordu. Aradığı sırrın bunca zaman burnunun dibinde olup olmadığını merak ediyordu.

Maç öncesi antrenmanının fotoğraflarını çekmek için bir sonraki maça erken gitti.

Pace ortalıkta görünmüyordu.

Çok önemli olduğundan falan değil. Holly'nin yapması gereken bir işi vardı. Nokta.

Sam ve en az onun kadar uzun, zarif ve iyi giyimli ağabeyi Jeremy tribünde oturuyordu. Jeremy'nin suratında şeytana pabucunu ters giydirebilecek bir gülümseme vardı. Oyunun başlamasına yarım saat kala Holly'nin telefonu çalana kadar sohbet ettiler.

"Kulübe gelebilir misin?" diye sordu Gage. "Şimdi?"

"Tabii." Holly kalbini boğazında hissederek koştu. Hayalinde... Lanet olsun! Ne hayal ettiğini bilmiyordu.

"Ne?" dedi nefes nefese kalmış bir halde geldiğinde Gage tarafından içeri çekilince. Gage kadını Pasifik Ateşi'nin düşünün kapısına doğru çekeştiriyordu. "Ne oluyor?"

"Burada bekle."

Gage kapıyı çarptığında Holly gözlerini kırptırdı. Yirmi saniyeden daha kısa sürede kapı tekrar açılmıştı.

Gage, Pace'i içeri sokmaya çalışıyordu. Pace kapıdan çıkmaya çalıştı ama Gage kapıyı kapatmıştı.

Isınma forması içindeydi. Sargılı omzu ve karanlık suratıyla sinirli ve asi görünüyordu ki bu çok tuhaftı çünkü

sinirli olması gereken Holly'ydi. Adamla iletişim kurmaya uğraşmıştı. Ona harika ıslak kek bile götürmüştü ve evet ıslak keki harikaydı ama Pace onu görmezden gelmişti.

Hiç de azımsanamayacak bir sinir ve kızgınlıkla Holly kollarını birleştirdi ve adamı öyle sargı içinde görünce hiç tepki vermemeye çalıştı ama başarısız oldu.

“İyi misin?”

“Olmaya çalışıyorum.”

Bu kadarı yeterdi. “Nasıl gidiyor?”

“Hoca çıldırdı.”

“Yani?”

“Kafası basmıyor ve laftan anlamıyor.”

Pace yüzünü Holly'ye döndü ve guguklu saat gibi ıslık çalarak, “Anlayacağın kafadan kontak,” dedi.

Bu da Holly'nin sorusunun cevabı değildi. “Konuş benimle, Pace.”

“Evet. Bak şu anda yapmamız gereken şey bu değil. Yapmamız gereken...”

Kapı birden açıldı ve Gage kafasını kapıdan içeri soktu. “Acele etsenize!”

Kapıyı tekrar çarptı.

“Tanrım!” Pace başını salladı. “Tamam, dinle. Bu hiç hoşuna gitmeyecek ama tekrar öpüşmemiz gerekiyor.”

Holly gözlerini kıstı. “Ama sen atış yapmayacaksın ki.”

Pace'in yüzünde ufak bir gülümseme oluştu. “Görünüşe bakılırsa kazanmamızın benim atış yapmamla değil, öpüşmemizle alakası varmış.”

Holly kahkaha attı ama Pace aynısını yapmayınca adama dik dik baktı. “Sen ciddisin.”

Kapı tekrar açıldı ve Gage'in kafası yine göründü. “Ciddi.” Kapı kapandı.

Holly başını salladı. “Sen benim çağrılarıma cevap vermezken benim seni öpmemi mi bekliyorsun?”

Pace gözlerini kapadı ve başını salladı. Üzgün ve çok sinirli görünüyordu. Holly olayı çözmüştü. Pace kızgındı.

Bir eliyle yüzünü kapadı. “Gage ekim ayına kadar yat-

mamıza izin vermiyor. O yüzden de beni senden uzak tutmaya çalışıyor.”

“Benden.”

“Evet.”

“Yani bana ana lig beyzbol takımı teknik direktörü olan otuz beş yaşındaki bir adamın öpücükle oyun kazanabileceğine inandığımı mı söylüyorsun?”

“Sana hoşuna gitmeyeceğini söylemiştim.”

“Ah,” Holly sanki anlamış gibi onayladı ama sonra başını salladı çünkü anlamamıştı. “Seni öpmenin nesi hoşuma gitmeyecekmiş?”

“Zorunda olman.” Pace sırtıttı ve sol elinin parmaklarını saçına götürdü. “Ve bir de basına bilgi sızdırma olayı var.”

Holly’nin midesi bulanmıştı. “Benim olduğumu düşünüyorlar...”

“Emin değiller. Ama *ben* biliyorum, Holly. Ben... Ben senden bunu yapmanı istemeyeceğim.”

Evet, Holly adına kızgındı ve bu hem Holly’nin öfkesinin dinmesine hem de birazcık heyecanlanmasına neden olmuştu. “Tanrım, Pace.” Adamın göğsüne elini koyacak kadar yaklaştı. Evet, aniden Holly çok iyi hissetmeye başlamıştı.

“Bu kadar harika öpüşen bir erkeği zorunlu olarak öpmek ateşimi söndürüyor.” Holly adamı banyo duvarına yasladı sonra da çekip döndürdü, böylece duvarla Pace arasında kalmıştı. Ağzını adamın çenesine sürttü. “Gerçekten...”

Zorlukla nefes veren Pace ilk önce yumuşak ve zarif, daha sonra da aç ve vahşi bir şekilde kadının dudaklarıyla dudaklarını birleştirdi. Holly’nin tüm o dalga geçmeleri yok olmuştu ve yerini ani, sarsıcı, beyin hücrelerini yok edici bir ateş almıştı.

“Tamam, bu kadar yeter,” dedi Gage yanlarına gelerek. “Bu harikaydı, teşekkürler.” Aralarına girdi. “Vaktimiz kalmadı.” Holly’yi kabaca kapıdan dışarı itti.

Holly geri dönmüştü. “Ama...”

“Yarın başka bir maçımız var,” dedi Gage. “Aynı zaman,

aynı mekân.” Ve kapıyı Holly’nin suratına kapadı.

Oyun dışında olan Pace kendisine acıyarak maçı izledi. Kazandılar ve bu da biraz da olsa iyi hissetmesini sağladı. Sonrasında takım doktorlarınca muayene edildi ama haberler hiç iç açıcı değildi.

Fizik tedavi işe yaramıyordu, en azından yeni MR makinesi başka bir bulgu ortaya çıkarmamıştı. Muayene sonrasında yönetimin popülaritelerinin yeniden artışa geçmesi şerefine kulüpte verdiği kutlamaya gitti.

Ünlülerin ve basının da davet edildiği içkili bir kutlamaydı bu. İyi izlenim vermesi için zekice hazırlanmıştı.

Pace bu tür şeylerden nefret ederdi. Doğrudan bara geçip kafein ve şeker dolu iki Dr Pepper sipariş etti. Beklerken kafasını çevirdi ve kalabalığa göz gezdirdi. Holly’ye bakmıyormuş gibi yapıyordu.

Arkasından Tucker yaklaştı, elini Pace’in sağlam omzuna koydu ve empati dolu bir ifadeyle gülümsedi. “Oyun dışı kalmak iğrenç bir şey.”

Günlerdir herkes sakatlığı konusunda hassas davranıyordu. Tucker işleri batırdığını yüzüne söyleyen ilk kişiydi ve Pace bunun için çok minnettardı. Klişe laflardan gına gelmişti. “Evet.”

“Bak, dostum. İyileşmen için kendine biraz zaman tanı.” Tucker, Pace’in şaşırdığını görünce onaylarcasına başını salladı. “Evet, biliyorum. Kimse sezon boyunca sana bunu söylemez çünkü sen para kazandıran kişisin. Ama sağlığını geri kazanmak için elinden geleni yapmak zorundasın. Aksi takdirde lanet olası vitamin hapları satmak zorunda kalırsın.”

Tucker’ın topallayarak uzaklaşmasını Pace göğsünde bir ağırlık hissiyle izledi ve tekrar kalabalığı incelemeye koyuldu.

“Daha gelmedi,” dedi yanına yaklaşan Wade. Barmenden iki büyük boy Dr Pepper getirmesini istedi.

“Kim daha gelmedi?” diye sordu Pace.

“Sürekli bakınıp durduğun her kimse o gelmedi. Şans meleğin. Sen ne yaptığını sanıyorsun, oğlum. Erkenden içmeye başlamışsın. Bu mereti bıraktın sanıyordum.”

“Bırakmıştım.” Avucunun içindeki Dr Pepper kutusu buz gibiydi ve sanki birbirine hasret âşıklanmış gibi Pace’i çağırıyordu. “Ve Holly benim bir şeyim falan değil. Bizim aramızda... bir şey yok.” Lanet olsun!

“Evet. O zaman o öpüşmeleriniz tamamen bir gereklilik.” Wade barmenden içkisini aldı ve bara yaslandı. “Bence Holly ile büyük bir hata yapıyorsun.”

Pace’in midesi gerilmişti. “Bilgiyi sızdıran Holly değil.”

“Ben onu elinden kaçırarak hata yaptığını kastetmiştim.”

“Öyle işte.” Pace içeceklerinden birini mideye indirdi. “Katı kurallarım var.”

“Saçmalık! Gage’in emirlerine uyuyorsun çünkü aranızdaki bu şeyi görmezden gelmek sana yakışır bir davranış ve evet, aranızda bir şey var,” dedi Wade, Pace ağzını açar açmaz. “Ve cidden anlamıyorum. Sana doğru ışık hızıyla uçuşan beyzbol toplarının ortasında durabiliyorsun ama kadından korkuyorsun. Tek bir kadın. Korkmanın sebebini anlıyorum. Aşk iğrenç olabiliyor ve bunu ikimiz de biliyoruz. Ama vuruş yapmak yerine oyun dışında kalmak niye? Bu aptallık.”

Holly kapıda belirmiş, gözlerini Pace’e dikmiş duruyordu.

Pace’in içinde bir şeyler titriyordu. “Biliyorum,” dedi Wade’e. “Oyun dışında kalmanın aptalca olduğunu biliyorum.”

“O zaman çaba göster. Git kızı kap ve onu eve götür. Çıplaklığın keyfini çıkarın. Vücuda çok iyi geliyor.”

Birisi Holly’ye kokteyl uzattı. Saçları açıktı, omuzlarına düşüyordu ki bu yeniydi. Eteğinin üzerine uyumlu, parlak ceket giymişti ki bu hiç yeni değildi. Çok güzel görünüyordu.

Tanrım, Pace onu çok özlemişti. “Ya olay sadece çıplak

eğlenceden ibaret değilse? Ya fazlası varsa?”

“O zaman güçlü Pace Martin’in çuvalleyişini izlerim.”
Wade sırtarak Pace’in sağlam omzuna dokundu. “Sonuçta herkesin bu işten bir kazancının olması lazım.”

Holly, Pace ile göz göze geldi. Aralarında tuhaf bir elektrik ve Holly Pace’i hemen fark edebiliyordu. Adamın da aynı dertten muzdarip olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu Holly’nin. Pace, Wade ile bardaydı. İki adam da Holly’yi izliyordu ama sadece içlerinden biri eski Levi’s’ı, düğmeli üstü ve bir günlük sakalı ile Holly’nin kalbini durdurabiliyordu. Dikkatli nefes alarak onlara yönelmişti ama Sam karşısına çıkıp Jeremy ve kendisi ile takılması için Holly’yi kenara çekti.

“Nasıl ve neden oldu hiçbir fikrim yok,” dedi Sam. “Ama Gage sayesinde kulüp binasına sınırsız giriş hakkın var ve özellikle her oyundan bir saat önce gelmen lazım.”

Jeremy kaşını kaldırdı. “Etkileyici. Gage genelde bu tür konularda çok pimpiriklidir. Ben kulübe giriş hakkı için yalvarmak zorunda kalmıştım ve kız kardeşim halkla ilişkiler departmanını yönetiyor.”

Neden giriş kartı kazandığının farkında olan Holly kartı alıp çantasına attı.

“Teşekkürler.”

“İşi ilginç kılan şey ise basınla ilgili sorunlarımız yüzünden diğer basın mensuplarının girişlerinin yasaklanması,” dedi Sam, Holly’nin yüzünü inceleyerek.

“Belki makalelerim sayesinde,” diye mırıldandı Holly lafı değiştirmeye çalışarak.

“Ya da ne demişler: Dostlarını yakın düşmanlarını daha yakın tut...” dedi Jeremy.

Jeremy başkasıyla konuşmaya başladığında Sam tek kaşını kaldırmıştı. “Aptal ağabeyimi dikkate alma. Pasifik Ateşi ile ilgili özel bilgi vermedim diye gıcık oldu. Eee, nasıl gidiyor?”

“Bilgi sızdıran ben değilim.”

“Peki. Giriş kartı olayını açıklar mısınız?”

“Batıl inanç konusunda haklı olduğun ortaya çıktı.”

“Eeeee. Anlat.”

“Pace beni her oyundan önce öpmek zorunda.”

Genellikle soğukkanlılığını hiç bozmayan Sam bile şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı.

“Çocuklar sana anlatmadı mı?”

“Hayır, anlatmadılar.”

Hiçbir bilgi sızdırmamaları çok tuhaftı. “Evet. Banyoda öpüşmek zorundayız.” Holly duraksadı. Kıpırmızı olmuştu. “Duvara yaslanarak.”

Sam o kadar şaşırmıştı ki kahkaha atarken az daha boğuluyordu. “Vay be! Pace Martin’i öpmek zorunda olmak ne de korkunç bir fedakârlık.” Sam, Holly’ye baktı. “Saçını açman, daha fazla gülümsemen, sırlarımızı sanki kendi sırlarınmış gibi saklaman demek ki bu yüzdenmiş.”

“Hadi ama. Ben zaten gülümsüyordum.”

“Evet. Seksi-birini-öptüm türünden aptal bir gülümseme. Eeee... Öpüşme sıralamasında nerelerdeymiş Pace?”

Holly’nin gözleri Pace’e kilitlenmişti. Adam hâlâ onu izliyordu. “Standartların dışında.”

Sam kahkaha attı. “Biliyordum. Röportaj verdi mi? Artık resmen sana röportaj borcu var.”

“Evet,” diye mırıldandı Holly. Gözlerini adamdan alamıyordu. “Kesinlikle röportaj borcu var.”

Sam telefonunu çıkardı, bir numara tuşladı ve Holly, odanın diğer tarafındaki Pace’in cep telefonunu çıkarıp cevaplayışını izledi.

Sam konuşmaları duyulmasın diye biraz uzaklaştı ama telefonu kapattığında onaylarcasına başını sallıyordu. “Diyor ki...”

Holly’nin telefonu çaldı. Telefonu çantasından çıkardı ve cevapladı. “Alo?”

“Selam.”

Holly’nin kalbi duracakmış gibi oldu. “Pace.”

“Sam, röportajı şimdi yapman gerektiğini söylüyor.”

“Bu harika olurdu, eğer...” Holly yine adamı kalabalıkta bulmaya çalıştı ve kalabalığı yarıp adama doğru yürümeye başladı, “...vaktin varsa.”

Cep telefonunu hâlâ kulağında tutan Pace, Holly’yi bir anda karşısında bulunca gülümsedi. Gözlerinde boyun eğme ve yoğun ilgi karışımı bir ifade belirmişti. “Vaktim var.”

Bölüm 12

Bugünün atışını yarına bırakma.

Leo Durocher

Pace cep telefonunu tekrar cebine koyarken Holly derin bir nefes aldı. Pace acı çekiyordu, derdi kendine yetiyordu. Gage'in zorlamasıyla olsun ya da olmasın adamın biraz uzak kalmaya ihtiyacı vardı.

Doğrusunu söylemek gerekirse, aynısı Holly için de geçerliydi. İşini yapabilmesi için onun da uzak kalmaya ihtiyacı vardı.

Pace, Holly'ye banyo kapısının önünü işaret ettiği an tüm bu düşünceler uçup gitmişti. Bu kapıyla o kadar çok anısı vardı ki.

Pace, Holly için kapıyı açtı ve Holly aradan geçerken adamın vücuduna değdi. Aralarındaki elektriğin farkındaydı.

Adamın kıyafetleri abartısızdı ama Holly'nin bakışlarıyla buluşan karanlık gözlerinde farklı bir şey vardı. "İyi misin?" diye sordu Holly. Adamın omzunun sargılı olmadığını fark etmişti.

Pace gülümsemekte biraz zorlanmıştı ama konuşmaya başladığında o eski Pace geri geldi. Sesi her zamanki gibi boğuk ve seksi ötesiydi. "Bunu arkadaş Holly mi yoksa gazeteci Holly mi soruyor?"

"İlk olarak arkadaş olan Holly."

Pace alçak sesle kahkaha attı ve kirli sakalına dokundu.

“Bu işin altından nasıl kalkılır hiçbir fikrim yok, Holly.”

“Bu iş?”

“Aramızdakiler.”

Holly banyodaki duvara baktı. Pace onu birkaç kez bu duvara yaslamış ve öpmüştü. “Ne istersek yapabiliriz.”

“Benim istediğim şeyleri bilsen böyle demezdin.”

Holly’nin dizleri titremeye başladı ve zorlukla nefes verdi. “Bilmek istiyorum,” diye fısıldadı.

“Bunun bir röportaj olacağını sanmıştım,” dedi Pace, en az Holly kadar çözülmüş bir sesle. “Sam ısrar etti.”

Doğru. “Tamam, onunla başlayalım.” Holly içindeki tahrik olmuş kadını bastırıp profesyonel Holly’yi ortaya çıkarmaya çalıştı. “Kolaylaştırmaya çalışacağım.”

Pace, bunun mümkün olacağına inanmıyormuşçasına bir kahkaha attı. “Öyle yaparsın. Hadi.”

“Nereye?”

“Röportajı oturup ilk kez beni izlediğin o tepede yapalım diye düşünmüştüm. Hani aslında olmaman gereken tepe. Hatırladın mı?”

Pace’i ilk izlediği yer, ona karşı hislerinin ilk doğduğu yer... “Hatırlıyorum.”

“Hem saha gece ışıklandırıldığında oradan güzel görünüyor. Fotoğraf falan çekmek istersin belki.”

“Vay canına, uslu duracaksın yani.”

“Ben öyle bir şey demedim. Bu taraftan.” Pace kadını ekipman odasına götürdü, odadan iki el feneri aldı. Sonra da dışarıya açılan ve otoparkların arka tarafına çıkan kapıdan geçtiler.

Hava kararmıştı. Tepeye çıkmak biraz zor olacaktı ama Pace bu konuda tek bir söz etmedi. Onun yerine, “Bu arada, bıraktığın kek için teşekkürler. Yediğim en güzel kekti. Her yere parçalarını bırakıyorsun, Holly. Bir sürü parçanı,” dedi.

Evet. Tüm hayatı boyunca Holly’nin parçaları oradan oraya uçuşup durmuş, hiç yerde sabit kalamamışlardı...

Tepeye tırmanırken nefes almakta zorlanan Pace bir süre sessiz kaldı. “Bence seni bu kadar çekici yapan şey de

işte bu,” dedi. “Bir bütünsün. Bir sürü farklı parçadan oluşan bir bütün. Ben öyle değilim. Tek bir parçam var. O da beyzbol.”

O an tek parçası olan beyzbola bile tam olarak sahip değildi ve Holly bu gerçeğin adamı öldürdüğünü biliyordu. Ama tek parçası beyzbol olamazdı, daha fazlası olmalıydı. “Wade beni maçı izlemeye gelen babanla tanıştırdı.” Deniz Eğitim Çavuşu Edward Martin uzun boyluydu, gizemliydi ve yakışıklıydı. Aynı oğlu. Ayrıca adam hem zorlayıcı hem de oldukça göz korkutucuydu. “Baban seninle gurur duyuyor gibi görünüyordu.”

“Genellikle benim yüzümden kafası karışık olur.”

“Maçına geldi. Bu çok şey ifade ediyor.”

Pace, Holly’ye baktı. “Baban seninle ilgili şeyleri kaçırıyor mu?”

“Babam benim hayatımı kaçırdı.” Pace’in meraklı bakışlarına omuz silkti Holly. “Terk etti.”

“Annem de aynısını yaptı.” Pace bir süre hiç konuşmadı. Sonrasında ya yol engibeli bir hâl aldığı ya da içinden öyle geldiği için Holly’nin elini tuttu. “Babam meşgul bir adam. Çocuk eğlenceleriyle pek ilgilenmez.”

“Beyzbolu çocuk eğlencesi olarak mı görüyor?”

“Öyle görüyordu. Belki de bu yüzden beyzbolu seçtim. Onu madem memnun edemiyordum bari gıcık edeyim dedim.” Pace başını salladı. “Sorunlu bir çocuktum. Asiydim. Peki ya sen?”

“Bilmem. Bende olay tam tersiydi. Sorunlu çocuk olan annemdi. Hem erkek hem alışveriş bağımlılığı vardı ve ikisi de sürekli başımıza dert açıyordu. Ta ki ben ipleri elime alabilece kadar büyüyene dek. O zaman bile gizli işler çeviriyor, olmayan paramızı harcıyor, beni kandırmaya çalışıyordu...”

“Şimdi anladım.”

“Neyi?”

Pace kadının elini sıktı. “Sırları ortaya çıkarma tutkunu açıklıyor.”

“Evet. Sanırım öyle.”

Pace gülümsedi ve onaylarcasına başını salladı. Yürürken sessizdiler ama bu garip bir şekilde hiç tuhaf bir ortam yaratmıyordu. Tepeye ulaştıklarında Pace tepenin uç noktasına geldi, Holly de kamerasını çıkardı.

Pace aşağıdaki sahaya baktı. “Buradan çok farklı görünüyor.”

“Özlüyorsun.”

Kafasını Holly’ye çevirdi. Gözlerinde onayladığını gösteren bir bakış vardı. Stadyumdan gelen ışıklar altında sert, sinirli ve güzel görünen bir bakıştı. Sert, sinirli, güzel ve mutsuz...

“Tüm hayatın beyzbol üzerine kurulu olmak zorunda değil, Pace.”

“Hadi şu röportaj işini bitirelim. Bilmek istediklerini sor, cevap vereceğim.”

“Şikâyet ettiğimden falan değil ama sonunda röportaj yapıyor olmamıza inanamıyorum.”

Ay ışığı altında adamın saçlarını karıştıran hafif bir rüzgâr vardı. Normalden daha çok kendi gibi davranıyordu ve Holly bakışlarını adamdan alamıyordu. Pace’in gözleri ciddiye. Çok ciddi. Hiçbir şey söylemedi. Holly de kamerasını aşağı indirdi çünkü sonunda anlamıştı. Jetonu biraz geç düşmüştü ama anlamıştı. “Bu röportajı isteyerek vermiyorsun.”

Pace sessiz kaldı. Holly zorlama bir kahkaha attı. “Seni neyle tehdit ettiler?”

“Tedavi süreme ek olarak bir maçı daha yedek kulübesinde geçirmekle.”

“Of!”

“Böyle bir şey yapmazlardı ama iyi reklam için çaresizler.”

“Benimle konuşmak idam cezası değil.”

“Beni endişelendiren şey bu değil.”

“Seni endişelendiren şey neymiş?”

“Gage’in sezon bitene kadar her oyun öncesi bizi öpüşmeye zorlamasına pek de sinirlenmediğimi söylesem.”

Evet. Holly de aynı durumdaydı. “Bu bir sorun mu?”

Pace tarifsiz bir ses çıkardı. Kavurucu ağustos akşamını delip geçerek bir sürü anıyı su yüzüne çıkaran bir nefesti bu. “Haberini yaptığın bir kişiyle yatmaya sıcak bakmayacağını düşünmüştüm.”

“Yatmak mı?”

Pace’in bakışları netti. “Mantıken gelecek adım bu olacak, değil mi?”

Holly’nin midesi gerildi. “Görmezden geldiğini sanmıştım.”

“Görünüşe bakılırsa gelemiyorum.”

Holly nefes verdi. “Ne yani, görmezden gelmek için göz önüne mi getireceğiz? Düşündüğün bu mu?”

“Birisiyle yatmanın sonucu da bu olur.”

Şimdi de tek gerilen midesi değildi. “Her zaman mı?”

“Yani... Hiç âşık olduğun birini sonsuza kadar yanında tutabildin mi?”

“Hayır,” diye itiraf etti Holly ve Pace de söyleyeceklerim bu kadar bakışı attı. “Tamam,” diyebildi sesi titreyen Holly. “Belki de önce şu röportajı bitirmeliyiz çünkü aklım çok çabuk dağılıyor.”

“İyi.”

Holly boğazını temizledi, çantasından kamerasını ve not defterini çıkardı. Ateşliden profesyonele geçiş yapmaya çalıştı. “Omzundaki sakatlık kafalarda soru işaretleri yaratıyor. Omuz kası zedelenmesi, değil mi?”

“Evet.”

“Yırtılma olduğuna dair söylentiler var.”

“Eğer öyle olsaydı, başım büyük belada olurdu. Sadece zedelendi. Fizik tedavi ile düzelecek.”

“Ya iyileşmezse?”

Pace bir süre duraksadı. “Bunu o zaman düşünürüz.”

“Bir sakatlık yüzünden her şeyin elinden alınabileceğini düşünmek nasıl bir duygu?”

Pace’in derin bakışları Holly’ye kilitlendi. “Belirsiz bir süre boyunca yazamayacağını bilmek seni nasıl hissettirirdi?”

“Dehşete düşmüş.”

Pace hiçbir şey söylemedi, kafasını çevirdi ve tekrar sahaya baktı.

“İyi olacağım.”

Holly adamın geniş omuzlarına baktı ve üzüldü. Adamın söylediklerinde haklı çıkmasını tüm kalbiyle diliyordu. “Son zamanlarda basın ve bloglar siz oyunculara biraz sert davranıyor. Bu, oyununuzu etkiliyor mu?”

“Hayır.”

“Neden etkilemiyor?”

“Çünkü ister iyi ister kötü haber yapsınlar, basın soyuttur. Benim için önemli olan oyundur, insanların ne düşündüğü değil.”

“Ama insanları büyülüyorsun. Bunun farkındasın, değil mi?”

Pace başını salladı. “Bu gerçeği aklım almıyor.”

“Biyografinde liseden mezun olmadan ve San Diego takımına gitmeden önce yirmi yedi kere taşındığın yazıyor. Ondan sonra da kırdığın rekorlar gün gibi ortada ama özel hayatın pek bilinmiyor.”

“Bunun özel hayatımla ilgisi yok.”

“Hadi ama, Pace. İnsanlar seni merak ediyor, nelerin seni motive ettiğini öğrenmek istiyorlar.”

“Beni neler motive ediyor...” Uzun ve bezmiş bir nefes verdi. “Babamı biliyorsun. Kariyeri hep askerlik oldu. Hem de en üst seviyede. Hep iyinin de iyisini bekler. En iyisi olma şansım sadece beyzbolda vardı. Şansım yaver gitti ve başarılı oldum.”

Holly bunun şansla olamayacağını düşündü. İnatçı, kuralcı ve çok da çocuk sevgisi olmayan bir adamın etkisi altında büyümenin ürünüydü. “Aslında senin yaşamının da askerî yaşamdan pek bir farkı yok. Odaklanıyorsun, disiplinlisin ve çok çalışıyorsun. Her gün antrenman yapıyorsun ve sabit fikirlisin.”

“Ben geçimimi sağlamak için oynuyorum, Holly. Ve bu iş daima eğlenceli.”

“Ben buna inanmıyorum ve senin de inandığını sanmıyorum. Sen bu mesleği çok ciddiye alıyorsun.” Pace sessizdi, Holly başka bir soru yöneltti. “Beyzboldan sonra ne iş yapacaksın?”

“Emekli olmuyorum.”

“Eninde sonunda olacaksın. Milyonlarının tadını çıkarıp yeni bir işe mi gireceksin? Mesela koçluk. Aynı Kırmızı gibi? Ya da Gage gibi teknik direktörlük de olabilir. Belki de golf oynarsın. Hayır işleri için golf turnuvalarında oynarsın.”

“Kolaylaştıracığını sanmıştım.” Pace, Holly’ye sırtını döndü ve geniş omuzları ay ışığını engeller biçimde durdu. Âdeta etrafında hale yaratıyordu ama melek değildi ve Holly bunun farkındaydı. Hem de hiç değildi.

Buna rağmen Holly hâlâ onun için yanıp tutuşuyordu. Belki de sebep buydu. Holly, Pace’i tüm kusurlarıyla istiyordu. “İlaç konusuna gelirsek?” dedi Holly sakince. “Koyulan yeni kurallara göre herkes her ay test yaptırmak zorunda. Mahremiyetin ihlali mi yoksa bir gereklilik mi?”

“Lanet olsun!” diye mırıldandı Pace ve tek eliyle yüzünü kapadı. “Gereklilik.”

“Uyarıcı kullandığına dair hiçbir söylenti çıkmadı ama makine gibi atış yapıyorsun.”

“Çünkü nasıl makine gibi atış yapılır biliyorum. İlaç kullanmıyorum, Holly.”

Holly adamın sinirlendiğini ve kendini kontrol etmeye çalıştığını hissedebiliyordu ve minnettardı. “Peki ya Pasifik Ateşi’ndeki diğer oyuncular?”

“Bana böyle bir soru sormazsın.”

Doğru, hiç adil davranmamıştı Holly ama mesleği pek adil sayılmazdı. “Ty’dan şüphelenmişlerdi.”

“Testleri temiz çıktı.”

“Hayır, testlerinden bir sonuç alınamadı. Testlerde çıkmayan bir sürü uyuşturucu ve performans artırıcı ilaçlar var piyasada.”

“Kahretsın!”

“İkimiz de çoğu sporcunun uyuşturucu kullandığını biliyoruz.”

“Ben kullanmıyorum,” dedi Pace. “Ve bu benim röportajım. Not defterin başka ne bilmek istiyor?” diye sordu röportajın kendisi için bittiğini belirterek.

Adamı suçlayamazdı. Röportaj Holly için de bitmişti Not defterini çantasına attı ve şansını denedi. “Defterim röportajı bitirip diğer şeye geçmeyi isteyip istemediğini bilmek istiyor.”

“Diğer şey?”

“Şu birbirimizi sistemimizden atma şeyi.”

Pace’in bakışları sabitti.

Sakindi.

Seksiydi.

“Çok isterim,” dedi.

Holly çantasını ve kamerasını yere koydu.

Pace ellerini kadının kalçasına koydu.

Holly’nin elleri de adamın göğsündeydi.

Birbirlerine yaklaşmışlardı. Pace seksi ve aç bir şekilde kadının dudaklarına yapışmıştı ve böylece tüm farklılıkları, anlaşmazlıkları, kızgınlıkları ve tartışmaları unutulup gitmişti.

Bölüm 13

*Beyzbol bir erkeğin onda üç başarı oranına sahip olduğunda
bile başarılı olarak kabul edildiği tek alandır.*

Ted Williams

Hiçbir şeyi umursamadan birbirlerinin dudaklarına yapışır-larken Holly'nin zevk dolu nefes verişleri Pace'in kafasının içinde yankılanıyordu. Tanrım, adamın saçlarına parmaklarını daldırışı, kalçalarının kıvrımları... Pace'in dünyasını sarsı-yordu. Holly adamın dünyasını sarsıyordu. "Holly..."

"Mmmm," diye mırıldandı Holly. Böylece Pace'i rahat bı-rakmayan gerginlik sonunda yerini başka türlü bir gerginliğe bırakarak azalmaya başlamıştı. Artık tek hissettiği Holly'nin yumuşak ve kıvrımlı vücudu, onun tadıydı...

Eliyle Holly'nin kafasını tutarak dilini kadının diline değ-dirdi. Holly'nin zevkten inlemesini, dikkatini kaybedişini seviyordu ve seksi buluyordu ki daha en başta kontrollü olu-şunu da en az bu kadar seksi bulmuştu. Holly'nin dudakları harikaydı. Sıcaktı, fedakârdı ve o kadar tatlıydı ki Pace onları sonsuza kadar öpebilirdi. Eğer onu öpmek bu kadar iyiye başka nelerin iyi olabileceğini düşünmek bile çıldırtıyordu Pace'i. Her şey. Pace buna emindi. Elleri kadının vücudunda geziniyordu. Ulaşabildikleri her yere dokunuyor, Holly'nin her titreyişiyle cevaplarını alıyorlardı. Pace elini Holly'nin eteğinin altına soktu. Yumuşacık ve pürüzsüz tenine dokun-du, kadının titrek sesiyle adını fısıldamasını sağladı.

Çok daha fazlası. Tek düşünebildiği buydu. Holly'yi bir ağaca yasladı ve avuçlarını kadının göğüsleriyle doldurdu.

O anda arkalarındaki çalılıktan bir çıtırtı geldi. Birisi vardı. Pace geri çekildi ama hava o kadar kararmıştı ki hiçbir şey göremiyordu.

“Pace?” dedi Holly adamı bileklerinden tutarak.

Pace tepeden aşağı doğru koşan birinin ayak seslerini duyabiliyordu. Bir el feneri kaptı, bir tane de Holly'ye uzattı. “Bekle burada.”

Davetsiz misafirleri hızlıydı ama Pace daha hızlıydı ve tam köşeyi dönerken onu yakaladı.

Tia!

Deli hayranı adamla yüz yüze gelmek için döndü. Nefes nefese kalmıştı; saçları, kıpkırmızı olmuş suratına düşmüştü. Pace'in deplasman formasını giyiyordu. Forma kadının dizlerine kadar geliyordu. Tia bir fener ve anı defteri taşıyordu, boynunda objektifi açık bir kamera asılıydı.

“Selam. Yemin ederim seni takip etmiyordum,” dedi Tia aceleyle. “Seni sahada izliyordum ki buna iznim var çünkü resmen beş yüz bin kilometre uzaklık var. Yani kıyamazsm. Lütfen kızma.”

“Ama ben sahada değildim, Tia. Buradaydım.”

“Evet ama ben bunu bilmiyordum. Şey, bilmiyordum sayılır. Tamam, biliyordum ama sana bakmak istedim. Doğruyu söylüyorum.” Tia'nın gözleri yaşlarla doldu. “Ben senin en büyük hayranınım, Pace. Bunu biliyorsun. Kimse sana benden daha fazla hayran olamaz.”

“Tia...”

“O yüzden lanet olsun! Beni öpüyor olmalıydın, onu değil. Sisteminden atıyor olman gereken kişi benim!”

“Tia, dinle beni. Hapse girebilirsin.” Pace bunu istemiyordu ama en son karakola götürülüşünde çantasında büyük bir İsviçre çakısı bulunmuştu. Pace'i sürekli takip ettiği göz önünde bulundurulunca bu gerçek Pace'in çok daha rahatsız hissetmesine neden oldu.

“Eğer senin tüm uyarıları dinlemediğin ortaya çıkarsa po-

lis ne olacağını söylemişti? Hatırlıyor musun?”

“Onlara bir şey söylemeyeceğim. Ve... sen de söylemezsin, değil mi? Çünkü ben seninim Pace. Sonsuza kadar senin.”

“Tia...” Pace cebinden telefonunu çıkarırken kadına üzgün gözlerle baktı. Aşağılık birisi gibi hissediyordu ama Tia’nın sorunu vardı ve Holly de yanındaydı...

“Bir kere denesen... Benden hoşlanacaksın,” diye fısıldadı elini çantasına daldırarak. “Yemin ederim. İstedğin her şeyi yaparım, her şeyi...”

“Sorun ne?” diye sordu Holly köşeyi dönüp yanlarına gelerek.

Pace, Holly’nin elini tutup onu yanına çekmeye çalıştı ama Holly yüzünü Tia’ya dönerek karşı koyuyordu. “Selam,” dedi Holly sapık takipçiye. “Adın Tia’ydı, değil mi?”

Tia gözlerini kırptırdı ve yanaklarından aşağı kocaman bir gözyaşı damlası indi. Eli hâlâ çantasındaydı. “Pace benim. Ona sahip olamazsın.”

“Sahip olmak mı? Pace bir mal değil, Tia.”

“Ne demek istediğimi anladın.”

“Evet, anladım ve bir kişiyi gizlice takip etmek suçtur.”

Tia elini kalbine götürdü. “Onu takip etmiyorum. Ona âşığım.”

“Ama eğer burada yakalanırsan seni hapse atarlar ve Pace hakkında çok daha kötü haberler çıkar. Eğer söylediğin gibi onu seviyorsan böyle bir şeyin olmasını istemezsin.”

Tia ağzını açtı ve hiçbir şey söylemeden kapadı. Pace düşünceli ve hırçın bir bakış atarak arkasını döndü ve uzaklaştı.

“Tuhaf bir gece,” dedi Holly sessizliğe. “Hem seninle röportaj yaptım hem de seni kurtardım. Kurtarılmaya ihtiyacın olduğundan falan değil,” diye ekledi kibarca.

Pace’in içinde tuhaf bir “Evet, ihtiyacım var. Kurtar beni,” deme isteği doğdu. “Takipçiler konusunda tecrübелisin.”

“Ben insanları korkutmakta tecrübелiyim.” Holly de aynı yoldan aşağı inmeye başladı. “Patlatmak yerine etkisiz hale getirmeyi öğrenmeye çalışıyorum.”

Pace de Holly'yi takip etti. "Kimi patlattın ki?"

"Eski sevgili."

Pace kadının elini tuttu ve onu yavaşlattı. Yüzünü görmek istiyordu.

"Ne olmuştu?"

"İşi, özellikle belirtmek gerekirse uzay endüstrisi hakkında bir seri yazmıştım."

"Geçenlerde okumuştum," dedi Pace. Parmağını Holly'nin alnındaki yara izi olan yere değdirdi. "Etkilenmişim."

"Eski sevgilim böyle düşünmedi. Takımının ucuza kaçmak için bazı kısıntılarda bulunarak üç astronotun hayatını kaybettiği bir kaza ihmaline neden olduğunu ortaya çıkardım." Holly iç çekti. "Program yardımları kaybetti, NASA desteğini çekti ve Alex de hem kovuldu hem de milyon dolarlık bir tazminat istemiyle mahkemeye çıkmak zorunda kaldı." Holly duraksadı. "Ve sevdiğim insanların başının yasalarla belaya girmesine neden olmamdan nefret ediyorum ama yine olsa aynısını yapardım çünkü ihmal yüzünden insanlar zarar gördü ve buna tolerans gösteremem."

"Sen doğru şeyi yapmışsın."

"Evet." Duraksadı. "Ama o, eğer ona âşık olsaydım, hakkında böyle şeyler yazmayacağımı söyledi."

"Ona âşık mıydın?"

Holly omuz silkti. "Hoşlanmıştım. Aslında çok hoşlanmıştım. Aramızdaki her şey bitince çok acı çektim. Aşk mı?" Holly'nin gözlerinde acı ve pişmanlık dolu ifadeler oluşup kayboluyordu. "Bu tür bir duygu için biçilmiş kaftan olduğumu düşünmüyorum. Her şeyi gerekenden fazla sorguluyorum."

"Çünkü bir şeyler saklayan kimseye güvenmiyorsun ve hepimizin sırları var," dedi Pace ve Holly'nin bunu anlayıp düşünüşünü izledi.

"Sanırım doğru diyorsun."

Çok yalnız ve ihmal edilmiş olmasına rağmen kendini iyi yetiştirmişti. Karakterine bir şeyler katmıştı ve Pace kadının bu gücüne hayrandı. "Holly, biliyorum sırlar güvensiz hisset-

mene neden oluyor ama herkes kötü bir sır saklayacak ya da birine zarar verecek diye bir şey yok.”

“Bunu öğrenmeye başlıyorum. Bu eski Holly ve yeni Holly arasında bir denge.”

Pace’e tüm kariyeri boyunca gözlerinde pırlanta ve para işaretleri olmadan bakan tek kişiydi Holly. “Yani bu yeni Holly aşka inanacak?”

“Muhtemelen kendim için inanmam.” Kendini çekerek tepeden aşağı inmeye devam etti.

“Bekle,” dedi Pace arkasından. “Yani sonsuza kadar mutlu olmak istemediğini mi söylüyorsun? Bütün kadınların bunu istediğini sanmıştım.”

“Gerçek hayatta peri masalları diye bir şey yoktur,” dedi Holly omzunun arkasından.

Pace şu ana kadar çoğu şeyle karşılaşmıştı. Tamam; biraz alaycı, biraz isteksizdi ama o anda ruh eşini bulduğunu fark etti. “Vay canına!”

Holly sorgulayıcı bir bakış attı.

“Sen ciddisin. Gerçekten aşka inanmıyorsun.”

“Sen inanıyor musun? Hiç âşık oldun mu?”

“Beyzbola oldum. Hem de tüm hayatım boyunca.”

“Aşkına karşılık veren bir şeye,” dedi Holly soğuk bir edayla.

“Bilmem. Beyzbol bana aşkını gösterdi.”

“Kadınlar, Pace,” dedi Holly başını sallayarak. “Hiç bir kadın sevdin mi?”

“Belki,” dedi Pace. “Belki birkaç kez. Hatta çok genç ve aptalken nişanlanmıştım bile ama dürüst olmak gerekirse bu sonsuza kadar süren türden bir aşk değildi.

“Kaç tür aşk var o zaman?”

“Bir sürü.”

Bunun üzerine Holly adama yüzünü dönmek için durdu. Elleri belindeydi ve suratında alaycı bir ifade vardı. “Peki, Bay Uzman, açıkla bakalım.”

“Birkaç içki ve kahkaha sonunda hissettiğin aşk vardır. Bu türden aşk kadını gece boyunca yatağa atmak gerektiğini söyler.”

Holly'nin dudakları kıvrıldı. "Bu şehvettir."

Doğru. "Bir de zaten yattığın ama hâlâ unutmadığın zaman ortaya çıkar. Bu türden aşkı bitirmek için birkaç kez flört etmek gerekir."

"Bu da şehvet."

"Sen de amma kötümserdin," diye mırıldandı Pace. "Bir süre, uzun bir süre aynı kişiyle beraber olmaya ve hâlâ o kişiyle birlikte çıplak kalmak istemeye ne dersin? Bu ne anlama geliyor?"

"Azgınlık."

Pace kahkaha attı. "Tamam, bayan çokbilmiş, aşk ne demekmiş o zaman?"

Holly başını kaldırdı ve tekrar yürümeye başladı. Maça, öpüşmeye, tırmanışa ve takipçiye rağmen hâlâ nasıl oluyorsa hoş görünebiliyordu. "Sana haber veririm," dedi Holly en sonunda.

"Belki de bu konuyla ilgili bir seri yazmalısın."

Hemen hemen bomboş otoparka yürürlerken Holly, Pace'e gülümsedi.

"İlginç bir fikir." Etrafına bakındı. Tüm kalabalığı kaçırmışlardı. "Sence gitmiş midir?"

"Tia mı? Bilmem." Pace'in arabası tüm kırmızılığıyla özel olarak ayrılmış alana park edilmişti ama Holly'ye arabasına kadar eşlik etmek istediğinden arabanın yanından geçip gitti.

"Nereye park etmiştin?"

"En arkaya."

En arkaya doğru yürüdüler, Holly külüstür bir Subaru önünde durdu.

"Daha iyi maaşlı bir işte çalışmalısın," dedi Pace.

"Dur bakalım, bu bebek Kaliforniya'nın ıssız kasabalarını keşfetti ve hayatta kaldı. Sırf güzel değil diye terk edemem onu."

"Seni her an yolda bırakabilir gibi durduğundan terk etmeye ne dersin?"

Holly anahtarlarını çıkardı. "Röportaj için teşekkürler." Kafasını çevirdi ve Pace'e baktı. "Sana karşı dürüst olacağım, Pace."

Eyvah! “Acıtacak mı?”

“Biraz.” Holly duraksadı. “İlaç konusunu araştırma niyetindeyim.”

“Lanet olsun!” Pace iç çekti. “Evet. Acıyacak.”

“Jim ile Slam’e ve Henry ile Ty’a neler olduğu hakkında yazmak istiyorum.”

“Elmayla armudu mukayese ediyorsun. Jim ve Slam’in uyuşturucu testleri pozitif çıkmıştı. Henry ve Ty’ın testlerinde ilaç izine rastlanmadı.”

“İlaçlar...”

“Vitamin hapları. Tucker’ın getirdiği haplar.”

“Onları sen de içiyorsun, değil mi?”

“Bazen. İçmek aklıma gelince. Pasifik Ateşi’nde ilaç kullanan hiç kimseyi bulamayacaksın.”

Holly adama uzun uzun baktı ve sonrasında onaylarcasma başını salladı. “Bu gece için teşekkürler.”

“Ama?” dedi Pace kadının cümlesinin sonunda bir ama hissederek.

“Ama...” diyerek devam etti Holly, “...istediğim her konuda yazarım.”

Pace, Holly’nin eski erkek arkadaşıyla ilgili anlattığı şeyleri, ilişkilerinin nasıl bittiğini düşündü ve bunun o durumla aynı olduğunu anladı. Holly’nin işi her zaman önce geliyordu. Pace istemese de durumu anlayabiliyor ve hoşlanmasa da saygı duyuyordu.

Holly çantasını ve anahtarlarını arabasının ön koltuğuna attı ve Pace’e döndü. “Sana şunu söylemeliyim, benim de bir sırrım var.”

“Öyle mi?”

“Sanırım birine fena tutuldum.” Holly’nin bakışları samimiydi. “Üç tahmin hakkın var.”

İşte, dürüst oluyordu. Kızgınsa, kırılmışsa ya da artık hangi ruh halindeyse cümle âleme duyuruyordu. Oyun oynamıyordu. Dalevereler çevirmiyordu. Varsayımlara mahal vermiyordu. Açık, dürüst ve içtendi. Çılgınca bir davranış olmasına karşın Pace ellerini Holly’nin kalçasına koydu ve

kadını kendine doğru çekti. Uzun süredir tek bir şeyin tüm hayatı olduğunu ve artık daha fazlasına ihtiyaç duyduğunu söyleyen içindeki hissi bastırması lazımdı ve bu yüzden Pace bu ihtiyacı karşılayabilecek tek kişiye yaklaştı. Göbeğinin altına doğru olan kısmın ateş gibi yandığını hissediyordu. “Ben de birine vuruldum ve benim de bir sırrım var.”

“Neymiş o?”

“Sen, Holly Hutchins, ödümü koparıyorsun.”

“Aynen,” diye fısıldadı Holly. Pace’in saçlarına parmaklarını daldırırken sert ve ateşli bir öpücükle dudaklarını Pace’in dudaklarıyla birleştirebilmek için adamı aşağı çekti. Tutkulu, şefkat dolu ve sersemletici öpücüğünü adamın dudaklarına kondururken hiç de korkmuşa benzemiyordu. Pace daha hazır hissetmiyorken Holly adamı bıraktı ve yüzünde küçük bir gülümsemeyle arabasına binip uzaklaştı.

Bölüm 14

*Beyzbol hem eğlencelidir hem de
geçimini sağlayan en iyi yoldur.*

Phil Linz

Pasifik Ateşi, Marlins ile oynayacağı iki maçlık seri için Florida'ya uçtu. Her zaman kiraladıkları özel uçak son anda bakım sebebiyle havalanmayınca ekonomi sınıfında uçmak zorunda kaldılar ki bu da tüm takımı ve koçları Florida'ya vaktinde ulaştırabilmek için yönetimin büyük çoğunluğunun geride bırakılması anlamına gelmekteydi.

Herkes, Pace'i öpmesi için Holly'nin orada olmamasından şikâyetçiydi. Pace ise kendini maç için yeteri kadar iyi hissediyordu. Durumu fena değildi ama Pace'i Mets maçına saklamak isteyen Gage üçüncü devre sonunda onu oyundan çıkardı.

Pace yedek kulübesinde oturdu ve Ty'nin liderliği koruma çabalarını izledi. Maçı 7-6 kaybettiler.

Ertesi gün Holly'nin makalesi yayınlandı. Bu sefer hayranlara Amerika'nın son gizemli alanının -Amerika Futbol Ligi kulüp binasının- kapılarını açmıştı.

Holly, kulübü oyuncuların dinlediği, kaynaştığı, yemek yediği ve zaman zaman da kavga ettiği bir bağımsız dünya olarak tanımlamıştı ama inkâr edilemez bir gerçeğe de parmak basmıştı. Bir takımı takım yapan ya da yıkan şey kulüpteki elektrikti. Yine haklı ve etkileyiciydi. Bu sefer yaz

serilerini ilgiyle takip eden *SportsCenter* programında canlı bir röportaj kapmıştı. Pace ve Wade otel odalarında oturup Holly'yi izlediler. Programda sivri zekâlı ve komik bir portre çiziyordu.

“Çok seksi,” dedi Pace.

Evet. Doğru. Of! Pace onu özlemişti.

Mets ile oynayacakları üç maçlık seri için Florida'dan New York'a uçtular ve destek takımının geri kalanı ile buluştular. Pace ikinci maçta oynayacaktı. Oyundan hemen önce soyunma odasında Gage'in bakışlarını üzerinde hissetti.

“Özür dilerim,” dedi Pace. “Holly nerede hiçbir fikrim yok ama istersen onun yerine seni öpebilirim.”

Çocuklar kahkahalara boğuldu. Gage klasörünü üzerlerine fırlatmak için havaya kaldırmıştı ki birden kapı açıldı ve Holly içeri girdi.

Üzerinde bembeyaz bir boyundan bağlamalı elbise ve Pasifik Ateşi'nin turuncu renkli kemeri vardı. Aynı anda hem seksi hem tatlıydı ve Pace herkesin yok olmasını, ellerini kadının vücudunda gezdirmek ve tüm kıyafetini çıkarmak istedi. Onu tamamen dağıtmak...

Herkes gülümsedi ve selam verdi. Holly'ye teşekkür edip durdular sanki kadın İsa'nın ikinci gelişimi gibi. Ya da galibiyeti garantilemelerini sağlayacak tek kişiymiş gibi.

Yüzünde küçük bir gülümsemeyle Holly, Pace'e doğru yöneldi. Gözleri şefkatle parlıyordu. Pace kadına baktığı her an olduğu gibi içinde bir şeyin açıldığını hissetti.

“Geç kalmadım, değil mi?” diye sordu Holly.

“Hayır.”

Birbirlerine baktılar. Herkes onlara baktı.

“Herkesin beni görmekten mutlu olduğunu bilmek harika,” diye mırıldandı. “Beni görmekten mutlu musun, Pace?”

Eğer ereksiyonu göz önüne alınırsa o zaman evet, Pace kadını görmekten feci mutluydu.

Pace banyoyu işaret etti, Holly önden yürüdü.

Pace kadını takip ederken çocuklar ıslık çalıp bağıştılar. Yazlık elbisesi içinde Holly'nin poposunun ne kadar hoş gö-

ründüğü dışında hiçbir şey Pace'in umrunda değildi.

Onu ısırmak istiyordu.

Çok geçmeden kapı kapandı. Nemli ve kokan banyoda baş başa kalmışlardı.

"Burası diğer öpüştüğümüz yerler kadar lüks değil," dedi Holly.

"Evet." Pace etrafa bakındı. "Kusura bakma..." Arkasına döndüğünde ise Holly'yi tam da karşısında buldu. Holly, Pace'i kendine çekip kollarını adamın boynuna dolarken Pace şaşkınlıkla nefes alıyordu. Pace'in elleri kadının sırtını okşamaya başlamadan önce kalçalarına gitti ve onları nazikçe sıktı. "Holly..."

"Buraya konuşmak için geldiğimize inanmıyorum," dedi Holly. Parmak uçlarında durarak göğüslerini adamın göğsüne değdirdi. Adamın dudaklarına bir öpücük kondurdu. İş anlamına gelen bu öpücük uzun süredir istediği şeyi yapmak yerine hareketsiz kalmaya çaba gösteren Pace'i anında öfkeli ve mest olmuş bir canavara dönüştürmüştü. İsteddiği şey kadının elbisesini kaldırmak ve kendini derinlere gömmektir.

"Eğer katılırsan daha eğlenceli olur," diye fısıldadı Holly adamın ağzına. Vücudu kıpır kıpırdı ve bu Pace'in, gözlerinin şehvetten şaşı olmasına neden oluyordu.

Kadının vücudunu daha sıkı tuttu. "İkimizin de giyinik kalmasını sağlamaya çalışıyorum."

Holly'nin gözleri ateş ve merak saçıyordu. Pace ise öyle bir heyecan duyuyordu ki gözlerini kapatıp alnını Holly'nin alnına yaslamak zorunda kaldı. "Tamam, yeni taktik," dedi. "Hiç kıvıldama. Olduğun yerde kal."

Holly elini Pace'in göğsüne koydu. Avucunun sıcaklığı adamın bedenine yayılıyordu ve zaten var olan yangına katılıyordu. Diğer eli ise Pace'in boynundaydı. Parmaklarını adamın saçlarına daldırdı ve saçıyla oynadı. Bu Pace'in mi-desinin zevkten büküm büküm olmasına sebep oluyordu. Ağzında Holly'nin yumuşak nefesini hissedebiliyordu, zorlukla nefes verdi. "Holly."

"Belki..." Holly, parmaklarını Pace'in göğsüne değdirdi

ve kasıtlı olarak vücudunu adama daha da yaklaştırdı, adamın ereksiyonuna kasıklarını sürttü. “Belki daha uzun öpüşürsek...” dedi ve devam etti, “...daha büyük farkla maçı alırsınız.”

“Öyle mi?” Pace alçak sesle nefes verdi ve kahkaha attı. “Düşünme şeklini beğendim.”

Holly beklenti içinde kafasını kaldırdı. Pace inceleyerek eğildi ve kadının dudaklarına yapıştı.

Holly aldığı zevkle yumuşak ve titrek bir nefes verdi ve buraya kadardı. Hapı yutmuşlardı. Pace kadını hızla kendine çekti. Holly çantasını yere düşürdü; kollarını adamın boynuna doladı. Öpüşme Pace’in güm güm atan kalbi kadar coşkuluydu. “Pace...”

Evet. Pace biliyordu. Midesinde tuhaf bir his vardı ve nefes alışığı kontrol dışıydı. Tek düşünebildiği şey göğsüne değen Holly’nin sert meme uçlarıydı. Bu yetmiyordu. Hem de hiç. İkisini de avucunun içine aldı. Bu sırada Holly elini Pace’in formasından içeri soktu ama bu da yetmiyordu.

Holly’nin elbisesinin bağını çözmek, çıkarmak ve harika göğüslerini avuçlamak Pace’in iki dakikadan daha az vaktini almıştı. Göğüsleri ağız sulandırıcı dolgunluktaydı. Holly adamın pantolonunu yokluyordu, Pace ise ağzına almak istediği meme uçlarına dokunuyordu.

Onları istiyordu.

Onlara ihtiyacı vardı.

O yüzden eğildi ve nazıkçe birini emmeye başladı. Holly’nin verdiği şaşkın ve muhtaç nefes onu çıldırtıyordu. Holly, Pace’in düğmelerini çözdü, fermuarını açtı. Parmakları adamın vücudunda dans ediyordu ve bu, nefes nefese kalmasına neden oluyordu. Tatminkâr mıydı? Hem de nasıl. Holly’nin meme ucunu ağzında tutarak ellerini elbisesinin altına daldırıp kasıklarına götürdü Pace ve bulduğu şey...

Of, dostum!

Bir tangaydı. Tanrı o tangayı korusun.

Pace tangaanın ipek kenarlarını parmaklarına doladı ve çekti. Holly’nin bacaklarından aşağı indirdi ve tanga yere

düştü. Kadının o hoş poposunu avuçluyordu, parmakları daha aşağılara kaydı ve Holly'nin ıslandığını fark etti. Pace o ıslak sıcaklığa kayarken duyduğu açlık hissiyle kalp atışlarını kulaklarında duydu.

Bir saniye. Bu ses kalp atışı değildi.

Birisi kapıyı yumrukluyordu.

"Gage. Bu Gage," Holly sinirle tısladı. Pace'i bir adım itti ve hemen hemen üzerinden çıkan elbisesini titreyen ellerle düzeltmeye çalıştı. Hiçbir şeyden haberi yoktu.

Pace bakışlarını yerde yatan şeyden aldı ve Holly'ye baktı. Güzel boyundan bağlamalı elbisesi içindeki Holly'nin gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Hoş, profesyonel ve biraz da panik olmuş görünüyordu çünkü külot giymiyordu.

"Gösteri zamanı," diye tekrarladı Gage, Pace'e. "Hazır mısın?"

Doğru. "Hazırım." Sesi alçak, boğuk ve biraz da kısıktı. Tangaya bakmamak imkânsızdı ve Pace'in beynine kan gitmiyordu. Dikkatli olmazsa yine fermuarını patlatacaktı ve bu sefer bu kendi hatası olacaktı.

Tanga, Tanga...

Gage, Holly'ye baktı ve kaşlarını çatı. "İyi misin sen?"

"İyiyim." Holly adama gülümsedi ve Gage inandı; çünkü Holly'yi Pace kadar iyi tanııyordu. Pace onu tanıyordu. Tangasını istediğini biliyordu. "Gage," dedi Pace. "Arkanda ne var?"

Gage bakmak için kafasını çevirdiğinde Pace tangayı kapı ve cebine attı.

"Hiçbir şey görmüyorum," dedi Gage.

"Pardon. Yanlış görmüşüm."

"Holly gözlerini kocaman açarak seksi bir bakış attı Pace'e ve elini açtı.

Ama Gage'in önünde tangayı uzatacak değildi ya? Pace başını salladı.

Alçak sesli ve anlaşılmaz bir mırıldanmayla Holly kapıya yöneldi. Pace gidişini izledi, adamın tek düşünebildiği şey Holly'nin tribünlerde oturup onu izleyecek oluşuydu.

Hem de külotsuz -ki bu da Pace'in maç boyunca ereksiyon olacağı anlamına geliyordu.

"Pace." Gage sert bakışlarla bakıyordu. "Kendine gel. Kafanı kızın altından çıkar da oyuna ver."

Kızın altından. Eğer yirmi saniyesi daha olsaydı, pantolonunu çıkarmış ve bu kapısı kilitli olmayan, her an herkesin girebileceği banyoda Holly'nin derinlerinde gömülü olacaktı.

Tam bir aptaldı.

Çabalayarak onaylarcasına başını salladı. Maça hazırды. Ya da o öpücüğün etkisinden çıktığı an hazır olacaktı.

Sanki böyle bir şey mümkünmüş gibi.

Bölüm 15

*Golf oynamak istemiyorum.
Ben topa vurduğumda birinin gidip
yakalamasını isterim.*

Rogers Hornsby

New York'ta hava sıcak ve rutubetliydi. Özellikle tribünlerde iç çamaşırsız oturuyorsanız. Gülünç bir durumdu ve Holly, Pace'i suçluyordu.

İşler nasıl olmuş da bu kadar çığrından çıkmıştı ki Holly iç çamaşırsız kalmıştı? Bir dakika önce Pace onu öpüyordu, bir dakika sonra Holly adını bile hatırlamayacak durumdaydı. Kendini neyin bu kadar çok etkilediğini daha anlamadan Pace'in uzun, yetenekli ve doyumsuz parmakları tangaanın kenarlarına dolanmıştı ve onu bacaklarından aşağı indiriyordu. Ve sonrasında o parmaklar...

Tanrım!

Düşününce bile Holly bacaklarını birbirine sürtmekten kendini alamıyordu, içinde aşağılarda bir yerde alevler ve istek dönüp duruyordu. Sebebi oydu. Pace. O gözler, o parmaklar, o ağız...

Eğer o bu kadar seksi olmasaydı, bunların hiçbirisi yaşanmayacaktı. Tüm bunlar onun hatasıydı. O küçük, beyaz tangayı tutarken Pace'in ellerinin ne kadar büyük ve bronz göründüğünü düşünmemeye çalışarak gözlerini kapadı. Koltuğuna milyonuncu kez yerleşmeye çalıştı ki bu işlerin

daha da kötüye gitmesine yol açıyordu.

Çok yakındı.

Holly, orgazm olmaya aşırı yakındı. Şimdi bile içindeki o sürtünme ihtiyacını hissedebiliyordu. Daha da beteri, eğer Gage kapıyı çalmasaydı sevişeceklerini biliyordu ve içeri giren herhangi biri onları basabilirdi.

Aklını bu kadar kaçırması inanılmazdı.

Kimseye bağlı değildi? Peh!

Kendini uzak tutabiliyordu? Peh!

Görünüşe bakılırsa hayatı âdeta bir vurucu alanıydı ve sonunda gerçek hayata adımını atmış ve şansını denemişti. Bunu çözmek biraz vaktini alacaktı.

Külodunu istiyordu.

Pace oyundan önce külodu Holly'ye ulaştırmanın bir yolunu bulabilirdi. Bulmalıydı. Ama külodu sahiplenerek cebine atışından ve Holly'ye attığı ateşli bakıştan Holly külodu için savaşmak zorunda kalacağını anlamıştı.

Kahretsin!

Biraz daha kıpırdandı.

"Sorun ne?" diye sordu Samantha. Jeremy ile telefondaydı. Planladıkları ortak hayır işi hakkında konuşuyorlardı.

Aslında tartışıyorlardı. Samantha telefonu göğsüne bastırdı ve Holly'ye dikkatle baktı. "Sanki içinde karıncalar geziyorlarmış gibi kıpır kıpırsın."

Holly zorlama bir kahkaha attı. "Evet."

Sam telefonu tekrar kulağına götürdü. "Jeremy, kapatmam lazım. Sana sonra bağırırım."

Telefonu kapadı ve Holly'ye baktı. "Dökül."

Bir bakalım... Elbisesi sanki okşuyormuş gibi vücuduna değip duruyordu. Başka hiçbir şey düşünemiyordu ve eğer Pace yedek kulübesi yerine şu an tribünlerde olsaydı, Holly'ye o karanlık gözleriyle bakar ve kadını bitirirdi.

"Sorun yok. İyiyim."

Sam gözlerini kıstı. "Pace ile ilgili mi? Onu öptün, değil mi?"

"Evet." Başka şeyler de yapmıştı.

“Hı hı.”

“Ne hıhısı? Hı hı falan yok.”

Sam, Holly’ye bilmiş bilmiş baktı. “Asansörlerden uzak dur. Söyleyeceklerim bu kadar.”

Pace maç moduna girdi ve elinden geleni yaptı. Hiçbir koşuya izin vermeyerek iki devre boyunca atış yaptı ancak üçüncü devrenin yarısından sonra başlatma atışı yapmak için pozisyon aldığında öyle bir hareket yaptı ki omzunda dayanılmaz bir acı hissetti. Tüm bedeninde. Tek bildiği nefes alamıyor ve acıdan önünü bile göremiyor oluşuydu.

Daha da kötüsü, vurucu topa sertçe vurabilmişti. Top sol kanada uçunca vurucu ikinci kaleye koşma fırsatı yakaladı. Bu arada Pace kalakalmıştı ve gözlerinde şimşekler çakıyordu. Karşı takımın taraftarları keyifle tezahürat yapıyorken Pace kendini nefes almaya zorladı. Wade, biraz araya ihtiyacı olup olmadığını sordu işaret diliyle.

Hayır, araya ihtiyacı yoktu. Yeni bir omuza ihtiyacı vardı. Kendine gelmeye çalıştı, üst üste sekiz tane boktan atış yaptı ve iki vurucunun kaleye gitmesine neden oldu.

Kaleler Mets’in oyuncularıyla dolmuştu. Taraftarlar çıldırdı. *Kahretsin!*

Pace işaret diliyle iyi olduğunu söylese de Wade görmezden geldi ve atıcı tümseğine yürüdü.

Pace şapkasını daha da aşağı indirerek yüzünü saklamaya çalıştı çünkü Wade’in kendini çok iyi tanıdığını ve ters giden bir şeyler olduğunu hemen anlayabileceğini biliyordu.

İlk başta Wade tek kelime etmedi. Hayır, sanki dünyadaki tüm vakit onlarınmış, sanki hem tribünlerde hem televizyonda binlerce insan onları izlemiyor ve beklemiyormuş gibi. Sakince ve ısrarla öylece durdu. Önce şapkasını, sonra eldivenlerini düzeltti. Gökyüzüne baktı.

“Bir şey mi söyleyeceksin?” diye sordu Pace en sonunda.

“Evet. Burası çok sıcak.”

Pace alçak sesli bir kahrkaha patlattı ki bu canını acıttı.

“Eeee.. Maçtan sonra pizzaya ne dersin?”

Wade pizzaya bayılırdı. Onun rahatlama yemeği idi. Tabii Pace'in de. Ama şu anda yemek fikri bile midesini bulandırıyordu.

Wade kalabalığa ve onları bekleyen vurucuya baktı. "Topu içeride tutmaktan hoşlanır. Buna fırsat verme sakın. Tabii kalelerin yine onların adamlarıyla dolmasını istemiyorsan."

Pace hiçbir şey söylemedi.

Wade yeniden şapkasını düzeltti. "Bana gerçek sorunun ne olduğunu söylecek misin söylemeyecek misin?"

Pace avucunun içindeki topu döndürdü.

"Söylemeyeceksin." Wade iç çekti. "Bu devreyi almamızı istiyor musun?"

"Tabii ki istiyorum." Pace şapkasını kaldırdı ve yüzünü ortaya çıkardı.

Wade'in ciddi bakışlarıyla buluştu bakışları. "Ama yapamazsın."

Pace yavaşça başını sallayarak onaylayınca Wade bir süre gözlerini kapadı ve sonrasında Gage'e işaret yaptı.

Hocaları yavaş yavaş yanlarına geldi. Pace'in suratına baktı ve çenesini büzüştürdü.

"Betin benzin atmış. Bana grip olduğunu söyle."

"Hayır."

"Omzun mu?"

"Evet."

"Hay şansına tüküreyim!"

"Ben almayayım."

Gage eğlenmiyordu. Sekiz-bir yenildiler.

Maç sonrasında revirde Pace röntgen çekti ama omzu çok şiştiği için hiçbir şey görünmüyordu. Bunun hiç önemi yoktu, gerçeği tüm kalbiyle biliyordu. Büyük bir ihtimalle omuz manşetini yırtmıştı ya da kolu kopuyordu çünkü hissettiği bu türden bir acıydı.

Otobüsle otele dönerlerken Pace omzuna buz koydu. Boş eli cebindeydi, parmakları Holly'nin tangasına dolanmıştı.

Gage yanına oturdu. "İyi misin?"

"Hayır."

“Konuşmak ister misin?”

“Hayır.”

“Peki.” Gage onaylayarak başını salladı. “İyi. Ben konuşurum o zaman. Banyoda ne oldu öyle?”

“Ne demek istiyorsun?”

“Holly’yi öpmekten fazlasını mı yapıyorsun?”

“Bana bunu ciddi ciddi soruyor musun?”

“Sadece öpüşmeniz lazımdı. Ne yaptıysan dengenin içine ettin.”

“Hadi ama!”

“Ben ciddiylim. Kendine bir bak. Yaralandın.”

Pace sessiz bir nefes verdi. “Benim Holly ile yaptığım ya da yapmadığım şey yüzünden maçı kaybetmedik ve o yüzden sakatlanmadığıma eminim.”

Gage yaklaştı ve sesini alçalttı. “Belki de bu doğrudur. Belki sen ve ben bunu biliyoruz ama takımın geri kalanı? Onlar bilmiyorlar. O yüzden bunu yapmak zorundasın. Daha doğrusu bu durumda yapmamak zorundasın. Holly ile ilişkini kesiyorsun.” Gage, Pace’in suratındaki ifadeye baktı ve başını salladı. “Evet, aptalca ve çocukça bir davranış ama dengeyi bozduğun için aranızdaki şeylerin bittiğine inanırlarsa bu ilişkiyi devam ettirmek zorunda kalmazsın.” Bunu söyledikten sonra Gage yerinden kalktı ve Pace’i yalnız bıraktı ve boşalan yere Wade geçene kadar Pace iki saniye yalnız kalabildi.

“Selam. İyi mi...”

“Bana nasıl olduğumu sakın sorma.”

Wade bir süre adama baktı. Gözleri Pace’in omzuna kaydı ve anladığını belirtmek için başını salladı. “Öyle olsun. Tuhaf dedikodular dönüyor.”

Pace halsizce arkasına yaslandı. “Umrumda değil.”

“İki taraf var,” dedi Wade sanki Pace’i duymamış gibi. “Bir taraf seksi gazeteciyle işi pişirdiğini ve aranızdaki cinsel gerginliğin yok olmasının maçı kaybetmemize neden olduğunu düşünüyor.”

Pace gözlerini kapadı ve başını salladı.

“Diğer taraf ise kadınla henüz yatmadığını ama bugün biraz ileriye gittiğinizi ve bu yüzden kaybettiğimizi söylüyor.”

Pace iç çekti.

“Kişisel olarak benim farklı bir teorim var.”

“Bok gibi atış yaptığım için kaybetmemiz ile ilgili mi?”

“Bugün iğrenç oynadığımız için kaybetmemizle ilgili. Hepimiz berbatlık.” Pace gözlerini açınca Wade alay edercesine gülümsedi. “Bak, dostum. Sana bir öneride bulunacağım.”

“Zorunda mısın?”

“Takımı ve aptal batıl inançlarını boşver. Yat artık şu kadınla.”

“Yatmadığımı nereden biliyorsun?”

“Çünkü eğer yatmış olsaydın rahatlamış olurdun. Tabii eğer usulüne göre yapabiliyorsan.” Wade tek kaşını kaldırdı. “Sorun mu var? Nasıl yapıldığını mı unuttun? Anlatmamı ister misin?”

“Wade?”

“Evet, evet. Biliyorum. Çenemi kapayayım.” Yine Pace’in buz tuttuğu omzuna ve düşüncelere dalmış gözlerine baktı. “Daha önce söylediğim şeyde ciddiydim. Holly ile yatman lazım. Bu oyundan çıkarın olmalı.”

“Neden Holly?”

“Çünkü o seni çıldırtan ilk kadın. Çünkü onunla farklısın. Onun yanında mutlusun.”

“Pasifik Ateşi ile ilgili bir uyuşturucu haberi yapmaya karar verdiğini söylesem?”

Wade bir süre sessiz kaldı, sonra da alçak sesle nefes verdi. “Kahretsin!”

“Evet.”

“Ona ne söyledin?”

“Ona anlatacak hiçbir şeyim olmadığını.” Pace yine gözlerini kapadı ve ağrıyan başını koltuk başlığına yasladı. “Ve umarım bu şekilde kalır.”

Otele vardıklarında Pace odasına gitmeden önce takım doktoruna görünmek ve yalvarmak zorunda kalmıştı. Eve dön-

düklerinde detaylı bir muayeneden geçecekti ancak maalesef ortak görüş büyük bir ihtimalle Pace'in omuz manşetini yırttığıydı.

Pace odasında yalnızdı. Şortunu çıkardı, hava üfleyen klimanın önünde durdu ve birisi kapısını çalana kadar huzur dolu sessizlikte derin derin nefes aldı.

Çekici olan birinin gelmesini ve kafasına vurup onu bu acıdan kurtarmasını umarak kapıyı açtı. Gelen Kırmızı'ydı. "Kaset falan izlemek istemiyorum." Pace adam içeri giremesin diye kapı ağzında durdu. "Beyzbol hakkında düşünmek bile istemiyorum."

"Ne tür bir deli saçması bu? Senin tek düşündüğün hep beyzboldur."

"Bir bakıyorsun her şey değişiyor." Her hareketi acı veriyordu. Ayrıca bir şeyleri parçalama ihtiyacı hissediyordu. Ya da biriyle yatma...

Holly ile.

"Acı çekiyorsun," dedi Kırmızı. Anaç bir tavırla endişe içinde Pace'i süzüyordu. "Sana bir masöz çağırayım ya da acının dinmesi için bir şeyler vereyim."

"Acımın dinmesi için zaten bir şeyler önerdiler." Pace, dizlerini bile titreten omzundaki acıya ya da içindeki dayanılmaz ağrıya hiçbir şeyin iyi gelmeyeceğini biliyordu çünkü korkuyordu, çok korkuyordu. "Hiçbir şeye ihtiyacım yok." Lobotomi dışında. Evet, bu işe yarardı. Hem acı çekmekten hem de düşünmekten kurtulurdu. Düşündüğü ve merak ettiği şey nasıl olur da hayatını boşa harcadığı ve bunu şu ana kadar hiç fark etmediğiydi.

"Uyuyabilmek için bir şeyler almalısın," dedi Kırmızı. "Böylece daha iyi ve daha hızlı iyileşebilirsin. Ne istiyorsun, söylemen yeterli. Vicodin mi? Daha güçlü bir şey mi? Tucker'ın verdiği vitaminleri alıyor musun? Tucker'dan harika bitkisel şeyler aldım. Ty'a ne kadar iyi geldiğini görmeliydin..."

"Ben iyiyim, Kırmızı."

"Ama..."

“Sana iyiyim dedim. Tanrım!”

Kırmızı, Pace’e dik dik baktı. “İyi. Tüm gece tavana bak. Çekmek zorunda olmadığın bir acıyı çek.”

Birden arkasını döndü ve kapıya yöneldi. Kırılmıştı. “Şunu yapma, Kırmızı. Lanet olsun!”

Ama Kırmızı yürümeye devam etti. Adam keçi kadar inatçıydı. “Tamam. O lanet olası ilaçları alacağım,” diye bağırdı Pace adamın arkasından ve hatta koridora çıktı ama Kırmızı durmadı.

Pace başını sallayarak odasının kapısına döndü. Az kalsın Holly’yi eziyordu.

Tanrım! Şimdi hiç sırası değildi. Holly’nin onu böyle görmesini istemiyordu ve bakışlarına katlanamıyordu. Sonsuza dek mutlu olmaya inanmıyor olsa da içten içe Pace onun mutlu bir sonu olduğunu umuyordu.

Pace’in geleceğinde ise mutlu sonlar yoktu.

Holly’nin bakışları hemen hemen çıplak Pace’in üzerinde gezindi ve en sonunda bakışlarıyla buluştu. “Nasıl olduğunu soracaktım,” dedi ve devam etti. “Ama olayı çözdüm artık. Cevabın kesinlikle bu olurdu...”

“Ben iyiyim.”

“Evet,” dedi Holly yumuşak bir tonla. “Bu. Pace... iyi mi-sin?”

“Yapma.” Şu anda bu konuda konuşmak istemiyordu. “Lütfen, yapma.”

“Tamam.” Holly elini uzattı. “Sanırım bana ait bir şey var sende.”

Evet. Evet, vardı. Pace’in beyinde görüntüler dönüp duruyordu. Duvara yaslanmış olan Holly, çözülmüş boyundan bağlı elbisesi, ortaya çıkan göğüsleri, ağzında sertleşen mükemmel meme ucu... Kadının ne kadar ıslandığı. “Ben buldum, benim oldu.”

“Çok komiksin. Kırmızı’dan hangi ‘lanet olası ilaçları’ alıyorsun?”

Hiçbir şeyin başaramadığını tek bir soru başarmıştı. Seksi ortamı bozuvermişti.

“Ne?”

“O doktor değil. Sana ilaç yazamaz. Ağrı kesici ya da performans arttırıcılar falan mı?”

Pace hem hakarete uğramış hem de sinirlenmişti ve bu ikisi hiç iyi bir kombinasyon değildi. Zorlama bir kahkaha attı.

“Söylediklerimin kayıt edildiğini bilmiyordum.”

“Özür dilerim.” Holly pişman olmuştu. “Makalem için araştırma yapıyorum ve...”

“Ve merak ediyorsun. Ortaya çıkarılması gereken küçük, kirli bir sır olduğuna eminsin. O zaman beni yakaladın. Bu gece uyuşturucu partisi veriyorum. Kusura bakma, gazeteciler davetli değil.” Hasta ve canı yanan Pace arkasını döndü ve odasına gitti. Bir yanı hem fiziksel hem diğer acıdan kurtulabilmesi için Kırmızı’dan ilaç almış olmayı diliyordu.

Holly suratına kapanmadan yakaladı kapıyı. İçeri girdi, etrafa bakındı. Kendi odasından daha hoş, daha büyük ve daha lükstü. Gerçi Holly’nin büyük ve lüks bir odaya ihtiyacı hiç olmamıştı.

Doğruyu bulmaya ihtiyacı vardı ve doğruyu az önce yanlışlıkla bulmuş olmayı umuyordu. “Pace...”

“Bak. Zaten yeteri kadar iğrenç bir akşam geçiriyorum, o yüzden duyduğunu sandığın şey yüzünden seninle iyi geçinmek zorunda kalmak istemiyorum.”

Holly adamın nasıl olduğunu sormak için gelmişti. Banyoda olanlar hakkında konuşmak için ve iç çamaşırını geri almak için.

Ve belki... belki de birbirleriyle yaptıkları tüm bu şeylerin gerçek mi yoksa Holly’nin hayali mi olduğunu anlamak için. “Tamam da benimle iyi geçinmeni istemedim ki senden.”

“Of. Ama iyi geçinmek zorundayız. Parmaklarını saçına daldıran Pace yavaşça dönerek Holly ile yüz yüze geldi. Elleri hâlâ havadaydı. Gözleri bezgin ve yorgun, bedeni gerindi. Dar ve düşük belli bir şort giymişti ve her hareketiyle şort daha da aşağı iniyordu. Ve tamamen dikkat dağınıcıydı. “Omzun,” dedi Holly yavaşça, boğazını temizledi ve aynı

anda aklını da boşaltmaya çalıştı. “En azından biraz hareket kabiliyetin var.”

“Çıkamaz ayın son çarşambasına kadar kaldırabilirim kolumu,” dedi Pace bitkin bir biçimde. “Beni asıl öldüren kolumu indirmek.”

Holly adamın kollarındaki ve omuzlarındaki gerginliğe, sert göğsüne, belirgin karın kaslarına baktı. Adamın aldığı her nefesle şortu o karın kaslarından daha aşağı iniyordu.

Konsantre ol.

Adamın duyduğu acıyı düşünmek işini kolaylaştırdı. “Pace,” diye mırıldandı.

Pace yüzünü çevirdi ve sağ kolunu dikkatli bir şekilde indirdi. Holly adamın yüzünü göremiyordu ama yavaş nefes alışını duyuyordu ki bu Holly’nin kalbini acıttı.

“Ne kadar kötü?”

Pace cevap vermiyordu. Yatağındaki açık spor çantasına yöneldi ve içinden bir ilaç tableti çıkardı. Dişıyla açarak avucuna en azından beş farklı hap döktü ve hepsini kuru kuru içti. “Uyuşturucu ile Mücadele Dairesi’ni arasan iyi edersin,” dedi Holly’nin onu izlediğini görünce.

“Hepsi vitamindi, değil mi?”

Pace cevap vermeden arkasını döndü ve minibara yürümeye başladı. İçinden küçük bir votka şişesi çıkardı.

“Ne yapıyorsun?”

“Eski usul acı dindirme yöntemini deniyorum.” Pace kafasını geriye yasladı ve şişeyi kafaya dikti.

“Ağrı kesici ve alkolü karıştırmamalısın.”

“Tanrım!” Boş şişeyi başucuna koydu, yeni bir şişe aldı ve onu da içti. Ardından kapıya yürüdü ve sonuna kadar açtı.

Holly’nin gitmesini istiyordu.

Tamam, ilk kez bir erkeği bu kadar çok kızdırmıyordu. Bu kesindi ve dürüst olmak gerekirse pek de sağlam temellere dayanmayan ilişkilerini Pace’in ne kadar kolaylıkla kesebileceğini görmek için adamın damarına bastığını itiraf edebirdi Holly.

Görünüşe bakılırsa çok kolay kesebiliyordu.

Holly kapıya doğru yürüdü ve Pace'in uzun, yapılı ve acı çeken vücuduna bir nefes kadar uzaklıkta durdu. Başını kaldırdı, adamın gözlerinin içine baktı. İşlerin bu noktaya gelmesine üzgün olduğunu gösteren bir gerçek, pişmanlık kırıntısı ya da herhangi bir şey aradı durdu.

Hiçbir şey.

"İlaçları sorduğum için bana istediğin kadar kızabilirsin," dedi Holly. "Eğer kullanmıyorsan Kırmızı nasıl öyle rahatça sana teklif edebiliyor?"

Pace önce Holly'nin gözlerine, sonra da ağzına baktı ve bir anda sağlam kolunu kadının beline dolayıp onu havaya kaldırdı. Holly'nin ayak parmakları yere zar zor değiyordu. Gözleri uykulu ve kısık olan Pace üst dudadığını yaladı ve Holly'yi öptü. Birden ortaya çıkan; Holly'nin nefesini, mantığını ve beyin hücrelerinin yarısından çoğunu çalan derin, ıslak ve seksi bir öpücüktü bu.

Holly çantasının yere düştüğünü duydu. Ayakkabılarından biri de ona katıldı. Pace'e sahip olduğu her şeyi verirken Holly kollarını adamın boynuna dolamış bir halde zevkten küçük ve muhtaç iniltiler çıkarıyordu. Pace ise kadının dudaklarında inliyordu.

Ta ki kendini geri çekene kadar...

Pace ayakları tekrar yere bassın diye Holly'yi aşağı indirirken kadın yavaşça gözlerini açtı.

"Bazen," dedi Pace boğuk bir sesle. "Bazen Holly, insanlar şefkat ve sevgi adına çılgınca şeyler yapabilirler. Her şeyin siyah ve beyaz olduğu bir dünyada yanlış sayılabilecek şeyler. Ama gördüğün gibi bu dünyada, benim dünyamda her şey siyah ve beyaz değil."

Holly o kadar tahrik olmuştu ki söylemek istediklerini kelimelere dökmek imkânsız geliyordu. "Beyzbol sevgin adına bedenine alacabileğin bir şeyden bahsediyorsun."

Pace kadına dik dik baktı, yavaşça nefes verdi. "Hayır. Kırmızı'nın benim için yapabileceklerinden bahsediyorum ki bu arada benim için her şeyi yapar. Sevginin tanımı da budur işte." Kendini yorgun hisseden Pace başını salladı. "Biliyor

musun, unut gitsin. Sen bunu anlayamazsın.”

Holly nefes alamıyormuş gibi hissediyordu. “Sana aşka inanmadığımı söylediğim için mi? Ya da etik olmayan davranışları için eski erkek arkadaşımı ihbar ettiğim için mi?”

Pace tek bir kelime bile etmeyince Holly geriye bir adım attı. Elini göğsüne bastırdı çünkü kalbi acıyordu. “Ne düşünüyorum biliyor musun?”

“Benim haklı olduğumu mu?”

Holly adamın ondan korktuğunu belli ettiğini söylemek üzereydi ama aynısı kendisi için de geçerliydi. Pace’dan korktuğu ortaya çıkacaktı, o yüzden tüm söyleyeceklerini yuttu. “Bence sen, Pace Martin çok aptal bir erkeksin.” Ayakkabısını ve çantasını almak için eğildi.

“Ve iç çamaşırlarımı geri istiyorum.”

“Olmaz.”

“Tanrı aşkına!” Holly odadan çıkabilmek için Pace’in şu anda onu yatakta sımsıkı tutmasını dilediği sıcak, sert ve harika vücudunu itirmek zorunda kaldı. İşte! Tanıdığı diğer erkeklerden hiç de farkı olmadığı ortaya çıkmıştı.

Aslında Pace onlardan da beterdi çünkü diğerlerinin aksine Holly’nin tüm savunmalarını aşarak içeri girmeyi başarmıştı. Kadının kalbine girmişti ve çıkmak için onu paramparça ediyordu. “Pardon,” dedi Holly sinirle.

Bir adım geriye çekilen Pace, Holly’nin gitmesine izin verdi.

Holly otel koridorunda ilerlemeye başladı. Yüzü, bedeni, her yeri yanıyordu. Buz makinesinin önünde durdu. Boş bir bardak aldı ve içini buzla doldurdu. Bardağı kaldırarak yanığına bastırdı. Bu yeterli gelmeyince bir parça buz alıp alnına ve boynuna sürdü.

Sinir ve cinsel uyarılma bir araya gelince öldürücü olabiliyordu. Holly için böyleydi. İç çekerek arkasını döndü ve kalakaldı. Pace otel odasının kapısında duruyordu. Ellerini göğsünde birleştirmiş bir halde kapıya yaslanmıştı. Az önce iki tek atmış birine kıyasla bakışları sakin ve sabitti ve gayet eğleniyormuş gibi görünüyordu.

“Rahatlamak için daha iyi bir yöntem biliyorum,” dedi.

Evet. Ama Holly bunu kaldıramazdı. Kesinlikle atlata-
mazdı.

İlgilenmiyormuşçasına başını geriye attı ve yürümeye de-
vam etti, buz kovaşını almak için duraksadı.

Pace’in yumuşak ve dalga geçen kahkahaları asansöre bi-
nene kadar Holly’nin peşini bırakmadı.

Bölüm 16

Beyzbolu tanımlayan dört kelime:

Ne olacağını asla bilemezsin.

Joaquin Andujar

Holly buzu kavrulan yüzüne bastırarak odasına geri döndü, Allie'yi aradı.

“Los Angeles’a gelme fikri her gün daha çekici bir hâl alıyor.”

“Yaşasın! Teşekkürlerimi kime iletebilirim?”

“Özel birisi yok.”

“Şu beyzbol serserisi o zaman,” diye tahminde bulundu Allie. “Ah, tatlım. Pislğin teki miymiş?”

“Evet... Hayır... Bilmiyorum...” Holly nefes verdi. “Doğrusunu söylemek gerekirse pislğin teki olan taraf ben olabilirim.”

“Neyse itiraf etmek mücadelenin yarısıdır.”

Holly yatağına oturdu ve bir kahkaha attı. “Kafam ve neşem hiç yerinde değil ve sen beni güldürüyorsun.”

“Neşen yerinde değil çünkü kalbin de işin içinde. Vakti geldi, kızım. Orada olsaydım sırf bu yüzden bile adama sarılırdım.”

“Ona sarılır mıydın? Beni çıldırtıyor ve sen adama sarılır mıydın?”

“Evet. Haklı olduğumu kabul edince ara beni.”

Holly bunun ancak balık kavağa çıkarsa mümkün olabi-

leceğini düşünerek telefonu kapadı. Ama buna ihtiyacı olduğunu da bilerek süslendi, saçını taradı ve senelerdir kafasını karıştıran her soruya cevap bulabildiği tek yere gitti.

Bara.

Wade yavaş yavaş içkisini yudumluyor ve boşluğa bakıyordu. Holly yaklaştığında adamın aslında boşluğa değil de dans pistinde Henry ile Country dansı yapan Sam'e baktığını fark etti. İkisi de şaşırtıcı bir şekilde iyi dans ediyorlardı. "Selam." Holly, Wade'e gülümsedi. "İyi misin?"

Wade içkisini kafaya dikti. "Bomba gibiyim." Henry'nin Sam'in vücuduna dokunan uzun ellerine son bir kez daha baktı, başını salladı ve ayağa kalktı. "Kafayı vurup yatacağım. Gitmeden benden istediğin bir şey var mı?"

Holly, Wade'i her zaman kaygısız ve rahat biri olarak görmüştü ama şu anda gözlerinde gördüğü şeyler bunların tam tersiydi. Pasifik Ateşi'nin mağlubiyeti, Pace'in sakatlığı ve Holly'nin tahminine göre Sam'in adamı çıldırtmak için elinden geleni ardına koymaması Pace'in bakışlarındaki ciddiyetin sebebi olabilirdi. "Hayır, Wade," dedi Holly, adam gitmeye hazırlanırken. "İyi bir uyku çek."

Bakışlarına zıt düşen bir gülümsemeyle eğildi, Holly'nin kolunu nazikçe sıkarak kadını yanağından öptü. Dans pistine son bir bakış attı ve barı terk etti.

Holly, Ty'ın yanına oturdu ve bir içki ısmarladı. Sam, Holly'i sıradaki çocuklar için gerçekleştirilecek etkinliğini ve üçüncüsü yapılacak Yıllık Poker Gecesi'ni yayınlamaya ikna etmek için dansına ara verdi ve çok geçmeden yine kendini dans pistine attı.

Ty birasının üzerinden Holly'yi inceliyordu. Adamın sadece tatlı gözleri ve gülümsemesi yoktu, aynı zamanda en iyi yedek kulübesi istatistikleri de ondaydı. Çocukluğunda lösemi geçirdiği göz önünde bulundurulunca bu bir mucizeydi.

"Umarım bu gece ona nazik davranmışsındır," dedi Ty içkisini dudaklarına götürürken.

"Kime?"

"Yani takımda birden fazla kişiyle mi yatıyorsun?"

“Ben Pace ile yatmıyorum.”

Ama yatmak istiyordu. Lanet olası inatçı adam! Bu yüzden Holly’nin aklındakileri yapmak istiyordu. Tamam, Pace ile Kırmızı arasında bir şey olduğunu sezmiş ve o soruyu sorma cesaretini kendinde bulmuştu. Tamam...

Aklına en kötüsünü getirmişti.

Tamam, hatalı davranmıştı. Hem de çok hatalı ama tüm hayatı boyunca her türlü şeyle karşılaşmıştı ve güvendidiklerinden hep kazık yemişti.

Üstelik Pace aşırı tepki göstermişti. Cidden. Bu Holly’yi hem ürkütmüş hem de merak ettirmişti. Neden bu kadar sert bir tepki göstermişti eğer ortada hiçbir şey yoksa?

Ty’ın dudaklarında küçük bir gülümseme oluştu. “Eğer Pace’le birlikte değilsen belki de takımında senin geminin de bir kaptanı vardır.”

Holly kafasını kaldırdı ve adamı yüzünde bir gülümsemeyle inceledi. “Bu sözle hiç birini tavlayabildin mi?”

Ty pişmanlıkla kahkaha attı. “Anlatsam inanmazsın.”

Holly ise sadece başını salladı.

“Belki teklif etsem benimle çıkarsın.”

“Çıkma mı teklif ediyorsun, Ty?”

“Cevabın evet mi olurdu?”

Holly kahkaha attı. “Diğerleri kadınlarla eğlenirken senin neden barda tek başına içtiğini şimdi çözdüm.”

Ty kafasını arkaya attı ve güldü. “Belki de eşcinselimdir. Hiç bunu düşündün mü?”

Yapılı, samimi ve komikti. Holly’ye de sanki onu yağlayıp bütün gece boyunca yemek istiyormuş gibi bakıyordu. Eşcinsel falan değildi ama Holly oyunu sürdürdü. “Öyle misin?”

Ty kadının çenesine dokundu ve kulağının arkasındaki saçları zarifçe okşadı. Gözleri sakinleşmiş ve seksileşmişti. “Hayır. Ama içimde eğer Pace şu anda bara girseydi, eşcinsel olmamı tercih edeceğime dair bir his var. Beni büyük bir ihtimalle hadım ederdi.”

“Kiminle görüşeceğime ben karar veririm.”

“Ve bu ben olmayacağım,” dedi Ty pes edercesine. “Ya da şu ana kadar bana söylemiş olurdun.” Arkasına yaslandı. “Tamam, bilmek istediğin ne o zaman?”

“Sana bir şey bilmek istediğimi düşündürten ne?”

“Bu beni ne kadar hayal kırıklığına uğratsa da şu anda yanımda olmanın sebebi seksi bedenim değil.”

Holly yine kahkaha patlattı. “Tamam, Jim ve Slam hakkında konuşmak istemişim.”

“Zaten konuşmuştuk.”

“Evet ama bir süredir düşünüyorum.”

“Eyvah!” Ty birasına uzandı.

“Okuduklarım ve duyduklarım kadarıyla...” dedi Holly. Cümlesini dikkatle kurmaya çalışarak devam etti. “...pozitif çıkan toksikoloji raporlarına rağmen Jim suçunu asla kabul etmedi ve Slam da masum olduğunu iddia etti.”

“Doğru. Jim bu konudan hiç bahsetmedi ve Slam de hâlâ bilinçli olarak steroid ya da performans artırıcı almadığını iddia ediyor.”

“Bu ne demek oluyor? Yani birisi gizlice mi vermiş?”

Ty omuz silkti. “Bu türden bir şeyi iddia eden ilk kişi o değil.”

Bu da doğruydu ama bir antrenörün ya da herhangi birinin oyuncunun izni olmadan bu tür bir şey yapması çok gurur kırıcıydı.

“Gerçekten bilmek istediğini sor, Holly.”

“Böyle bir şey olabilir mi? Cidden?”

“Cidden mi? Sence milyar dolarlık bir sporda tehlikede olan şey sadece banka hesapları mı? Ya itibar, gelenekler ve ego ne olacak? Her şey olabilir.”

“Her on profesyonel sporcudan birinin steroid ya da uyarıcı kullandığını okumuştum.”

“Doğru ama bu tüm sporlar için geçerli. Güreş, futbol, atletizm... Bak,” dedi Ty. “Profesyonel ya da amatör sporcuların üzerinde iyi bir performans göstermeleri için olağanüstü bir baskı var. Buna ellerinden gelenin en iyisini yapmaları için verilen kısıtlı zamanı da ekle. Tabii bir de ego ya da sa-

katlık baş göstermeden başarı elde etmek zorunda olmak var. Eğer başarıları önünde engel varsa ilaç kullanmaktan çekinmeyenler tabii ki olur.”

“Kariyerlerini riske atıyor olsalar bile.”

“Ama...” dedi Ty. “...performans arttırıcıların ve benzeri şeylerin yeni yeni kötü adamı oynamaya başladıklarını da göz önünde bulundurmak zorundasın.”

“Yani ne demek istiyorsun? Eğer toplumun ve piyasanın sporculara bu kadar baskı yapmasında bir sorun yoksa sporcuların da buna performanslarını arttırmak için ilaç kullanarak cevap vermesinde bir sorun yok mu?”

“Aslında...” dedi Ty sakın bir ses tonuyla. “...okuduğun her şeye inanmamamı söylüyorum.”

“Her on sporcudan biri...” diye mırıldandı Holly, beyni deli gibi çalışıyordu. “Yani istatistiksel konuşmak gerekirse Pasifik Ateşi’nin iki oyuncusu ilaç alıyor.”

Ty’n bakışlarındaki sevgi ve neşe kaybolmuştu. “İşler öyle yürümüyor, Holly.”

“Öyle mi?”

Ty iç çekti, birasını indirdi ve cüzdanından para çıkartarak ayağa kalktı. Parayı bara bıraktı.

“Peki.” Holly iç geçirdi. “Bu gece insanları sinir etmekte üstüme yok.”

“Uçuşumuz erken saatlerde. Hepsi bu. Kafayı vurup yatmak lazım.”

Ty barı terk ettikten sonra Holly de ayağa kalktı ve aniden Gage ile çarpıştı.

“Nereye gidiyorsun?” diye sordu adam. En az oyuncuları kadar uzun ve yapılıydı. İstedğinde çok cana yakın olabiliyordu. Her ne kadar gülümsüyor olsa da şu anda pek de öyle olduğu söylenemezdi. Bakışlarından sıkıntı okunuyordu.

“Ty’n da az önce belirttiği gibi...” dedi Holly ve devam etti, “...uçuşumuz erken saatlerde. Yatmaya gidiyorum.”

“Tek başına mı?”

“Pardon?”

Gage kendiyle mücadele ediyormuş gibi görünüyordu.

Sonrasında gülümsedi. “Of, söyle gitsin,” dedi kendi kendine ve yine Holly’nin gözlerinin içine baktı.

“Sana odana kadar eşlik edeyim.”

“Sen bana mı asılıyorsun, Gage?”

“Ne?” Gage o kadar dehşete kapılmış görünüyordu ki Holly adama neredeyse acıyacaktı. “Hayır!”

“Tamam, o zaman bebek bakıcılığı yapıyorsun. Benim bakılmaya ihtiyacım yok.”

“Bana sadece Pace’in odasına gitmediğini söyle.”

“Of, Tanrı aşkına!” Derin ve sakinleştirici bir nefes almayla çalıştı ama işe yaramıyordu.

“Biliyor musun, Gage? İnan, nereden başlayacağımı hiç bilmiyorum. Ama parmaklarımı dolayıp boğazını sıkmayı düşünmüyor değilim. Şimdiden uyarayım.”

“Uyarı alındı.”

“Ve o çok değerli atıcınla yatmıyorum.”

“Tamam. Aynen bu şekilde devam edersen...”

“Aman Tanrım!” Holly yavaşça başını sallayarak adama ters ters baktı. “Biliyor musun? Hepiniz...”

“Deliyiz. Biliyorum.” Holly yüzünü çevirince nazikçe kadının elini tuttu. “Dinle, özür dilerim ama cidden, ikinizden çıkan kıvılcımlara bakılırsa araştırmana devam edersen korkarım...”

“Ne? Kazanamayacak mısınız? Daha fark etmediysen söyleyeyim. Yaptığınız şey zaten bu.”

“Bu sadece benim görüşüm değil. Herkes böyle düşünüyor. Batıl inançlara aşırı inanıyorlar. Şimdi de Pace’in sakatlığına, ameliyatına ve...”

“Ameliyat mı?”

“...başında çıkan kötü haberlere göğüs germek zorundayız. Her şey üst üste geldi.”

“Ameliyat mı?” diye tekrar etti Holly. Böylece adam sonunda sustu ve Holly’nin suratına baktı.

“Sana söylemedi. Lanet olsun!” Derin bir nefes aldı. “Tamam, dinle; bu ikinizin arasında. Sadece... bu gece hiç gidip onunla konuşmaya çalışma.”

“Gidiyorum,” dedi Holly adamı suçlayarak. “Ama sana şunun sözünü verebilirim: Aramızda hiçbir şey olmayacak.”

“Hı hı...” Gage’in kadının niyetini anlamaya çalıştığı çok barizdi. “Bir de eğer onu öldürmezsen çok iyi olur.”

“İşte bunun sözünü veremem.” Holly kendini asansöre attı ve Pace’in katının numarasına resmen yumruk attı. Ameliyat... Bu omuz manşetini yırttığı anlamına geliyordu. Basının günlerdir tam da bunu iddia ediyor oluşu ne kadar da ironikti.

Pace tabii ki durumunun ciddi olduğunu söylememiştir. Holly adamın anlatmama sebebini merak ediyordu. Gazeteci olduğu için haberi hemen yayınlayacağını mı sanmıştı? Yoksa Holly’nin ona acımasını mı istememiştir?

Belki de durum çok daha basitti. Belki de böyle bir şeyden bahsedecek kadar değer vermiyordu Holly’ye.

Hayır. Hayır, Holly buna inanmayı reddediyordu. Asansörden indi. Bu gece onu öpen adam umursamaz biri değildi ki bu da Holly’ye inanacağı tek şey bırakıyordu. Pace, kadını uzaklaştırmak ve kendi acısında yalnız kalmak için kavga çıkarmıştı. Evet. Bu, Pace’in korkuları ve acıları hakkında konuşmaktansa yapabileceği türden bir davranıştı. “Aptal!”

Asansördeki adam Holly’ye şaşkın gözlerle bakıyordu.

“Sen değil,” dedi Holly aceleyle. “Ben...”

Adam arkasına bile bakmadan asansörden indi.

Holly iç çekerek asansör duvarına yaslandı. Evet, bu gece erkeklerle başı beladaydı.

Asansör Pace’in katına gelince Holly doğrudan adamın odasına gitti ve kapıya vurdu. Ya Holly yanılmıştı ve adam eğlenmeye gitmişti ya da haklıydı ve adam onu görmezden geliyordu çünkü içeriden hiç ses gelmedi.

Holly o gece âdeta Gage’in dileğini yerine getirircesine yalnız uyudu.

Pasifik Ateşi evine döndü. Holly’nin yeni makalesi yayınlandı. Bu sefer başta sakatlıklar olmak üzere beyzbolun gizli tehlikeleri, insanın bedeninden fazlasını talep eden bir sektö-

r n çirkin yüzü hakkında yazmıştı. Oyuncuları zorladıkları için kulüp sahiplerini, antrenörleri ve yöneticileri; bu baskıya boyun e dikleri için, gerektiğinde geri  ekilebilmeleri için sınırlarını yeterince bilmemekle de sporcuları su lıyordu.

şu ana kadar Holly'nin makaleleri hem okuyucular hem de spor sektöründe oldukça popülerdi ama bugün spor sektörü sevgilerini sunmuyordu, nefret e-postaları atıyordu.

Tommy  det  cennetteydi. Tepkiler olumlu olsun ya da olmasın, site trafiğindeki artış onu çok mutlu etmişti. "İşte bu yüzden buradasın, bebeğim. Kirli çamaşırları ortaya çıkar-mak ve işleri karıştırmak için."

Reklam ücretlerini artırmak için tabii.

"Ama hâlâ bir sır a ihtiya ım var," diyerek hatırlatmada bulundu. "Okuyucular büyük balığı sorup duruyorlar."

"Belki de bu sefer yoktur."

"Her zaman bir sır vardır. şimdi git, bul onu."

Doğru. Öyle gidip hemen bulacaktı.

Ertesi gün hâlâ ne Pace'ten ne de Pace hakkında bir haber alabilmişti. Omzunun son durumunu merak ediyordu. Pace'in nasıl olduğunu merak ediyordu.

İyi olup olmadığını...

Kafayı yemek üzereydi. Kerasını kaptı ve doğruca Pasifik Ateşi'nin tesislerine gitti.

Kendini takımın fotoğraflarını çekmesi gerektiğine inandırı ama Pace ile karşılaşırsa da iyi olurdu. Konuşmaları gereken birkaç şey vardı.

Tamam, sadece Holly'ydi. Holly'nin konuşması gereken birkaç şey vardı ve i  çamaşırını artık geri istiyordu.

Pace'in lüks otomobili otoparktaydı. Yine  ğle arasında antrenmanları izlemeye gelen polislerin araçları da dâhil birçok araç vardı otoparkta. Bu iyiye işaretti. Bu sayede Pace ile yalnız kalmazdı. Yalnız kalmadıkları sürece bugünkü i  çamaşırını da kaptırmazdı.

Gerçi geçen sefer etrafta insanların oluşu sanki onu durdurmuştu da...

Bu düşünce Holly'nin gözlerini devirmesine neden oldu.

Adam iç çamaşırına yaklaşamayacaktı! Arkasından birisi, “Selam,” diye bağırdığında tam da tesisin kapısına gelmişti.

Kafasını çevirdiğinde Tia ile yüz yüze geldi. Tia yine Pace’in formasını giymişti ya da hâlâ Pace’in formasını giyiyordu ve suratında gergin bir gülümseme vardı. “Selam,” dedi Tia tekrar sert bir tonla.

“Selam.”

Tia gülümsemedi. “Sana Pace’in bana ait olduğunu söylemişim.”

İnanılmaz. “Senin burada olmana izin var mı?”

Tia bu soruyu duymazdan geldi ve Holly’nin kamerasını işaret etti. “Pace habersiz fotoğraflarının çekilmesinden hoşlanmıyor. Sinirlenir ve şu anda sinirlenmemesi lazım.” Elini uzattı. “Onu bana vermek zorundasın.”

Holly, Canon kamerasını büyük çantasına attı. “Hiç sanmıyorum.”

“Vermezsen eğer, bizzat el koyup kameranı ve seni yetkililere teslim etmek zorunda kalacağım.”

“Tia, sana kameramı vermiyorum.”

“Dur bakalım, resmî görevliyle konuşuyorsun ve...”

“Sen resmî görevli falan değilsin. Sen takipçi bir sapıksın.”

“Tamam, sınırı aştın. Sana kibarca sordum. Şimdi sonuçlarına katlanmak zorunda kalacaksın.”

Tia cümlesini bitirir bitirmez Holly’nin üzerine atladı.

Holly şok olmuştu. Ne olup bittiğini anlamadan kendini yerde buldu. Tia da üzerindeydi. “Sen delirdin mi...” Ama Tia yumruklar savurmaya başladığında Holly donakalmıştı.

“Dur!” Holly kadını üzerinden atmaya çalıştı ama Tia hedefinden kopmuyordu. Maymun gibi yapışmıştı. İkisi de kaldırımdan yola doğru yuvarlandılar. Holly karnını yere çarptı.

Tia başını kaldırdı. Saçları darmadağın, gözleri vahşiydi. Her şeyi vahşiydi. Dişlerini sıktı. “Tırnağımı kırdın!”

Holly kakhaha atabilirdi ama beyaz pantolonu ve daha yeni indirimden aldığı açık pembe tişörtüyle yerde yatıyordu ve bu sinirlerini zıplatmıştı. Tia’nın saçını çekmesi de ta-

bii. Bu yüzden kadının saçlarını avuçladı ve çekti, bir tutamı elinde kalmıştı.

“Hayır, bunu yapmış olamazsın!” Tia ciyakladı ve kafasını tutmak için ellerini Holly’nin üzerinden çekti. “Kaynaklarım! Benim pahalı kaynaklarım!”

“Kaynak falan değil bu, lanet bir peruk.” Holly elindeki şeye baktı. “Ya da ucuz bir kaynak.”

“Seni sürtük!” Tia, Holly’nin suratına bir tokat patlattı. “Şimdi sana dünyanın kaç bucak olduğunu göstereceğim...”

Holly, Tia’yı sırtüstü yatırdı ve yere bastırdı; yanağı ve çenesi sızlıyordu. “Eğer biri dayak atacaksa o benim ve...”

Hiçbir şey yapamadı. Çünkü birden Tia’nın üzerinden çekilmişti ve kolları arkasında birleştirilmişti. Holly’nin kulağına, “Hanımefendi,” dedi tanıdık olmayan bir erkek sesi. “Susma hakkına sahipsiniz.”

Pace karakolun önünde beklerken arabasına yaslanmış bir halde güneşin tadını çıkarıp Dr Pepper’ını yudumladı. Bırakmış, hadi oradan. Sol elini ise ön cebine sokmuştu ki bu kolu için rahat bir pozisyondu.

Holly bir saat sonra çıktığında parlak güneş ışığına baktı ve güneş gözlüklerini çantasından çıkarıp taktı.

Pace doğruldu. “Selam.”

Holly derin bir nefes aldı ve adamın yanından öylece geçti. “Holly.”

Holly yürümeye devam etti.

Yüzünde ciddi bir ifade beliren Pace, Holly’ye yetişti ve kadını kolundan tuttu.

“Sen,” dedi Holly sanki ayakkabısındaki bir pislikle konuşuyormuş gibi.

“Ben mi? Ben ne yaptım ki?”

Holly adama buz gibi bir bakış attı. “Nefes alman yetiyor.” Adamı ittirdi ve yürümeye devam etti. Ama Pace sakat omzuna dokunmamak için kadının iterken dikkatli davrandığını fark etmişti.

Holly’nin evi yakınlarda değildi ve Pace kadının arabası-

nın hâlâ stadyumda olduğunu biliyordu. Bu yüzden nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu. “Teşekkür de mi etmeyeceksin?” diye sordu Holly ile aynı tempoda yürüyerek. Kadının elmacık kemiğindeki yarayı inceledi.

“Haklısın,” dedi Holly sahte bir kibarlıkla. “Gözaltına alınmamı sağladığın için teşekkürler.”

“Ben kefaletini ödediğim için teşekkür etmeni kastetmiştim.” Pace, Holly’yi kolundan tuttu ve kadının karşı koyan vücudunu kendine çevirdi. “Seni iyi pataklamış.”

Holly omuz silkti, yavaş yavaş yumuşuyordu. “Benim de elim armut toplamadı herhalde.”

“Aferin sana.” Pace, Holly’yi tepeden tırnağa inceledi ama başka bir yara görmedi. “İyi misin?”

“Evet. Kefaleti ödediğin için sağ ol.” dedi Holly gönülsüzce. Adamın onu arabasına doğru yönlendirişine zar zor izin verdi.

“Tia hâlâ nezarette.” Pace bunun Holly’yi mutlu edeceğini düşünmüştü.

“Umarım orada çürür. Ben sürebilir miyim?”

“Tia psikolojik sorunları olanların tutulduğu nezarethane de. Şu ruh halinle bu bebeği sürmene izin vermem için benim de orada olmam gerekir.” Pace, Holly için arabanın yolcu tarafındaki kapısını açtı.

“Üç gün sonra onu salacaklar, değil mi?” diye sordu Holly kızgın bir şekilde. “Kadın tam bir manyak.”

“Evet, polis ikinizin de öyle olduğunu düşünüyor. Seni salmaları için onlarla konuştum.” Pace arabanın arkasına geçti, bagajı açtı ve içinden ilk yardım setini çıkardı. Portatif buz torbasını kaptı, çalışır hale getirmek için üç kez bacağına vurdu ve nazikçe Holly’nin yüzüne bastırarak şoför koltuğuna geçti. “Böylece tut.”

“Sana cidden çok kızmak istiyorum.”

“Sıraya girmen lazım.” Pace arabayı kaldırımın kenarından çıkardı ve Holly’yi birkaç dakika kendi haline bıraktı. “Hapishane tam anlamıyla iğrenç,” dedi en sonunda. “Senin gibi.”

“Akıl sağlığının yerinde olduğuna garanti vermek zorunda kaldığımı söylemek istiyorum ve inan, zor ikna ettim. Bu başarımla karşılıksız kalmamalı.”

“Zorlanmış olamazsın.”

“Sen öyle san.” Pace, Holly’ye baktı ve buzu çenesine tuttuğunu görünce içi rahat etti.

Kıyafetleri kirliydi ama saçları derli topluydu. Bu onun dikkatli Holly’siydi. “Eee neler oldu öyle?”

“Kameramı alacaktı.”

“O yüzden mi eşek sudan gelinceye kadar dövdün?”

“Böyle mi anlattı?” Holly arkasına yaslanıp kafasını dinlerken ses tonu neşeliydi. “İyi.”

Holly bir süre sessiz kaldı. “Keşke beyzbol yerine Güney Pasifik’teki herhangi bir adanın güzelliği ve huzuru ile ilgili bir seri yazıyor olsaydım. Şu anda kumsalda olurdum. Tatlı ve sessiz bir garson bana hizmet ederken ben de ayaklarımı suya sokuyor, harika ve taze şeyler içiyor olabilirdim.”

“Hâlâ çok geç değil.” Pace arabayı stadyuma sürdü ve Holly’nin otomobilinin yanına çekti.

“İç çamaşırlarımı istiyorum, Pace.” Holly arabadan inmemişti. Kafasını çevirip Pace’e pis bir bakış atmak dışında kılını bile kıpırdatmamıştı. “Seni de Tia gibi benzetmek zorunda bırakma beni. Yaparım yani.”

Pace kahkaha atmak ve parmaklarını Holly’nin güzel boynuna sarmak arasında kalmıştı. Sadece kadının yüzüne baktı. “Yemin ederim, seninle ne yapacağımı hiç bilmiyorum.”

“Güven bana, bu problemle karşı karşıya gelen tek kişi sen değilsin.” Arabadan indi, kapıyı kapadı ve sonrasında da Pace’e uzun, anlaşılabilir bir şekilde baktı. “Ama çözdüğünde... haber ver.”

Önce delirmiş bir beyzbol fanatiği tarafından saldırıya uğraması, sonra da gözaltına alınmak Holly’nin birkaç saatliğine tüm keyfini kaçırmıştı ama şimdi kendini toparlamıştı.

Çok da sinirlenmişti.

Sıcak su kesilene kadar suyun altında durdu, birisi kapı-

sını çaldığında elbisesini giydi. Gelen bol malzemeli bir piz-za ya da çikolatalı kek olmadığı sürece ilgilenmesi için bir neden yoktu. Delikten baktı, Pace'i gördü ve kalbi yerinden oynadı. Lanet olsun, adama kızgındı ama o kapıda öyle sakin duruyordu ki. Adamın sol elinin parmaklarını kapının gözetleme deliğinden Holly'ye sallarken sağ kolunu ne kadar da dikkatlice tuttuğu Holly'nin gözünden kaçmadı.

Holly kapıyı açtı. "Defol."

Pace başını salladı. "Olmaz," dedi ve nazikçe Holly'yi ittirip içeri girdi.

Holly adamı durdurmak için göğsüne dokundu.

Holly'nin kendini itmesine izin verirken adamın dudaklarında gülümseme belirdi. İkisi de Pace tüm gücünü kullansa Holly'nin adamı bir milim bile kımlatamayacağını çok iyi biliyordu.

"İçeri gelmek istiyorum," dedi Pace.

"Eğer gelirsen sana soru sorarım."

"Ne şaşırdım." Pace, kapıyı arkasından kapadı ve kadının eline uzandı. Kot pantolon ve eski Adidas'larını giymişti. Tişörtü o lezzetli ve sıkı omuzlarında gerilmişti. Holly'nin tek yapmak istediği adama sarılmak ve onu öpmekti. Belki de kıyafetlerini çıkarmak.

Bir seferinde insanların sevgi adına çılgınca şeyler yaptığını söylemişti. Holly bunun ne anlama geldiğini şimdi anlıyordu. Adama doğru bir adım attı ve kollarını boynuna doladı.

Bölüm 17

*Beyzbol oyuncularını futbolculardan daha akıllıdır.
Bir beyzbol takımının sahada fazla adamı var diye
ceza aldığı nerede görülmüş?*

Jim Bouton

Holly, Pace'e sarılıp adamın sıcak ve sert bedeninin tadım çıkarırken, "Pace," diye fısıldadı. Pace de zevk dolu bir mırıldanmayla karşılık verdi ve kollarını sıkıca Holly'nin vücuduna sardı.

Holly tam da ihtiyacı olan şeyin bu olduğunu düşünüyordu. İhtiyaç duyduğu şey aralarındaki o tuhaf ve rahatsız edici flörtleşme değildi.

Buydu.

Holly kendini geri çekerken ıslak saçlarını arkaya attı, adamın gömleğinin düğmelerini çözdü. Gömleği Pace'in geniş omuzlarından indirdi ve şiş omzunu öpmek için yaklaştı. Holly dudaklarını vücuduna değdirince Pace alçak bir ses çıkardı ve kadının saçlarına elini daldırıp kafasını kavradı. Holly adamın kaslı ve bronz gövdesine hayranlıkla bakıyordu.

Pace ise Holly'nin askısı olmayan, sadece arkasında bir fermuarı olan elbisesini çekiştiriyordu.

"Ne var elbisenin altında?" diye sordu Pace boğuk bir sesle.

"Belki biraz bronzluk kalmıştır ama şu ana kadar tamamen yok olmuş da olabilir."

Pace titrekle bir nefes verdi.

Adamın kendisini dikkatle izlediğinin gayet farkında olan Holly, elbisesinin fermuarını açmak için elini arkaya götürdü.

Pace'in bakışları kararmıştı. "Sorularına ne oldu?"

"İlk önce beni sisteminden atmana yardımcı olmaya karar verdim."

"Holly..."

"Elbisemi çıkarmaya çalışıyorum, Pace. Cidden konuşmak mı istiyorsun şimdi?"

"Hayır." Pace'in pantolonu önceki kadar bol durmuyordu. Pantolon düğmesinin arkasında merak uyandırıcı bir kaba-rıklık vardı ve Holly bunu görünce zorlukla yutkundu. Şimdi adamın nasıl hissettiğini anlıyordu çünkü teninin bedeni için fazla gergin olduğunu hissediyordu. Sanki fermuarla müca-dele etmemiş de yokuş yukarı koşmuş gibi nefes nefese kal-mıştı.

Pace buna sebep olan şeye uzattı kollarını ve ellerini kadı-nın kalçalarına koydu. Fermuarı görebilmek için kadına arka-sını döndürdü. Sonrasında ise Holly fermuarın açılma sesini duydu ve sırtında soğukluk hissetti. "Teşekkür..." Holly ke-limesini bitirememişti çünkü tam da o anda Pace dudaklarını kadının kulağının tam altındaki o hassas noktaya değdirmişti ve göğüslerini avuçlamak için de ellerini elbisesinin bollaşan üst kısmından içeri sokmuştu.

"Bu sorun olur mu?" dedi Holly'nin kulağına alçak ve bo-ğuk bir sesle. "Sol kolumun yapabildiği tek hareket bu."

"Sorun değil," dedi nefes nefese kalan Holly. Bu sırada Pace o yetenekli parmaklarını kullanarak Holly'nin meme uçlarıyla oynuyordu. Bu, kadının dizlerini makarnaya çevi-riyordu. "Benim için bir mahzuru yok."

"İyi." Pace, Holly'nin kulağının altındaki hassas noktaya dudaklarını dayadı, sokuldu. Tabii bu arada koridorda ilerli-yorlardı. "Yatak odası nerede?"

"Burada." Holly'nin odası ufak ve düzenliydi. Dikkatli bir şekilde hazırlandığını anlamıştı Pace. Yatağı yapılmıştı. Mo-

bilyaları vişne rengindeydi. Üzerinde ayna olan bir şifonyeri de vardı. Holly'nin tahrik olmuş kıpkırmızı yüzü ve buna sebep olan tam da arkasında duran adam aynaya yansıyordu.

“Seninle tanıştığım ilk günden beri,” diye mırıldandı Pace çenesini kadının omzuna koyarak. “O kadar temkinliydin ki beni çıldırttın. Merak ettiğim bir şey vardı...”

Holly adama yüzünü dönmeye çalıştı ama Pace hâlâ onu sımsıkı tutuyor, boynunu öpücüklerle boğuyordu. “Sevişirken de kontrollü davranıp davranmadığını merak etmiştim.”

Holly karşılık vermek için ağzını açmıştı ki Pace kadının boynunu ısırdı ve dişleriyle hafifçe sıkıp çekerken Holly'nin tüm vücudu diken diken oldu. Ayak parmakları da içeri kıvrıldı ki bu daha önce hiç ama hiç gerçekleşmemişti. “Um...”

Pace, Holly'nin aynaya yansıyan bakışlarını inceledi. “Çünkü sana şunu söyleyeceğim Holly. Az sonra yapacağımız şeyi kontrol etmek mümkün olmayacak.” Pace sol koluyla Holly'nin elbisesini kalçalarından aşağıya indirdi. “Tamamen kontrol dışı olacak. Yani seksi, dağınık ve biraz da kirli.”

Pace, Holly'nin boynunu yine ısırpı dişlerinin arasına aldı. Kadının elbisesi bileklerine kadar indi, Holly çıırılçıplak kalmıştı. Tüm o siniri bile yok olmuştu. Hem de adamın ilk dokunuşuyla. Holly erotik yansımalarına baktı. Pace'in kaslı ve bronz kolu Holly'nin daha beyaz ve yumuşak vücudunu sarmıştı. Holly dizlerinin bağlarının çözüldüğünü hissetti.

“Holly,” diye mırıldandı Pace titrek bir ses tonuyla. Eli kadının göbeği üzerinde gezdiriyordu. “Çok güzelsin.” Ağzını Holly'nin çenesinin üzerine getirdi. Kadının beyaz teni üzerinde çok karanlık görünen sağ eli göğüslerden birini avuçladı; sol eli ise göbeğinden aşağılara doğru iniyordu. “Güzel ve... Evet. Islak.” Pace'in parmakları daha da derine inip mükemmel bir şekilde buldu Holly'yi. “Çok ıslak.”

“Bir de sana kızgın olmasaydım nasıl olurdu bir hayal et,” diyebildi Holly. Adamın başparmağını hissettiğinde nefesi kesildi. Aynadaki yansımalarından, kasıklarındaki kocaman elden gözlerini alamıyordu. “Maytap gibi patlardım herhalde.”

“Yine patlayacaksın,” diye söz verdi Pace ve parmağını kadının içine soktu. Doğru ritimle merkez noktasını bulana kadar parmağını kımıldattı.

Holly kendine hâkim olamıyordu ama Pace onu zevkten çıldırtırken sımsıkı tutuyordu. Kadının daha içine bile girmeden maytap gibi patlamasına neden olacaktı.

“Aç bacaklarını,” yumuşak bir ses tonuyla emretti. Holly bacaklarını açtığı anda bir parmağını daha soktu içeri ve baş-parmağının baskısını arttırdı.

Nefes nefese kalan Holly başını adamın göğsüne yasladı. Aynadaki yansımalarının nasıl olduğunu farkındaydı. Çıplaktı. Bacakları açık, kolları havaya kalkmış ve adamın boynuna dolanmıştı. Pace ise bir eliyle kadının göğsünü tutarken diğer eliyle de kasıklarının arasında oynuyordu. “Böyle yaslanır durumda yapamam,” dedi Holly soluk soluğa.

“Ben seni tutuyorum.” Ve tutuyordu da. Her şey kontrolü altındaydı. Dudakları Holly’nin boynunda, elleri erotik bir şekilde bedenindeydi. Bu da zaten Holly’nin orgazm olmaya çok yaklaştığı anlamına geliyordu. Kadının tepkisi hiç kendi gibi değildi ama bu hiç umurunda değildi. Pace’in ellerinin altında kımıldıyordu. Daha fazlasını istiyordu.

Pace de bu isteği karşılıyordu. Her şeyiyle. Sanki kadının vücudunu çok iyi tanıyormuş, tüm ihtiyaçlarının farkındaymış gibi istediği her şeyi yapıyordu. Holly nefes almakta zorlanıyordu. “Benim için gel,” diye fısıldadı Holly’nin kulağına. Parmakları hâlâ ustaca kadını okşuyordu. Holly tam sınırdaydı. “Gelmeni hissetmek istiyorum.”

“Gelemem,” dedi Holly zorlukla. “Böyle yaslanarak olmaz...”

Ama Pace’in parmakları içinde dönünce ve sahip olduğunu bile bilmediği bir noktaya baskı yapınca olan olmuştu. Tam da Pace’in istediği gibi gelmişti. Adamın vücuduna yaslanarak...

Holly hâlâ titriyorken Pace kadını kendine çevirdi, geriye doğru birkaç adım itti, ta ki kadının kalçası yatağa değinceye kadar. Yatağa uzanmasını sağladı ve ardından kendi de uzan-

dı; büyük, ateşli ve ağır bedenini kadının bedeninin üstüne sermişti. Tek bacağıyla Holly'nin bacaklarını açtı, kafasını kadına derin, uzun ve şehvetli bir öpücük verebilecek kadar aşağı indirdi. Bu öpücük Holly'yi tekrardan nefes nefese, aç ve umutsuz bırakmıştı.

"Pantolonunu çıkar." Holly adamın pantolonunu indirmeye çalıştı.

Pace sırtüstü yattı, pantolonun düğmelerini çözdü ve ayakkabılarını attı ayağından. Ama nefes nefese kalmış bir halde başını salladı. "Pantolonu çıkaramıyorum. Omzum..."

Sırtüstü yayılmıştı. Göğsü açıkta; pantolonu ise kalçalarındaydı. Tahrik olmuş ve seksi görünüyordu. Sonsuza kadar adamı izleyebilirdi ama şu anda mücadele veriyordu ve Holly canının yanmasından korktu. Holly dizlerinin üzerinde durdu ve Pace'in pantolonunu aşağı çekmeye başladı. Adamın kocaman ereksiyonu ortaya çıkınca dili damağı kurudu. "İç çamaşırı giymemişsin," diyebildi. Kalakalmıştı. Parmaklarını adama değdirmekten kendini alamıyordu.

Pace'in göğsünün derinliklerinden sert bir inilti çıktı. "Kahrolası omzum... Giyinmek hiç bu kadar zor olmamıştı. Tanrım!" Pace'in nefesi kesilmişti çünkü Holly adamı tepeden tırnağa okşamaya başlamıştı. Pace'in pantolonunu baldırlarından aşağı indirmemişti henüz, bu nedenle adamın bacakları birbirine yapışık kalmıştı. Sağ kolunu da hareket ettiremiyordu. Adamın bu kocaman, harika ve biraz da muhtaç görüntüsünde Holly'yi etkileyen bir şeyler vardı. Damarlarında kadınsı bir haz ve güç dalgaları hissetti. Adam üstünü çıkarma mücadelesi veriyorken, olduğu noktadan kadına dokunmaya çabalıyorken Holly ipleri eline almaya karar verdi.

Kelimenin tam anlamıyla.

Başucu çekmecesini açarak içinden çok uzun süredir sakladığı prezervatiflerin olduğu bir kutu çıkardı. Adamın kalın ve uzun cinsel organına prezervatif takmaya çabaladı. Bu iş o kadar zaman almıştı ki Holly'nin bacakları titriyordu. Kahkahalar atan Pace'in gövdesi de terden sıırıslam olmuştu. Pace daha fazla dayanamayıp bu görevi üstlendi.

“Özür dilerim,” diye mırıldandı Holly adamı izlerken. “Uzun süre oldu da.”

Pace başını salladı. “Aceleye gerek yok...” Holly bacaklarını açıp adamın kucasına atlayıp dudaklarına yapışınca cümlesini bitiremedi Pace. Kadını kendine çekti. Holly’nin içine girerken boynunu sert ve derin bir şekilde öpücüklere boğdu.

Adamın zevkle dolu nefes alış veriş, iniltileri Holly’nin kulaklarını dolduruyordu. Birden yine kendini sınırda hissetti. Titriyordu ve adam daha içeride hareket etmemişti bile.

Sonra kadının içindeki cinsel organını kımıldattı. “Pace...”

“Biliyorum.” Elleri Holly’nin göbeğinden göğüslerine doğru çıkıyordu. “İstediğim şey...”

Holly kalçalarını yukarı aşağı hareket ettirince Pace yine inlemeye başladı ve başını geriye attı.

Sakatlığı yüzünden yapamadığı şeyleri kadını yönlendirerek yapmaya çalışıyordu. Parmaklarını Holly’nin kalçalarına bastırıp kadını hareket ettiriyordu. Bu da Pace’in boynundaki damarların ortaya çıkmasına neden oluyordu. Tüm bunları yaparken aynı zamanda da cinsel organını hareket ettiriyordu. Kadını alçak, sözsüz mırıldanmalarla cesaretlendiriyordu. Bu Holly’yi çıldırtıyordu. Pace kadını çılgına çeviriyordu. Holly yine geldi ve âdeta havalarda uçtu. Son kez aletini sert bir şekilde kadının içine sokarken Pace de katıldı ona.

Holly’nin kendine gelmesi biraz zaman aldı. Başını adamın boğazına yaslamıştı. Kafasını zorlukla kaldırıp gözlerini kırıştırdı ve odaklanmaya çalıştı.

Pace hareketsiz bir halde yatıyordu. Holly adamın kalbinin de kendikiyle aynı hızda attığını hissedebiliyordu. Ama bunun haricinde kılını bile kımıldatmıyordu. “Seni öldürdüm mü?” diye fısıldadı Holly.

Pace’in gözleri kapalıydı. Dudaklarını hareket ettirdi. “Hemen hemen.”

İyi. Bu ödeştikleri anlamına geliyordu. Holly’nin vücudu hâlâ titriyordu. Adamın üstünden indi ve zevk dolu bir iç çekti. “Bu uyku öncesi aktivitesi kabul edilmeli.”

“Katılıyorum. Hem de her gece.” Pace hareket etmiyordu ama bu Holly’nin umurunda değildi çünkü adamın kolları ve bacakları açık halde yatıyor oluşu harika bir manzaraydı.

“Pace?”

“Hmm.”

“Bu işe yaradı mı?”

Pace iç çekti ve kör gibi kadının ellerini bulmaya çalıştı. Avucunun içini başparmağıyla okşuyordu. “Seni sistemimden atma konusunda mı? Hiç işe yaramadı.”

Adamın bu cevabı karşısında Holly, sanki az önce yeterli kadar rahatlamamış gibi, kendini daha rahatlamış hissetti. “Başka bir sorum daha var.”

Pace, Holly’nin elini ağzına götürdü ve avucunun içini öptü. “Çok şaşırdım.”

Holly gülümsedi ama bu gülümseme hemen yok oldu. “Kesin ameliyat olman mı lazım?”

Pace hâlâ kadının ellerini tutuyordu.

“Bunu evet olarak kabul ediyorum. Bana neden anlatmadın?” Duraksadı. Adam sessiz kalmaya devam edince konuşmasını sürdürdü. “Sebebinin iki şey olabileceğini tahmin ediyorum. Ya aklından uçup gitti ya da bana anlatacak kadar güvenmiyorsun.”

Pace gözlerini açtı, tavanı seyretti ve iç çekti. “İkisi de değil.”

Geçirdikleri tüm vakit boyunca Pace kocaman ve asla mağlup edilmez görünmüştü. Adamın sert ve kaslı vücudunun yanında uzanırken Holly’nin gördüğü şey ise tamamen farklıydı.

Ruhunda bir boşluk ve kırılganlık görüyordu.

O anda Holly kalbinin eriyip bittiğini hissetti. Bu iyiye işaret değildi ama görünüşe bakılırsa adamı kontrol edemediği gibi kendi kalbini de kontrol altına alamıyordu. “Özür dilerim,” diye fısıldadı. “Çok üzgünüm...”

“Üzülme.” Pace’in sesi alçak ve pürüzlüydü. “Kimsenin bana acımasını istemiyorum. Ben...” Başını iki yana salladı. “Üzülme. Lütfen, sakın üzülme.”

Holly ona sarılmak istiyordu. Acısını dindirmek istiyordu ama bu imkânsızdı. “Ne zaman?”

“Ne zaman mı anladım ameliyata ihtiyacım olduğunu? New York’ta maç sırasında anlamıştım. Biliyordum.”

“Ameliyatı kastetmiştim.”

“İki gün sonra.”

Holly nefes verdi. Pace sayesinde kurtulduğu o gerginlik yine başlamıştı.

“Bana anlatmadın çünkü haberleri benim sızdırdığımı düşünüyorsun. Ya bu ya da konuyu haber yapacağımı düşündün.” İki ucu boklu değnekti resmen.

“Söylentilerin doğru çıkmış olması yeteri kadar kötü.” Pace kafasını çevirdi ve Holly’nin gözlerinin içine baktı. “Bu gerçeğe yüzleşmek istemedim.”

Holly ağzını daha önceki ilişkisinde yaptığı şeyi tekrar etmeyeceğini söylemek için açmıştı ama sözcükler bir türlü ağzından çıkmıyordu çünkü bu doğrudu. Hayatında yaptığı haberden daha değerli çok az şey olmuştu hep. Gerçekleri ortaya çıkarmaktan daha önemli olmamıştı hiçbir şey. Sonuçlarını düşünmemişti. Ya da insanların duygularını...

Holly bunun kendini hep soğuk ve belki de biraz sert bir insan yaptığını fark etti.

Pace nefes verdi alçak sesle, yan yattı ve kocaman elini Holly’nin kalçasının üzerine koydu.

Saçları karmakarışık. Gözleri karanlık, uykulu ve çok seksiydi.

Boynunda ısırık izi vardı. Holly’nin eseriydi.

“Düşüncelere daldın,” dedi Pace yumuşak bir ses tonuyla.

“Bana güvenmiyorsun ama benimle yattın.”

“Aslında pek de yatmadığımıza dikkat çekmek istiyorum.”

“Pace.”

Pace tüm göğsünü dolduran derin bir nefes aldı, nefesini kadının meme uçlarına üfledi. Onları yine sertleştirmişti. Bakışları meme uçlarından birine kilitlendi. Elini kadının kaburgalarının üzerinden o meme ucuna götürdü ve parmak uçlarıyla okşamaya başladı. Daha da sertleşip belirgin hale

gelişini izliyordu. “Bu güven meselesi değil.”

“Hiç de bile.”

“Tamam, öyle.” Holly’nin gözlerinin içine baktı. “Senden hoşlanıyorum, Holly. Senin her yerinden hoşlanıyorum.”

“Ama bana güvenmiyorsun.”

Pace bir süre sessiz kaldı. “Ben kolay güvenen biri değilim. Bu sorunu fark etmiş olabilirsin.” Kadının suratına baktı, anladığını görünce de başını sallayarak onayladı.

“Evet. Ama sana güvenebilmek istiyorum.”

“Seni acıyla baş başa bırakayım diye mi New York’da kavga çıkarmıştın?”

“Evet.”

Bu kolay kabul edişin Holly’yi rahatlatması lazımdı ama hiç rahatlamamıştı.

“Bak, Holly. Mesleğimin halka açık olduğunu biliyorum. Hayatımın bu şekilde oluşuna artık alışmış olmam gerektiğinin de farkındayım ama değilim işte.”

Holly buna inanıyordu. “Ne olacak yani?”

“En az on beş gün sakat listesinde olacağım. Ameliyattan sonra da durumum tekrar değerlendirilecek. Yani bu haberin gündeme damgasını vurmasına çok az kaldı.”

Holly parmaklarını Pace’in göğsüne koydu. Sıcaklığını ve düzenli kalp atışını hissetti. Bakışlarını Pace’in sabit bakışlarına çevirdi ve nefes verdi. “Yani aramızda ne olacak demek istemiştin?”

Pace kadının suratına öylece baktı ve birden hem fiziksel hem de duygusal anlamda kendini çıplak hissetti. Holly yataktan çıkmak için doğruldu. Ama Pace onu kalçasından tutatacak yakaladı. “Ne yapıyorsun?” diye sordu Holly gayet sakin bir ses tonu ve tavırla. Pace sağ kolunu kullanmadan kadını sımsıkı tutuyordu.

“Nereye gittiğini merak ediyorum.”

“Giyinmeye ve sen de burayı terk ediyorsun. Bana güvenmeyen insanlarla yatmıyorum artık. Bu yeni bir karar. Kişisel gelişim gibi bir şey.”

Pace, Holly’nin üzerine çıktı; adamın göğsü Holly’nin sır-

tına denk gelmişti. “Anlatmamamın sebebi şu: Sana dürüst davranmışım ben ve sen sinirlenmiştin.”

“Tamam, evet. O da vardı tabii.”

“Sana bir güvenmemi bir güvenmememi istiyorsun. Ne yapacağımı şaşırdım, Holly.”

Holly ağzına giren saçlarını tükürdü ve boğulmamak için kafasını yan çevirdi. Bu adamın bedeninin üzerinde oluşundan hoşlanmadığı anlamına gelmiyordu. Çünkü hoşuna gidiyordu.

Hem de çok...

Özellikle Pace’in baldırı yardımıyla kadının bacaklarını daha da açmaya çalışması çok hoştu.

Holly’nin boynuna sokuldu. “Sen Holly Hutchins, tam bir muammasın.”

Lanet olsun, o da öyleydi. Sadece ünlü ve seksi bir sporcu olması gerekiyordu. Muamma gibi bir kelime kullanarak yumuşak ve seksi sesiyle kadının kulağına fısıldayarak ve bacaklarını açmaya çalışarak ne yapmaya çalışıyordu. Pace’in dudakları Holly’nin kulağındaki öpülmesinden çok çok çok hoşlandığı hassas noktayı buldu. “Sana şu anda çok kızgıyım.”

Pace elini kadının vücudunda gezdiriyor, bacaklarının arasını avuçluyordu. Holly’nin kızgın olmadığını kanıtlıyordu âdeta. “Mmmmm,” dedi kadının ıslak sıcaklığında oynarken. “Hâlâ gitmemi mi istiyorsun?”

Holly tam cevap vermek için ağzını açmıştı ama Pace’in parmakları... Tanrım! Cevap vermek yerine inledi.

“Evet ya da hayır, Holly.”

“Gitme,” diyebildi.

Pace kutudan yeni bir prezaratif çıkardı, taktı ve sonra da arkadan Holly’nin içine kayd. Bunu yaparken omzundan boynuna kadar her noktayı öpücüklere boğdu.

Holly bunu yapıyor olsalar da hâlâ kızgın olduğunu söylemek için ağzını açmıştı ama Pace yavaş yavaş içine girerken sadece inilti çıkarabildi. O kadar harikaydı ki Holly çarşafı sıkarak elini yumruk yapmıştı ve tutunmaya çalışıyordu.

Daha fazla iniltiler çıkarmamak için dudaklarını ısırdı ancak Pace'in uzun ve yavaş darbelerine dayanamıyordu. "Hâlâ kızgınım," dedi nefes nefese kalmış bir halde.

Pace kadının yumruk yaptığı elini tuttu ve parmaklarını yavaş yavaş açtı. Diğer eli ise birbirlerine temas ettikleri o noktayı okşuyordu. Holly kendini cennette hissediyordu. "O zaman durmalıyım."

Holly'nin ayak parmakları içeri kıvrılıyor, bacakları titriyordu. Bir kez daha içine girip çıkmasına ihtiyacı vardı. Belki iki kez...

"Sakın durayım deme, ta ki..."

"Ta ki.." Pace söz verdi ve kadını dizlerinin üstüne kaldırdı, sözünü tutmaya hazırdı.

Bölüm 18

Hayattaki en önemli iki şeyin iyi arkadaşlar ve iyi oyuncularla dolu bir yedek kulübesi olduğu kanısına vardım.

Bob Lemon

Ertesi gün Pace, toplantıdan önce bacak antrenmanı yapmak için Pasifik Ateşi'nin tesislerine giriş yaptı. Yaklaşmakta olan ameliyatı yüzünden korkmak ve Holly ile geçirdiği harika gece sayesinde harika hissetmek arasında kalmıştı.

Kırmızı, yedek kulübesinde Ty'a emirler yağdıırıyordu ama Pace'i görünce neşelenmişti. "O iğrenç zevzekliğin olmadan buralar hiç eskisi gibi değil."

"Evet." Pace adamın yanında durdu ve Ty'ın atış yapışını izledi. Onun yerinde olmayı diliyordu.

"En kısa sürede geri döneceksin," dedi Kırmızı.

İkisi de bunu laf olsun diye söylediğini biliyorlardı. Ty iyi bir iş çıkarıyordu. Atışları sert ve hızlıydı. "Kendini geliştirmiş."

Kırmızı onayladı. Sonrasında ise ayağını sertçe yere vurdu. "En fazla bir aya geri dönersin." Yere vurunca çıkan tozlar yüzünden öksürdü ve spreyini çıkardı hemen.

"Sen iyi mi..."

"İyiym." Pace'in ilgisini reddediyordu. "Toplantına git."

Pace içeri girdi ve Wade'i bilgisayarının başında buldu. Siteleri geziyordu. Pace'e bir bakış attı ve onaylarcasına başını salladı. "Güzel."

“Ne?”

“Sonunda harekete geçmişsin. İyi miydi bari? Gerçi kadın gayet seksi, tabii ki iyidir.”

Pace kendini hiç suçlu hissetmeden bir kutu Dr Pepper kapdı. Zaten bir süredir oynadığı da yoktu. Dr Pepper’ı açarken Wade’in bilmiş bilmiş sırıtışını görmezden geldi.

“Konuşmak ister misin?” diye sordu Wade.

“Hayır.” Pace diz üstü bilgisayarı işaret etti. “Ne var ne yok?”

“Senin hakkında bir şey yok. Olay daha duyulmadı.”

“Holly biliyor.”

Wade sırtını koltuğa yasladı. “Yani?”

“Yani... Unutmuş olma ihtimaline karşı söyleyeyim. O bir gazeteci.”

“Belki de seninle birlikteyken gazeteci karakterinden çıkıyordur. Bunu düşündün mü hiç?”

“Bence karakterinden sırf benim için çıkmıyor.”

“O zaman haber şimdiye internet sitesinde yayılmış olurdu ama hâlâ bir şey yok.”

“Henüz.”

Wade başını salladı. “Sorunun omzunda olduğunu sanmıştım ama cidden, asıl sorun kafanda.”

“Haberleri sızdıranın Holly olmadığına *bu kadar* eminsin yani?”

Wade bir süre sessiz kaldı. “Aslında senin bu kadar emin olduğunu sanmıştım ben. Bak... Kadını unutabilmek için onun işleri bok etmesini bekleyip duruyorsun. Ama bir şey yapmıyor. En azından bizim bildiğimiz bir olay yok şimdilik. Yani ne yapacaksın? Kadını nasıl uzağa iteceksin?” Wade başını iki yana salladı. “Umarım kendini koruyabilirsin, dostum.”

“Neyden?”

“Kadına fena vuruluyorsun.”

Bu Pace’in ödünü koparmaya yetecek kadar doğrudu ve birden soğuk kulüp bile aşırı sıcak gelmişti. “Su içmem lazımdır.”

Wade, Nalgene su şişesini uzattı. Şişenin sadece çeyreği doluydu ama Pace yine de aldı.

Kafaya dikti.

Sam, elinde yaklaşımakta olan Poker Gecesi'nin broşürleriyle odaya girdi. "Pace? İyi misin? Solgun görünüyorsun."

"İyiym."

Hemen ardından da Gage odaya geldi ve Pace'e tuhaf bir bakış attı ama tek kelime etmedi.

Pace, az önce Kırmızı ile atış antrenmanından dönen Ty ile yan yana oturduğundan Gage ile yan yana gelme ihtimalinden kurtulmuştu. Ty ise gözleri kapalı bir halde yönetimin geri kalanının gelmesini beklerken koltuğa yaslanmış duruyordu.

Ty pek soru soran bir tip değildi ama her zaman suyu yanında olurdu. Ty'ın su şişesini gözüne kestiren Pace hemen şişeyi kaptı ve kafasına dikti. Artık kendini daha iyi hissediyordu.

Boş şişeyi aldığı yere geri koyunca Ty gözlerini açtı, boş şişeyi gördü ve "Hooop ne oluyor?" dedi.

"Sana başka getiriri..."

Ty, Pace'i durdurdu. "Boşver. İçinde özel bir karışımım vardı."

"Tucker'ın vitamin hapları mı? Yoksa ilaç mı aldım?" diyerek dalga geçti Pace.

Ty kakhaha attı. "Evet. Allah'tan sezonluk testlerimizi yaptırmıştık."

"Evet ya." Pace iki kez vitamin almıştı. Belki ağrıyan vücudunda mucizeler yaratacaktı, kim bilir. Omzu resmen onu öldürüyordu. Hiçbir pozisyonda rahat edemiyordu.

Aslında bu pek doğru değildi. Pace'in sırtüstü yattığı, Holly'nin de adamın üzerinde zıpladığı pozisyon gayet rahattı. Holly'nin arkasında dizlerinin üstüne çöktüğü pozisyon da...

Pace oynayamayacağı maç hakkında konuşan Gage'i dinlemek zorunda kaldığı takım toplantısından nasıl olduysa sağ çıkabilmişti. Toplantı çıkışı otoparkta Gage, Pace'e yetişti ve adamın suratına uzun uzun baktı.

Tanrım! Pace kendini duyacaklarına hazırladı. “Şimdi ne var?”

“Kendini biraz salmış gibi görünüyorsun.”

Pace Daha Yeni Seviştim yazılı bir işaret falan mı taşıyordu? “Merak etme, baba. Korunduk.”

“Lanet olsun.”

“Ah bir de, bugün iki kez vitamin aldım. Yani her şey yolunda.”

Gage iç çekti.

“Hiç başlama. Yarın ameliyatım var.”

Gage’in yüzünde şefkat dolu bir ifade belirdi. “Biliyorum.”

Pace kafasını çevirdi ve Santa Ynez Dağları’na baktı. Gördüğü şey dağların tepeleri değil, umutsuz geleceğiydi. “Sanırım ihtiyacım vardı...”

Pace başını iki yana salladı ve gözlerini kapadı.

“Evet.” Gage iç çekti ve hiç onaylamadığını gösterircesine başını salladı. “Boşver. Zaten başka bir şey var.”

Adamın ses tonundaki ciddiyeti duyan Pace yüzünü döndü ve Gage’in bakışlarındaki üzüntüye biraz şaşırdı.

“Ty ve Henry’nin olayından sonra Ulusal Lig başkanı habersiz doping testleri yapılacağını söylemişti ya.”

“Evet.”

“Sıra sende. Ameliyat öncesi tetkiklerin yapılırken doping testini de yapacaklar.”

Bu da gününe tuz biber ekmişti. “İyi.”

Gage kaşını kaldırdı. “İyi mi?”

“Tamam, iğrenç ama benim saklayacak bir şeyim yok.”

Gage nefes verdi. “Tamam o zaman.”

“Bir şey sakladığımı mı düşündün?”

“Çok acı çektiğini biliyorum. Acını dindirmek için bir şeyler alıyor olsan seni suçlayamazdım.”

“Doping testinde çıkacak türden bir ilaç gibi mi? Sana inanamıyorum.”

“Sadece kontrol ediyorum.”

Pace beyzbolu biliyordu, sporun sahip olduğu şöhreti bili-

yordu ama yeni kurallara göre steroid kullanımı için ilk uyarı elli maç uzaklaştırma, uyarıcı ilaçları için ise yirmi beş maç uzaklaştırma olmuştu. Kimse kariyerini bu denli bir riske atmazdı.

En azından Pace böyle yapıyordu.

“Tek test yaptıran sen değilsin,” dedi Gage. “Eğer içini rahatlatacaksa.”

Gage’in ses tonu Pace’in adamı baştan aşağı süzmesine neden oldu. “Endişeli misin sen?”

“Bunu ne zaman öğreneceksin?” Gage nefes verdi. “Ben daima endişeliyimdir.”

O günün akşamı Pasifik Ateşi, Baltimore’a gitmek için yola çıktı. İlk kez Pace geride kalıyordu. Babası aradığında çocuklarla parkta buluşmak için evde malzeme toplamakla meşguldü.

“Ameliyatın yarın, değil mi?”

Pace geçen hafta haberi e-posta atarak vermişti ama deniz eğitim çavuşu babasının şefkat göstermek için arıyor oluşu her zamanki davranışından o kadar uzaktı ki Pace şok oldu. Babası genellikle, “Dik dur ve erkek gibi güçlü ol,” türünden şeyler söylerdi.

“Evet,” dedi Pace şaşkın bir halde. Pencereye doğru yürüdü ve dışarı baktı. Yolun sonundaki hareket dikkatini çekmişti. Muhtemelen yine kır çiçekleri yiyen bir geyikti bu hareketin sebebi. Pace her zaman büyük, sersem bir köpeğin onları kovalamasını istemişti ama evde pek durmuyordu. “İyi olacağım.”

“Tabii ki iyi olacaksın. Yapman gerekeni yap ve oyuna geri dön. Sezon ortasında ara verdiğin için kimsenin sana hanim evladı demesini istemezsin.”

Pace alçak sesle bir kahkaha attı. Tamam, babası şefkat göstermek için aramamıştı. “Evet. Aradığın için sağ ol.”

“Acil bir durumda ilk beni ararlar, sanırım. Bir sorun olursa haberim olur.”

Aslında acil durumda aranacak kişiler olarak Wade ve

Kırmızı'nın telefonlarını vermişti Pace. "Haberdar olmanı sağlarım. Görüşürüz, baba."

Babası çoktan kapamıştı telefonu. "Hanım evladı," diye mırıldandı Pace ve yolda yeni bir hareketlenme, mavi bir ışık gördü. Tamam, bu bir geyik değildi. Dışarı çıktı ama görünürde hiçbir şey yoktu.

Tia mıydı?

Daha büyük dertleri vardı zaten. Boşverdi ve parka gitti. Çim biçilmemişti. Yine bir çit düşmüştü ve yine kaleler gitmişti.

Burada oyun için ne bir ekipman ne ışık vardı. Var olan tek şey iyi kalpli, ayak takımından çocukların sahip olduklarının tadını çıkarmaya çalışmalarıydı. Pace onların kendini beklediğini görünce gerginliğinin azaldığını hissediyordu. Hepsi gelmişti. Chipper, River, Danny ve... Holly.

Başlangıç kalesinin yanında duruyor, Chipper'ın yönlendirmesiyle beyzbol sopası tutuyordu. Şort ve tişört giymişti. Başında Pasifik Ateşi'nin şapkası vardı. Pace'in şapkası. Şapkayı o kadar aşağı indirmişti ki Pace'in kadının etrafını nasıl görebildiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Ama River, Holly'ye doğru atış yapmaya hazırlanıyordu. Tanrım! Kadın ya çok cesurdu ya da aptaldı. Pace Holly'ye bakınca göğsünde bir şeylerin büyüdüğünü hissediyordu ve kadının cesur olduğuna emindi. Ekipman çantasını yere indirdi ve koştu. "Dur!"

Kimse onu dinlemedi. River atış yaptı ve Holly'nin vuruş yaptığını gören Pace olduğu yerde kalakaldı.

Korkunç bir vuruştı. O kadar alçaktan atılmıştı ki gören kadının golf oynadığını sanabilirdi. Holly topu ıskaladı, Chipper yakalayamadı. Top zıplaya zıplaya Pace'in ayağına geldi.

Herkes dönüp Pace'e bakarken adam eğildi ve topu yerden aldı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Holly'ye.

"Ona beyzbol oynamayı öğretiyoruz." Chipper sırtıttı. "Harika vuruş yapıyor."

Holly her zamankinden farklı bir şekilde gülümseyince

Pace tek kaşını kaldırdı. Kadının kafasından nelerin geçtiğini merak ediyordu. Kendi kafasından geçenleri çok iyi biliyordu. Holly'nin en son gördüğü zamanki halini düşünüyordu. Mükemmel bir şekilde çıplaktı ve nefes nefese Pace'in adını söylüyordu.

"O kadar da harika vuruş yapmıyorum," dedi Holly alçak gönüllülükle. "Ama çalışıyorum."

"Amerika Açık Golf Turnuvası için hazırsın," dedi Pace. "Hatta belki Ustalar Golf Turnuvası için bile hazır olabilirsin."

Holly kafasını kaldırdı. "Golf turnuvası mı?"

"Evet. Golf oynar gibi görünüyorsun." Holly'nin hayatını kurtarayım derken yere düşürdüğü çantasının yanına geldi, çocuklara doğru attı. Onlar da heyecanla çantayı eşelemeye başladılar. Çantanın içinde Pasifik Ateşi tişörtleri ve eşofmanları vardı.

Holly sessiz bir şekilde Pace'i inceliyordu. Pace de kafasını çevirip kadının gözlerinin içine baktı. Nazikçe şapkanın ucunu yukarı kaldırdı. "Ne?" diye sordu.

"Çok tatlısın."

Tatlı mı? Kafasının içinde hâlâ kadının çıplak görüntüsü vardı. Bacaklarını omzuna atacak kadar açsaydı nasıl bir görüntü oluşturacağını düşünüyordu Pace ve kadın onun tatlı olduğu nasıl söyleyebiliyordu? Pace bir kahkaha patlattı. Holly utanmış bir halde adamın gözlerinin içine baktı.

Evet. Bu kadardı. Holly de aynı şeyleri düşünüyordu ki bu hiç iyi olmamıştı.

"Çocuklar var," diye fısıldadı.

"İçlerinden biri geçenlerde neredeyse seni öldürüyordu. O atış yaparken kask giy. Aslında eline beyzbol sopası aldığın her zaman kask giy." Ekipman çantasına uzandı ve bir kask bulup Holly'nin kafasına taktı. Ardından kadını kalçalarından tutarak diğer yöne çevirdi.

"Önceden de tutmuştun," diye fısıldadı Holly ve Pace kendini sırtır halde buldu.

"Pozisyonunu al, çokbilmiş." Sopayı kafasına yememek

için eğildi Pace. "River, bir top al."

"Evet!" dedi çocuk coşkuyla ve atıcı tümseğine zıpladı.

"Topu yavaşça havaya doğru vur," Pace yönlendirdi. "Çok yavaşça."

"Yapabilirim," Holly karşı çıktı, olduğu yerde biraz sallanarak doğru duruş aldı. Poposunu Pace'in Levi's pantolonunun düğmeli fermuarının tam önüne getiren ve neredeyse adamın gözlerini yuvalarından fırlatacak bir sallanıştı bu.

"Hiç çekinme," dedi River'a Holly bir kez daha sallanırken.

Tanrım! "Seni hayatta tutmaya uğraşıyoruz burada." Pace Holly'nin kulağına fısıldadı. "Dediğim gibi yapsana."

Holly boynunu uzattı ve Pace'e baktı; Pace'i tahrik, altüst ve iç dış eden bir bakıştı bu. "Hazır mısın?" diye sordu.

"Evvvet."

"Topu öldürmeye çalışma, sadece topla bağlantı kur. Gözlerini ondan ayırma."

Holly önce gözlerini devirdi, ardından River'a onaylar şeklinde kafasıyla hareket yaptı, Pace kenara çekilmişti.

"Atışı bekle," dedi Pace. "Sopayı yere paralel tut ve öyle vur."

Holly topla bağlantı kurduğunda sopayı elinden bırakmadı, birinci kaleye de koşmadı. Bunların yerine Pace'in şimdiye kadar gördüğü en şirin, en seksi hareketlerle hızlıca dans etti ve Pace'e doğru atıldı, neredeyse adamı sopayla yere yıkacaktı. "Gördün mü?" Gözleri sevinçten pırıl pırıl parlayarak sordu. "Vurabileceğimi söylemiştim sana."

Pace ayarında herhangi bir ilk kalecinin dört saniyeden önce yakalayabileceği kötü bir vuruştı. Lanet olsun! Danny yakalamıştı; miyop, hipermetrop ve üstüne üstlük de astigmattı ama Pace Holly'nin büyük, her şeyi açığa vuran gözlerine bakınca bu sevinci atışının kötülüğünden bahsederek bozamayacağını gördü. Önceden olduğu gibi sert görünüyordu, önceden olduğu gibi akıllı ve alaycı görünüyordu, Holly adama öyle baktığında Pace biraz da kırılganlık gördü ve bu Pace'i korkuttu.

Kadının yumuşak noktası olmak istemiyordu.

Bu yüzden kadından çocuklara doğru döndü ve bir el hareketiyle pozisyonlarını almalarını sağladı. Lanet olası topu yavaşça bile atıp çocuklara vuruş antrenmanı yaptıramadığından kenarda kışının üstünde oturdu ve çocuklara talimatlar yağdırırken lanet olası omzunu bir bebek gibi tuttu. “River, ayağına dikkat et. Unutma, ayağın kılavuzundur.”

Tanrım, şimdi tam Kırmızı gibi olmuştu.

Kötü bir şey olmadığını itiraf etmek zorundaydı. En iyi hareketlerinin bazılarını Kırmızı’dan öğrenmişti, beyzbol sahasında ve dışında. Kırmızı’yla Tucker’ı beraber izlerken gerçek bir baba oğul ilişkisinin nasıl olduğunu öğrenmişti.

“İyi bir baba olacaksın.”

Gelip yanma oturan Holly’ye bakmak için döndü. Holly sol kanatta oynuyordu ama kimse topa vurup topu oraya kadar gönderemediğinden, kadının şüpheli yetenekleri için bu bir kayıptı. Ama yine de Holly’nin denemesi bile eğlenceliydi. Burnu güneşten yanmıştı, çilleri daha fazla ortaya çıkmıştı. “Yakın gelecekte baba olmayı planlamıyorum,” dedi Pace içinde bir şeyin sertçe sıkıldığını hissederek. “Bilmediğim bir şeyi senin de bilmediğin takdirde.”

“Prezervatif kullandık, Pace. Meraklanma, karşına bir bebekle ve pırlanta yüzük isteğiyle çıkmayacağım.” Adamın yüzüne bir bakış attı ve kafasını salladı. “Tamam, seni kızdırıyorum ama damarına bastığım çok açık. Birileri seni bağlamaya çalıştı mı?”

“Hayır.”

Holly tek kaşını kaldırdı, Pace iç çekti. “Sana anlattım. Evlenmeyi çok az düşündüğüm biriyle beraberdim, çok aza dikkat çekmek isterim.”

“Sahiden tek dizinin üstüne falan mı çöktün?”

“Gençtim,” diye mırıldandı Pace, Holly sırtınca. “Ve tek dizimin üstüne de çökmedim çünkü o sezon ön çapraz bağlarımı çekmiştim. Sorunun bir parçası da buydu.”

“Ön çapraz bağlarını çektin diye mi seni terk etti?”

“Benim onu terk etmediğimi nereden biliyorsun? Neyse

boşver,” dedi Pace kadın ağzını açtığı an. “Önemli değil. Yürümedi. Yılın yedi ayında dışarıda olmamı idare etmeyi reddetti, ben de top oynamayı bırakmayı reddettim. Genç ve bencildik, aşk da yeterli değildi. Ayrıldık. Karşılıklı olarak.”

“Yine de berbattır,” Holly tahminde bulundu.

“Evet.”

“İncindiysen senin için üzgünüm.”

“Yaşamın parçası.”

Holly omzunu kaldırdı.

“Ki sen onaylamıyorsun” diye Pace tahmin etti. “Çünkü sen böylesi bir acıdan kaçmayı başardın.”

“Tamamen değil.” Kadın adama anlattıklarını anımsattı.

“Doğru. Pislik Alex.”

Holly kakhaha attı ama sessizleşti.

“Ve eğer hamile isen...” dedi uzun bir dakikadan sonra adam, “...bilmek isterim.”

Holly adama baktı. “Neden?”

“Neden mi?” Holly’ye sorusunun şaşkınlığıyla ki şaşkınlığını apaçık gösterdiğini düşünüyordu, bakakaldı. “Çünkü yalnız başına yapmamalısın.”

Kadının gözleri donuklaştı. “Halledebilirdim. Ben her şeyi halledebilirim.”

“O anlamda söylemedim, Tanrım.” Parmaklarını saçına daldırdı Pace. “Sadece demek istediğim...” Ne, üstün zekâ? Ne demek istedin? “*Kimse* böylesi bir şeyi yalnız başına yapmak zorunda kalmamalı.”

Holly parmaklarını çimenlerde gezdiriyordu, Pace’i duymazdan geldi.

Pace içini çekti. “Bir şey daha var.”

“Ne?” Kafasını kaldırıp adama baktığında Holly’nin sesi donuktu.

“Şunu bilmek istiyorum,” dedi Pace sessizce. “Tamam mı? Şunu istiyorum ki...”

“Cehennemden kaçır gibi koşmak mı?”

“Hey, bana biraz izin ver şurada. Yeni bir alandayım.”

“Kesinlikle.” Holly ayağa kalktı, ellerini ağzının kenar-

larına koyarak, “İşiniz bitti mi çocuklar? Dondurmalar benden,” diye seslendi.

“Holly...”

Holly sevinme seslerinden Pace’i duyamadı. Ya da duymazdan geldi ki bu daha olasıydı. Pace sadece kadına baktı, istediği her şeyi kahrolası başına yapabilecek kadına, sonra da onunlayken nasıl olacağını merak etti, kadının ona biraz da olsa ihtiyacı olmasını diler gibiydi.

Bölüm 19

*Beyzbol; kavisin göz yanılması olduğu,
falsonun bir atış ya da bir şahıs olabildiği,
çalmanın yasal olduğu ve hakemin gözüne
ya da top haricinde istediğin her yere
tükürebildiğin bir oyundur.*

Jim Murray

Pace bok gibi uyudu ve gün ağarmadan uyandı, önündeki birkaç saati es geçebilmeyi diliyordu.

Ameliyat günü...

Bununla yüz yüze gelmeden önce kendine birkaç dakika vermek için Holly'nin son blog yazısını okudu. Oyuncuların destek takımları hakkında yazmıştı -eşleri, kız arkadaşları ve hayat arkadaşları- ve bu insanların şöhretli partnerlerinin yanında karşı karşıya kaldıkları baskılar hakkında. Holly oyuncuların normalde ayak uydurmak için yapmayacakları türden şeyleri yapmalarına neden olan baskılar hakkında yazmıştı.

Steroidler ya da uyarıcılar gibi şeyler...

Bu ilaçların bazılarının yakın zamanda birçok farklı şekilde ortaya çıktığına, henüz üzerlerinde çalışma yapılmadığına ve yasaklı ilaçlar listesinde bulunmadıklarına ancak her ne kadar bu maddeler diğer yasa dışı maddeler gibi zihin değiştirici özelliklere sahip olmasalar da lig yetkilileri bunları keşfettikçe listeye ekleneceklerine dikkat çekmişti. Direksiyon başına geçmeden önce içilen birkaç fazla bira kadar potan-

siyel tehlike yarattıklarından, bunun da sporcunun yanında diğer insanları da tehlike altına soktuğundan bahsetmişti. Bu tür çelişkilere parmak basmış sonra da kas gevşeticiler gibi yasaklanmamış ilaçları gündeme getirerek şu soruyu sormuştu: Bunlar da listeye eklenmeli miydi?

Önceki makaleleri gibi bu da akıl almaz derecede güzel yazılmış ve düşünülmüştü. Pace kadının sporun hem şanını hem de içindeki sorunları ortaya çıkardığını itiraf etmek zorundaydı.

Uzun ve sıcak bir duş aldı, havluyla kurulanırken dişlerini sıktı, sonra da giyindi ve saate baktı. Beş buçuk. Yarım saat içinde hastanede olması gerekiyordu, dışarı çıktı ve evin önünde bekleyen Holly'yi görünce duraksadı. Arabasına yaslanmış, kolları ve ayakları çapraz şekilde duruyordu, adamı izliyordu. Arabasının bagajının üstünde alışveriş torbası vardı, Holly torbayı aldı ve Pace'e uzattı.

"Nedir o?" diye sordu Pace temkinlice.

"Ha, kafanın tepesine indireceğim bir çekiç değil." Dudakları kısa bir süre gülümser gibi oldu. "Öyle bir şey bekliyorsun gibi görünüyor. Çocuklar sana iyileşme paketi hazırlamışlar. Çörekler ve Dr Pepper, şampiyonların kahvaltısı."

"En sevdiklerim." Pace homurdandı, şaşkınlığını gizlemeye çalışmadı bile.

"İlginç bir çeşitlilik ama evet, seni rahatlatacak birkaç abur cubur vermek istediler." Gülümsemeye başlamıştı. "Seni seviyorlar. Endişeliler. Seninle ilgileneceğime söz verdim."

"Karşılığında da sırlarımı mı verecekler?"

"Evet ve o sırları alabilmek için onları ellerinden asıp dövmek zorunda kaldım."

Tamam, artık kadının ondan bir şey gizlemeye çalışacağına inanmıyordu. Sadece kendini biraz tecrübesiz hissediyordu, çok da korkmuştu ve savunmasız olmayı kendi özelinde yaşamayı tercih ediyordu.

Ama kadında numarası vardı. "Beni istediğin kadar kızdırmaya çalışabilirsin, Pace; gitmiyorum. Çocuklar da seni merak ediyor. Sana bir şeyler almak istediler ve onları marke-

te götürdüm. Ameliyatından sonra onları seni ziyaret etmeye getireceğime de söz verdim, kendini hazırlasan iyi edersin.”

Bu, korkularını hafifletmişti. Onları markete götürmüş ve ona ziyarete getirecekti. “Evliya...” Pace sesli düşünüyordu. “Ya da cadı?”

“Bugünlerde güçlerimi genelde iyilik için kullanıyorum.”

Kadının derin gözlerine baktı ve kendisi için duyduğu endişesini gördü. “İyi olacağım, Holly.”

“Biliyorum. Seni hastaneye götüreceğimi de biliyorum.”

“Ben...”

“Bak, Wade ya da Gage’in ya da benden başka herhangi birinin götürmesini tercih edeceğini biliyorum çünkü asla seni güçsüz görmemi istemezsin ama ikimiz de hepsinin iki maçlık seri için Baltimore’da olduğunu biliyoruz ve sen tek başınasın.”

Atış yapıyor olması gereken iki maçlık seri. Pasifik Ateşi’nin alması gereken iki maçlık seri. Pace ana ligde sakatlıktan dolayı hiç maç kaçırmamıştı, hiç. Gurur meselesiydi.

“Arabaya bin, Pace.”

Holly’nin boktan arabasına ve kendi Mustang’ine baktı. Tekrar, gururu egosuyla savaş halindeydi, kadın suratına bir bakış atıp güldüğünde Pace somurttu. “Komik olan ne?”

“Benim arabamla gitmek istemiyorsun ama hastaneden eve dönerken seninkini kullanmak zorunda kalmamı da istemiyorsun. Bana hâlâ güvenmiyorsun.”

Pace geri çekildi. “İyi. Ben pisliğin tekiyim. Benim arabamı alacağız.”

“Güzel. Şimdi ben süreceğim, böylece sonrası için bana taktik verebilirsin.” Anahtarları almak için elini uzattı. “Hadi ama...” Adam hareket etmeyince tatlılıkla onu ikna etmeye çalıştı.

“Yapabilirsin.”

Evet, görünüşe bakılırsa birçok şey yapabilirdi. Holly’yi arzulamak gibi; en çok ihtiyacı olduğu anda karşısına çıkan zeki, komik, güzel, sıcak kadını. Onunla karşılaştığı ilk gün, o röportajı isteyerek Pace’i kızdırdıktan sonra geçen tüm bu

haftalarda kadının hâlâ ilgisini çekeceğini ve aklını başından alacağını tahmin edemezdi.

Holly'nin Pace'de bıraktığı ilk izlenimine karşın kadın gayet açık, tatlı ve vahşi derecede tutkuluydu. Aslında, kadının tutku duyduğu şeyler arasında adamın hiçbir şeyi yoktu. Yazarlık için, çocuklar için, insanlar için, yoluna çıkan her şey için tutkuluydu. Hiçbir şeyi yarım yamalak yapmıyordu, tek bir şeyi bile ve hayatında sadece beyzbol için tutku duymuş bir adam için Holly'nin hayattaki bu yolunu inanılmaz derecede... Çekici buluyordu.

Mantıklı gelmiyordu. Tüm hayatı un ufak oluyordu. Saatte yüz elli beş kilometre hızla top atmak bir yana, eline kahrolası bir kalem alamıyordu. Pasifik Ateşi'nin patronlarından taraftarlarına kadar herkesi hayal kırıklığına uğratacak ve bu, onu öldürüyordu.

Onu... Öldürüyordu...

Sadece Holly'ye bakmak bile ağrısının, kafa karışıklığının ve kızgınlığının bir kısmını yok ediyor gibi görünüyordu. Arabasını kullanmak istiyor olsa bile.

"Taksi çağıracaktım."

"Dinle, sadece tek bir kaza yaptım," dedi Holly. "Ve benim hatam yoktu. Eski bir arabaydı ve San Francisco'da bir tepede fren yağı bitti, evin birine girdim. Hepsi bu."

Tanrım. "Hepsi bu ha!"

"Şey, üç aşırı hız cezası da var. Aslına bakarsan düşündüğünde kendimi idare edebileceğimi kanıtıyor."

Adamın gerçek bir kahkaha patlatmasına sebep oldu. Kesilip açılmaya giderken kahkaha atıyordu.

Holly elini uzattı, avucu yukarı bakıyordu, kendinden oldukça emin ve kahretsin ateşli görünüyordu. "Bilmek istediğin başka bir şey?" diye sordu.

O da nesi. "Tabii ki."

"Sütyenim var ama aynı renk külodum hala sende olduğu için külot giymedim."

Adamın ağzı açık kaldı, görebilmesi için Holly kendi etrafında döndü. Pace manzaranın tadını çıkardı ama Holly cepli

ve bol bir pantolon giymişti, düşük belliydi fakat çok boldu bu yüzden pek bir şey anlayamadı Pace. Yine de görüntü her şeye rağmen ağız sulandıran cinstendi. Anahtarları kadının avucuna bıraktı, kadının arabanın etrafından dönerek yürüyüşünü izlemek için tüm kahrolası hayatını kadının eline bırakmıştı.

Holly içinde alışılmamış endişe duygusuyla hastanenin bekleme odasında bir o tarafa bir bu tarafa yürüyordu. İşi gereği insanların hayatlarına girmesi ve hayatlarından çıkması hakkında bir şey varsa o da bu kişiler hakkında çok da endişe duymadığıydı.

Bu kez tamamen farklıydı. Değer verdiği insanlar hakkındaki endişeleniyordu, hem de çok, fakat kendisi için de endişeleniyordu çünkü aklına takılan yeni bir şey vardı, şimdiye dek onu hiç rahatsız etmemiş bir şey... Yazı serisinin yarısına gelmişti ve tamamladığında ne yapacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Şimdiye dek hep biliyordu ama bu sefer aklında bir şey yoktu.

Çünkü şimdi ayrılmak istemiyordu.

Pace, uyandığında serumuna ilaç enjekte eden hemşire sayesinde hiç ağrı hissetmiyordu. “Hey, Amerikan Beyzbol Ligi onaylı mı o?” diye şaka yaptı.

Kadın gülümsedi ve Pace’in koluna eliyle hafifçe vurdu, tekrar uyandığında yatağının yanında Holly oturuyordu, diz üstü bilgisayarında bir şeyler yazıyordu. Adamın hareket ettiğini görünce ona baktı ve ölüm döşeğindeki kişilere yapılan yalancı gülümselerden birini attı.

Eyvah! “Yanlış omzu mu ameliyat ettiler?” diye sordu Pace.

“Tabii ki hayır.” Holly ayağa kalktı ve elini adamın yanına koydu. “Nasıl hissediyorsun?”

“Ağrı yok.” Aslında oda, kadının elinin etrafında hoş bir şekilde dönüyordu. “Sorun ne?”

“Hiç.” Adam oturmaya çalışırken Holly adamın sırtının

arkasındaki yastığı kabarttı, üzerine titriyordu.

Bekleyiş.

“Holly.”

Holly şimdi de adamın yorganını düzeltmekle meşguldü, sanki adam lanet olası bir yatalaktı.

Aslında, bir yatalağın tam tersi hislere sahipti çünkü kadın üzerine her eğildiğinde üstü düğmeli tişörtü aralanıyor ve göğüslerini neredeyse üstünden dışarı çıkartacak ipeksi beyaz yarım sütyenini ortaya çıkartıyordu.

Bu da adama kadının külot giymediğini hatırlattı. Bu gerçeğin aklını neden bu kadar aldığı konusunda hiç fikri yoktu. Vücudunu görmüştü. Harikaydı fakat tekrar görmek için ağzının suyunun akıyor olmaması gerekirdi. “Sebebi ilaçlar.”

Holly’nin gözleri adamınkiyle kesişti. “Neyin sebebi?”

“Yukarılarına bakarken ereksiyon olmamın sebebi. Güzel sütyen.”

Holly gözlerini kıstı. “Halüsinasyon mu görüyorsun?”

“Evet dersem sütyenini çıkaracak mısın? Koleksiyonumu tamamlardı.”

“Tamam, bu kadar. Doktoru çağırıyorum.”

Pace üzerinde hâlâ serum olan sağlam eliyle Holly’yi bileğinden yakaladı. Çünkü evet, tekrar göğüslerini görmek istiyordu ama daha ziyade kadının gözlerine o bakışı neyin koyduğunu öğrenmek istiyordu. Adamın bitmiş olduğunu söyleyen bakışı. “Sorun ne söyle bana.”

“Dedim ya, hiç.”

“Boktan bir yalancısın, Holly. Dökül.”

“Meraklılık ettim ve raporunu okudum.”

Pace kadına sadece uzun bir bakış attı.

“Senin gerçekten iyi olduğundan emin olmak istedim. Çok ağır uyuyordun ve endişelenmiştim.”

“Kaygı mı yoksa amansız bir gazetecinin merakı mı?”

“Kaygıydı,” dedi Holly. “Ve senin huysuz alaycılığın gerçekten eskiyor. Pace...”

“Sadece şunu söyle. Ölüyorum, doğru mu?”

“Hayır. Sen...”

Doktor içeri girdi. “Bak işte, uyanık ve kendinde. Mükemmel.” Holly’ye baktı. “Hastayla bir dakika yalnız kalabilir miyim, lütfen?”

Holly, Pace’e anlaşılmaz bir ifadeyle baktı ve odadan çıktı.

Kendini kendi başına kalmakla ödüllendiren, yalnız kalmayı susayınca su istemişçesine isteyen bir adam için şimdiye dek hissettiği en garip yalnızlık hissini yaşadı.

Ve korku... Korkuyu unutmayahım çünkü bol miktarda korku da vardı. “Eee. Nasıl gidiyor, doktor?”

Bölüm 20

Strikeoutlar sıkıcıdır, bunun yanında faşistlerdir de.

Yere yakın toplar atın. Daha demokratiktir.

Boğa Takımı filminden Crash Davis

Pace'in ameliyatını yapan doktor hemen cevap vermedi, raporunu açmadan önce Holly'nin çıkarken arkasından odanın kapısını kapatmasını bekledi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Biraz gergin aslında, ilacın mutlu etkilerini berbat ediyor bu durum. Neler oluyor?"

"İyi haber ve kötü haber. Ağrın var mı?"

Pace başını çevirdi ve Holly'nin az önce çıktığı kapıya baktı, konu Holly olunca ne kadar çok acı hissettiğini düşündü. Canını öyle yakıyordu ki bu kadın. "İyiyim. Kötü olanı söyle."

"Hayır. Önce iyisi. Rotator manşetinde yırtık yoktu. İltihaplı bir kesecik vardı."

"Ne vardı?"

"Evet, MR çektiirdiğin pozisyonda böyle bir şeyi görmek neredeyse imkânsız. Vücutta yüz altmış kesecik vardır, büyüklemlerin yanındaki tendonlara bitişik, tıpkı omzun gibi. Bir tanesini bir sakatlıktan iltihaplandırmışsın, muhtemelen gerilmiş rotator manşetin yüzünden ve enfeksiyon kapmış. Sıvıyı aldım, biraz da temizledim. Şimdi iyi olmalısın. Basit bir tedavi, en azından yırtık rotator manşetle karşılaştırıldığında."

Pace o kadar rahatlamıştı ki başı döndü. “Tanrım, gerçekten mi?”

“Gerçekten. Biliyorum bu salak şeyler acı verme bakımından tam bir kancıktır ama iyileşme süreci tedavi edilmiş bir yırtıktan çok çok daha kolay olacaktır, yatış süreni yarı yarıya azaltır. İki ay yerine belki üç hafta.”

Pace yoğun duygulardan boğazının düğümlendiğini hissetti. “Tamam, şimdi kötü haber.”

“Evet. Kolay olmayacak.” Doktor küçük yuvarlak taburesine oturdu ve Pace’e baktı.

Holly’nin takındığı tavrın aynısıydı, Pace kendini hazırladı. “Keşke insanlar bana bu şekilde bakmayı bıraksalar.”

“Dün ameliyat öncesi standart laboratuvar tahlilleri yapıldı. Lig yetkilisinin isteği üzerine ve senin de izninle, aynı zamanda ilaç tahlili de yapıldı.”

“Evet.”

“Uyarıcılar için pozitif sonuç çıktı.”

“Bu imkânsız!”

“Korkarım ki gerçek bu ve bunu bildirmek zorundayım.”

“Bir hata olmuş. Tekrar tahlil yapın. Ben kullanmam.”

“Bak, iyileşmek için zaten üç haftaya ihtiyacın olacak, tahminimce yirmi beş maçlık uzaklaştırma cezası alacaksın ve bu sürenin çoğu kısmını kapatacaktır.”

“Hayır.” Olamaz. “Tekrar tahlil yapmak zorundasın.”

Doktor ayağa kalktı. “Birkaç saat içinde taburcu olacaksın. Önümüzdeki yedi gün yetecek kadar ağrı kesici yazdım, sonrasında da dikişlerini almam gerekecek.”

Doktoru, Pace’e inanmamıştı. Kim inanırdı ki? “Tekrar tahlil yapılmasını istiyorum. İsteme hakkına sahibim.”

“Pace...”

“Avukatımı ve menajerimi de istiyorum.” Ve bazı nedenlerden, Holly. Holly’yi istiyordu.

Holly gerçek anlamda sesi çıkmayan Pace’i hastaneden eve götürdü. Adam ısınma eşofmanlarını giymişti, yanında yolcu koltuğunda son derece sabit oturuyordu, uzun bacakları

açıktı, sağ kolu göğsüne karmaşık bir askı ile tutturulmuştu, ikisi de kocaman bir buz torbasıyla kaplanmıştı. İlaç tahlil sonuçları ve bu yüzden karşısına beklenmedik kötü sonuçlar çıkabileceği yüzünden hâlâ sinirden tıttığını biliyordu. Menajeri ve avukatı da hastaneye gelmişler ve konuşmuşlardı. Gage de konferans görüşmeyle konuşmaya katılmıştı ama kadının sonuç olarak tekrar tahlil yapılmasını istemelerinin dışında hiçbir fikri yoktu.

Pace kadına Gage ile konuşması bittikten sonra ya da menajeri ve avukatı gittikten sonra tek kelime etmemişti. Aslında Pace taksi çağırmıştı ama Holly taksiyi göndermiş ve adamı arabasına bindirmişti ki bu da kadının çok hoşuna gidiyordu.

Yolcu koltuğunda oturuyordu, kafasını arkaya yasladı, gözleri aynalı Oakleys gözlüklerinin arkasına saklanmıştı, hiçbir şeyi açığa vermiyorlardı. Adamdan tepki alabilmek için Holly arabanın motorunu yüksek devire bile getirdi. Hiçbir şey. Sessiz ve solgundu ve birkaç dakika sonra biraz da morarmıştı, Holly yavaşladı. "Doktor anestezi den sonra mide bulantısının normal olduğunu söyledi."

Pace cevap vermedi.

"Birkaç gün bok gibi hissedeceğini ama bir ay içinde iyi olacağını da söyledi."

"İki hafta."

"Ah, unutmuşum. Sen Superman'sin."

Cevap vermedi ama artan kızgınlık seviyesini algılamak için medyum olmaya gerek yoktu, sebebi de adamın ceplerinin birinin mistik derinliklerinde ötüp duran telefonuydu. "Senin için sekretercilik oynamamı mı istiyorsun?"

"Hayır."

Canı yanıyordu ve bir o kadar da kızgındı. Telefonuyla titriyordu. "Doktora mı kızdın ya da laboratuvara veya..."

"Neredeyse herkese, teşekkür ederim," dedi adam yumuşak bir öfkeyle.

"Şoförüne de, tahminimce."

"Meraklandın ve raporumu okudun."

“Kaygılandığım için.”

“Tahlil sonuçları yanlış,” dedi adam kesin bir şekilde. “Bu yüzden bir sonraki makalende bu konuyla ilgili bir şey okumazsam iyi olur.”

“Hah, güvensizliğe geri döndük demek.” Holly nefes verdi. “Canın yandığı için sana fazla yüklenmeyeceğim.”

“Canım yanmıyor. Kafam çok güzel ama canım yanmıyor.”

Tamam, o zaman. Adamın yanında nerede olduğunu bilmek güzeldi. Ya da olmadığını...

Telefonu tekrar çaldı ve Pace tahminen küfür etti. Bu, Holly’nin telefonun adamın pantolonunun sağ cebinde olduğunu anlamasını sağladı. Kolu daha yeni açılmış ve dikilmişti, tamamen korumaya alınmıştı, telefona ulaşma şansı yoktu. Holly arabayı ana yolun kenarına çekti ve elini adamın kasığına koydu.

“İyi,” dedi Pace emniyet kemerini ve gözlüklerini çıkararak. “Kızgın seks benim için makul ama bütün işi sen yapmak zorunda kalacaksın.”

“Kapa çenen, Pace.” Holly telefonu arıyordu, gerçekten onu pantolonunun sağ cebinde buldu.

“Biraz daha sola.”

Biraz daha sola ve parmaklarını tamamen başka bir şeye sarıyor olacaktı. Adama göz ucuyla baktı.

“Hey, ilaç verdiler bana,” dedi adam. “Hadi, benden faydalan. Sen yaparken ben acı çekiyor olacağım.” Sesi kısık ve çatallıydı, tutkulu değil acılıydı. Holly adama sarılmak istedi ya da yumruklamak. “Erkeğimin istekli ve kendi işini yapabilir olmasını tercih ederim.”

“Elini biraz öteye götür, ikisi de olduğumu göreceksin.”

Holly telefonu çıkardı, sonra kendine engel olamadığından adamın fermuarının sol tarafına göz ucuyla baktı. Sertleşmişti. Gözleri adamın donuk ve eğlenmiş gözleriyle kesişti. “Cidden mi?”

“Görünüşe göre sihirli bir dokunuşa sahipsin.”

Telefonu tekrar çaldı ve arayana baktı. “Wade.”

“Ona şu an konuşamayacağımı söyle, elindeyim.” Kendi şakasına güldü.

Gözlerini devirerek Holly telefonu açtı ve adamın en iyi arkadaşına Pace’in iyi olduğunu anlattı. Tabii uyarıcı testi pozitif çıka biri ne kadar iyi olunabilirse o kadar iyi olduğunu. Sonra telefonu Pace’e uzattı ve Wade’e rotator manşet yırtığının olmadığını ve birkaç hafta içinde iyileşeceğini anlatışını dinledi. Telefonu kapadı ve kadının yumuşak ve şaşkınlık dolu bakışını gördü. “Sanırım yeterince fazla okumamışsın.”

“Oh, Pace!” Kadın nefes aldı. “Bu harika. Senin için çok mutlu oldum ve rahatladım.”

Pace kadına baktı, açıkça gözlerindeki duyguyu gördü ve kendi gözlerini kapattı.

“Teşekkürler.”

Holly tekrar yola koyulup arabayı Pace’in evinin önüne çektiğinde evin kapısının önünde çiçekler vardı. “Tia’dan” dedi Holly kartı okuyup. “Sonsuza kadar senin.”

“Bazı şeylerin değişmediğini görmek güzel. Ben iyiyim,” diye ekledi adam Holly içeri girerken.

Bu, içeri girme, anlamına geliyordu.

Holly dinlemedi. Adamın evi çok büyüktü ve tek tük ama yeterli sayıda büyük, yumuşak, rahat görünümlü mobilyalarla, duvar büyüklüğünde bir plazma televizyon ile ve her yerde bir parça spor ekipmanıyla döşeliydi. Bu mekân, *MTV Cribs* programındaki muhtemel bir ev olmasının yanında gerçek bir ev gibi de hissettiriyordu. “Yatağa geçmene yardım edeyim, yemek durumuna bakayım...”

Adam yüzünü Holly’ye döndü, solgun görünüyordu ve şimdi terliyordu da. Karanlık bakışlarında acı ve bununla beraber birçok şey de vardı. “İyiyim,” diye tekrar etti. Çok sert ve güçlü bir tavırla, tamamen yalnız ve savunmasızdı bu da kadının içini sızlattı.

“Pace.” Holly başını salladı ve karşı çıktı. “Seni yalnız bırakmıyorum.”

Kapı zili çaldı ve ardından Tucker başını kapıdan içeri soktu. “Selam. Babam seni kontrol etmemi istedi.” Girişe

diğer spor çantaların yanına spor çantasını bıraktı, kendisi-ninkiyle diğerleri arasındaki tek fark Tucker'ınkinin alt kö-şesindeki yırtıktı. "Görünüşe göre zaten sana iyi bakılıyor." Tucker, Pace'e dönmeden önce Holly'ye gülümsedi. Pace tam orada girişteki banka çökmüştü. "Bir şeye ihtiyacın var mı? Herhangi bir şeye?"

"Daha iyi ilaçlara..."

"Bunu yapabilirim."

"Tanrım." Pace neşesiz bir kahkaha patlattı ve başını du-vara yasladı, gözleri kapalıydı. "Şaka yaptığını bilmeyen bir gazetecinin önünde tek kelime daha etme. İyiyim, gerçekten; sadece yalnız kalmak istiyorum." Gözlerini açtı ve Holly'ye uzun bir bakış attı.

Tucker onaylarcasına başını salladı. "Anlaşıldı. Ama her-kes Baltimore'da. Önümüzdeki birkaç saat arkadaşlarla gö-rüştükten sonra buraya geri gelip bu gece koltukta takılmama ne dersin, belki bir şeylere ihtiyacın olur. Nasıl?"

"Tamam, olur."

Tucker kapıdan çıktığında Pace Holly'ye baktı.

Holly de Pace'e.

"Polisi arattırma bana," dedi Pace.

"Tia ve çiçekleri yüzünden polisi aramadın, benim yü-zümden de aramayacaksın. Ayrıca cep telefonun hâlâ bende." Cebinden telefonu çıkardı, adamın görmesi için tuttu, sonra da tekrar cebine koydu.

"Geri ver onu."

"Bak ne diyeceğim. Gel al da gideyim."

Adamın bakışları kadının pantolon cebine doğruldu ve dişlerini sıktı.

"Hadi, Pace. Yalnız kalacak kadar iyi olduğunu kanıtla. Beni alaşağı et ve telefonu al."

"Seni alaşağı edersem telefonumu almaktan ziyade başka bir şey yapacağım."

"Sözler, sözler..."

Pace homurdanarak ayağa kalktı ve kadına doğru bir adım attı, ayaklarının üstünde sendeleyip duvarı kavradı, sert bir

şekilde nefes verdi. “Kahretsin!”

“Tamam, bu kadar.” Holly omzunu adamın sağlam kolunun altına koyup yardım etti ve onu oturma odasına doğru yöneltti. “Ne tarafta?”

“Ne?”

“Yatağın.”

“Buranın nesi eksik?”

“Kapa çeneni, Pace. Ne tarafta?”

Adam nefes verdi. “Koridorun sonunda.”

Adamın yatak odası evinin diğer kısımları gibi aşırı büyüklükteydi. Erkeksi meşe mobilyaların arasında devasa dört direkli bir yatak da vardı ve muhtemelen rahatsız bir gecenin ardından çarşafarla ve battaniyelerle doluydu.

“Duş almak istiyorum,” dedi Pace yataktakileri kenara iterek.

Holly adamın karmaşık sargısına baktı. “Bence duş değil banyo olmak zorunda.”

“Her neyse.” Banyoya doğru ilerledi, yatak odası kadar büyüktü. Jakuzisinin musluğunu açtı Holly ve adama baktı. “Tahlil sonuçların hakkında yazacağımı cidden düşündün mü?”

Adam ayakkabılarını çıkardı.

“Ya da sonuçlar halka açıklanmadan önce seni ifşa edeceğimi?”

“Şu an açıklanmış gibi zaten. Gage ben tekrar tahlil olana kadar gizli tutmaya çalışacak ama yapabilecek mi bilmiyorum.” Duvara yaslandı. “Uyarıcı, steroidler kadar kötü değil. Muhtemelen hafif bir ceza alacağım ama tekrar tahlil yaparlar ve pozitif çıkarsa yirmi beş maçlık uzaklaştırma alacağım.” Sağlam eli eşofmanının ipine doğru gitti, düğüm olmuştu. Tüm çabalarını boşa çıkıyordu.

Holly yaklaşımadan önce bir dakika boyunca adamın uğraşmasını seyretti. Adamın bakışları altında Holly düğümü çözdü ve eşofmanını aşağı indirdi. Eşofman üstü fermuarlıydı ve çıkarması yeterince kolaydı, böylece adam örme lacivert boxerıyla ve sargısıyla kalakalmıştı. Bu da kadına ada-

mın gövdesini ve omzunu önden görme fırsatı vermişti, omzu siyah ve mavi kocaman şişliklerle doluydu. Üç tane insizyon bölgesi vardı: Bir tanesinden mikroskobik kamera girmişti, diğer ikisinden de asıl iş yapılmıştı ve bugün adamın çektiği acı kadının doğrudan kalbine işlemişti. “Ah, Pace!”

“Tahmin ediyorum ki bu ‘Ah, Pace, çok seksisin, al beni’ değildi.”

Boğazı düğümlenmişti Holly’nin, bir elini adamın kalbine koydu. “Gerçekten ağrı kesiciye ihtiyacın yok mu?”

“Ah, Tucker’ın sağladığı onca boktan şeyin üstüne mi diyorsun?”

“Pace.”

“Tahliller yanlıştı, Holly.” Bunu kısık ve yoğun bir sesle söylemişti. “Hiçbir şey almadım. Makalene bunu koyduğundan emin ol.”

Holly adama baktı sertçe. “Birincisi, sana inanıyorum. Ve ikincisi, hâlihazırda canın yanmıyor olsaydı canımı bizzat kendim yakardım. Biliyorsun... Kahretsin, bilsen iyi edersin! Kanıtlanmamasına rağmen uyarıcı aldığını yazacak değilim.”

“Sonuçlarımı gördün. *Kanıt*. Demek oluyor ki beni savunmasız yakaladın.” Gülümsemesiyle gözleri birbirini tutmuyordu. “Gerçek anlamda.”

Holly boğazındaki düğümünden güçlkle konuşuyordu. “İnan ya da inanma, kişisel ahlak kurallarım bana bir şeyler ifade ediyor. Dürüstlük bana bir şey ifade ediyor, özellikle bu şekilde büyüdükten sonra. Şimdiye kadar beni tanıyacağını düşünmüştüm. Omzun ve şimdi de ilaç tahlili hakkındaki haberleri sızdıracağımı sürekli düşünmüş olman da beni gıcık ediyor. Kendimi sana kanıtlamaktan kahretsin ki yoruldum, Pace ve ben...” Kendisini daha da ele vermekten korkarak döndü ve kapıya yöneldi.

“Holly.”

Kadın ilerlemeye devam etti.

“Holly, ben... Lütfen bana bak.”

Holly geri döndüğünde adam örgü boxerının ve sargısı-

nın içinde duruyordu. Büyük, keskin hatlı, testosteron dolu erkeğin vücut bulmuş haliydi. “Özür dilerim, tamam mı?” Adamın sesi gergindi. “Herhangi bir şekilde beni ifşa edeceğini düşünmüyorum, kafamı patlatmandan ziyade, aslına bakarsan bunu yapman için sana yalvarmaya çok yakınım.” Gözlerini kapadı. “Ama gerçekten gitmelisin çünkü bugün tam bir eşeğim.”

“Bugün?”

Adamın dudakları gerçekten sırıttı. “Tabii, tabii.”

Kahretsin, adam göz kamaştırıcıydı ve canı çok yanıyor-du ama Holly başını salladı. Kararından vazgeçmeyecekti. “Sanırım ilk isteğini gerçekleştirip seni banyon için yalnız bırakacağım.”

Bir gün, dedi Holly kendine adamın mutfağına doğru giderken birisi Holly’yi olduğu gibi kabul edecekti. Yaptığı iş için değil ama içindeki kadın için, belki de aşka veya sonsuza kadar mutlu yaşamaya inanmayan kadın için ama gizlice, umutsuzca inanmayı isteyen kadın için.

Mide bulantısıyla savaştın diye adama içecek bir şeyler götürmek için buzdolabını açtı, tost ve çaya karar kılıp koridorun sonuna doğru götürdü.

Pace banyodan belinde bir havluyla çıktı. Solgun ve yorgundu, titriyordu, çok hasta ve bitkin görünüyordu. Doğruca yatağına yöneldi. Karanlık gözleriyle; keskin hatlı güçlü çenesi ve duruşuyla; uzun, sert vücudunda saçılmış su damlacıklarıyla... Holly bir damlanın adamın saçından sırtının gergin kaslarına düşüşünü, ardından omurgası boyunca ilerleyip havluda kayboluşunu izledi. Dili aynı hatta ilerlemek istiyordu.

“Gittiğini düşünmüştüm,” dedi adam.

“Sen olsan yapacağın bu muydu? Gider miydin?”

“Hayır, diğer insanların bana yaptığı bu.”

Holly’nin kalbi sıkıştı. “Neyse, gitmekte asla çok iyi olmadım. Gitmem gerektiğinde bile. Düşmeden önce uzan, Pace. Gidip ilaçlarını getireceğim.”

Pace havlusunu çözdü ve yere bıraktı. Çırılçıplak yatağa

attı kendini, yarı yüzüstü yarı sağlam tarafına doğru yayıldı. Üstünü örtmedi, umurunda olmadığı için veya zaten örtemeyeceği için. İkincisine inanmayı seçerek Holly adamın üstünü örttü. Upuzun güçlü bacaklarının üstünü; eğilip ısırmak istediği çelik gibi sert poposunun üstünü; gösterişli, pürüzsüz, kaslı, geniş sırtının üstünü...

“Teşekkürler,” Adam yatağın içinden mırıldandı. “Benden söylemesi, midem isyan etmeyi düşünüyor.”

“Tostunu ye.” Tostu adamın yanına bıraktı, sonra da evin girişine, ağrı kesicileri doldurduğu çantasını almaya gitti.

Seramik karo döşeli zeminde Tucker’ın bıraktığı spor çantası vardı. Tucker yere bıraktığında biraz açılmıştı ve bir ilaç tableti açıklıktan çıkmıştı. İki tane aslında, biri vitamin paketi; diğeri de kadının bilmediği uzun isimli bir toz.

Holly alıp tersini çevirdi ve içindekileri okudu, hiçbirini bilmiyordu. Pace’in ilaçlarını ve paketi alarak sormak için adamın yatak odasına geri döndü ama adam ölü gibi uyuyordu. Üstüne bir battaniye daha örttü ve çantasına gidip diz üstü bilgisayarını çıkardı. Bir kulağı Pace’de, biraz araştırma yapmaya başladı. Aynı zamanda söz verdiği şeyi de yapıyordu: Gitmiyordu.

Bölüm 21

*Beyzbol sporuna kadınların ilgisinin,
oyuncuların şu mükemmel eski usül bol formalardan
dar formalara geçtikten sonra aşırı derecede
artmış olması bir rastlantı değildir.*

Mike Royko

Akşam erkenden Tucker, Pace'in evine dönmüştü. Sam de uğramıştı, Gage'in kız kardeşi de ve birkaç başka arkadaş da. Pace hâlâ uyuyor ve sabaha kadar uyanma belirtisi göstermiyorken Holly adamı emin ellere emanet etti. Los Angeles'taki bir tanıdığını aramak için evine gitti, arkadaşı bir ecza şirketinde çalışıyordu ve hemen her maddeyi tanımlayabilirdi.

"Evet," dedi adam Holly'nin Tucker'ın çantasında bulunduğu tozdan korkusunu onaylayarak. "O içindekiler bir su şişesine konup ağızdan almak için yapılmış, vitaminler gibi. Hepsi doğal, bitki özlü, işlenmemiş bir uyarıcı, hem de oldukça etkili. Avrupa'da birkaç yıldır kullanılan bir madde, tüketiminden neredeyse hemen sonra yapılacak bir idrar tahlili haricinde tespit edilmesi de neredeyse imkânsız. Bu da yeterince ilginç. Bu var ya, duyulduğunda bayağı popüler olacak."

Holly'nin içinde zaten duyulmuş gibi bir his vardı, en azından Pasifik Ateşi'nde. Ve kahretsin ki sonunda aradığı sırrı bulmuştu.

Sadece sırrı hâlâ isteyip istemediğine emin değildi.

Tanıdığından bilgileri e-postayla yollamasını istedi, böylece yazısında kullanabilecekti. Ertesi gün erkenden, yapması gereken şeyleri yaparak Pasifik Ateşi binasına girmek için basın kartını kullandı. Burada takıma yardımcı ekipten bazılarını arayıp buldu ve iki farklı antrenör ile bir ekipman görevlisinden öğrendi ki herkesin içtiği vitamini zenginleştirilmiş su haricinde Tucker sadece iki kişiye günlük destek sağlıyordu: Henry ve Ty.

Bu da demek oluyordu ki Tucker -yasaklı maddeler taşıdığını Holly'nin henüz keşfettiği adam- tarafından desteklenen sadece iki oyuncu, aynı zamanda alkollü araç kullanmaktan ve ahlaka aykırı davranıştan yakalanmıştı.

Tesadüf? Belki.

Ama Holly tesadüfe inanmıyordu. Pace'i aradı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Kamyon çarpmış gibi."

"Gelip seni görebilir miyim?"

"Soruyor musun? Israrcılığına ve otoriterene ne oldu?"

"Yeni bir şey deniyorum."

"Yataktayım," dedi adam. Sesi yumuşak çıkıyordu. "Yakın ilgi getiriyor musun?"

"Getiriyorum." Kadın nefes verdi, bir şeyler söyleyip havayı değiştirmek zorunda olduğunu biliyordu. "Pace?"

"Eyvah! Bu tonu biliyorum. Hoşuma gitmeyecek, değil mi?"

"Tucker hâlâ orada mı?"

"Uyuyor. Neden?"

"Evinin girişindeki çantasından fırlamış bir tableti aldım."

"Vitamin mi?"

"Hayır. Başka bir şey. İçindekiler temel olarak bir uyarıcınıninkilerin eş değeri, tahlillerinde pozitif çıkan şeylerin aynısı. Bilmeden aldığım şeylerin aynısı."

"Ne?"

"Evet; bitki özlü, tamamen doğal versiyonu ama yine de uyarıcı."

Adam sessizdi.

“Pace? Bunun Tucker’ın çantasında olması sana tuhaf gelmiyor mu? Bilinen yasaklı bir maddenin? Profesyonel sporculara vitamin ve protein desteği sağlarken?”

“Ne bulduğunu nasıl biliyorsun?”

“Bir arkadaş’a gittim, ilaç uzmanı.”

“Tanrım, Holly!”

“Kayıt dışındaydı, Pace. Nereden bulduğum konusunda bilgisi yoktu ya da neden. Bu maddenin tüketildikten birkaç gün sonra tahlilde çıkmasının mümkün olmadığını söyledi. Bu da demek oluyor ki...”

“Ne düşündüğünü biliyorum.” Uzun bir nefes verdi. “Bir oyuncu tahlil yaptırmadan birkaç gününü riske edebilir çünkü o kadar ihtar süremiz var, en azından.”

“Evet. Ayrıca sistemi kandırmak için bunu kullanan sporcular da olacaktır. Bu da uzun vadede kayıtları tutarsızlaştıracak ve çocukları teşvik ede...”

“Hop, dur biraz. Tucker profesyonel bir sporcu değil.”

“Değil ama onlara bu maddeyi sağlıyor.” Ve Holly’nin canını sıkan şey de şuydu. “Neden buna şaşırmış gibi değilsin?”

“Holly.” Sesi yorgun geliyordu. Bıkkın. “Bir haber ortaya çıkardığını düşünüyorsun ama elinde bir şey yok.”

“Hayır, var.”

“Uyarıcıları birilerine verdiği hakkında elinde kanıt yok.”

“Tahlilin pozitif çıktı, Pace ve nasıl olduğunu bilmiyor-sun.”

“Ne yani, hayatım boyunca arkadaşım olan adamın beni zehirlediğini mi söylüyorsun?” diye sordu Pace inanmayarak. “Bilgin olmadan?”

“Ne düşündüğümü bilmiyorum. Tüm söylediğim sen kullanmadığın bir ilaç yüzünden pozitif çıktın, Tucker’da bulunan bir ilaç yüzünden.”

“Tamam.” Adamın sesinde acı çok açık hissediliyordu ve şimdi bu acının hepsinin fiziksel olmadığını biliyordu Holly... Kendi hatasıydı. “İşin derinine ineceğim, Holly. Sen...”

“Bu işten uzak dur?”

“Lütfen.”

“Pace, bu senin sakatlığında yaptığım gibi kendimi geri çekebileceğim bir şey değil. Bu çizgiyi aşılıyor.”

“Hangi çizgiyi?”

“Doğru ve yanlış hakkındaki şahsi çizgimi. Ve umuyorum ki seninkini de.”

“Yapma, Holly. Sakın ahlakımı seninkiyle savunmaya çalışma çünkü yeterli olduğumu düşünmüyorum. Herhangi birinin yeterli olabileceğini düşünmüyorum.”

“Bunu yapmak zorundayım,” dedi kadın sessizce.

“Peki, neden gitmeyeceğim deyip gözümü boyadın? Çünkü bunu yapabilmek için gitmekle kalmadığın gibi kaçıyor-sun.”

“Hayır, gitmiyorum. Sadece işimi yapıyorum. Burda yaptığım bu, Pace. Yapmak zorundayım ama senden uzaklaşıyorum.”

Adam bir an sessiz kaldı. “Sanırım görüşle alakalı bir şey,” dedi sonunda.

“Pace...”

“Kapatmak zorundayım.”

Holly telefonunu kapattı, boğazı öyle düğümlenmişti ki zor nefes alıyordu. Adama anlatması doğru bir şeydi, bunu yapmak zorunda olduğuna ısrar etmesi doğrudu. Sadece yaptığı için nefret etmişti.

Ve bu da çok yeniydi.

Ve hiç hoşuna gitmemişti.

Pace telefonu bir kenara attı. Küfretti, sonra da yataktan belenerek kalktı ve misafir yatak odasına sendeleyerek gitti, ışığı açtı.

Tucker baykuş gibi gözlerini kısarak doğruldu. “Adamım.”

“Uyan.”

“İyi misin? Bir şeye mi ihtiyacın var?”

“Bana anlatacağın bir şey var mı?” diye sordu Pace.

“Ne demek istiyorsun?”

Pace vücudunun tamamında yanan bir ateş hissediyordu.

İlaçları bilerek kullanmamıştı. Şimdi keşke kullansaydı da canı yandığında acıdan kapıya yapışmasaydım, diye düşündü. “Bana verdiğin vitaminlerin sadece vitamin olduğuna bana yemin etmeni istiyorum.”

Tucker bir elini yüzüne sürdü, parlak ışık altında uykulu kısık gözlerle bakıyordu. “Ne?”

“Senden yanlış paket almış alma olasılığım var mı, mesela ameliyatımdan bir ya da iki gün önce?”

“Hayır.”

“Tuck...”

Tucker doğruldu ve yatağın başlığına yaslandı. “Vitaminler haptı, Pace.” Duraksadı. “Diğer her şey toz. Yanlışlıkla almış olamazsın.”

Tamam. O zaman iki haberi vardı: Biri kötü, biri daha da kötü. Bir, Tucker’dan yanlış bir şey almamıştı. İki, Tucker’da gerçekten yasa dışı şeyler vardı. Kahretsin! Işığı kapattı ve yatağına geri döndü.

Pace’in tahlil sonuçları spor gündemine bomba gibi düştü. Gage, başvurunun sonrasına ve sonrasında yapılacak tahlile kadar gizli kalması için elinden geleni yapacağına söz vermişti ama başarılı olamamıştı.

Sam, Pasifik Ateşi’nin ofisinden bu bilginin nasıl dışarı çıktığı konusunda en ufak bir bilgisi olmadığına yemin etti ve her ne kadar gündeme getirmese de Pace herkesin bu işi Holly’nin yaptığını düşündüğünü biliyordu ama o bunun yerine, Amerikan Ulusal Beyzbol Ligi yetkilisinin ofisindeki tahlil biriminden birinin cebini doldurduğuna inanmayı seçti. Yine de durum başka bir ihanetti, zaten acı çekiyordu ve sinirliydi. Pace yatağa dönüp hepsini uyuyarak unutmayı denedi, yapamadı çünkü Holly’ye sert davranmıştı, insafsızca ve bunun farkındaydı. Kadını aramayı denedi ama kadın cevap vermedi.

O olsa o da vermezdi.

Lig yetkilisi tahlil sonuçlarının açığa çıkarılmasında suçsuz olduğunu söyledi. Pace’in menajeri ve avukatları olayın

peşindeydiler ama değişen bir şey olmamıştı. Zaten olan olmuştu.

Haber her yerdeydi. Üç gün sonra Wade ve çocuklar Pace'e bol malzemeli pizza getirdiler, hep beraber spor programlarının Pace'e yüklenişlerini seyrederken pizza yediler ve sonunda Ty televizyonu kapattı. "Pislikler!"

Henry birasına uzandı ama bir daha düşündü. "Araba süreceğim," dedi somurtarak.

"Ben seni götürürüm," dedi Wade. "Şansımızı başka şeylerle daha da zorlamıyoruz. Bu bizim yılımız, kahretsın!"

"Bizim yılımız!" Ty sertçe tekrar etti, hepsi kadeh kaldırdı.

Sonrasında Pace iki dün daha uyudu, birisi kapıya vurduğunda sendeleyerek kapıya gitti, kendisini uyandıran kadına mahmur gözlerle bakıyordu. Adamın canı çok yanıyordu, bu yüzden konuşmadı. Onun yerine istismara uğramış duygularına bir merhemmişcesine Holly'nin görüntüsünü içine çekti. Saçı atkuyruğuydu ve eşofman giyiyordu. Pasifik Ateşi eşofmanı, üzerinde adamın numarası vardı. Bunun karşısında etkilenmemeye çalışsa da başarılı olamamıştı.

Kadın da aynı dertten muzdarip gibiydi. Adamın giydiği tek şeye bakıyordu, tek başına giyebildiği tek şeye: Bol basketbol şortuna.

"Selam," dedi Holly nasıl karşılanacağından emin olmayan bir sesle.

"Selam. İş üstündesin sanıyordum."

"Ben işten fazlasıyım, Pace."

Pace buna bir şey demedi çünkü kadının değiştiği nokta tokat gibi vurmuştu. İşten *fazlaydı*.

Ama adam değildi.

"Seninle doktorların, fizyoterapistlerin ve bir milyon kişinin ilgilendiğini biliyorum," dedi kadın. "Ama gelip seninle biraz esneme hareketi yapmayı düşündüm, seni hastaneden çıkarırken doktorunun tavsiye ettiği hareketleri."

"Acele etmeye hiç gerek yok, yirmi beş maçlık ceza almışsam. Ya da daha kötüsü."

“Pes etme, Pace. Olayın kaynağına gidebiliriz, sana bunu yapmanı ortaya çıkarabiliriz ve...”

“Ve sonra ne? Benim yerime başka birini yok edelim, muhtemelen tanıdığım ve...” Önemsemediği birini.

“Evet,” dedi kadın yavaşça, açıkça anlayarak. “Eğer gereken buysa.”

Uyanık kalmak cehennem azabı verdiğinden ölü gibi uyuyor olmayı dileyerek adam, kadının içeri girmesi için kenara çekildi.

“Araştırma yapıyordum, yazıyordum,” diye anlattı adama. “Sadece bilmeni istedim. Sana bu konuda dürüst olmayı istiyorum.”

Of, kahretsin! “Kulağa tartışmaya teşvik ediyormuş gibi geliyor.”

Holly döndü ve adama baktı. “Olmayacak. Tartışmak için gelmedim. Formda kalmama yardım etmek için geldim. Meraklanma, nazik olacağım ve hâlihazırda aklımda olan şey için giyinmişsin.”

Tamam, kulağa adamın düşündüğünden çok daha fazla umut verici geliyordu bu. Özellikle kadın, ellerini adamın göbeğine koyup onu oturma odasından koridora doğru nazikçe ittiğinde.

“Doktorun kan dolaşımı için belden aşağıyı çalıştırmanı önerdi.”

Pace belden aşağı çalışması için hevesliydi ama Holly adamı yatak odasına kadar götürmedi, onu evdeki spor salonuna çekti. Işığı açtı ve eşofman üstüyle altını çıkartırken adama baktı, bisiklet şortu ve spor sütyeniyle kalmıştı. Bacak çalıştırma aletini işaret etti. “Otur.”

Adam oturdu, tek sebebi kadının aşırı derecede ateşli görünüşüydü. Bacaklarını yukarı kaldırdı ve çalışmaya başladı.

“Güzel,” dedi kadın adamın üzerine eğilerek. “Devam et.”

Pace, kadının antrenman kıyafetini sevmişti. Hem de çok. Dokunmak için uzandı ama Holly eline vurdu. “Üzgünüm,” dedi kadın, hiç de öyle olmayan bir sesle, “ama bana güvenmeyen insanlar bana dokunamazlar.”

“Ama öyle değ...”

“Şşş. Bu bir antrenman.” Adamın yanındaki ağırlık aletine oturdu. “Bahse girerim senden daha çok kez kaldırıyorum.”

Adam kadının göz kamaştırıcı, kıvrımlı ve muhtemelen hiç spor salonunda bulunmamış vücuduna göz attı ve hiç de hesapta yokken gülümsedi. “Hayır, yapamazsın.”

Holly göz ucuyla baktı. “Kanıtla.”

“Seni öpmeyi tercih ederim.”

“Ederdin tabii ki. Gayet öpülesiyim. Ah ve bilginize...” Başını kaldırdı. “...şortunun altındakileri görebiliyorum.”

Kadın çok da etkilenmiş gibi değildi ve adam kendini koruma ihtiyacı hissetti. “Evet. Sanırım... Servis dışıyım. Galiba anestezi yüzünden.” Ya da kendine öyle diyordu.

Kadın tek kaşını kaldırdı. “Sen... servis dışısın? Sertleşemediğini mi söylüyorsun?”

Adam ağırlıkları bırakarak sırtüstü uzandı, utanmış gibi gözükmemeye çalışıyordu. Ne yani kaldıramıyordu. Bu şekilde yaşayabilirdi.

Hayır.

Hayır, bu şekilde gerçekten yaşayamazdı. “Muhtemelen sadece geçici...” Kadının parmağının ayak bileğine dokunduğunu hissettiğinde birdenbire durdu, sonra parmaklar baldırına doğru çıktı. Basketbol şortu düşük belliydi ve dizlerine kadar iniyordu, kadın bol kumaşın altından kolayca parmağını ilerletip adamın kasıklarını okşadı.

“Doktora sordun mu?”

“Hayır. Bana verdikleri kâğıtlarda bununla ilgili bir şeyler vardı. Küçük yazıyla yazılmış.” Daha açık olarak ertesi haftaya veya daha sonrasına kadar zor ereksiyon olabileceği yazıyordu. Penis on iki yaşından beri en azından kendi başına kıpırdamadan tek bir gün bile geçirmemişti ama şimdi bir haftadan fazla olmuştu ve hiçbir şey...

Holly adamın bacağına tekrar okşadı. Bu sefer tüm eliyle, sonra diğer elini de katarak kendinden geçirici bir masaj yaptı. Adam o kadar iyi hissetmişti ki derin ve içten gelen bir şekilde inledi.

“Gerginsin, hepsi bu,” diye mırıldandı Holly. “Streslisin.” Parmaklarını adamın kasları arasına daldırdı. “İyileşmen için iyi bir şey değil bu.”

Pace gözlerini açtı ve Holly’yi üzerine eğilmiş halde buldu, saçının kuyruğu öne düşmüştü, kadın bacaklarını ovarken tenini sıyrıp geçiyordu. Kadının gözleri adamınkilere kilitlendi ve gülümsedi. Bakışlarını adamın göğsüne çevirdi, sonra da kucağına, başarılı olup olmadığını kontrol etti. Bu da adamın sessizce gülmesine neden oldu. “Uğraşma. Dedim ya...”

Kadının parmakları tekrar adamın kalçasına geldi ve göbeğinin üzerini hafifçe okşadı, sonra da ev dışında giyilemeyecek kadar düşük olan şortun lastiğine takıldı. Özellikle bundan sonra merhaba, sihri çalışıyordu.

Olaylar kızışıyordu.

Holly gülümsedi. Şortun lastiğinin ipiyle oynarken yumakla oynayan kedi gibi sırtıyordu. Çözülene kadar çekti.

“Ne yapıyorsun?” diye sordu adam kısık bir sesle ereksiyonunu korkutmak istemeyerek.

“Aşırı gerginsin. Düzelteceğim.”

“Ben...” Tanrım, kadının elleri cennet gibiydi. “Zar zor konuştuğumuzu sanıyordum.”

“Konuşmak gerekmeyecek,” diye söz verdi kadın ve çekti. Adam kalçasını kaldırarak yardım etti ve sonra bildiği tek şey çırılçıplak olduğu ve kadının da hâlâ üzerinde kıyafetlerinin olduğuydu.

Sonra Holly gereğini yaptı ve adamın kendisini tamamen görebileceği şekilde durdu, yavaşça üzerindeki kıyafetleri çıkardı, sonra da adamın bacaklarının arasında dizlerinin üstüne çöktü.

“Holly...”

Holly adamı yaladı. Pace tekrar kadının adını söyledi nefesi kesilerek ama duyulup duyulmadığından emin değildi. Kendi dilini bulamıyordu. Tanrım, kadın onu yavaşça ağzına alıp emerken beynini bile bulamıyordu.

Adamın çıkardığı kısık ve nefessiz seste kadın duraksadı.

“Sana bunda o kadar iyi olmadığımı söylemeliyim. Başka bir şeyle mi devam etmeliyim?”

Adamın sağlam eli yukarıya kalktı ve parmakları kadının saçına dolandı. “Lütfen hayır,” dedi tüm kalbiyle, kadın tekrar onu ağzına alırken. Ah Tanrım! Tanrım, öyle güzel hissettiriyordu ki. “Holly...”

Holly duymazdan geldi. Önceden adamın onu duymazdan geldiği gibi. Yavaş temposunu sürdürdü. “İki dakika uyarısı,” dedi adam ayak parmakları kıvrılınca soluk soluğa.

Kadının gözleri yarı kapalıydı, dudaklarında rüya gibi, tahrik olmuş bir gülümseme vardı adamın üzerinde çalışırken. Adam tekrar değerlendirmek zorunda kaldı. “On saniye diyelim.”

Holly uzandı ve bir parmağını adamın dudaklarına koydu, konuşmanın gerekli olmayacağını hatırlatarak. “Tamam, evet, ama Holly, ben birazdan...”

Holly durmadı ve Pace geldi.

Ayak uçlarından ve ötesinden geldi ve ayakları tekrar yere bastığında hâlâ aletin üzerinde sırtüstü ve düz bir şekilde uzanıyordu, gözlerini kırıp tavana bakıyordu. Günlerdir dokunmadığı ağrı kesicilerin tüm şişesini birden içmiş gibi hissediyordu.

Adam ağzının tavanına yapışmış haldeki dilini bulmaya çalışırken Holly adamın kasığını öptü. “Sana teşekkür mü etsem senden özür mü dileysem bilemiyorum,” diye mırıldanabildi, kadın kenara çekildiğinde kafasını kaldıracak kadar enerjiyi bile toplayamadı.

“Aç mısın?”

“Bilmiyorum.” Kadına uzandı ama eline havadan başka bir şey gelmedi. “Belki biraz.”

Adamın halterlerinden birinden sarkan eşofmanı aldı ve üstüne geçiriverdi. “Sana yiyecek bir şeyler bulacağım,” dedi göğüslerinin arasında eşofmanın fermuarını çekerek. “Burada bekle.”

Adam enerjisini son gramına kadar tükettiği için pek de sorun olmayacaktı bu. Hayatı tehlikede bile olsa kurtulmak

için kıpırdayamazdı. Bu yüzden yüzünde inkâr edilemeyecek kadar uyuşuk bir gülümsemeyle bekledi.

Yalınayak ve üzerinde Pace'in eşofmanından başka bir şey olmayan Holly mutfığa doğru gitti ve korkarak çığlık attı.

"Üzgünüm," dedi Wade hemen. Kadının üzerindekiilere göz kırparak baktı ya da üzerinde olmayanlara. "Seni korkutmak istemedim."

Henry Dr Pepper'ını hüpür hüpür içmekteydi ama bakışları kadının vücudunu bulunca neredeyse boğulacaktı.

Aynı anda Wade sırtına vurdu ve gözlerini kapadı.

Holly eşofmanın etek kısmını aşağı doğru çekti. "N'apıyorsunuz burda çocuklar?"

"Zavallı, eleştirilerin hedefindeki mızımız hastamızı beslemeye gelmiştik," dedi Wade. "Ama o kadar da eleştirilerin hedefinde değilmiş gibi."

Koridordan ayak sesleri geldi ve ardından Pace kapıda belirdi. Durumu anladı, çocuklar öylece duran ve üzerinde eşofmanından başka bir şey olmayan Holly'ye bakıyorlardı. Sessiz bir küfürle Holly'yi kendine çekti, ikisi de kapıya doğru dönünce kadını diğerlerinin bakışlarından vücuduyla korudu. "Burada bekleyin." Omzunun üzerinden çocuklara talimat verdi. Kadını mutfaktan çıkarıp koridora götürürken, "Çok özür dilerim" dedi.

"Senin suçun değil ama çok çıplak hissediyorum."

"En sevdiğim halin."

"Evet, ama benim değil." Holly spor salonuna geri gitti. Adam da takip etti, hâlâ üzerinde şu basketbol şortu vardı ve sargısı. Çıplaklığıyla gayet rahattı. Olması gerektiği gibi. Eğer kadının böyle iyi bir vücudu olsaydı o da çıplakken rahat olurdu. En azından adamın rengi biraz geri gelmişti. Büyük, sıcak elini kadının kalçasına koydu ve gülümsedi.

"Selam," dedi adam.

"Selam."

"İzin ver çocuklardan kurtulayım."

"Hayır, yapma. Zaten gidip çalışmam gerekiyor."

Bunun karşılığında adamın hızlıca gideceğini zannetmişti Holly ama sabit durdu, alnını kadının alnına koydu. Holly sadece gözlerini kapadı, adamı içine çekti, kollarını kaldırıp adamın boynuna sardı. Böylece bir süre durduktan sonra ellerini çekti ve eşofman altını giydi. Kadın, kendi kıyafetlerini giymek için eşofmanın fermuarını açmaya başladığında Pace başını salladı. “Sende kalsın.”

Holly eşofmanı çıkarmadan ayakkabılarını giydi. “Gitmeliyim.”

Adam yaklaştı, kendi gibi kokan eşofmanının kapüşonunun ipleriyle oynuyordu. “Sana borçluyum.”

Kadının dizleri titredi. “Evet, borçlusun.”

Adamın ağzı kıvrıldı. Kadını yolcu etmek için öperken gözleri ateşliydi. Holly’ye keşke işler bu kadar karışık olmasaydı dedirten bir öpücüktü bu, birbirlerine karşı sadece basit bir çekicilikleri olan bir adam ve bir kadın olsalardı dedirten. Dağınık duyguların olmadığı, bağlılıkların olmadığı ya da anlatılması gereken hikâyelerin olmadığı bir çekicilik. Ama asla bu kadar şanslı olmamıştı, şansının yakın zamanda değişeceğini de sanmıyordu.

Bölüm 22

*Şampiyonluk flamasını kazanmak zordur
ama kaybetmek daha da zordur.*

Chuck Tanner

Holly, Tucker'a birçok sesli mesaj bıraktı; bir röportaj ayarlamaya çalışıyordu ama adam ulaşılması zor olduğunu kanıtlamıştı. Pace'in olayı halletmesine izin vermesini istediğini biliyordu Holly ama Pace daha bir şey yapmamıştı ya da en azından Holly'nin bilgisi dâhilinde yapmamıştı.

Artı, kadının mesleğinin bu oluşu gibi küçük bir sorun vardı ve her zaman titiz iş yapardı.

Tucker sonunda Holly'yi aradığında şehir merkezinde bir hamburgercide buluşmayı kararlaştırdılar. Çevrelerinde yaz alışverişi yapan turistler ve tatildeki üniversite öğrencileri vardı. Holly tanıdığından aldığı, gizemli toz paketinin içindekileri özetleyen e-postayı çıkardı.

Tucker e-postayı okudu, sonra da kâğıdı masanın karşısına, kadına doğru itti. Yüzünden ne düşündüğü anlaşılamıyordu. "Ne istiyorsun?"

"Spor çantandan paketi aldım. Pace'e getirdiğin spor çantadan."

"Aldın mı?"

"O... düşmüştü."

Adam kahkaha attı. "Hı hıı."

"Ne için kullanıyorsun?"

"Seni hiç ilgilendirmez."

“Beyzbol oynamıyorsun,” dedi kadın.

Adamın gözlerinde bir şeyler değişti bunu duyunca, ürperti. Sertleşti. “Oynamıyorum, hayır.”

Holly adamın geçmişini biliyordu, kaza geçirmeseydi çok iyi bir oyuncu olabilecekti. Bu yüzden dikkatli adım attı. “Sadece neden uyarıcı alıyor olabileceğini anlamıyorum.”

“Niye? Tembel bir bacağı var, Holly. Paketteki o toz doğal bir büyüme uyarıcısı, bitkilerden ve şifalı otlardan.”

“Yani kullandığımı söylüyorsun?”

“Yapay bir ilaç değil, doğal.”

“Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, Tucker. Lig yetkilisi ilacın varlığından haberdar olmuş olsaydı yasaklı ilaçlar listesinde olurdu. Koyulacak da.”

Adam hamburgerinden bir ısırık aldı.

Holly nefes verdi ve başka bir açıdan yaklaşmayı denedi. “Pasifik Ateşi’ndeki çocuklarla yakın arkadaşsın.”

“Evet. Ne olmuş?”

“Ty yakalandığında üzerinde senin vitaminlerin vardı.”

“Doğru. İyidirler. Ty’a ve ihtiyaçlarına iyi geliyorlar.”

“Haklısın.” Holly kabul etti. “Ve Ty’a başka nelerin iyi geldiğini merak ediyorum. Araştırma yaptım, Tucker. Şu yeni teknolojiler sayesinde ilacı aldıktan sonraki yirmi dört ila kırk sekiz saat arasında tahlil yaptırmadığın sürece bu ilaçların tahlilde çıkmadığını biliyorum. Bu da demek oluyor ki Pace kan tahlilinden bir ya da iki gün önce bu ilaçtan almış.”

Tucker’ın eğlenceli hali uçup gitti. “Pace’i kullanmakla mı suçluyorsun?”

“Hayır. Tam tersine. Kazara aldığı için pozitif çıktığına inanıyorum.”

Tucker hamburgerini masaya bıraktı. İleriye doğru eğildi, gözleri kandırmaca olamayacak bir içtenlikle doluydu. “Pace ile arkadaşlığımız çok eskiye dayanıyor. Ona zarar verecek bir şey asla yapmam,” dedi. Sesi biraz çatallaşmıştı. “Asla.”

Holly adamın üzüntüsünü hissedebiliyordu, tıpkı başka bir şeyi hissedebildiği gibi, ondan bir şeyler saklıyordu. Kendini mi koruyordu, yoksa başkasını mı? “Onlara değer verdiğini

biliyorum,” dedi kadın yavaşça. “Onlara asla zarar veremeyeceğini. Ama yanlışlıkla ya da değil, biri verdi. Biri Pace’e zarar verdi ve bu tekrarlanabilir.”

Ama adamdan başka laf alamadı. Amacına ulaşamamış şekilde Pasifik Ateşi tesislerine gitti, burada önceden yardım etmeyi kabul ettiği yardım etkinliği için Sam’le randevusu vardı. Yıllık poker gecesini planlarken bir paket çörek tükettiler, yerleşim planını yayarak her poker masasına farklı bir Pasifik Ateşi oyuncusunu nasıl yerleştirebileceklerini ve yiyecekler gibi şeyleri planladılar. Holly her ne kadar istemiş olsa da, her ne kadar birçok fırsatı olmuşsa da Sam’e bulduğu paket hakkında bir şey söylemedi.

Çıkarken Kırmızı’ya rastladı. “Pace’i gördün mü?” diye sordu adam.

“Evet. Sabahleyin.”

Adamın ağzı gerilmişti. “Onun iyileşmesini engelliyorsun?”

“Hayır, acı çekmesini engelliyorum.” Holly hemen cevabı yapıştırdı, özellikle adam öksürmeye başladığında. Yaşlı adam öksürmeye devam etti. “Kırmızı? İyi misin?”

“Spreyim,” dedi nefessizce.

Ama işe yaramadı ve arabasıyla adamı acil servise götürmek zorunda kaldı. Bu süre boyunca tek yapabildiği, atış koçunu neredeyse öldürdüğünü söylemek için aradığında Pace’in yüzünün aldığı hali düşünmekti.

Biraz oksijen ve birkaç ilahtan sonra Kırmızı iyileşmişti. Holly adamı evine götürmeye çalıştı ama adam gitmeyi reddetti, Ty ile atış antrenmanı yapmak için stadyuma götürsün diye ısrar ediyordu. “Lanet olası inatçı erkekler!” diye homurdandı Holly, Pasifik Ateşi’nin otoparkından çıkarken. “Hepiniz.”

“Doğru, küçük hanım. Öyleyiz.” Tucker arabasından çıkarken elini arka koltuktaki çantasını almak için arkaya attı ve Holly şaşkınlıktan donakalarak tamamıyla hareketsiz bir biçimde, Tucker’ın o gece Pace’in evinde bıraktığı köşesi yırtık o çantayla yürüyüşünü seyretti.

Holly arabasını otoparka park etti, kontağı kapadı ve adamı stadyuma oradan da Kırmızı'nın Ty'la buluştuğu yedek kulübesine kadar takip etti.

Tucker'la hamburgercide buluştuğunda adamın birisini koruduğunu hissetmişti. Asla tahmin edemediği şey ise koruyor olabileceği kişinin kendi babası olduğuydu.

Kırmızı, kadının yaklaştığını gördü, nefes verdi ve Ty'a atış yapmaya devam etmesini işaret ederek Holly'e doğru yavaş yavaş geldi. "Şimdi de ne? Beni öldürmeye çalışmaya devam mı edeceksin?"

"Oyuncularına uyarıcı mı dağıtıyorsun?"

Adam gözlerini kıstı. "Ne halt geveliyorsun öyle?"

Ty atış yapmayı bıraktı ve yanlarına geldi. "Ne oluyor?"

Holly dikkatli davranmayı bırakmıştı. "Kırmızı'ya, Tucker'ın sağladığı doğal uyarıcılar hakkında soru soruyordum tam ve kimlere verdiğini."

Ty'ın gözleri Kırmızı'ya kaydı.

"Bu gizli bir antrenman," dedi Kırmızı, sırtını döndü ve yürüdü.

Ama Ty gitmedi. Hareket etmedi.

"Bu takımdaki oyuncuları biliyorum," dedi kadına sessizce. "İçlerini dışlarını. Hiçbirinin kullanmadığını bilmeni isterim. Tek birinin bile."

Kelimelerin dikkatlice seçildiğini fark etti Holly. "Peki ya sen?"

Ty bakışlarını kaçırdı.

"Ty..."

"Vitamin alıyorum. Çoğumuz alıyoruz ama ben diğerlerinden fazla alıyorum çünkü vücudum lösemi yüzünden daha güçsüz ve daha çabuk kuvvetten düşüyorum. Ek takviyeler ve protein alıyorum." Adam Holly'nin bakışlarıyla, sonra da kendi içtenliğiyle karşılaştı. "Bunun hakkında konuşmuştuk, Holly. Vücudunu olabildiği kadar forma sokmakta yanlış bir şey yok, özellikle otuz yaşında yaşlı gözüyle bakıldığın bir spordaki sporcu için. Olabildiğin kadar uzun süre formda kalmak zorundasın."

“Bunu anlıyorum. Vitaminler tamam da. Ama uyarıcılar...”

“Doğal içerikli,” diye düzeltti adam. “Tamamı bitkilerden. Yapay bir şey yok.”

“Ama...”

“Kahrolası tüm gün boyunca kereviz ve havuç yemek kuvvet toplamak mı sayılıyor?”

“Tamam,” dedi Holly başını sallayarak. “Ama afyon çekmek zararlıdır, değil mi? O da bir bitki, Ty. Doğal bir madde. Bu olayı doğru hale getirmez.”

“Bak, her şeyi aldığımı söylemiyorum ama bilmelisin ki bunda bir problem görmüyorum. Bence kurallar çok katı.”

“Senden alıntı yapılabilir miyim?”

Ty, Holly’ye uzunca bir süre baktı. “Sanırım bunda bir sorun görmüyorum.”

“Zaman ayırdığın için teşekkürler.” Holly eve gitti ve listedeki oyuncuları teker teker arayıp her birine tahlilde gözükmeyen ve yasaklı maddeler karşısındaki duruşlarını sordu. Çeşitli cevaplar aldı ama hepsinin tabanı aynıydı. Ty’a karşın, diğerlerinin her biri ne şekilde olursa olsun yasaklı bir maddeyi kabul edilemez görüyordu.

Boş bilgisayar ekranına baktı, yazmaya başladı. Yazmak istediği makaleyi yazdı. Aslında tam da yazmak istediği şekilde değildi de, çok yakındı. Amerikan Ulusal Beyzbol Ligi ve lig yetkilisinin tahlil yaptırma zorunluluğu getirerek sporcuların yasaklı ilaçlara bakış açılarını nasıl değiştirdiğiyle başladı, tahlillerin her zaman kesin sonuçlar vermemesi ve her şeye rağmen ilaç kullanan sporcuların olması dışında bu zorunluluk çok iyi bir şeydi.

Günümüzde sporculardan çok fazla beklentilerin olduğunu, uzun zamandır mevcut olan rekorları kırmanın yanında bu rekorları geliştirmelerinin beklenmesi sonucu ortaya çıkan stresi ve bunu yapmak için de sporcuların sürekli güçlerini artırmaya ihtiyaç duyduklarını açıklayarak devam etti. Geleneksel steroid ve geliştiricilerin kendilerine yasak olmasından dolayı bazıları daha az tecrübeyle sabit yollara başvur-

maktaydı. Bilhassa otlara ve doğal yollara... Ama bir ilacın sırf bitkiden yapılması onun yapay olanlardan daha güvenli olduğunu kanıtlamazdı. Ya da daha fazla kabul edilebilir.

Sonuç olarak yazdı Holly... Oyuncular kendi sorumluluklarını almak, kendileri hareket etmek, kendi sonuçlarına katlanmak zorundaydılar ve bu arada çoğu tam olarak bunları yaparken mutlaka her zaman yapmayan birileri de olacaktı. Pasifik Ateşi gibi genç ve yetenekli bir takımda bile durum böyleydi. Sadece oyuncuları gözlerini kapamakla suçlamak da olmazdı, yönetimde de suç vardı. İsimlerini vererek oyuncuları kendi ağızlarından konuşturdu. Kuralların çok katı olduğunu düşünen tek kişinin Ty olduğu gerçeğini de ekledi.

Yazısını kaba taslak bitirdiğinde Tommy aradı. "Ne?" dedi adam öfkeli bir şekilde. "Aramalara ve e-postalara artık cevap vermiyor musun? Bu bir erkeği sinirlendirir, bebeğim. Özellikle zaman sınırı olan bir erkeği. Benim için nelerin var? Bana bir şeylerin olduğunu söyle."

Holly adama makalesini e-postayla gönderdi ve bekledi.

"Tanrım!" diye fısıldadı adam, Holly'nin yazdıklarını bir solukta okuduktan birkaç dakika sonra. "Ty nasıl bulmuş bu ilacı?"

"Kullandığını söylemedim."

"Ah, kullanıyor." Duraksadı. "Daha anlatmadığın koca bir hikâyenin olduğunu tahmin edeceğim."

Tucker ve Kırmızı'yı olayın dışında bırakmıştı, onların değil ama Pace'in iyiliği için. Pace'in Holly için ne ifade ettiğini gösteren, Holly'nin bir imtiyazıydı bu.

"Meraklanma," dedi Tommy. "Şimdilik yeterince ileriye taşımışsın konuyu. Lig yetkilisi ortaya çıkan pisliklerle uğraşabilir. Zekisin, bebeğim. Sana hiç söylemiş miydim bunu? Haberi bu gece halledeceğim."

"Hayır, bir güne ihtiyacım var." Pace'in bunu haberi olmadan okumasına izin veremezdi. Ne yaptığını anlatmak için bir yol bulmak zorundaydı. "Söz ver bana."

"İtiraf etmek zorundayım," dedi adam onun yerine. "İşi halledemeyebileceğini düşünmüştüm. Röportaj yaptığın ki-

şilerden birine vurulup adamın bacaklarının arasına gitmeye çalışırken zamanın nasıl geçtiğini anlamayacağını... Ama beni de suçlayamazsın, kaç hafta oldu. İşi saldığını tahmin etmiştim.”

“Çok ciddiym, Tommy. Bir gün.”

“İyi. Ama bu yeni sen? Benim katı kuralcı, inatçı Holly Hutchins’imin kibar, nazik versiyonu? Onu tanımıyorum. Ondan hoşlanmıyorum da. Haftaya buluşalım ve neler yapacağımızı konuşalım. Los Angeles’ta görüşürüz, bebeğim.”

Holly telefonu kapadığında bilgisayarının ekranına bakakaldı. Tommy haklıydı. Değişmişti. Artık sadece haberini önemseyen bir gazeteci değildi. Hakkında yazdığı insanları da önemsiyordu. Birinin zarar göreceği gerçeğini önemsiyordu. Ty... Pasifik Ateşi...

Pace...

Bunun gerçekleşmesini hızlandırmıştı Holly, gerçekleşmesine sebep olmamıştı ama yine de Pace’i zarar görmekten kurtaramamıştı.

Ama onun yanında olmuştu. Eğer Pace affedebilseydi yani. Affedebilmesini öyle çok istiyordu ki.

Ertesi sabah, Pace kendini tuhaf hissederek uyandı. Ya orgazm ya da Pasifik Ateşi’nin Ty’ın atışıyla kazanmasıydı bu tuhaflığının sebebi. Evet, her şey yoluna giriyordu. Ya da eğer basın hâlâ Pace’i testleri pozitif çıktığı için hedef göstermiyor olsaydı her şey yoluna girebilecekti.

Kırmızı ve Wade şehir dışında olmadıkları her gün uğrayıp McDonalds’tan bir şeyler getirdiler.

“Senin hatun beni hastanelik etti,” dedi Kırmızı.

“Yani elli yıldır sigara içmenin değil de Holly’nin mi suçu oldu şimdi?” diye sordu Pace.

“Evet.”

“Sebebin yaşam tarzın olduğunu biliyorsun,” dedi Wade.

“Saçma.” Kırmızı patates kızartmalarını hatırlatır huyunu yiyerek küstahça bir tavır takındı. “Her şeye burnunu sokuyor.”

“Bunun onun işi,” diye hatırlattı Pace. “Ve o şeyleri yeme-

men gerektiğini biliyorsun.”

Kırmızı yine küstahça bir tavırla geri kalan patatesleri ağzına tıktı. “Bana onu mu savunuyorsun?”

“Sana sadece hepimizin yapması gereken işler olduğunu ve Holly’nin de kendi işini yaptığını söylemeye çalışıyorum. Eğer takımdan birisi yanlış işlere kalkışıyorsa...”

“Ne gibi?” Kırmızı sinirden masayı ittiriyordu. “Söylecek bir şeyin varsa söyle.”

“Aslında söyleyecek çok şeyim var.”

“Tamam, durun artık,” dedi Wade rahatlatmaya çalışırcasına. “İkinizi de bir kenara çekirtmeyin bana.”

“Holly sadece işini yapıyor,” diye tekrarladı Pace kendisi gibi keçi kadar inatçı olan Kırmızı’ya.

“Ve bunu aklımızdan çıkarmamamız lazım. Eğer birinin güç ve dayanıklılığa ihtiyacı varsa Tucker’ın sattıklarını kullanmak yerine spor salonuna gitmeli. Ve birinin ki bu koç bile olabilir hayatını tehdit eden bir hastalığı varsa sigarayı bırakması, ölüp de benim tepemin tasını attırmadan emekli olması lazım.”

Kırmızı, yemeğini tabağa geri koydu ve inatçı bir şekilde kollarını birleştirdi. “Bu konuşmanın gidişatını hiç sevmедim.”

“Öyle mi? Ben de. Ve tahlillerimde uyarıcı kullanımının nasıl çıkmış olabileceğini de hiç merak etmiyorum zaten.”

Kırmızı, Pace’e uzun uzun baktı. Sonrasında yavaşça ayağa kalktı. “Senin için her şeyi yaparım,” dedi. “Her şeyi.”

Pace’in göğsü daralmıştı. “Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Ama bunu ben istemedim.”

“Beni mi suçluyorsun?”

“Suçlamalı mıyım?”

Kırmızı sanki hiç beklemediği bir anda yumruk yemiş gibi geri çekildi. Pace özür dilemek için tam da ağzını açmışken Kırmızı, başını salladı ve kapıyı çarparak gitti.

Pace kendini aciz ve hayal kırıklığına uğramış hissediyordu, McDonald’s poşetini odanın diğer ucuna fırlatmak için çekti.

“Dur,” Wade poşeti Pace’e uzatmadan önce içindeki son yumurtalı McMuffin’i kurtardı. “Tamam, şimdi atabilirsin.”

“Lanet olsun!”

Wade muhtemelen Pace’e göz kulak olmak için tüm gün adamın yanında kaldı. Israrıcı gazetecilerden tutun da nasıl uyuşturucu skandalına karışacak kadar aptal olabildiğini soran Pace’in babasına kadar tüm aramaları cevaplamıştı. Çok eğleneliydi. Evin dışındaki magazinciler yüzünden iki kez polis çağırmak zorunda kaldılar. Pace’in fizik tedavi uzmanı geldiğinde Wade egzersiz yaptı. Pace ise bu sırada resmen işkence çekiyordu ve ter içinde tir tir titrer bir vaziyetteydi. Wade biraz daha Pace’in yanında kaldı. Beraber televizyon izlediler ve bir şeyler yediler. Kapı çaldığında ise neredeyse akşam olmuştu. Wade kapıyı açtı, baldırlarına kadar olan satenimsi kraliyet mavisi bir gece elbisesi giymiş harika, zarif ve sofistike varlığı kapıda bulunca kaşını kaldırdı. “Pace,” dedi şaşkınlıkla Samantha’ya bakan Wade. “Sen striptizci falan mı çağırдың?”

“Çok komik.” Sam sinirle içeri girdi. Yanında elbise çantası vardı.

Pace de Wade kadar şaşkıncı. “Vay anasını, Sam! Harika görünüyorsun.”

“Evet, evet.” Wade’e döndü. “Tamam, soyun bakalım koca adam. Striptizcinin müşterisi sensin.”

Wade gözlerini kırıştırdı. “Ne? Ben mi?”

“Nesini anlamadın?”

Wade, Pace’e ‘bu ne lan böyle’ bakışı atabildi ama Pace’in tek yaptığı sağlam omzunu ‘bilmiyorum’ anlamında kaldırıp indirmek oldu. Wade ve Sam beraber oldukları o geceden sonra hep birbirlerine hırlayıp durmuşlardı.

“Benimle hiçbir şey yapmak falan sitemiyorsun, Sam,” dedi Wade. “Suratıma bakamıyorsun bile.”

“Hadi ya, dedektif Sherlock. Ama seçim şansım yok.”

“Emin misin?” Wade kendine kızıyormuş gibi görünüyordu. “Çünkü sarhoş olup fırsatı değerlendirebileceğin başka birisi olmalı.”

Sam gözlerini kıstı. “Tamam, bu odadaki fahişenin kim olduğu konusunda açık olalım önce, Wade O’Riley. O ben değilim.”

Wade ağzını açmıştı ki Pace başını sallayarak engel oldu. “Tamam, çocuklar. Birbirimize iyi davranmaya çalışalım.”

Sam susturmak için elini adamın suratına götürdü.

“İyi,” dedi Wade. “Beni tekrar mı istiyorsun? Bana uyar. Hadi gidelim, prenses.”

“Ben senin prensesin falan değilim.” Sam çantanın fermuarını açtı ve içinden bir smokin çıkardı. “Pace onur konuğu olarak açık artırma gecesine gelecekti benimle ama şimdi bu söz konusu bile değil. Yanımda kimse olmadan gidemem. Jeremy seksi ve ünlü bir Brezilyalı modelle geliyor. Tek başıma gidersem babam küplere biner.” Sam başını kaldırdı ve Wade’e gülümsedi.

“Tek şansım sensin.”

Pace smokine baktı ve pis pis sırttı. “Şimdi anlaşıldı.”

Sam adama baktı. “Bunları okuduğunda böyle sıratamayacaksınız.” Masanın üzerine birkaç gazete bıraktı. “Bana kalsa sana getirmezdim bunları ama Gage senin koca bir adam olduğun konusunda çok ısrar etti.”

“Ki öyleyim.” Pace hızlıca son spor haberlerine göz gezdirdi. İlaç bağımlısı olduğunu yazıyordu. Harika.

Sam ellerini kalçasına koydu. “Sana bir tavsiyede bulunmak istiyorum.”

“İstemiyor...”

“Kafana takma. Yarın temyize gideceksin ve tahlilleri tekrar yaptıracaksın. Sonuçlar çıkınca da doğru söylediğin ortaya çıkacak. Bu kadar.”

“Tabii sonuçlar temiz çıkarsa. Ama ilk tahlil doğruysa ve bir şekilde vücuduma madde almışsam sonuçların yine pozitif çıkması olası.” Pace omuz silkti. “Her şekilde insanlar ilaç almakla suçlandığını hatırlayacak.”

“İnsanlar aptal. Bunu da bir şekilde unutacağız. Söz.” Hâlâ öylece dikilen Wade’e döndü. “Ne zamandan beri seksi bir kadın ve güzel yiyeceklerin ayarlandığı yardım gecesine alerjiksindir?”

“Değilim.” Wade smokini kaptı ve giymek için diğer odaya yöneldi. “Ama merdivenleri kullanacağız. Çatı bile olsa asansör yok.”

“Anlaştık.”

Gece geç saatlerde Pace’in kapısı yine çalındı. İnsanlardan bıkan Pace açmamayı düşündü ama yemek getiren birisi olabileceğini düşünerek kapıya doğru yürüdü. Kapıyı açtığı anda hayallerinin kadınıyla yüz yüze gelmişti.

“İki şey,” dedi Holly sessizce. “Şey, aslında üç. Bir, sana hiç yalan söylemedim. Bir kere bile. Asla yalan söylemeyeceğim. Bana inanıyor musun?”

Pace kadının hayal kırıklıklarıyla, yorgunlukla ve adama duyduğu şefkatle dolu gözlerinin içine baktı. “Evet, sana inanıyorum. Aslında sana inanmak istiyorum. Her zaman istedim. Acı çekerken göt gibi davranıyorum işte. Özür dilerim. Bana doğalmış gibi geliyor.”

“Bu konuda sana karşı çıkmayacağım. İkinci ve üçüncü şey için içeri girebilir miyim?”

“Tabii.”

Holly oturma odasına yürüdü ve Pace ile yüz yüze gelmek için arkasını döndü. “İkincisi, Alex hakkında haber yaptığımı söylemiştim çünkü o yanlış işlere bulaşmıştı. Sana aynısını yapmam çünkü sen yanlış bir şey yapmadın.”

“Bunu haber yapmayacağını biliyorum. Holly...”

“Yanlış bir şey yapmış olsaydın bir saniye bile durmazdım. Bunu da bilmelisin.”

Holly adama bakıyordu ve çok az kişi gibi gerçek Pace’i görebiliyordu. Pace o an bazı şeylerin farkına vardı. Holly, hayatında olup ondan hiçbir şey istemeyenlerden biriydi. Her zaman tek beklentisi dürüstlük olanlardan biri. Bu gerçeğin üzerine yük olarak da Pace kadını cidden ve daha önce hiç kimseyi umursamadığı kadar derinden umursuyordu.

Bu ilk kez oluyordu.

Pace, Holly’nin Santa Barbara’da işinin hemen hemen bittiğini biliyordu ve kadını ne kadar kendinden uzaklaştırmaya

çalışsa da yine de gitmesini istemiyordu. “Senden sır saklamamı asla istemem, Holly.”

“İyi.” Holly derin bir nefes aldı. “Çünkü Ty ile ilgili konuyu saklayamam. Üçünüsü, o ilaç alıyor, Pace ve bu yanlış.”

“Bunu kesin olarak bilmiyorsun.”

“Onunla konuştum. Kırmızı’yla da konuştum.”

“Duydum. Öldürmeye çalıştın adamı, değil mi?”

“O aşağılık herif ölmek için çok inatçı. Tucker’ın çantasını hatırlıyor musun? Hani şurada yere bıraktığı?” Holly antredeki hâlâ bir sürü spor çantasının bulunduğu yeri işaret etti. “İçinden paket almıştım hani?”

“Ne olmuş ona?”

“O Kırmızı’nındı. Neden Tucker’daydı, hiçbir fikrim yok,” dedi Holly adamın yüzünü dikkatle izlerken. “Sanırım babasına getiriyordu.”

“Aslında evet,” Pace hatırlıyordu. “Ertesi gün olmuştu bu.”

“Sana Tucker’ın şirketinin aynı zamanda doğal uyarıcı sattığını da söylemiştim. Bence Tucker Kırmızı’ya ilaç veriyor. Kırmızı da Ty’a. Hâlâ sen nasıl aldın ilaçtan hiçbir fikrim yok ama...”

“Pace aniden zonklamaya başlayan şakaklarına götürdü elini ve antredeki banka çökerek yaslandı. “Nasıl aldığımı biliyorum.”

“Biliyor musun?”

“Ameliyattan sonra kendime hemen gelebilseydim, daha önceden hatırlayabilirdim...”

Pace bir süre sessiz kaldı. “Ty’ın suyunu içmiştim.” Kafasını kaldırdı ve Holly’nin bakışlarıyla karşılaştı. “Ameliyat öncesi tahlillerim yapılmadan önceki gün, takım toplantısında. Biz her zaman birbirimizin içeceklerinden içeriz ve Wade demişti ki...”

Wade, Pace’e kadının peşinden gitmesini ve beyzboldan daha fazlasına sahip olabilmesi için kadını hayatına dâhil etmesini söylemişti. “Biraz cesaretim kırılmıştı,” dedi yumuşak bir tonla. “Ve Ty’ın şişesindeki suyun hepsini kafama diktim.”

“İçinde ne olduğunu söylemiş miydi?”

“Bu sezon için doping testlerimizi iyi ki önceden yaptırdığımız hakkında bir şeyler gevelemişti. Tekrar teste tabi tutulacağımı bilmiyordu. Lanet olsun, ben de bilmiyordum. Toplantının sonuna kadar.”

“Bu konuda şaka mı yaptı?”

Pace derin bir nefes verdi. “Evet.” Ty’ın adama doğruyu söylemesi ya da en azından adamı uyarmasını düşündüğü çok açık olan Holly’ye baktı. Söylemese bile Pace’in sonuçları pozitif çıktığında Ty bir şeyler söylebilirdi.

Ya da Kırmızı.

Holly sessiz kaldı. Bu kadar yakınlarken Pace’e yaptıklarının büyük bir ihanet sayılabileceğini söylemiyordu. Tek kelime etmedi ama gözlerindeki acıma ve endişe dolu şefkat çok net okunuyordu.

Pace içindi.

Pace gözlerini kapadı. “Yani bunu haber yapacağını söylüyorsun.”

“Yaptım bile.”

Lanet olsun!

“Ben bunun için para alıyorum,” dedi sessizce. “Sırrı bulup ortaya çıkarmak için. Bu benim işim.”

“Senin işini sevdiğimi hiç sanmıyorum.”

“Böyle hissettiğin için üzgünüm. Sana acı vermek istemişim.”

Pace kısık sesle kahkaha attı.

“Ty’ın yaptığı yanlış.” Holly adama arkadan yaklaştı ve elini onun göğsüne koydu. “Ama Ty’ın uyarıcıları nereden aldığını yazmadım.”

Pace duraksadı. “Kırmızı’yı ifşa etmedin mi?”

“Ya da Tucker’ı. Çünkü Ty’ın ilacı nereden aldığına dair kesin bir kanıtım yok.”

“Sana bunun için teşekkür mü etmem lazım?”

“Bunun bir şekilde duyulacağını anlayan lazım. Ben sadece işimi yapıyorum. Ty suçlu, Pace.”

“Tanrım!” Pace parmaklarını saçına daldırdı ve kadından

uzaklaştı. “Benden istediğin ne?”

“Doğruyu mu söyleyeyim?” Pace’in gözlerinin içine bakmak için etrafında döndü. Kendi bakışları ciddiydi. “Seni kızdırmış olmama rağmen kapıyı açıp beni gördüğün için mutlu olduğunu fark edene kadar emin değildim. Aramızdaki bu şeyi istiyorum. Gerçekten istiyorum. Aklımın alacağından çok daha fazla istiyorum. Ama bunun aptalca bir hayal olduğunu görebiliyorum.”

Pace’in kalbi göğüs kafesine çarpıyordu. “Neden?”

“Çünkü sen kimsenin senden uzaklaşmasını istemediğini söylüyorsun ama... Ulaşılmazsın. Tek hayatın beyzbol. Kimseye yer yok. Özellikle de sporun konusunda sorular sormaya cesaret eden bir kız arkadaşına hiç yer yok.”

Hayır, Holly yanılıyordu. Pace beyzboldan fazlasıydı ya da öyle olmayı istiyordu. Fakat kadın, Pace’i sahip olduğu en iyi şeyi kaybetmiş gibi hissettirerek kapıyı çarptı ve gitti.

Bölüm 23

Şairler beyzbol atıcıları gibidir.

İkisi de parlak dönemler yaşarlar.

Aralar ise ölüm gibidir.

Robert Frost

Holly'nin makalesi ertesi gün yayınlandı ve öğlen olduğunda cep telefonu mutsuz mesajlarla dolup taşmıştı.

“Senin iyi biri olduğunu sanmıştım,” demişti Sam. “Makalelerin için çocuklara ulaşmanı sağladım. Belki spora farklı bir bakış kazandırırısın, biz de gazetede yerimizi alırız diye. Bize böyle mi karşılık veriyorsun? Arkadaş olduğumuzu sanmıştım, Holly.”

Gage'inkini dinlemek ise hiç kolay değildi. “Makaleni yazarken ne bok yaptığımı sandığımı bana açıklamam lazım. Ty'ı resmen hedef gösterdin. Yarın bizim için atış yapacakken şimdi doping testi için çağırıldı.”

Wade de pek mutlu sayılmazdı ya da Henry ama belki de en sert mesaj gelmeyendi.

Pace sessiz kalmıştı.

Herkes Holly'ye kızgındı ve onları suçlayamazdı. Yine Florida'daki şey olmuştu. “İşleri bok ettim,” dedi Allie'ye telefonda.

“Gerçekten mi? Ty'ın ilaç alması senin suçun yani?”

“Tüm dünyanın bunu öğrenmesi benim suçum.”

“Kaderimizi kendimiz belirleriz, Holly.”

Bu doğrudu. Ve Holly kendi kaderini belirlediği gibi bir hisse kapıldı.

Pace geç uyandı ve yataktan çıkarken Holly’nin yanında olmasını deli gibi diledi. Sıcak, gülümseyen Holly. Ve çıplak...

Güneş geniş pencerelerden içeri giriyordu, neredeyse öğlen olmuştu. Sonunda acı hissetmeden tüm gece uyuyabilmişti. Çok dikkatli bir şekilde omzunu oynattı. Sancı vardı ama artık sanki birisi omzuna keskin ve kızgın bir maşa saplıyormuş gibi hissetmiyordu. Buna sevinerek duşa yöneldi.

Ev çok... boş geliyordu. Tekrar atış yapmayı umduğu fizyoterapi seansı dışında planı yoktu. Yapacak hiçbir şey yoktu.

Boş bir gün...

İsteddiği her şeyi yapabiliirdi. Ana yolda araç kullanabilir, çocukları arayıp onlara koçluk yapabiliirdi. İsterse boş boş oturabiliirdi bile ama yine de dünyasını altüst eden temkinli, düzenli ve birazcık da saplantılı gazeteci tek istediği idi.

Terk edip gitmişti.

Hayır, diye düşündü duşa girip sıcak suyun vücuduna vurmasına izin verirken. Holly onu terk etmemişti.

O, kadını terk etmişti ve çok ama çok büyük bir hata yapmıştı.

“O kadar çok tıklandık ki sunucumuz çöktü,” dedi Tommy o sabah öğlene doğru, kadını telefonda yakalar yakalamaz. “Üç tane de tehdit telefonu aldık,” dedi gururla. “Ah, bir de Ty’ın dava açacağını duydum.”

“Ve mutlusun?” diye sordu Holly inanamayarak.

“Tabii ki. Dinle. Kimse sana dava açamaz ve tehditler

de işin mükâfatı. Ama sen yine de birkaç gün karanlık otoparklarda arkanı kolla, bebeğim.”

“Vay canına, teşekkürler.” Holly hayal kırıklığına uğrattığı, arkadaşı olan insanlardan aldığı mesajları dinlemenin onu nasıl hissettirdiğini hatırladı.

“Merak etme, korunuyorsun. Bu bir blog, Tanrı aşkına. Fikir sundun.”

“Çocukların dediklerine atıfta bulundum,” diye hatırlattı Holly. “Hepsi de yasaklı maddelerle ilgilerinin olmadığına söyledi ve bir de bu tür maddelerde bir sorun görmediğini söyleyen biri var. Gage’in kelimeleriyle adamı hedef gösterdim.”

“O kendi kendini hedef gösterdi.”

“Eğer tahlil sonuçları pozitif çıkarsa uzaklaştırma cezası ile karşı karşıya kalacak.”

“Belki o zaman kurallara göre oynamayı öğrenir. Dinle, Pace’in sonuçları geldi. Negatif. Aklandığını bilmek istersin diye düşündüm.”

“Şükürler olsun!”

“Tanrım, Holly! Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Sana ne oldu böyle?”

Holly iç çekti. “Bilmiyorum. Hayır, biliyorum. Bu sefer farklı davranmak istiyorum. Daha yumuşak bir tavır takınmak istiyorum. İnsanlara yardım eden bir tavır.”

“Hı hı.”

“Ciddiyim. Santa Barbara’da kalmak ve köklerimi burada salmak istiyorum.”

“Kökler mi?”

“Ağaç kökü gibi, Tommy. Sağlam, mutlu ve sağlıklı bir ağaç. Yerleşebileceğim bir yer olsun istiyorum.”

“Deli saçması ama benim için bir sorun yok. Nerede yaşadığın umurumda değil.”

“Bunu yazımda belirtmek istiyorum.”

“Deli saçması bölümünü mü?”

“Tommy...”

“Bebeğim, istediğine sahip olabilirsin. Sadece benim

için yazmaya devam et.”

Üç gün sonra Pace atış yapmak için ısınma alanına gitti. İğrenç olmadığı konusunda kendine güvenini artırmış ve umudunu tazelemişti. Oynamaktan vazgeçmeyecekti. Başka şeylerden de vazgeçmemeyi umuyordu. İnsanlardan mesela... Holly gibi. Arkasını döndüğünde Kırmızı'nın sessizce kendisini izlediğini gördü. Adam ciddi görünüyordu ve bu hiç alışıldık bir durum değildi.

“İyi görünüyorsun,” dedi Kırmızı.

“Teşekkürler.” Tüm hafta gerçek bir konuşma yapmaktan kaçınmışlardı ama Pace artık buna son verecekti. “Holly'nin makalesini gördün.”

“Tüm dünya görmedi mi?”

“Doğru mu?” diye sordu Pace. “Ty'a ilaç sağlayan sen misin?”

Kırmızı'nın çenesi oynar gibi oldu ama tek kelime etmedi. Lanet olası gururu. Bir gün bu gururu yüzünden mahvolacaktı.

“Tanrım, Kırmızı.”

“Benim söylediklerime değil de bir gazetecinin sözüne mi inanacaksın?”

“Sen bana *hiçbir şey* demedin. Sözlerini duymak isterim.”

“Beni zaten yargıladın. Sana diyecek bir şeyim yok.” Kırmızı cümlesini bitirdi ve uzaklaştı.

Lanet olsun, Pace artık bundan bıkmıştı. Eve gitti, duş aldı ve Holly'yi aradı.

“Konuşabilir miyiz?”

“Los Angeles'tayım.”

“Ne zaman döneceksin?”

Holly duraksadı. Pace'in kalp atışları yavaşlamıştı. “Dönmeyecek misin?”

“Yarın akşam,” dedi Holly.

Kahretsin! “Sabah takımla gidiyorum.” Nefes verdi. “Geri döndüğümde o zaman?”

“Tamam,” diye fısıldadı Holly. “Burada olacağım.”
Bu tavır, Pace’in hayal ettiğinden çok daha fazla şey ifade ediyordu.

Bölüm 24

*Öndeyken zamana oynayarak vakit geçiremezsiniz.
Kahrolası kaleye atış yapıp diğerlerine de
şans vermek zorundasınız. İşte bu yüzden
beyzbol gelmiş geçmiş en harika oyundur.
Earl Weaver*

Pasifik Ateşi seyahat etmeye ve yenilgi serisine devam etti. Holly maçları televizyonda izliyor; yedek kulübesindeki Pace'i birazcık da olsa görmeyi ve şanslarının dönmesini umut ediyordu.

İki isteği de gerçekleşmedi.

Meşgul kalmaya çalıştı. Hâlâ Tommy'ye teslim etmesi gereken bir beyzbol makalesi vardı. Bir sonraki serisi için fikir bulmaya da çalışması gerekiyordu ama Holly o kadar huzursuz ve şüpheliydi ki hiçbir şeye konsantre olamıyordu. Çocukların hâlâ ona kızgın olduklarını ve kendilerinden onu uzaklaştırdıklarını biliyordu. Pace konusunda da hiçbir şey belli değildi. Konuşmak istemişti. Holly bunun iyi bir şey mi kötü bir şey mi olduğunu bilmiyordu.

Allie'nin önerisi, "Yavru kedi al," oldu. Holly kiralık dairesine bakındı. "Burası kendi evim bile değil."

"Gayet öyle," dedi Allie. "Orada mutlusun. Santa Barbara'yı seviyorsun. İnsanlarını seviyorsun. Her şeyini seviyorsun."

"Her şeyi bok ettim."

“Hayır, etmedin.”

Holly dairesinin arkasındaki sürgülü kapıyı açtı ve her baktığında iç çektiren görkemli, kayalıklı, güzel tepeli Santa Ynez Dağları’na baktı. Burayı seviyordu. Hem de çok.

“Kendine yavru kedi al,” dedi Allie tekrardan. “Plan yap. Biraz takıl. Sadece dene, Hol. Gizli araştırma yapan köpeklerden fazlasısın sen.”

“Evet.” Pasifik Ateşi arka arkaya dört maç kaybedince Holly başka bir şey düşünemez oldu.

Basın hâlâ takımı yerden yere vuruyordu. Holly daha fazla ölüm tehdidi almadı ama takımdan kimse de onunla konuşmamıştı. Pasifik Ateşi’nin on gün içinde evinde oynadığı ilk maçın ve poker gecesinin sabahı Holly erken kalktı. Çocuklar büyük bir ihtimalle eve geç gelmişlerdi ve yine şehre dönmelerinin kendisine neyi ifade ettiğinden hiç emin değildi Holly. Sadece bir gün Santa Barbara’da olacaktı ve sonra yine yolculuğa çıkacaklardı.

Bir gün...

Günün getirecekleri hakkında hiçbir fikri olmayan Holly yiyecek alışverişi yaparak markette zaman öldürdü. Gayriih-tiyari, bahçe bölümünden minik bir bitki aldı.

Tam olarak yavru kedi sayılmazdı ama hey, yine de bir canlıydı.

Dairesine döndü, mutfak/ofis masası üzerindeki diz üstü bilgisayarının yanına bitkiyi koydu ve Word programını açtı. Bir sonraki makalesine ya da bir sonraki makalesi olarak gizlenen boş sayfaya baktı. Pes etti, belgeyi kapadı ve iPhoto uygulamasını açtı. İlk çıkan fotoğraf Atlanta’da Pace ile çektiği idi. Pasifik Ateşi galip olmuştu. Holly sanki oraya aitmiş gibi Pace’e yaslanmıştı ve Pace de duygu dolu bakışlarla kadına gülümsüyordu.

Boğazı daralan Holly yazdır tuşuna tıkladı ve fotoğrafı bitkiye yasladı. Kendine ait köşesinin bu olduğuna karar verdi ve kendini Word belgesine geri dönmeye zorladı.

İki saat sonra ise harika bir başlangıç yapmıştı. Stadyuma gitti, numarasız tribüne bilet aldı. Yedek kulübesindeki

Pace'i görünce kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Pace formasını değil, ısınma eşofmanlarını giymişti. Omzunda askı bandajı yoktu ama Holly adamın tişörtünün altından pazı ve omuzlarını saran elastik bir bandaj görebiliyordu. Bu, Pace'in yaşadığı o korkunç, yürek burkan olayı hatırlatıyordu. Sağ elini kullanarak -eli gayet çalışıyordu!- biriyle tokalaştı ve sonrasında tribünlere baktı. Holly adamın bakışlarını üzerinde hissediyordu. Pace biraz zayıf görünüyordu ve en azından bir günlük kirli sakalı vardı. O kadar iyi görünüyordu ki Holly'nin kalbi yerinde duramıyordu. El salladı ama Pace'in gözüne güneş giriyordu. Holly'yi görmesi mümkün değildi ya da adam el sallamadığı için Holly kendini bu duruma inandırmıştı.

Maç zorluydu. Henry havadaki topu göğsüyle yakaladı ve nefes nefese kaldı. Oyunculardan biri başlangıç kalesine koşarken Wade suratından yaralandı. Bu da hakemin ayırmak zorunda kaldığı kavgaya dönüştü. Maç on beşe sıfır bitti. Ve bu Pasifik Ateşi tarihinde elde edilen en kötü skordu.

Holly eve gitti, yardım toplamak için düzenlenen poker gecesine hazırlandı ve gecenin düzenlendiği otele gitti. Sam'in düzenlemelerde yardıma ihtiyacı olacağını biliyordu. Gerçekten de basın sorumlusu birazcık yorgun ve kesinlikle işi başından aşkın görünüyordu.

"Selam." Sam öyle bir bakıyordu ki Holly'nin kalbi sıkıştı. Sanki Holly köpeğini ezmiş gibiydi bu bakışlar. Hem de iki kez. Ve sonra da geri geri giderek üzerinden geçmiş gibi.

"Holly. Hiç gerek yoktu..."

"Yardıma ihtiyacınız olabileceğini düşünmüştüm."

"Bu çok cömert bir davranış," dedi Sam yumuşak bir tonla.

"Cömert falan değil. Açgözlü. Çocukları ve seni görmek istemiştin." Holly yaklaştı ve kadının elini tuttu. "Nasılsın?"

"Dokuz maçlık yenilgiden ve artık kontrol edemediğim basında çıkan kötü haberlerden sonra nasıl olunuyorsa öyleyim."

"Yenilgiler için üzgünüm. Tahmin edebileceğinden çok."

Uzaktan izlemek bile çok yıkıcı olmuştu. Holly içeridekilerin nasıl hissettiğini ancak hayal edebilirdi. “Bugün maçta sana bakındım. Konuşabileceğimizi ummuştum.”

“Evet. Jeremy ile birlikteydim. Sırf bu gece için şehre döndü.” Sam’in yüzünde kararsız bir ifade belirdi. “Holly...”

“Hayır. Dinle,” dedi Holly aceleyle. “Kırgın ve sinirli olduğumu biliyorum ve basında çıkan haberlerin ne kadar kötü, ne kadar acımasız olduğunu anlıyorum. Biliyorum ve özür dilerim ama seni özlüyorum, Sam.”

“Ben de seni özlüyorum,” diye fısıldadı Sam, Holly’nin elini sıkıca tutarak. “Çok özledim.”

“Size ihanet ettiğimi düşündüğünüzü biliyorum ama zaten ortaya çıkacak bir sırrı ifşa etmekte benim tek yaptığım. Yüreksiz bir korkak değilim. Yazdıklarımın altında imzam var.”

Sam gözlerini ovuşturdu. O kadar yorgun görünüyordu ki zar zor ayakta durabiliyordu. “Buna inanmak istiyorum.”

“İnan o zaman. Santa Barbara’daki ilk gerçek arkadaşım sen oldun, Sam. Lütfen buna da inan.”

Sam bir süre uzaklara baktı, sonra arkasını döndü. Gözleri parlıyordu. “Şu anda işe el atacak birisinin olması iyi olurdu. Özellikle kat planını ve ne yaptığını bilen birisi.”

“Anlaştık.”

Sam gözlerini kapayıp açtı ve Holly’ye sımsıkı sarıldı. “Teşekkürler.” Sam geri çekildi. “Sana inanıyorum. Gerçekten... Ama diğerlerinin bu konuda çok da emin olmadıklarını bilmen gerekiyor.”

Holly bunu biliyor olmasına rağmen canı yandı. “Anlıyorum.”

Sam, Holly’nin elini sıkı ve uzaklaştı. Holly de derin bir nefes alarak yüzünü balo salonuna döndü.

Pace ve Kırmızı, ısınma alanındaki son sohbetlerinden beri özel şeylerden bahsetmekten kaçınıyorlardı ve iki adam da bu konuda ustaydı ama Pace poker gecesi için otele vardığında ve arabasından inip Kırmızı’yı görünce artık bunu devam ettiremeyeceklerini biliyordu. Bu kadar uzun süre sonra

ilk Holly'yi görecekken, sanki boğazına buz kütlesi oturmuş gibi hissederken devam edemezdi. "Vaktin var mı, Kırmızı?"

Kırmızı, kafasını kaldırdı ve Pace'in suratındaki kararlı ifadeyi gördü. Sigarasını atarken iç çekti. "Evet."

"Beyzbolu bırakırsan ne olacağını hiç düşünüyor musun?"

"Kısa bir süre öncesine kadar düşünmüyordum." Kırmızı omuz silkti. "Oyundan başka hiçbir şeyim yok, evlat."

Pace onayladı. Bu hissi çok iyi biliyordu. Onu hiçbir şey değiştiremiyordu. "Yaptın mı? Ty'a uyarıcı verdin mi?"

Kırmızı, gözlerini kapadı. "Neden vermeyecekmişim?"

"Çünkü bu yanlış."

İyi kötü her an Pace'in yanında duran tek kişi olan yaşlı adam başını önce salladı, sonra da onayladı. "Biliyorum."

"Buna bir son vermek zorundasın."

"Bunu da biliyorum." Kırmızı duraksadı. Hiçbir zaman çok laf etmemişti. "Ty'ın tahlilleri bu sabah pozitif çıktı. Temyize gidemeyecek."

Bu; suçu kabul etmesi, uzaklaştırma cezası alması anlamına geliyordu. Asıl Sezon diye reklamı yapılan, Pace'in oyuna katılabileceği sezon sonuna kadar Pasifik Ateşi güçlü bir atıcıdan mahrum kalacaktı. "Daha genç," dedi Pace. "Atlatacak. Hepimiz atlatacağız."

"Evet." Kırmızı, otelde etrafa bakındı. "Şu kadına gelmişken."

"Holly," dedi Pace bıkmış bir halde. "Onun adı Holly."

"Biliyorum. Lanet olsun. Biliyorum." Öksürmeye başladı ve bu da spreyini çıkarmasına neden oldu. "Seni mutlu ediyor. Bu, sinirlerimi bozuyor. Beyzbolun senin için her şey olduğunu sanmıştım ama değil. Artık o kadın..." Solgun görünüyordu. "Buna alışmak zorundayım. Emekli oluyorum, Pace."

"Kırmızı..."

"Tanrım! İsteddiğini yapıyorum ve hâlâ bana karşı çıkıyorsun." Pace'in omzunu sımsıkı tuttu, bakışları ciddiydi. "Beni ispiyonlamadığın için sağ ol. Bunu hâlâ zarar görmemiş saygınlığımla yapmama izin verdiğin için sağ ol."

Pace adama dik dik baktı. Boğazı gerilmişti. “Bunu ben yapmadım. Holly yaptı.” Ve karşılığında da Pace kadına çok ama çok sert davranmıştı. Daha iyi bir muamele hak etmişti Holly. Çok daha iyi... Pace kadının gönlünü almak için elinden gelenin en iyisini yapacaktı.

Holly gönüllüler arasında görev dağılımı yaptı. Çocuklar geldiğinde süslemeleri asıyordu. Gece başladığında her biri bir masada oturacak, kişi başına binlerce bağış yapanlar ne isterse yapacak, eğlence ve kahkaha için her zaman hazır olacaklardı. Şimdilik geri kalan herkes gibi gönüllülerdi.

Henry içeri girdiğinde Holly gülümsedi ama adam karşılık vermedi. Joe gelince Holly ona masasını gösterdi. Adam sessizce teşekkür etti ama suratında o her zamanki gülümsemesi yoktu. Mason selam bile vermeden geçti.

Holly derin bir nefes aldı ve çalışmaya devam etti.

Kırmızı, Gage ile bir köşede sohbet ediyordu. Holly büyük bir masanın taşınması gerektiğinde iki adama döndü. “Biriniz yardım edebilir mi?”

“Tabii ki,” dedi Gage ve Holly’yi yolundan ittirdi. “Bu bizim takımımız.”

Doğru. Mesaj alınmıştı. Pasifik Ateşi’ne yardım ediyorlardı, Holly’ye değil. Holly’nin göğsüne ağrı girdi, gözleri yandı ama yine de başını dik tutmaya devam etti. “Teşekkürler.”

Wade her zamanki gibi Kaliforniya sörfçü çocukları kadar harika görünerek yanından geçti. Holly’nin yanında duran ilk kişiydi.

“Selam,” dedi sessizce.

“Wade.” Holly boğazındaki yumruyu yuttu ve adamın başlangıç kalesinde ettiği kavgada olan çenesindeki yaraya baktı. “Nasıl?”

Wade nefes verdi. “İdare etmeye çalışıyorum. Sen?”

“Aynen.” Holly duraksadı. “O nasıl? Pace nasıl?”

“Söyleceklerim kayıt altında mı yoksa değil mi?”

Holly’nin kalbi sıkıştı. “Değil.”

“Seni özlüyor,” dedi açık açık. Yeşil gözleri Holly’nin

gözleriyle buluştu. “Çok özlüyor.”

Tanrım, bu çok zordu. Her şeyi bir arada tutmak çok zordu. “İyi.”

Adam buna gülümsedi ve kadının yüzüne düşen saçı kenara çekti. “Biraz daha dayan.”

“Çalışıyorum.” Wade gittiğinde Holly balo salonundaki tüm tanıdığı ve sevdiği insanlara baktı. Yardım ve topluluklarına destek olmak için kışlarını yırtıyorlardı. Hepsi birlik olmuştu. Holly hiç böyle bir şeye sahip olmamıştı. Hep dışarıdan izleyendi o ama kısa bir süreliğine de olsa içeride olmanın tadını almıştı ve... ve bu çok hoşuna gitmişti. Çok sevmişti.

Boğazı daha da kasıldı, kendini meşgul etmeye çabaladı. Çünkü meşgulken fazla düşünme fırsatı olmazdı. Ya da planı buydu işte. Holly iki büyük avize arasındaki gümüş rengi süslere altın rengi olanları da eklemekle uğraşıyordu ki sağlam olmayan sandalyesini birinin tuttuğunu hissetti. Aşağı baktı ve kalbi resmen ağzına geldi.

Pace.

O kadar formda, rahat ve iyi görünüyordu ki Holly kendini kaybetti. Eski Levi's'ını ve Kaliforniya yazılı bir svetşörtünü giymişti. Rahat görünüyordu ama Pace onu böyle süzerken Holly rahat olamıyordu.

“Selam,” diyebildi. Merdivenin tepesine sıkıca yapışmıştı.

“Selam.”

Omzuna dikkat etmiyordu ve merdiveni Holly için tutarken de hiçbir acı belirtisi göstermemişti. Bakışları kadının üzerinde kilitliydi.

Holly adamı tekrar görmesinin nasıl olacağını, ne söyleceğini, nasıl onun kendini istemesini sağlayacağını hayal etmişti. Ama yapamıyordu...

Çocukların kendini nasıl gördüğünü, hakkında ne düşündüklerini gördükten sonra yapamıyordu.

Adamın onu istemesi için yalvaramazdı, yalvarmayacaktı. “İyileşiyorsun.”

“Yavaş yavaş. İn aşağı, Holly.”

Holly'nin boğazı o kadar yanıyordu ki aşağı inerken zor nefes aldı. Pace elleriyle merdiveni tutuyordu ve Holly aşağı inince kendini adamın kollarında buldu. Yüzünü yavaşça Pace'e döndü. "Canın acıyor mu?"

"Hayır. Eski halime döndüm."

"Oh, Pace." Holly bunun adamın hazır olunca tekrar oynayabileceği anlamına geldiğini bilerek nefes aldı. "Çok sevindim."

Pace ellerini merdivenden kadının kalçalarına götürdü. "İyi görünüyorsun," dedi sessizce. "Bronzlaşmışsın."

Holly'nin kalbi göğüs kafesinde deli gibi çarpıyordu. Adam bir tane daha güzel söz söylerse kendini kaybedecekti. "Beyzbol oynuyorum."

"River, Chipper ve diğer çocuklarla mı?"

Holly onayladı, Pace tek kaşını kaldırdı. "Sana söylemediler mi?" diye sordu Holly.

"Hayır." Ama Pace bundan rahatsız olmuşa benzemiyordu. Aksine memnun görünüyordu.

"Vuruş konusunda kendimi geliştirdim," diye bilgilendirdi Holly. "Ve sanırım sırada atış var."

Pace gülümsedi. Lanet olsun, Holly eriyip bitiyordu.

Pace kadının elindeki, yükseğe asmadığı flamayı fark etti. "Yardım lazım mı?"

Holly'nin boğazı gitgide daha çok kasılıyor, nefes almasını engelleyerek göğsünün sıkışmasına neden oluyordu. "Neden bu kadar iyi davranıyorsun?"

Bu soruya şaşırdığı çok belli olan Pace odaya bakındı. Bakışları takım arkadaşları üzerinde sanki durumu anlamaya çalışır gibi dolaşıyordu. Holly'ye çevirdiği bakışlarında anlayış vardı ve bu Holly'yi neredeyse paramparça etti. "Dinle, sana açıldılar ve yasaklı maddeler hakkındaki düşüncelerini anlattılar. Aramızda sadece birimiz işleri bok ettiğini itiraf etti. Ty'ı değil de seni suçlamak daha kolay. Unutacaklar."

"Gerçekten mi?"

"Evet."

"Sen unuttun mu?"

“Sen yanlış bir şey yapmadın,” dedi Pace kendinden emin bir şekilde. “Ty yaptı. Tucker yaptı. Ve tabii Kırmızı da. Hepsi batırdılar ve kendime acırken yanlış kişiyi suçladım.”

Holly adamın yumuşak ve sıcak bakışlarıyla karşılaştı. “Öyle mi?”

“Evet.” Pace kadının üzerindeki ellerini sıktı, tek eli kalçasına kayıyordu. “Bunu söylemem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim ama haklıydın. Kırmızı emekli oluyor.”

“Pace. Özür dilerim.”

“Bu da senin suçun değil. Saygınlığından hiçbir şey kaybetmeden gidebilecek ve bu senin sayende. Kırmızı da bunu biliyor. Bugün buraya gelmek cesaret isterdi, Holly.”

“Pace...”

“Cesaret beni hep çok etkilemiştir.” Pace parmağını kadının çenesine değdirdi.

Holly adamın, çok özlediği dokunuşunu sindirebilmek için gözlerini kapadı. “Ben cesur değilim. Sadece inatçıyım.”

“Öyle de olduğun konusunda seninle aynı fikirdeydim, Holly...” Kadın gözlerini açana kadar bekledi. “Beni tüm hayatımın beyzbol olmasıyla suçladın. Ben...”

“Tamam, çocuklar,” dedi Sam bir mikrofon yardımıyla tüm balo salonuna. “Tüm Pasifik Ateşi oyuncularını derhâl üstünü değiştirmeye gitmeli. Yerlerinizi almanıza on beş dakika var.”

Pace sıkıntılı bir nefes verdi.

“Sorun yok, Pace.”

“Hayır, var.” Odaya arkasını döndü ve Holly’nin gözlerinin içine baktı. “Benim tüm hayatım beyzbol değil, Holly ya da olmaması için çabalıyorum.” Biraz daha yaklaştı, ağzını kadının kulağına denk getirdi. “Seni özledim.”

Sesi alçaktı ve çok seksi-ydi. Bu, Holly’nin gözlerini zevk içinde sımsıkı kapamasını sağladı. “Pace...”

Pace, Holly’yi öptü. Yumuşak ve sıcak bir öpücüktü. Gerçektir. Çok gerçek. Sam mikrofonta hırlayınca Pace yavaşça geri çekildi.

“Gitmek zorundasın.”

“Biliyorum.” Holly’yi son bir kez daha öptü ve kendilerini izleyen takım arkadaşlarına katıldı.

Holly derin bir nefes verdi. Adamın kendisine bu kabul edışten daha iyi bir hediye veremeyeceğini çok iyi biliyordu.

Bölüm 25

*Beyzbol hayattır.
Gerisi ise sadece detaylar.*

Pasifik Ateşi'nin, üçüncüsü yapılacak Yıllık Poker Gecesi büyük bir başarıydı. Hotel balo salonu zengin ve ünlülerle dolup taşıyordu. Pace masasından beş dakikalığına ayrıldığında geç olmuştu. Hemen Holly'yi aramaya koyuldu. Ancak Holly yerine, Tia'yı buldu.

Pace, bu ufak takipçisinin ilk kez onun formasını giymediğini fark etti. Kadın uzun, kırmızı bir gece elbisesi giymişti ve harika görünüyordu. Gülümsediğinde deli olduğu anlaşılıyordu.

“Buraya senden ayrılmaya geldim.”

Pace gözlerini kırptırdı. “Öyle mi yaptın?”

Tia yaklaştı ve adamın çenesini avucunun içine aldı. “Ah, Pace! İlişkimiz güzeldi ama doğrusunu söylemek gerekirse sen benim için biraz ürkek kaçırıyorsun. Benim gerçek bir erkeğe ihtiyacım var, istediğinin peşinden gitmekten korkmayan bir erkek.” Cümlesini bitirince Tia adamı aşağı çekti ve yanağından öptü. “Seni unutuyorum. Benim için yas tutma, aşkım. Kaderde yokmuş.” Son kez gülümsedi ve uzaklaştı.

Pace kadının uzaklaşmasını izledi. Rahatlama ve Tia'nın sıradaki sevgilisi için duyduğu endişe arasında ikilemde kalmıştı. “Tia?”

Tia arkasını dönerek Pace ile yüz yüze geldi. “Beni tekrar hayatına sokmak için hiç dil dökme, Pace. Başaramazsın.”

“Gerçek erkeğin kim olduğunu merak ediyorum. Beni kim için terk ediyorsun?”

Tia romantik bir şekilde gülümsedi. “Wade O’Riley.”

Pace gözlerini kırıştırdı ve sıırttı. “Harika seçim.” Tia uzaklaştığında masasına dönerken Pace, Wade’in yanına uğradı.

“Kırmızılı kadına dikkat et.”

Wade, beş kartlı poker oynanan masada duruyordu, kala-balığı eğlendiriyordu. “Seksi mi?”

“Harika ama zır deli.”

Wade, Pace’e bakış attı. “Tia mı? Bana Tia’yı mı veriyorsun?”

“Biricik Tia’mı.” Pace, Wade’in omzuna vurdu, Holly’ye bakınırken masasına döndü. Arada bir Holly’nin omuzlarını ortaya çıkaran siyah kokteyl elbisesi içinde kalabalıkta koşturup durduğunu görüyordu. Saçları tepede toplanmıştı, parlak küpeleri Pace’in sırf kadın zevkten titrek nefes alsın diye öptüğü ama hiç yeteri kadar yaklaşımadığı omuzlarına değiyordu ve adamın masası tıka basa doluydu.

Gece yavaş yavaş sona ererken Pace yine Holly’yi aradı. Kapının orada gördüğünü sanmıştı ama oraya ulaştığında Holly ortadan kaybolmuştu. Sıcak yaz gecesinde dışarı koştu, otoparkın ortasına geldi ve sağa sola bakındı.

“Ananı...”

Pace sesi arabaların ikinci sırası boyunca takip ederken kalbinin hafiflediğini hissetti. İşte buradaydı. Seksi, ufak elbisesi içinde, siyah bantlı topuklularıyla arabasının tekerini tekmeliyordu.

“Sorun mu var?” diye sordu Pace.

Kadın o kadar hızlı döndü ki az kalsın poposunun üzerine düşecekti. Saçları kafasının tepesinde toplanmış, kısa kesildiği için bazı kısımları suratına düşmüştü. “Yok.” Koluyla alnını silerken zorla gülümsedi. “Sorun yok.”

“Çalışmıyor, değil mi?”

“Tabii ki çalışacak.” Holly arabasına yaslandı ve sanki çok rahatmış gibi kollarını birleştirdi. Bu kadar dağınık görünmesi hiç alışılmış değildi. “İyi geceler, Pace.”

Pace’ten gelecek yardımı kabul etmektense otoparkta yalnız kalmayı tercih ederdi. “Öpücük o kadar mı kötüydü?”

“Ne? Hayır.” Tekrar gülümsedi ve başını salladı. “Yapmaya çalıştığın şeyi anlıyorum. Çocuklara beni kabul edişini gösterdin. Buna minnettarım ama senin bazı şeyleri yapmak zorunda hissetmeni istemem.”

“Tamam, orada dur bakalım.” Pace başını salladı. “Amma da çok düşünüyorsun. Bu bir zorunluluk değildi, Holly.”

“Değil miydi?”

“Hayır.” Kadına yaklaştı. “Sabahın ikisi ve yorgun olduğunu biliyorum. Seni evine götürmeme izin ver.”

“Cidden, Pace. Bana hiçbir şey borçlu değilsin, tamam mı? Senden acıma arkadaşlığı istemiyorum.”

Pace elini cebine attı ve anahtarlarını çıkarıp Holly’nin suratına salladı. “Acıma sürüşüne ne dersin?”

Holly anahtarları o kadar hızlı kaptı ki Pace’in başı döndü. Gülümseyerek kadını takip etti, ön koltuğa oturdu ve kadının direksiyon başına geçince verdiği frikiğin tadını çıkardı.

“Şunu bilmeni istiyorum. Genelde bu kadar kolay değildir,” dedi Holly etkileyici bir hızla arabayı otoparktan çıkarırken. Pace torpidoya sıkı sıkıya tutundu. “Hadi canım.”

Holly adama bakış attı ama Pace’in suratı yol boyunca ifadesizdi. Holly eve kadar geldiğinde kontağı kapadı, çantasını aldı; her zaman açık bir ifadesi olan, şimdi ise gizem dolu yüzünü Pace’e çevirdi.

“Sürüş için sağ ol. Bu gece ihtiyacım olduğunda yanımda olduğun için de sağ ol.”

Holly o kadar hızlı uzaklaşmıştı ki Pace dış kapının önünde zar zor yakaladı kadını. Çantası içinde bir şeyler ararken Pace elini Holly’nin beline götürdü. “Bana ihtiyacın olduğun her an yanında değildim,” dedi sessizce. “Ama şimdi olmak istiyorum.”

“Teşekkürler. Ama şu an hiçbir şeye ihtiyacım yok.”

“Hiçbir şey mi?”

Holly’nin bakışları adamın dudaklarına kaydı. Bu Pace’i heyecanlandırmıştı. Ama sonra kadın içeri girdi. Pace de Holly ışıkları açarken etrafa bakınarak onu takip ediyordu.

“İlginç.”

“Ne?”

“Şimdi fark ettim. Tüm hayatımın beyzbol olduğunu söylemiştin ama biliyor musun? Burada çok fazla yaşam belirtisi göremiyorum.”

“Evet.” Holly etrafa bakındı. “Ben de fark ettim.” Mutlak masası üzerinde duran bitkiyi ve bundan neredeyse iki ay önce çekilmiş fotoğraflarını işaret etti. Pace kadının suratındaki gülümsemeye baktı. Onu tekrar öyle mutlu görmek istediğini biliyordu.

“Değişiklikler yapıyorum,” dedi Holly omuz silkerek. “Birkaç farklılık.”

“Ah!” Pace onayladı. “Ben de.” Kadını yavaşça kendine çekti, nefes alışı hoşuna gidiyordu. Bir elini kadının arkasına götürdü, onu kendine daha çok çekti ve... Ve telefonu çaldı.

“Açmayacağım” diye fısıldadı dudaklarının arasından. “Arayan her kimse defolup gidebilir.”

Holly elini Pace’in göğsüne koydu. “Saat sabahın ikisi. Önemli olabilir.”

Doğru, lanet olsun! Holly’yi hâlâ kendine yakın tutarak telefonunu çıkardı. Cevaplarken boğazı kasılıyordu. “Chipper?”

“Parka gel, Pace,” dedi çocuk. Sesi rahatsız geliyordu. “Acele et.”

“İyi misiniz?”

“Hayır. Acele et!”

Çocuk telefonu kapatınca Pace aceleyle kapıya yöneldi. “Sorun var. Parktaymış. Hadi.”

Parka yedi dakikada ulaştılar. Arabadan inerlerken Pace tellerle kapalı park girişinde duran üç gölge gördü.

“Kilitli,” dedi üçüncü gölge inanamayarak. Bu Chipper’dı.

Diğer iki gölge -River ve Danny- somurtkan bir şekilde onayladı.

Bu da yetmezmiş gibi ‘Satılık’ tabelası tekrar asılmıştı ve yanına üzerinde ‘Uzak Durun, Özel Mülkiyet’ yazan bir tabela da eklenmişti.

“İnanabiliyor musun?” dedi Chipper. Atıcı tümseğindeki Pace’in harika bir taklidini yaparak yerdeki çamura tekme attı. “Oyunu bırakmak zorundayız ve iyiye gidiyorduk.”

Pace üzgün çocukların arasına daldı. “Kimse oyunu bırakmak zorunda değil. Bu saatte burada ne halt yiyorsunuz?”

“O kadar sıcak ki uyunmuyor,” dedi River.

“O zaman pencere aç. Asla evden gizlice çıkma,” dedi Pace. “Güvenli değil. Bunu ise...” Yeni tabelaya baktı. “Bir şekilde halledeceğim.”

“Nasıl?”

“Bulurum bir yol. Hadi, sizi eve götürüyüm.”

Pace ve Holly çocukları Mustang’in arkasına bindirdi. Pace dikiz aynasından izledi. “İlk kimi bırakayım?”

Çocuklar suçlu bakışlarla birbirlerine baktılar.

“Ne?” dedi Pace. Yüz yüze gelmek için yan döndü. “Bana anlatmadığınız ne?”

“Annem onun evinde olduğumu sanıyor,” dedi River, Chipper’ı göstererek.

“Ve benim annem de onun evinde olduğumu sanıyor.” Chipper, Danny’yi işaret etti.

“Bu kadar geç gidemeyiz,” dedi Danny. “Enseleniriz.”

“O zaman enselenmeye hazır olun.” Pace bu gece aynı yataktaki olmayı umduğu kadına döndü. “Holly...”

“Biliyorum,” dedi kadın. Suratında anlayışlı bir ifade belirdi. “Onları evine götürmen lazım.”

Grup neşe ile gürlledi.

“Evet.” Pace nefes verdi. “Ama... senin de gelmen lazım.”

Holly kaşını kaldırdı.

“Görgü kurallarına göre. Ben...”

“Anlıyorum,” dedi Holly. “İmajın falan için. Kalırım, Pace.”

“Pace’in evinde pijama partisi!” dedi Chipper ve sırıttı. “Çok eğlenceli.”

“Hayır,” dedi Pace. “Eğlenceli değil. Saat zaten...” Telefonuna baktı. “Lanet! Saat üç olmuş. Takımla saat altıda uçuşum var.” İç çekti. “Hemen uyuyacağız.” Holly’ye bıkkın bir bakış attı. Kalan saatler için başka planları vardı. “Sen uyanıldığında gitmiş olurum. Seni eve götürmesi için araç gönderirim. Çocukları da.”

“Of be, dostum,” diye mırıldandı River.

“Her biriniz ailelerinizi aradıktan sonra.”

“Of be, dostum,” diye tekrarladı River.

İşte Pace de Holly’yi bu gece kendisi için çıkmayacak o seksi elbise içinde evine getirirken aynen böyle hissediyordu. Evinin önünde arabasını durdurdu. Chipper ön koltukların arasından kafasını uzattı. “Yani ikiniz birlikte misiniz?”

Arabadan inerlerken Holly başını salladı.

Pace kapıyı açarken Chipper adama baktı. “Neden değilsiniz? Hazırda başka biri mi var? Sebep bu mu?”

“Hayır.” Tanrım. “Bak, Holly ve ben...”

“Vaktinde atış yapamıyor musun?” diye sordu Chipper eve girerlerken. “Ya da çabuk atış mı yapıyorsun?”

Pace çocuğun kesin olan bir şeyi bok etmek için atış terimleri kullanmasına gülse mi sinirlense mi bilmiyordu. Hepsinin rahatça sığabileceği U şeklindeki koltuğu göstereyerek battaniye ve yastık fırlattı çocuklara. “Holly’ye odasına kadar eşlik ederken annenizi arayın.”

“Birbirinize sayı vermiyor musunuz?” dedi Chipper. “Gördüm. Herkes gördü.”

Pace, Holly’nin eline uzandı ve gülümsedi. “Evet.”

Holly bu gülümseye karşılık vermedi ama parmaklarını adamın parmaklarına doladı. Kafası karıştı, Pace bunu biliyordu. Adamın kendisi hakkında ne hissettiğini biliyordu. Pace bunun çok net farkındaydı ama şu ana kadar, tam da bu dakikaya kadar kadına o kadar yakındı ki gözlerinde kalbinin ve ruhunun hiç bilmediği bir yansımasını görebiliyordu.

“Holly,” dedi Chipper ciddiyetle. “Pace tanıdığım en iyi adam. Her ne yaptıysa belki ona ikinci bir şans verebilirsin.

Hadi ama, vurulması kolay atış yapan atıcılara bile şans veriliyor.”

Bu Holly’yi gülümsetti ama ölçülü bir gülümseme idi. “Sorun onda değildi, Chipper,” dedi zarif bir şekilde. “Ben-deydi. İşleri batırdım. Ben...” Holly doğru kelimeyi aradı. “Ben çabuk bir atış yaptım.”

Holly’yi gerekenden fazla detaya girmeden adamın anlayabileceği terimlerle açıklama yaparken izlemek Pace için önemliydi. Holly’nin eşi benzeri yoktu. Tanıştığı en harika, en ilgili, en tutkulu kadındı.

Holly koridorda ilerlemeye başladı.

“Dostum, üzgün uyumasına izin verme,” diye fısıldadı Chipper.

“Çalışıyorum,” dedi Chipper’a işaret ederek. “Annelerinizi arayın. Ciddiyim.”

“Sayı olursa asisti yapan ben olacağım değil mi?”

Holly kahkaha attı. “Evet,” dedi omzunun üstünden ve oturma odasından ayrıldı. “Puan kazanırsın.”

“Hoş.” Pace’e kahramanıymış gibi taparcasına bakıyordu ki bu, adamın rahatsız hissetmesine neden oldu.

Ve birazcık da gururlu. Holly ise ona pırlantadan bile çok fazla değeri varmış gibi bakıyordu. Holly ve bu çocuklar arasında Pace uzun süredir hissettiğinden daha yaşam dolu hissediyordu.

“İyi geceler,” diye bağırdı Holly.

“Dostum,” dedi River fısıltıyla. “Gidiyor.”

“Kapıya gidip onu öpmen lazım,” dedi Chipper kulakları rahatsız eden bir fısıltıyla. “Acele et.”

Pace, Holly’yi koridorda misafir yatak odasının kapısında yakaladı ve kadının elini tuttu. “Kapılarda ne kadar çok karşılaştığımızı fark ettin mi?”

“Park yüzünden suratlarındaki ifadeler...” diye mırıldandı Holly.

Sırf çocuklar için endişelendiği için bakışlarına gölgeler vurmuydu. Eğer kadına âşık olmasaydı, şimdi olurdu.

“Yapabileceğimiz bir şey olmalı,” dedi. “O park onlara la-

zım, Pace. Ve bu çözülmeli.”

“Benim bir fikrim var.”

Holly başını kaldırdı ve adamı inceledi. “Hem iyileşme aşamasındasın hem de beyzbol sezonunun ortasındasın.”

“Fazlası için vaktim var.”

“Ne zamandan beri?”

“Şeyden beri...” Senden. “Holly, ben...”

“Pace!” diye bağırdı Chipper.

Pace dişlerini sıktı. “Evet?”

“Dondurma yiyebilir miyiz?”

“Bulabilirseniz,” dedi Pace, bakışları hâlâ Holly’nin üzerindeydi. “Özür dilerim,” dedi yavaşça. “Bunun için.”

“Sorun yok.” Holly kapı kolunu tuttu.

“Bekle.” Pace parmaklarını kadının saçlarına daldırdı ve başparmağıyla çenesini ovuşturdu. Tanrım, kadına dokunma hissinin özlemişti. “Biliyorsun ki hayatım şimdiye kadar hızlı atıştan başka bir şey değildi.”

Holly neredeyse belirsiz bir şekilde gülümsedi. “Chipper gibi konuşuyorsun şimdi de.”

“Evet.” Küçük bir gülümsemeyle beğendiğini gösterdi adam. “Dediğim şu ki hayatımı aceleyle geçirdim hep. Her şey için acele ettim, sadece beyzbol oynamak için. Hâlâ böyle yapmayı seviyorum. Evet, ben sadece...” Gülümsemesi yavaşça kayboldu ve tekrar başını salladı. “Ameliyatımdan sonra, Kırmızı ve Ty’dan sonra, her şeyden sonra kendimi biraz... boşlukta hissettim. Bu, hayatımda başka bir şeye ne kadar çok ihtiyacım olduğunu anlamamı sağladı. Hayati bir şeye.” Onun gibi. Kadın onun için hayatı bir şeydi. “Holly...”

“Pace!” Bu sefer River’dı. “Holly’ye sor bakalım dondurma istiyor mu!”

Pace gözlerini kapadı, sonra Holly’nin gülümseyen gözlerinin içine bakmak için tekrar açtı.

“Böyle iyiyim,” diye seslendi Holly. “Teşekkürler yine de.”

Pace kapıyı açmak için kadının üzerinden eğildi, nazikçe kadını içeri itirdi, sonra da arkasından içeri girip onu öpmek

için kadının sırtını duvara yasladı.

Holly, Pace'te eridi ve sonra adamın tek bildiği ikisinin de kollarının birbirlerini sarıldığıydı, adam kadının tatlı dilinin kendininkiyle dans etmesinden başka her şeyden bihaberdi, hiçbir şeyi algılayamıyordu.

Holly hariç.

Saatler sonra gibi gelen bir süre sonra Holly geri çekildi ve gözlerini açtı. "Bunun hâlâ burada olması ilginç."

Adam öyle olacağını biliyordu.

"Gitmek zorundasın," diye fısıldadı kadın. "Çocuklar."

Pace, kadının yüzüne düşen saçı okşadı. "Bir dakika daha bekleyebilirler."

Bunu duyunca Holly üst dudağını ısırды, gözlerinde yaramazlık okunuyordu. "Bir dakika önce bayağı bir şey yaptık."

Adam zaten sertleşmişti, kadını o elbise içinde gördüğü ilk andan beri bu durumdaydı, şimdi Holly'nin omzundan kayan o elbise. Ve bilekten bağlamalı o topuklu ayakkabılar... "O dakikayı ne kadar çok istediğim hakkında hiçbir fikrin yok," dedi adam saygılı bir şekilde.

Holly göğüslerini adamın gövdesine bastırdı. "Tik tak..."

"Hayır." Yutkunarak nefes aldı ve ellerini kadının beline koydu, kadını kendinden uzakta tutuyordu. "Tekrar acele etmeyeceğiz."

"Tekrar?"

"Geçen sefer acele ediyorduk. Bazı şeyler için beklemeliyiz, Holly."

Holly kaşını kaldırdı, eğleniyordu. "Niyet kurabiyesi gibi konuşuyorsun."

"Evet ve niyetin diyor ki beklediğine geçecek."

"Pek bekleyen biri değilimdir."

"Fark ettim." Alnını kadınıninkine yasladı. Bu açıdan kadının elbisesinin içini görebiliyordu ve kadın sütyen takmamıştı. "Gitmeliyim." Kendi kendine konuşuyordu adam, kendine hatırlatıyordu. "Ve üç saat sonra Diamondback'lerin kışımına tekmeği basmalarını izlemek için Arizona'ya uçuyorum

ama geri döndüğümde ikimiz de...”

“Muradımıza ereceğiz?”

“Evet. Fazlasıyla.”

Kadının nefesi kesildi.

“Anlaştık mı?”

Holly sadece başını sallayarak onaylayabildi, adam gülümsedi. Uzun bir yolculuk olacaktı.

Bölüm 26

*Beyzbol kalbinizi kırmak için tasarlanmıştır.
Maçlar ilkbaharda başlar, her şey tekrar başladığında...
Yazın çiçek açar, öğleden sonralarını ve akşamları doldurur,
sonra da serin yağmurlar başladığında biter
ve seni sonbaharla baş başa bırakır.*

A. Bartlett Giamatti

Holly ertesi sabah uyandığında yatak odası kapısında bir not buldu.

*Çıktım, çocukları da evlerine bırakmak için götürdüm.
Araban evin önünde. Farları açık unutmuşsun ve akünün
şarja ihtiyacı vardı. Geri döndüğümde görüşürüz. Pace.*

Pencereden dışarı baktı. Arabası oradaydı. Pace her zaman yanında olacağına söz vermişti ve sözünü tutmuştu. Bu Holly için bir ilkti ve kalbine bir şeyler yapmıştı ki Holly bunu aralarındaki tutkuya yüklemek istiyordu ancak bunun bir tutkudan çok daha fazlası olduğunu itiraf etmek zorundaydı.

Pasifik Ateşi, Arizona serilerinde berabere kaldı. Mağlup olmaktan iyiydi ama yine de gurur duyulacak bir şey değildi. En azından kendi takımları için.

Kötü Şeyler Olacak, diyerek dalga geçti spor haberleri. Holly tüm haberleri okumuştı ve takım eve döndüğünde sıradaki maçı almak zorundaydı ya da Ulusal Lig'de oynama şansını kaçıracaklardı.

Holly adamların üzerindeki baskıyı tahmin bile edemiyordu ama kendi üzerinde de baskı vardı. Geçimini sağlama baskısı. Bir sonraki yazı serisini bulmaya çalışırken yaz boyunca çektiydikleri fotoğraflara baktı. Fotoğrafları düzenlerken gelecek serisinin aslında burnunun dibinde olduğunu fark etti. Amerikan yaşam tarzı.

Bu fikirle oyalanırken Tommy aradı. “Bebeğim, bir fikrim var. Beyzbol serisini uzatmaya, Pasifik Ateşi hakkında çıkan kötü haberleri falan araştırmaya ne dersin?”

“O seri bitti.”

“Ben öyle düşünmüyorum.”

“Ne demek istiyorsun?”

“Yeni bir sayfa açıp vicdanlı bir tavır takındığına göre bu önerdiğim şey senin ilginı çekecek.”

“Ne?”

“Kötü haberlerin kaynağı senin makalen ya da Pasifik Ateşi’nin maç skorları değil. Tamam, maç alamadıkları oldu ama yine de puanları yüksek. Ve eğer bugünün maçını kazanırlarsa Ulusal Lig şampiyonu olmaları kesin gibi. Bu hiç de fena değil. Artı, inkâr edilemez bir gerçek de şu ki diğer takımlar daha büyük yenilgiler alıyorlar.”

“Biliyorum. Sam bunu çözmeye çalışmaktan kafayı yiyecek.”

“İçeriden birinin işi bu.”

“Hayır. Kimse yapmaz...”

“Yapar ve yaptı.”

“Kim?”

“Dedikodular, bunun takımın kendi halkla ilişkiler departmanının işi olduğunu söylüyor.”

“Samantha mı? Bu çok saçma,” dedi Holly kendinden emin bir şekilde.

“Ağabeyi Charleston Bucks’m basın sorumlusu.”

“Evet. Jeremy. Yani?”

“Yani Bucks’m mağlubiyetleri Pasifik Ateşi’nden çok daha fazla. Aslında tüm sezon boyunca en çok kaybeden onlar. “Ne iyi yedek atıcıları ne de başarılı vurucuları var.”

“Tüm dikkati Bucks’ın yenilgilerinden çekmek için Sam’in Pasifik Ateşi hakkında kötü haberler mi çıkardığını söylüyorsun?”

“Reklam paralarının ve maç gelirlerinin kaybı gibi şeylere ek olarak, evet.”

“Tommy, hadi ama. Bu hiç mantıklı değil.”

“Aslında gayet mantıklı. Milyonlarca dolardan bahsediyoruz ve dostluk paradan kıymetlidir sözünü bilirsin.”

“Tüm bunları sen nereden biliyorsun?”

“Ben her şeyi bilirim.”

“Bu yeterli değil.”

“Elindeki kanıtları satmak isteyen biriyle irtibata geçtim.”

“Tanrım,” diyerek nefes aldı Holly. “Bu ne kadara mal oldu?”

“Bilmem. Satın alamadım. Biraz da olsa vicdanım var.”

Bu doğru olsa da olmasa da Holly’nin başı dönüyordu. Tommy açgözlü, sinsî ve çıkarıcı bir pislikti ama en kötüsü de her zaman *haklıydı*.

“Emin misin?”

“Dinle, bebeğim. İkimiz de bazı kusurlarım olduğunu biliyoruz. Doğru olmayan bir haberi ortaya çıkarmak bunlardan biri değil.”

“Sana döneceğim.” Holly telefonu kapadı ve şok içinde bir süre kalakaldı. Sam kötü çocuk muydu? Anahtarlarını kaptı, bunaltıcı sıcakta dışarı çıktı ve Pasifik Ateşi’nin tesislerine gitti. Güzel basın sorumlusu ofisindeydi. “Sam, konuşabilir miyiz?”

Sam, iki diz üstü bilgisayar kullandığı ve terli yüzüne el vantilatörü tuttuğu masasından kafasını zar zor kaldırdı. Hem cep telefonu hem masa telefonu çalışıyordu. “Kusura bakma, klima çalışmıyor. Bu sıcaklar beni öldürecek ve işim başımdan aşkın. Şu an hiç vaktim y...”

“Ağabeyinin takımı Pasifik Ateşi’nden iyi gözüksün diye Jeremy’ye bilgi mi sızdırıyorsun?”

Bunun üzerine, Holly kadının tüm dikkatini kendine vermesini sağlamıştı. “Ne?”

“Öyle mi yapıyorsun?”

“Neden bahsettiğin konusunda hiçbir fikrim yok. Jeremy’ye bilgi sızdırıyor falan değilim. O dolandırıcılıkta ustadır.”

Holly sandalyeye çöktü. “Tamam, şöyle bir durum var. Patronum pisliğin tekidir ama haber ortaya çıkarma konusunda üstüne yoktur. Kötü haberlerin içeriden birisi tarafından çıkarıldığını söylüyor.”

“Evet. Çoğu kişi senin olduğunu düşünüyor.”

“Ben değilim.”

Ağzı sımsıkı kapalı, gözleri endişeli Sam ayağa kalktı. “Biliyorum. Tanrım, biliyorum ama ben de değilim.”

“O zaman kim?”

“Bilmiyorum,” dedi Sam.

“O zaman senin dışında bilgisayarlarına ve bilgiye ulaşan kim var?”

Sam ağzını tam açmıştı ki yavaşça tekrar kapadı. Beyninde düşüncelerin yarış halinde olduğu çok belliydi.

“Yalnız kalmam lazım,” dedi Sam ve telefonuna uzandı.

“Sam...”

“Lütfen, Holly.”

“Peki.” Holly otoparka döndü, telefonu Pace’ten gelen bir mesajla titrediğinde sabah sıcaklığından fenalık geçiriyordu.

Döndüm. Parka gel.

Sabah trafiğinde ve klimasız arabasındaki sıcaklıkla parka gitmesi on beş dakika aldı. Bu süre boyunca Sam’in suratındaki ifadeyi düşünüp durdu. Sam değildi. Sam işini, çocukları, Pasifik Ateşi ile ilgili her şeyi seviyordu. Bunu asla tehlikeye atmazdı.

Otoparkta Pace’in Mustang’inin yanına park etti, araçtan çıktı. Neredeyse buharlaşacaktı. Çitler kilitli değildi ve ‘Satılık’ tabelası ‘Satıldı’ yazan başka bir tabelayla kapatılmıştı.

Kimseyi göremedi. Pace’i görme fikriyle midesinde kelebekler uçuşarak boş sahaya doğru yürüdü ve bunaltıcı sı-

cakta bir tur attı. Terk edilmiş bir binanın önünde bulmuştu kendini. Holly'nin içeri bakmak için yetişemediği panjurlu iki yüksek penceresi olan bu tek katlı yapı başlangıçta depo olarak kullanılıyordu.

Kapı açıktı. Gölge için can atan Holly eşikten içeri adım attı ve büyük bir odaya girdi. Tek gördüğü mobilya örtüleri, masa üstünde duran boya kovanı, iki merdiven ve seksi ötesi Pace Martin'di.

Merdivenlerden birinin tepesindeydi, elinde fırça vardı. Bol, düşük belli, dizlerinin altına inen bir kargo pantolon ve tişört giymişti. İkisine de mavi boya bulaşmıştı. Adama bakmak bile Holly'nin kalbini rahatlatıyordu.

Pace beyzbol şapkasını ters takmıştı, kenarlarından saçları çıkıyordu. Suratında Holly'yi alev alev yakan bir gülümseme vardı.

Kadın sırf o gülümseme için her şeye katlanırdı.

Kolayca ve zarıfçe merdivenden indi.

“Selam.”

“Burayı satın aldım,” dedi Holly. “Çocuklar için satın aldım.”

“Evet ama kendim için de satın aldım.” Kapıyı kapatıp kilitledi ve yaklaştı. Bakışları Holly'yi süzüyordu. “Seni özledim, Holly.”

Holly'nin kalbi hızlandı. Zavallı organ bu günlerde iyi idman yapıyordu. Pace, suratında kadını eritip bitiren o gülümsemeyle öylece durdu. Artık beyzbola hayatının sadece bir bölümünü ayıran bir adama dönüşmüştü ve bakışlarındaki söz vermiş tavır da bu adamla örtüşüyordu âdeta. Artık hayatının tamamı değildi beyzbol, sadece bir kısmıydı.

“Ben de seni özledim,” dedi Holly yumuşak bir tonla.

Pace gülümsedi. “Harika.” İkinci fırçayı kaptı. “Yardım etmek ister misin?”

“Her şeyden çok.”

Pace başını kaldırdı, fırçayı kadından uzaklaştırmıştı. Tişörtü geniş omuzlarında geriliyordu. “Her şeyden mi çok? Bu çok değişik anlamlara gelebilir.”

Pace adamın bakışlarındaki ateşi yakaladı ve midesi kıpırdandı. Öğrendiği şeyi ona anlatmak zorundaydı. "Pace... Bu sabah Tommy'le konuştum."

"Bugünkü maç hakkında mı? Evet, önemli bir maç. Ya tamam ya devam."

"Hayır." Holly derin bir nefes aldı. "Basında çıkanlar hakkında. İçeriden birinin işi olduğunu söylüyor." Adama Sam'i ziyarete gidişi dâhil bildiği her şeyi anlattı. "Ben Sam olduğuna inanmıyorum."

"Ben de." Pace bir süreliğine endişeli ve sessizdi. Sonra Holly'nin bakışlarıyla karşılaştı.

"Bu bir iki dakika daha beklemek zorunda."

"Neden?"

"Çünkü beyzbol ve beyzbolla ilgili her şey bir defalığına ikinci planda olacak."

"Ama sence..."

"Bence..." dedi Pace kadının çantasını omzundan indirip bir köşeye atarken, "...çocuklar bir saat içinde gelene kadar çok şey yapabiliriz." Holly'yi tekrardan süzdü. "O tişörtün beyaz kalması önemli mi senin için?"

Holly üstüne baktı. En sevdiği tişörtü giymişti. En sevdiği tişörttü çünkü Atlanta'da soyunma odasında ilk kez öpüşüklerinde üzerinde bu vardı. "Çok önemli." Riske atmaya-rak çıkardı ve içine giydiği kırmızı atletle kaldı.

Pace atleti ve kadının sertleşip bluzdan çıkan meme uç-larını inceliyordu.

"Hoş." Kocaman ellerini kadının kalçalarına koydu ve onu kendine çekti. Seksi bakışları buluştu ve Holly adını hatırlamayacak duruma gelene kadar kadını öptü. Holly hâlâ kendine gelememişken Pace geri çekildi. Holly şaşkın bir halde adamın soyunmak için geri çekildiğini umuyordu. Bir saatleri olduğunu söylemişti. Bir saat içinde çok şey ya-pabilirlerdi.

Pace fırçayı kadının eline fırlattı. "Bunu kullanmayı bi-liyorsun, değil mi?"

Holly gözlerini kırptırdı. "Evet."

“Harika.” Pace de diğer fırçayı aldı, boyaya batırdı ve duvara yöneldi. Suratında maç ifadesi vardı.

Sevişmeyecekler, boya yapacaklardı. Peki. Aynı şekilde kararlılıkla Holly karşı duvara yöneldi. Çocuklar için, diye hatırlattı kendine. Bu önemliydi ve iyi bir sonuca hizmet ediyordu ama lanet olsun, içerisi çok sıcaktı. Hem öpüşmeden hem de aşağı yukarı hareket etmekten.

On dakika içinde Holly terden sıırıslıklam olmuştı.

“Seksi,” diye mırıldandı Pace. Holly’nin düşüncelerini tekrarlıyordu. Genç adam tişörtünü çıkardı ve bir kenara attı. Kadının gözlerini üzerinden alamadığından bihaberdi.

Ameliyat izleri göze çarpıyordu ama artık kırmızı değillerdi. Göğsü bronz ve kaslıydı ki bu, Holly’nin ağzını sulandırdı. Tüm vücudu tepki veriyordu. Başını kaldırdığında Pace’in bakışlarının ciddi olduğunu gördü. Ve yakıcı...

“Çok seksi,” diyerek adama katıldı Holly, bu oyunu sürdürebileceklerini düşünüyordu. Atletini çıkardı ve adamın yaptığı gibi bir kenara attı.

Pace’in bakışları esrarengiz bir hal almış, nefes alışığı değişmişti ve sersemletici bir öpücük daha vermek için eğilerek kadına yaklaştı. Holly daha fazlasını istiyorken Pace geri çekildi ve fırçasını yerden aldı.

Lanet olsun! Fırçasıyla Pace’in üzerinden geçmek istiyordu. Bedeni adam için titrerken Holly fırçasını boyaya daldırdı. Duvarı boyamayı bitirdiğinde Pace’e döndü.

Göğsü terden sıırıslıklam olmuştı. Adam kadının gözlerinin içine baktı ve tek bir kelime etmeden ayaklarındaki parmak arası terlikleri çıkardı.

Şortunun düğmelerini açtı.

Oh, Şükürler olsun! Holly de düğmelerini açtı ve şortunu kalçalarından aşağı indirdi. Zamanlaması harikaydı çünkü bugünkü sütyeni ve külodu birbirlerine uyuyordu.

Pace içinde ateş, arzu ve ihtiyaç taşıyan öyle bir nefes verdi ki kadının bacakları titredi.

“Holly.”

Şimdi. Tam da şimdi kadını kendinden geçirecekti. “Evet?”

Pace duvarı gösterdi. “Bir tane kaldı.”

Holly adama baktı ve onayladı. “Haklısın.” Arkasını döndü, daha fazla boya almak için eğildi.

Yavaş yavaş, sadece sütyen ve külot içinde.

Pace ısıklık çaldı ama kadına dokunmadı. Düşük belli şortu daha da aşağı inmişti. Sırtı pürüzsüz ve güçlüydü. Kas hareketleriyle kıvrımlar oluşuyordu. Holly’ye katıldı ve kadının boyadığı duvarın üst kısmına ulaştı. Birkaç dakika sonra Holly adamın elinin sırtında dolaştığını hissetti. Kafasını kaldırıp baktığında sütyeni açılmıştı.

Adamın sütyen kopçasını açışını hissetmemişti bile. “Et-kileyici,” dedi. Kalbi güm güm atıyordu.

Pace’in aç bakışları saçlarının diplerinden ortadaki göğüslerine, minicik bikini küloduna kadar kadını yiyip bitiriyordu. “Neredeyse bitirdik,” diye mırıldandı adam ve fırçasını boyaya daldırdı.

Holly titrek bir nefes verdi ve duvarı boyamaya devam etti. Üstsüzdü. Üzerinde sadece külot vardı.

Daha önce hayatında böyle bir şey yapmamıştı.

Yukarıları boyarken uzandığı için Pace’in şortu artık daha fazla dayanamadı ve baldırlarına düştü. Pace de şortu çıkararak sadece önünde ilginç ve ağız sulandırıcı bir şişlik olan siyah boxer içinde kaldı.

Son duvarı da bitirdiklerinde Holly’nin omzunda, göğüslerinin arasında, göbeğinde ve baldırında boya lekesi vardı. Pace’in gövdesinde, karın kaslarında ve saçında uzun lekeler vardı.

“İşimizin artık bittiğini söyle,” dedi Holly yaklaşarak.

“Hâlâ mı acelecisin?”

“Hı hı.” Holly parmaklarını adamın boxer lastiğinden içeri soktu ve omzundaki yara izini öptü.

Pace, Holly’nin elinden fırçayı aldı ve kenara koydu. “Yangından mı kaçıyoruz?” Kadının boynuna burnunu sürmek için eğildi. Tek eliyle Holly’nin göğsünü avuçluyor ve başparmağıyla da meme ucuna bastırıyordu.

Zevk iniltisi çıkaran Holly adam daha rahat dokunabilsin

diye geri doğru eğildi. “Yangın bendeymiş gibi hissediyorum.”

Adamın alçak sesle kakhaha atışını teninde hissetti, sesi kadının kemiklerini eritiyordu.

“Yavaş,” diye mırıldandı Pace. “Sonunda tatmin olma şansımız var.”

Kelimeler Holly’nin şehvet dolu beynini delip geçiyordu, yine de öylece durdu. “Bu sistemden atma işini atlattık sanmıştım.”

“Atlattık. Çoktan.” Yavaşça kadının omzuna ulaştı, elleri şeftali rengi küloda ulaşana kadar sırtında bir aşağı bir yukarı gidiyordu. “Bunu sevdim.”

Holly kendini adama bıraktı. “Öyle mi?”

“Evet.” Pace külodun kenarlarını başparmağına doladı. “Aşağıları boyamak için her eğilişinde yukarı çıktı. Bunu uzun süre aklımdan atamayacağım. Ama böyle daha çok hoşuma giderdi...” Külodu kadının baldırlarına indirdi ve inilti çıkarak manzarayı izledi. “Oh, evet. Böyle boya yapmalıydın.”

“Yürüyemezdim.”

Pace gülümsedi. Bu yavaş ve seksi bir gülümseme idi. Holly’yi öptü. Pace’in tadı doğrudan Holly’ye geçiyordu. O kadar tanıdık, o kadar iyi, o kadar... Holly inledi.

Karşılığında Pace o sıkı ve seksi vücudunu daha da bastırdı ve Holly’nin göbeğindeki boya izi tutkal gibi yapışmalarına neden oldu.

“Darmadağınım,” diye mırıldandı Holly.

“Biliyorum. Seni böyle seviyorum.” Holly’nin kafasını avucunun içine aldı, saçlarına parmaklarını doladı. “Konu ben olunca tüm dikkatini kaybedişini seviyorum.”

Haklıydı ve bu, Pace’in kadının kalbine giden yolu bulduğu anlamına geliyordu.

“Yavaştan almanın avantajı bu.” Pace’in ağzı Holly’nin kulağındaydı, kulak memesine zarifçe dişlerini geçirdi. Bu, kadının beklenti için titremesi için yeterliydi.

“Yavaştan aldığında... Her şeyi çok daha fazla hissediy-

yorsun. Her şeyi hissediyorsun, Holly. Her küçük detayı.”

Oh evet! Holly her küçük detayı hissediyordu. Vücuduna değen ereksiyon gibi büyük şeyleri de. Parmaklarını adamın saçlarına daldırdı ve milyonlarca yıl geçse de asla doymayacağı dudaklarına yapıştı. Pace’in dilinin yavaş darbeleri kalbinin çok daha hızlı atmasını sağlıyordu.

“Holly?” Pace’in dili Holly’nin diline kayarken eli bacaklarındaydı. Kadının baldırında duran külodunu aşağı indirdi.

“Evet,” diyebilirdi Holly. “Her küçük detayı hissedebiliyorum. Ve büyükleri de tabii.” Adamın vücuduna yapıştı. “Özellikle büyük şeyleri.”

Pace kahkaha attı ve kadını masaya yasladı, masadaki metal şeyi çekip Holly’yi bacaklarından kaldırıp masaya oturttu. Yaklaşabilmek için kadının bacaklarını açtı. Gözleri baygın ve tutkuyla karanlıktı. Holly onun ağız sulandırıcı karın kaslarına dokundukça gözleri daha da karanlıklaşıyordu. Holly, Pace’i şortundan kurtararak ellerini adama sardı ve okşadı. Adam kendini ileri doğru iterken adamın dudaklarından tatminkâr bir inilti çıktı, kocaman ve sertti, çok fazla ateşliydi.

“Holly.” Parmakları kadının bacaklarının arasına giderken sesi kulak tırmalayıcı ve boğuktu. Holly’nin nefes nefese kalmasını sağlamıştı. “Tanrım, yarım saattir benim kadar ateşli olup olmadığını merak ettirerek beni çıldırttın.”

“Öyleydim. Öyleyim.”

“Peki.” Kadının vücuduna değen parmaklarını izlemek için kafasını eğdi. Holly sabit ve sessiz duramıyordu. Kalçalarını oynattı ve muhtaç bir inilti çıkardı.

“Böyle dayanamıyorken çıkardığın sese bayılıyorum,” diye fısıldadı Pace.

Holly kesinlikle dayanamıyordu. Terliydi, boya kaplıydı ve dayanamıyordu. Bu kadar seksi olmamalıydı ama adamın kendini süzen bakışları, başka diyarlara götüren doku-nuşlarıyla Holly hayatında hiç bu kadar tahrik olmamıştı. “Pace.”

“Biliyorum.” Masaya eğilip kadını tekrar öptü. Dili kadının diline sahip olurken dudakları da yanıyordu. Yavaşça. Acı verecek kadar yavaşça Holly’nin nefesini içine çekiyor; seksi, ıslak ve şok edici öpücükler konduruyordu kadının çenesine, boğazına, göğsüne. Pace dizlerinin üzerine çöktü ve Holly’nin göbeğini öptü. Kasıklarını... Kadınlığını...

Pace başparmağıyla kadına masaj yaparken soluk soluğa kalan ve kafasını arkaya atan Holly kalçalarını oynattı. Bu, Holly’nin daha fazlasını istemesine neden oluyordu. Pace şimdi dilini kullanıyordu. Holly tüm söyleyeceklerini unuttu. “Aman Tanrım, Pace...”

“Bana sakın acele etmemi söyleme.” Pace’in dili patlama noktasına yavaş bir darbe attı. Pace kadının bedeni üzerindeki ellerinin baskısını arttırdı. Kadını sabit tutmaya çalışırken sessiz kalamayan Holly çığlık attı, kendini kaybederek sarsıldı.

Adamı acele ettiremezdi ve bu, adamın istediği her şeyi yapmasına izin vermek anlamına geliyordu, bu harikaydı ama Holly hızlı sevişmeye programlanmıştı, Tek bildiği buydu...

“Mmmm,” dedi Pace kadının kasıklarını titreterek. Kadınlığını okşadı, Holly’yi delirten bir ritimde emerken rahatlatıyordu da.

Holly’nin karnı da titredi ve Pace orayı da yavaşça ve kadının aklını başından alacak şekilde okşadı. Pace kendini bırakmak için yanıp tutuşan Holly’yi masanın kenarında tutuyordu, sonra Holly’yi ittirdi. Pace kadın patlarken, titrerken kendini masaya bırakana kadar onu sıkı sıkı tuttu. Holly deli gibi nefes alıyor ve tavana bakıyordu.

Pace yerdeki şortundan bir prezaratif çıkardı. Doğrudu, Holly’nin bacaklarını kaldırıp kalçasına sararken ateşli ve parlayan gözlerle kadına bakıyordu. Holly’nin vücudunu kendi seksi ve sıkı vücuduna çekti.

Pace kadının içine girerken Holly’nin kalbini adamdan koruyan her şey yok olup gitmişti. Bu, Holly’nin saniyeler içinde çıldırmasını sağlayacak kadar lezzetliydi. Kadın

daha fazlasını istiyordu, adam kendiyle hareket etsin diye kımıldıyordu.

Ancak yine adamın acele etmesini sağlayamazdı. Hayır, bu adam Holly'nin başını döndürecek kadar hızlı atışlar yapabiliyorken şimdi uzun, yavaş ve mükemmel darbelerle giriyordu içine. Holly sonlanmasını beklemek yerine asla sona ermemesini istiyordu. “Durma,” dedi nefes nefese. Adam Holly’yi ittirirken kadın zar zor dayanıyordu. “Aman Tanrım. Lütfen, durma...” Holly’nin ayak parmakları kıvrıldı, kendini bıraktığını hissedebiliyordu. Tamamen ve kesinlikle kendini bırakıyordu.

“Hisset, Holly. Beni hisset.”

Evet. Holly adamı gerçekten hissedebiliyordu. Kadının içinde kalın ve gergindi.

“Evet, aynen böyle,” diye kısık sesle fısıldadı Pace onun kulağına ve bu, Holly’nin tekrar çılgılık atmasını sağlayarak kadına bir yumruk gibi çarptı. İçine son bir kez girerken adamın da aynı şekilde bağırıldığını duydu. Deprem gibiydi ve kadın aklını kaybetmişti. Dünyadaki en doğal şeymişcesine kadının ağzından iki küçük kelime çıktı: “Seni seviyorum.”

Kadının üzerindeki Pace tamamen hareketsizdi. Aman Tanrım! Holly öylece durdu. Sonra adam kafasını kaldırdı, ellerini kadının saçlarına daldırdı ve kafasını kendi kafasına doğru çekti. “Ne dedin?”

“Hiçbir şey.” Başını salladı, hâlâ nefes nefeseydi. “Adını söyledim. Ve sonra... Ve sonra konuşmayı kestim.”

Gözleri kadınınkilere kilitlenmişti. Yavaşça başını salladı Pace. “Hayır, öyle yapmadın.”

Holly gözlerini sımsıkı kapadı. “Tamam, sonra konuşmayı keser gibi yaptım; önceden bu sadece ilginç ve açıklanamaz bir elektrikmişcesine davrandığımız gibi.”

Adam kıpırdamadı, ikisine de destek olurken kadını kendine yakın tutuyordu, kolları hâlâ hafifçe titriyordu; gövdesi terli, gözleri donuktu. “Holly...”

“Lütfen,” diye fısıldadı Holly. “Lütfen, Pace.”

Şaşırmış gibi görünen adam eğildi ve kadını yavaşça öptü, adını fısıldadı ve burnunu kadının boğazına sürttü.

Bu, kadını rahatlamıştı. Adam konuyu uzatmayacaktı, Holly rahatlamış bir halde adama yaslanıp kıvrıldı.

“Tamam, birincisi,” diye mırıldandı Pace. “Umarım bize az önce çarpan her neyse onun plakasını almışsındır.”

Evet. Tam da böyle hissettirmişti. Kahrolası koca bir kamyon. Gördün mü? Kadının hatası değildi. Bir daha birlikte olduklarında kadın öncelikle çenesini kapalı tutacaktı, hepsi bu. Ya da bunu yapmaya şimdi başlayabilirdi...

“Ve ikincisi...” dedi adam. Çok daha ciddiymi.

Of Tanrım! Of kahretsin! Kahretsin, kahretsin, kahretsin!

“Holly, ben...”

Kapıya vurulunca ikisi birden irkildi. Tıpkı kapının diğer tarafındaki Chipper’in sesi gibi.

“Pace?”

Pace’in ne söyleyeceğini merak etmeyi ikinci plana atan Holly, adama korku içinde baktı çünkü çıplaktı. Çıplaktı ve on iki yaşındaki bir çocuk kapıya vuruyordu. “Zamanın nasıl geçtiğini anlamadık!”

“Evet.” Kadının masadan kalkmasına yardım etti. “Üstünü çıkardığın an düşünmeyi bıraktım.”

Sütyeni için zamanı olmadığından Chipper kapıya vururken Holly atletini giydi.

“Pace? Orada mısın?”

“Bekle biraz, dostum,” diye cevap verdi Pace, Holly’ye şortunu fırlatırken.

“Tekrar külotsuz kalmayacağım!” diye tısladı kadın ama yine de çabuk olsun diye külodunu giymeden şortunu giydi. Kahretsin!

“Üzgünüm,” diye fısıldadı Pace yavaşça, Chipper kapıya vurmaya devam ederken kadına son bir sert öpücük verdi. “Çok üzgünüm.”

Adam kadının külodunu cebine sokarken kadın, inanamamış olarak gülmekten başka bir şey yapamadı. Pace kadının aşkını kabartan gülümsemesi ile o kadar seksi görünüyordu ki.

Bu da demek oluyordu ki kadının tüm iyi niyetlerine karşın acı dolu bir dünya üzerine doğru geliyordu.

Bölüm 27

*Beyzbolun cazibesi şu ki sahada ne kadar sıkıcı gözükse de
tekrarlandığında sonsuz bir etkileyiciliğe sahiptir.*

Jim Murray

Chipper ve çocuklar Pace'in parkı satın aldığı haberiyle mest olmuşlardı ve Pace kafasını toparlamaya çalışırken, binayı onarırken adama kimin yardım edeceğini tartışmaya başlamışlardı. Pace'in kafasını toparlaması hiç de kolay değildi çünkü Holly şortunu giymişti ve yine içinde külot yoktu.

"Elektrikli alet kullanımında üstüme yoktur," dedi River. "Bir keresinde ağabeyimin bir arabayı paramparça etmesine yardım etmiştim."

Tanrım. "Çalıntı arabalardan uzak dur, River."

"Tamaam. Ama aletleri kullanabilir miyim?"

"Ben de," dedi Chipper. "Ben de yardım ediyorum."

"Hepiniz yardım ediyorsunuz," dedi Pace. "Beyzbol kli-nikleri haberini yayacağız ve daha fazla çocuk gelecek ve belki lig bile başlatabiliriz."

"Kim koçluk yapacak bize?"

"Ben. Ben koçluk yapacağım ve liseye başladığınızda koç takıma girmeniz için yalvaracak."

Holly'ye arabasına kadar eşlik etmekte olan Pace'i takip eden Chipper sırtıttı. Diğerleri de yanlarına geldi. Pace'in bacakları neredeyse saçlarını yerinden koparan o doruk noktası yüzünden tir tir titriyordu. Kadının külot giymeyişi de hiç

yardımcı olmuyordu ama zar zor nefes alıp dengesini koruyamamasının daha büyük bir sebebi vardı.

Holly onu seviyordu

Holly. Onu. Seviyordu...

Bu noktaya gelebileceklerini asla tahmin etmezdi. Hazırlıksız ve akli karışıklı. Ve... Pek de emin değildi ama midesinde kelebekler hissediyordu. Nasıl olduysa kalbi göğüs kafesinden fırlamıştı. Bu tuhaf semptomlardan Holly'ye bahsedebilirdi ama yanlarında her kelimelerini pür dikkat dinleyen beş çocuk ve Pace'in yetişmesi gereken bir maç vardı.

Bir şekilde hazır olmak zorunda olduğu bir maç.

"Tamam, şey..." Holly arabasına döndü. "Sonra görüşürüz."

"Pace'i tekrar kabul etmene sevindim," dedi Chipper. "İyi ki tekrar onun sevgilisisin."

Pace kadının suratında sırf Pace'in iyiliği için inkâr etme yolları aradığını fark edebiliyordu ve bu, adamı öldürüyordu. Holly zekiydi, tatlıydı ve çok sadıktı. Adamı beyzbol oyuncusu olduğu olduğu için değil, buna rağmen seviyordu.

Bu, Pace'in mucizesiydi. "Ben de," dedi Chipper'a ve Holly'nin elini tuttu. "İyi ki benim sevgilim." Pace kadının şaşkınlıkla kaskatı olduğunu hissetti ve sıcacık, adamı ısıtan gözlerinin içine baktı. O sırada Pace'in telefonu çaldı. "Sam arıyor," dedi.

"Pace," dedi basın sorumlusu bir süredir ve muhtemelen hâlâ ağladığının belli olduğu bir sesle. "Holly haber sızdıran kişi değildi. Hiç değildi. Jeremy'miş."

"Ne? Nasıl öğrendin?"

"Yalan söyledim, o olduğuna dair kanıtım olduğunu anlattım ve anında döküldü. Şifremi çalmış ve özel bilgilere ulaşmak için bilgisayarımı kullanıyormuş. Bucks'a istifasını verdi."

"Sen iyi misin?"

"Hayır, pek değilim. Ben de istifamı verecektim ama kimse almıyor."

"İyi." Pasifik Ateşi'nin halkla ilişkiler departmanını

Sam'ın yönetmeyişini hayal edemiyordu. "Bu senin hatan değil, Sam. Holly'nin hatası olmadığı gibi."

"Buna inanmaya çalışacağım."

"Güzel. Holly ve sen daha iyisini hak ediyorsunuz." Pace telefonunu cebine attı ve Holly'yi kendini izlerken buldu. "Ne?" diye sordu.

"Hiçbir şey." Holly eğildi ve adamı öptü. "Her şey. Beni korudun."

"Erkek arkadaşlar böyle yapar," dedi Chipper. "Değil mi, Pace?"

Pace gülümseyerek Holly'nin gözlerinin içine baktı. "Öyle."

Holly de gülümseyerek karşılık verdi. Pace ilk kez bir maçtan önce kendini kuş kadar hafif hissediyordu. Her şeyi başarabilecek gibi.

Yanı başında Holly olunca.

Tribünlerdeki Holly, ısınan ve sahada kaynaşan çocukların fotoğraflarını çekerek kendini kamerasıyla oyaladı. Antrenman bitip de stadyum dolmaya başlayınca adrenalin de yükseliyordu. Oturduğu yerden Pasifik Ateşi'nin yedek kulübesini görebiliyordu ve harika pozlar yakalamak için kamerasını açıp yakınlıktı. Takım kadrosuna bakma fırsatı olmamıştı. Pace'le konuşan Gage'in fotoğraflarını çekerken kimin atış yapacağını merak etti. Pace başını kaldırıp hiç çaba göstermeden kadını kalabalıkta bulunca Holly'nin gözleri kamera üzerinde kilitlenmişti.

Yüz metre uzakta olsa da objektifinde adam tam önündeydi ve bakışları sıcacıktı. Gülümsedi ve Holly'nin adını söyledi.

Sonra... Aman Tanrım! O iki sihirli kelimeyi söyledi: *Seni Seviyorum.*

Holly şaşkınlıkla koltuğuna gömüldü, gerçek Pace'e bakmak için kamerasını indirdi ama adam bir bulanıklıktan fazlası değildi, o yüzden Holly kamerasına geri döndü çünkü kesin hayal etmişti. Beyninin oynamaya karar verdiği küçük

bir oyundu. Ha ha. Çok komik.

Bakışlarıyla adamı süzdü ve adamın tekrardan söylemesini istedi ama Gage önündeydi ve Pace'in neye baktığını görmek için tribünlere bakınıyordu.

Hâlâ buralarda istenmeyen kişi olduğunun farkında olan Holly nefes aldı. Tam o an, saklanmaya çalışırken telefonu titredi. "Geliyor musun?" diye sordu Gage.

"Hmm, ne?"

"Kıçını kaldır ve buraya gel! Öpmen gereken bir oyuncu var."

Holly telefonunu indirdi, kamerasını çantasına sokuşturdu ve kendisine selam veren eğitimcilerin ve yöneticilerin yanından geçerek kulüp binasına koştu. Binanın kapısında Gage sarılmak için Holly'yi kendine çekti.

Şaşırان Holly de adama karşılık verdi.

Henry kadına gülümsüyordu. Tüm çocuklar gülümsüyor, hatta Gage gibi ona sarılıyorlardı. Lanet olsun! Wade kadını şapur şupur öpüp kollarını Holly'ye sardı. Ta ki Holly kendini başka kollarda bulana kadar.

"Çek ellerini," dedi Pace adama Holly'nin kafasının üzerinde.

Wade kocaman gülümsedi. "Kıskançlık sana çok yakıştı."

Gage, Wade'i kenara iteledi. "İkiniz hemen banyoya gitmelisiniz." Holly ve Pace'i resmen içeri ittirdi. "Ne yapacağınızı biliyorsunuz."

Kapı kapanınca Holly fayans duvara yaslandı, kalbi o kadar doluydu ki zar zor dayanabiliyordu. "Bugünkü kotamızı doldurduk bence."

Pace yaklaşırken sırtıyordu. Ellerini kadının yüzünün kenarlarına koyarak Holly'yi duvara yapıştırdı ve kadının vücuduna daha da yaklaştı. "Belki de hakkımıza düşenden çok daha fazlası bizi bekliyor."

"Ben oyuna hazırım." Pace tarafından öpülürken Holly hâlâ gülümsüyordu ama dudaklarının ilk dokunuşuyla o espri yerini nefes almak kadar tanıdık bir duyguya ve Holly'yi daime şaşırtan bir ateşe bırakarak tamamen yok oldu. Kolları-

nı Pace'in boynuna doladı. Adam büyük ve güçlü kollarıyla kadının daha sonra her santimini emmek istediği vücuduna doğru çekiyordu. Holly bu hisse bayılıyordu. Pace sabun, deodorant ve Ace Wrap kokuyordu. Holly bu kokuyu içine çekti.

"Tamam, bu kadarına vaktimiz var, teşekkürler." Gage, Pace'i formasının arkasından çekip uzaklaştırdı.

"Bekle," dedi Pace adama. "Yapmam gereken..."

"Sonra."

Böylece Gage ve Pace gitmişti.

Birazcık sersemleyen Holly tribünlere geri döndü. İlk atıştan hemen önce Sam yandaki boş koltuğun önünde belirdi. "Burada birisi oturuyor mu?"

Holly iyi arkadaş olduğu kadına baktı ve boğazının kasıldığını hissetti. "Evet, sen."

Sam yanına çöktü. "Çok özür dilerim, Holly. Sana zor zamanlar yaşattım ve senin suçun değildi. Ben çok..." Gözleri dolmuştu. "...özür dilerim."

Holly kadına sarıldı. "Sadece takımını koruyordun. Bunu anlıyorum. Jeremy'yi duydum. İyi misin?"

"Şaşkınlığım, kırgınlığım ve sinirliyim ama iyiyim. Bunu kanıtlamak için bugün birilerini fena benzeteceğiz."

Spiker maç kadrosunu saymaya başlayınca atıcı tümseğe doğru yürüdü.

Pace.

Taraftarlarla tezahürat yaparken Holly'nin nefesi kesilmişti. "Ne?" diye fısıldadı Sam'e. "Atış mı yapıyor?"

"Evet."

Tümsek üzerinde uzun, sert ve o kadar dinlenme sonrasında birazcık zayıf görünüyordu. Ama hazırды.

Yedi devre boyunca atış yaptı ve iki takımın da üç sayısı varken oyundan çıktı. Dokuzuncu devrenin ikinci yarısında, Pasifik Ateşi iki puan gerideydi. Güçlü bir vurucu olan Henry, kalede iki oyuncu varken vuruş yaptı. İlk kaleye koştu.

Sonrasında vuruş yapmak için Wade oyuna girdi. Holly

terlemeye başlamıştı. Sam tırnaklarını yiyordu. “Yapabilir, yapabilir...”

Wade çok sert vurdu ve üç koşucu başlangıç kalesine koştu. Kalabalık galibiyetle çıldırıyordu.

Oyuncular ve yönetim yedek kulübesinden fırladı ve başlangıç kalesinde birbirlerine sarılıp neşeyle koşuşturdular. Gözleri gurur ve neşeyle yanan Holly ayağa kalktı.

Bir dakika sonra Pace gruptan ayrıldı ve kendini takip eden kameramanlar ve gazetecilerle tribünlere tırmandı. Yüzünde kararlı bir ifade vardı.

Tam önüne esnek hareketlerle sıçrayarak gelen adama kalbi deli gibi çarpan Holly şaşkınlıkla bakıyordu.

“Selam,” dedi Pace.

Holly gülümsedi. “Selam ve tebrikler.”

“Teşekkürler.” Pace kendini takip etmeye çalışan ve parmaklık engeline takılan kameramanları gözledi, çenesini ovuştururken alaycı bir şekilde baktı kadına. “Belki on dakika yalnız kalabileceğiz, o yüzden acele edeceğim. Yedek kulübesinde söylediğim şey hakkında. Çocuklar parka erken geldikleri andan beri sana söylemeye çalıştığım şey hakkında.”

Holly kalbinin dışarı fırlamasını engellemek için elini göğsüne götürdü. “Ben... Ben hayal ettim sanmıştım.”

“Hayır.”

Holly etraflarının seyircilerle dolduğunun, yavaş yavaş fark edildiklerinin ve hatta birkaçının fotoğraf çekmek için cep telefonlarını çıkardıklarının farkındaydı.

Takmadı ve Pace’i kendine çekmeye çalıştı.

“Kirliyim,” dedi adam ama daha fazla karşı çıkmadı ve kadına sarıldı. “Bunca zaman,” dedi Holly’nin kulağına. “Her şeyden haberi olan ve tecrübeli tarafın ben olduğunu sanmıştım. Kalbinin bana yetişmesini bekleyen de bendim ama yanılmışım.” Geri çekilerek kadının gözlerinin içine baktı. “Santa Barbara’ya geldiğinden beri her an bana bir şeyler öğrettin. Zeki olmanın ötesinde sadıksın, tutkulusun, harikasın. Tanıdığım en harika kadınsın.”

Arkalarındaki iki kameraman sonunda engeli aşabilmişlerdi. Oflaya puflaya mikrofonu suratlarına tuttular.

Pace gazetecilere arkasını döndü ve hâlâ Holly'yi sıkı sıkı tutarak kadının suratına baktı. "Sana vuruldum," dedi yavaşça ve sadece Holly'nin duyabileceği şekilde. "Ve sana ulaşmaya çalışmak bunun farkında olmaktan çok daha iyi. Beyzboldan farklı bir şeye, benim için daha fazlasını ifade eden bir şeye ulaşmaya çalışmaktan."

"Ben miyim o?" diye sordu Holly gülümseyerek.

"Sen. Sadece sen. Seni çok seviyorum, Holly."

"Hey." Kameramanlardan biri Pace'e bakmak için dehşet içinde kalabalığı yararak ilerliyordu. "Emekli olmuyorsun, değil mi? Daha yeni döndün."

Pace rahatsız olmuş bir bakış attı adama ve kameraman boştaki elini kaldırdı.

"Pardon, dostum. Aşkını yaşamaya çalışıyorsun. Devam et."

Pace belki de adamı parmaklıklardan atacakmış gibi duruyordu ama başka bir kameraman daha koşturup yanlarına gelmiş ve mikrofon tutmuştu. "Emeklilik de neyin nesi oluyor?"

Pace başını salladı. "Tamam, hepiniz geri çekilin. Bana bir saniye verin." Holly'ye döndü.

"Burada evlenme teklif etmeye çalışıyoruz."

"Evlenme teklifi mi?" dedi Holly nefes nefese.

"Evet. Ben... Hımm..." diyebilmişti kadın kollarını adama sarınca.

Toz, çamur ve ter kokusu sinmişti üstüne ve Holly buna doyamıyordu. "Oh, Pace. Evlilik teklifine ihtiyacım yok."

"Yok mu?"

"Hayır, sadece sana ihtiyacım var."

Pace yavaş ve kalbi kırık bir şekilde gülümsedi. "Önceden de haklıydın."

"Ne zaman?" diye sordu her konuda haklı olmaya bayılan Holly.

"Beyzbolun benim hayatım olduğunu söylerken. Öyleydi.

Sen gelene kadar... Şimdi tüm hayatım sensin.”

“Bunu duymak çok güzel.” Holly adama yaklaştı ve ağzını kulağına götürdü.

“Bugünkü atışına da bayıldım. Beni tahrik etti.”

Pace’in gözleri alev alevdi. Kadının üzerindeki ellerini sıktı. Alnını kadının alnına yasladığında sanki yalnızmış gibiydiler. “Evet?”

“Evet.” Holly ağzını tekrar Pace’in kulağına götürdü. “Şimdi beni buradan götür. Başka bir mükemmel maçın daha var. Ama bu özel.”

Etraflarında flaşlar patlarken Pace başını arkaya attı ve güldü. Ertesi gün tüm gazetelerde ve daha sonra da beyzbolla ilgili kitaplarda çıkan fotoğrafı işte bu olmuştu.

Bir tek Holly, Pace’in gözlerindeki ışığın az önce kazandıkları maç için değil; sadece kendisi için olduğunu biliyordu...

Son

(Şimdilik)

Jill Shalvis'in diğer kitapları:

Aşka Yolculuk

Küçük Tatlı Heyecan

NEW YORK TIMES BESTSELLER

JILL SHALVIS

Aşkın Büyüsü

Pace Martin, Pasifik Ateşi Beyzbol Takımı'nın en önemli oyuncusu, Holly Hutchins ise takım oyuncularının hikâyelerini yazmakla görevli spor muhabiridir.

Holly, ilginç hikâyesi olan tipleri nerede görse tanıyacak durumdadır. Onun işi budur ne de olsa. Sıra dışı hikâyeleri bulmak ve sonra da tüm insanlar öğrenebilsin diye yazmak.

Tanıştığı ilk andan itibaren Pace'in de ilginç bir hikâyesi olduğunu hissetmiştir. Bu his onu ünlü oyuncunun peşinden sürüklemektedir ancak Pace iki şeyden nefret eder:
kaybedilmiş maçlar ve gazeteciler.

Jill Shalvis'in karakterleri, rüyalarınızı süsleyebilecek türden.

Vicki Lewis Thompson
New York Times Bestseller Yazarı

Sblmrt

cebook.com/nmssktp
vitter.com/nemesiskitap

₺ 17.00

ISBN 978-605-5092-04-7

